

No 4 No 8

ספר ירמיה וספר יחזקאל

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן
הכהנים אשר בענתות בארץ
בנימן: פתגמי נבואת ירמיה בר
חלקיה מן רישי מטרת כהנא מן
אמרכליא דהוו בירושלם גברא
דקביל אחסנתיה בענתות בארע
שיבט בנימן: אשר היה דבר יהוה
אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך
יהודה בשלש עשרה שנה למלכו:
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי עמיה
ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא
דבית יהודה בתלת עסרי שנין
למלכיה: ויהי בימי יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי
עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו
מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש
החמישי: והוה ביומי יהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
עד דשלימא חוא עסרי שנין
לצדקיה אחוהי בר יאשיה מלך
שבטא דבית יהודה עד דאתא
נבוכדנצר מלכא דבבל וצר על
ירושלם תלת שנין ואגלי עמא
דבה בירחא חמישאה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בטרם אצורך בבטן ידעתיך
ובטרם תצא מרחם הקדשתיך
נביא לגוים נתתיך: עד לא בריתך
במעין אתקנתך ועד לא אתיתא
לעלמא זמינתך נבי משקי כס
דלוט לעממיא מניתך: ואמר
אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי
דבר כי נער אנכי: ואמרית קביל
בעותי יי אלהים הא לית אנא ידע
לאתנבאה ארי רבי אנא ומשיליותי
עקא וגלו אנא מתנבי על עמא
הדין: ויאמר יהוה אלי אל תאמר
נער אנכי כי על כל אשר אשלחך
תלך ואת כל אשר אצוך תדבר:
ואמר יי לי לא תימר רבי אנא ארי
לכל אתר דאשלחינך תהך וית
כל דאפקדינך תתנבי: אל תירא
מפניהם כי אתך אני להצלך נאם
יהוה: לא תדחל מן קדמיהון ארי
בסעדך מימרי לשיזבותך אמר
יי: וישלח יהוה את ידו ויגע על פי
ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי

בפיך׃ ושלח ייי ית פתגמי נבואתיה
וסדר בפומי ואמר ייי לי הא שויתי
פתגמי נבואתי בפומך׃ ראה
הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל
הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד
ולהרוס לבנות ולנטוע׃ חזי דמניתך
יומא הדין על עממיא ועל
מלכוותא למעקר ולתרעא
ולאבדא ולפגרא ועל בית ישראל
למבני ולקיימא׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל
שקד אני ראה׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם ייי עמי למימר מא את
חזי ירמיה ואמרית מלך מוחי
לאבאשא אנא חזי׃ ויאמר יהוה
אלי היטבת לראות כי שקד אני
על דברי לעשתו׃ ואמר ייי לי יאות
חזיתא ארי מוחי אנא על פתגמי
למעבדיה׃ ויהי
דבר יהוה אלי שנית לאמר מה
אתה ראה ואמר סיר נפוח אני
ראה ופניו מפני צפונה׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם ייי עמי

תניינות למימר מא את חזי ואמרית
מלך דרתח כדוד אנא חזי וטקוס
משיריתיה דמדבר ואתין מאפי
צפונא׃ ויאמר יהוה אלי מצפון
תפתח הרעה על כל ישבי הארץ
ואמר ייי לי מצפונא תשרי בישתא
למיתי על כל יתבי ארעא׃ כי הנני
קרא לכל משפחות ממלכות
צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו
איש כסאו פתח שערי ירושלם
ועל כל חומתיה סביב ועל כל
ערי יהודה׃ ארי הא אנא מקרי
לכל זרעית מלכוות צפונא אמר
ייי וייתון ויתמנון גבר כרסוהי לקבל
תרעי ירושלם ועל כל שורהא
סחור סחור ועל כל קרוייא דבית
יהודה׃ ודברתי משפטי אותם על
כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים וישתחוו למעשי
ידיהם׃ ואמליל פורענות דיני
מנהון על כל בישתהון דשבקו
פולחני ואסיקו בסמין לטעוות
עממיא ואשתעבדו לעובדי
ידיהון׃ ואתה תאזר מתניך

וקמת ודברת אלהם את כל אשר
אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן
אחתך לפניהם: ואת תתקף ותקום
ותתנבי להון ית כל דאנא מפקיד
לך לא תתמנע מלאוכחותהון
דלמא אתברנך קדמיהון: ואני
הנה נתתיך היום לעיר מבצר
ולעמוד ברזל ולחמות נחשת
על כל הארץ למלכי יהודה לשריה
לכהניה ולעם הארץ: ואנא הא
יהבתך יומא דין תקיף כקריא
כריכא וכעמוד דברזל וכשור
דנחש לאשקאה כס דלוט לכל
יתבי ארעא למלכיא דבית יהודה
לרברבהא לכהנהא ולעמא דארעא:
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך
אני נאם יהוה להצילך: ויהון דינין
ומגיחין לקבלך למסתר ית פתגמי
נבואתך ולא יכלון לך ארי בסעדך
מימרי אמר יי לשיזבותך:
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: הלך
וקראת באזני ירושלם לאמר

כה אמר יהוה זכרתי לך חסד
נעוריך אהבת כלולתיך לכתך
אחרי במדבר בארץ לא זרועה:
אזיל ותתנבי קדם עמא דבירושלם
למימר כדנן אמר יי דכרנא לכון
טבוות יומי קדם רחמת אבהתכון
דהימינו במימרי ואזלו בתר
תרין שליחי בתר משה ואהרן
במדברא ארבעין שנין בדלא
זרין בארעלא מזדרעא: קדש
ישראל ליהוה ראשית תבואתה
כל אכליו יאשמו רעה תבוא
אליהם נאם יהוה: קדשא אינון
בית ישראל על בזזיהון כדימע
ארמות עללא דמן דאכיל מניה
חייב למימת וכשירון חצר עומר
ארמותא דעדלא מתקרבין מניה
כהניא קרבנא על מדבחא כל
דאכיל מניה מתחייב אף כין כל
בזזיהון דבית ישראל יחובון
בשתא תתי עליהון אמר יי:
שמעו דבר
יהוה בית יעקב וכל משפחות
בית ישראל: קבילו פתגמא דיי:

בית יעקב וכל זרעית בית ישר׳
כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם
בי עול כי רחקו מעלי וילכו
אחרי ההבל ויהבלו: כדנן אמר
יי׳ מא אשכחו אבהתכון במימרי
שקר ארי אתרחקו מדחלתי
וטעו בתר טעותא והוו ללמא
ד ולא אמרו איה יהוה המעלה
אתנו מארץ מצרים המוליך
אתנו במדבר בארץ ערבה
ושוחה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש ולא
ישב אדם שם: ולא אמרו נדחל
מן קדם יי׳ דאסיק יתנא מארעא
דמצרים דדבר יתנא במדברא
בארע מישר וחרוב בארע צדיא
וטולי מותא בארעא דלא עדא
בה אנש ולא אתותב אנשא
תמן: ואביא אתכם אל ארץ
ב הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו
ל ותטמאו את ארצי ונחלתי
שמתם לתועבה: ואעילית
יתכון לארעא דישראל דהות
מנצבא ככרמלא למיכל איבה

וטובה ועלתון וסאיבתון ית
ארע בית שכינתי ואחסנתי
ג שויתון לפלחן טעותא: הכהנים
ריש לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה
פיס לא ידעוני והרעים פשעו בי
והנביאים נבאו בבעל ואחרי
ב חס לא יועלו הלכו: כהניא לא אמרו
יוד נדחל מן קדם יי׳ ומלפי אוריתא
לא אלפו למדע דחלתי ומלכיא
מרדו במימרי ונביי שקרא
מתנבן בשום טעותא ובתר
יד דלא יהנון להון אזלו: לכן עד
חס ל אריב אתכם נאם יהוה ואת בני
בניכם אריב: בכין אנא עתיד
לאתפרעא מנכון אמר יי׳ ועם
בני בניכון דאם יעבדון כעובדיכון
אנא עתיד לאתפרעא: כי עברו
איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה
כזאת: ארי עברו לנגוות כתאי
וחזו למדינת ערבאי שלחו
ואסתכלו להרא וחזו עממיא
דגלן מפלן לכרך ומדינתא
למדינא כטולין ית טעותהון

ומובלין להון ובאתר דאנון שרן
פרסין ית משכניהון ומקימין ית
טעותהון וסגדין להון אידא היא
אומא ולישן די עבדת כותכון
בית ישראל: ההמיר גוי אלהים ל
והמה לא אלהים ועמי המיר
כבודו בלוא יועיל: הא עממיא
לא שבקין פולחן טעותהון ואינון
טעון דלית בהון צרוך ועמי שבקו
פולחני דבדיליה אנא מיתי עליהון
יקרא ואזלו בתר דלא אהנון להון:
שמו שמים על זאת ושערו
חרבו מאד נאם יהוה: אתאבדו ל
שמיא על דין על ארעא חסף
דישראל דעתידא למחרב ועל
בית מקדשא דעתיד לאצטדאה
על דעובדין בישין עבדו עמי
לחדא אמר יי: כי שתים רעות
עשה עמי אתי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בארות בארת
נשברים אשר לא יכלו המים: חס
ארי תרתין בישן עבדו עמי
פולחני שבקו דבדיליה אנא מיתי
עליהון טובא כמבוע דמיין דלא

פסיק וטעו בתר טעוותא דאנון
להון כגובין תבירין דלא יכלין
לקימא מיא: העבד ישראל אם ל
יליד בית הוא מדוע היה לבז: כתח
הכעבדא הוה ישראל אם יליד
ביתא הוא מדין אתמסר לבזזין:
עליו ישאגו כפרים נתנו קולם ב כת קן
וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה נצתו
מבלי ישב: עלוהי יכלון מלכין ק
ירימון קלהון וישוון ארעיה
לצדו קרווהי יצדון מבלי יתיב:
גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד: ותחפנחס
אף בני ממפיס ותחפנחס יקטלון ל
גיברך ויבזון נכסך: הלוא זאת
תעשה לך עזבך את יהוה
אלהיך בעת מולכך בדרך: הלא ל
דא פורענותא תתעביד מנך וחס יוד
על דשבקת ית פולחנא דיי אלהיך
דאחזייך אורחא דתקנא ודלא
הלכת בה: ועתה מה לך לדרך
מצרים לשתות מי שחור ומה
לך לדרך אשור לשתות מי נהר:
וכען מא לכון לאתחברא לפרעה
מלכא דמצרים למרמי דכוריכון

בנהרא ומא לכון למגזר קיס עס
אתורא ה לאגלאה יתכון מהלאה
לעיבר פרת׃ תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי רע ומר
עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי
אליך נאם אדני יהוה צבאות׃
איתיתי עלך יסורין ולא מנעת
מבשתיך ועל דלא תבת לאוריתא
פורענותא תתעביד מנך ודעי
וחזא ארי בשתא ומררא איתי
עלך ירושלם על דשבקת ית
פלחנא דיי אלהיך ולא שוית
דחלתי לקביל עינך אמר יי אלהים
צבאות׃ כי מעולם שברתי עלך
נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא
אעבוד כי על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן את צעה זנה׃
ארי מעלמא תברית ניר עממיא
מצואריכון כסיקית חנקיכון ואמרתון
לא נוסיף עוד למעבר על
מימרך ארי על כל רמא מנטלא
ותחות כל אילן עבוף את פלחא
לטעוותא׃ ואנכי נטעתיך שורק
כלה זרע אמת ואיך נהפכת

לי סורי הגפן נכריה׃ ואנא קיימתכון
קדמי כמצב גפן בחירא כולכון
עבדי קשוט ואיכדין אשתניתון
קדמי בעובדיכון מקל קליא
סטיתון מבתר פולחני הויתון
כגפן דלית ביה הנאה׃ כי אם
תכבסי בנתר ותרבי לך ברית
נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה׃
ארי אם תדמין לאתנקאה מחובך
כמא דמנקן בנתרא ומחורין
בבוריתא הא כרושם כתמא דלא
דכי כין סגיאו חובך קדמי אמר יי
אלהים׃ איך תאמרי לא נטמאתי
אחרי הבעלים לא הלכתי ראי
דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה
קלה משרכת דרכיה׃ איכדין תימרין
לא אסתאבית בתר טעות עממיא
לא הליכית זקפי עינך על
אורחתיך וחזא כד הוית יתבא
בחלתא לקביל בית פעור דעימא
עבדת הוית דמיא לינקא קלילא
דמקלקלא אורחתהא׃ פרה למד
מדבר באות נפשו שאפה רוח
תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה

לא ייעפו בחדשה ימצאונה׃ ל
כערדא דמדורה במדברא מהלכא
ברעות נפשה שתיא רוחא
כירורא כין כנשתא דישראל
מרדת וטעת מן אוריתא ולא
צביא למתב נביא אמר לה כל
בעהא דאוריתא לא ישתלהון
בזמנה ישכחונה׃ מנעי רגלך
מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי וגרונך
נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם ק
אלך׃ מנעי רגלך מלאתחברא
לעממיא ופומיך מלמפלח לטעותא
ואמרת תבית מבתר פלחנך
ארי רחימית אתחברא לעממיא
ובתר פלחן טעותהון איהך׃
כבשת גנב כי ימצא כן הובישו
בית ישראל המה מלכיהם שריהם ל
וכהניהם ונביאיהם׃ כבהתת גבר
דמתחשיב מהימן ומשתכח
גניב כן בהיתו בית ישראל אינון
מלכיהון רברביהון וכהניהון
ונביהון דשקרא׃ אמרים לעץ
אבי אתה ולאבן את ילדתני כי ילדתנו
פנו אלי ערף ולא פנים ובעת ק

רעתם יאמרו קומה והושיענו׃
אמרין לצלים אעא אבונא את
ולמא דמתעביד מן אבנא
אמרין ליה את בריתנא ארי
אחזרו בפלחניקדל ולא שויאו
דחלתי לקביל אפיהון ובעידן
דבשתא אתיא עליהון כפרין
בטעותהון מודן קדמי ואמרין
ג רחים עלנא ופרוקנא׃ ואיה אלהיך
ר״ש אשר עשית לך יקומו אם יושיעון
פ״ס בעת רעתך כי מספר עריך היו
אלהיך יהודה׃ ואן דחלתכון
דעבדתון לכון יקומון אם יכלין
למפרקכון בעדן בישתכון ארי
מנין קרויכון הואה דחלתכון
דבית יהודה׃ למה
תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם
יהוה׃ למא אתון מרמן למרין
לקביל פתגמי כלכון מרדתון
במימרי אמר יי׃ לשוא הכיתי
את בניכם מוסר לא לקחו אכלה
חרבכם נביאיכם כאריה משחית׃
למגן אלקיתי ית בניכון ארלפן
לא קבילו קטילת חרבכון נבייכון

כאריא דמחבל: הדור אתם ראו ל
דבר יהוה המדבר הייתי לישראל רי״ש
אם ארץ מאפליה מדוע אמרו פ״ס
עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך:
עםדרא אתון קבילו פתגמא
דיי׳ המדבר צדי דלית ביה הנאה
הוה מימרי לישר׳ אם כארע
חרבא מדין אמרו עמי אטלנא
לא כתוב עוד לפולחנך: התשכח
בתולה עדיה כלה קשריה ועמי ל
שכחוני ימים אין מספר: האפשר וחס
דתתנשי בתולתא תיקונה כלתא
קישוטהא ועמי שבקו פולחני
יומין דלית מנין: מה תיטבי דרכך
לבקש אהבה לכן גם את הרעות
למדתי את דרכיך: מא את למדת
משתפרא באורחתיך לאתחברא ק
לעממיא בכין אף ית ביש
אליפת ית אורחתיך: גם בכנפיך
נמצאו דם נפשות אביונים
נקיים לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה: אף בסתרא ג
אשתכחת דאשדת דם זכאין יב״אן
נפשת דמסכינין לא כמא

דמשכחין במחתרתא אלהין על
כל אלין עבדת: ותאמרי כי
נקיתי אך שב אפו ממני הנני ב
נשפט אותך על אמרך לא חטאתי:
ואמרת ארי זכיתי ברם תב
רגזיה מני הא אנא עביד עמיך
פורענות דין על דאמרת לא
חטיתי: מה תזלי מאד לשנות
את דרכך גם ממצרים תבושי
כאשר בשת מאשור: מא את
מסתכלא לחדא לקלקלא ית
אורחתיך אף ממצרים תבהתין
כמא דבהיתת מאתוראה: גם
מאת זה תצאי וידיך על ראשך
כי מאס יהוה במבטחיך ולא
תצליחי להם: אף מלות דין תפקין
ובהתת חופך על רישיך ארי רחיק
יי׳ רחצניך ולא תצלחין להון:
לאמר הן ישלח איש את אשתו ט
והלכה מאתו והיתה לאיש אחר רי״ש
הישוב אליה עוד הלוא חנוף פ״ס
תחנף הארץ ההוא ואת זנית
רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה:
למימר הא יפטר גבר ית אתתיה

ותהך מלותיה ותהי לגבר אחרן
האפשר דיתוב לותה עוד הלא
מחב תחוב ארעא ההיא ואת
טעית לאתחברא לעממין סגיאין
ותובי מכען לפלחני אמר יי׳
שאי עיניך על שפיים וראי
איפה לא שגלת על דרכים ישבת שכבת ק
להם כערבי במדבר ותחניפי
ארץ בזנותיך וברעתך׃ זקופי
עינך על לגדין וחזא איכא לא
אתחברת ליך למפלח לטעוותא
על אורחת בית משריהון כערבאי
דשרן בשכונין במדברא וחייבת
ארעא בטעוותיך ובבשתיך׃ וימנעו
רבבים ומלקוש לא היה ומצח אשה כ חס
זונה היה לך מאנת הכלם׃ ואתמנעו
רסיסיא ומלקושא לא הוה וחוצפ
כאתתא נפקת ברא הוה ליך
מסרבת לאתכנעא׃ הלוא מעתה
קראתי לי אבי אלוף נעורי אתה׃ קראת ק
הלא מכען תצלון קדמי רבונ׳
את פרקי דמן עלמא׃ הינטר ל
לעולם אם ישמור לנצח הנה וחס
דברת ותעשי הרעות ותוכל׃

האפשר דיתכטרון ליך חוביך לעלם
אם תתקף עלך מחא לא אפרש
הלא מלידת ועבדת ביש ואסגית׃
ויאמר יהוה
אלי בימי יאשיהו המלך הראית
אשר עשתה משבה ישראל
הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת ל
כל עץ רענן ותזני שם׃ ואמר יי׳ וחס
לי ביומי יאשיה מלכא החזיתא
מא דעבדו לי דמתחסנין למתב
לפולחני דבית ישראל אזלין אינון
על כל טור רם ולתחות כל אילן
עבוף ופלחין תמן לטעוותא׃
ואמר אחרי עשותה את כל אלה
אלי תשוב ולא שבה ותרא אה ותרא ק
בגודה אחותה יהודה׃ ואמרית
בתר דעבדו ית כל אלין לפולחני
יתובון ולא תבו וחזו משקריא
אחיהון דבית יהודה׃ וארא כי על
כל אודות אשר נאפה משבה
ישראל שלחתיה ואתן את ספר
כריתתיה אליה ולא יראה בוגדה
יהודה אחותה ותלך ותזן גם היא׃
וגלי קדמי ארי על כל עסק דטעו

דמתחסנין למתב לפלחני דבית
ישראל אגליתנון כמא דיהבין
איגרת פיטורין ומשלחין ולא
דחילו משקריא דבית יהודה
אחיהון ואזלו וטעו אף אינון:
והיה מקל זנותה ותחנף את
הארץ ותנאף את האבן ואת
העץ: והוה מרקלילא בעינהא
טעותה וחייבת ית ארעא וטעת
עם פלחי אבנא ואעיא: וגם
בכל זאת לא שבה אלי בגודה
אחותה יהודה בכל לבה כי אם
בשקר נאם יהוה: ואף בכל דא
לא תבו לפלחני משקריא אחיהון
דבית יהודה בכל לבהון אלהין
בשקרא אמר יי:
ויאמר יהוה אלי צדקה
נפשה משבה ישראל מבגדה
יהודה: ואמר יי לי זכאן נפשהון
דמתחסנין למתב לפלחני דבית
ישראל ממשקריא דבית יהודה:
הלך וקראת את הדברים האלה
צפונה ואמרת שובה משובה
ישראל נאם יהוה לא אפיל פני

בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא
אטור לעולם: אזיל ותתנבי ית
פתגמיא האלין בארע ציפונא
ותימר תובו דמתחסנין למתב
לפלחני דבית ישראל אמר יי כד
תתובון לא אשלח רוגזי בכון ארי
מסגי למעבד טבון אנא אמר
יי לא יתנטרון ליך חובין לעלם:
אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך
פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים
תחת כל עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוה: ברם דעי
חובך ארי במימרא דיי אלהיך
מרדת וקלקילת ית אורחתיך
לאתחברא לעממיא פלחי טעותא
תחות כל אילן עבוף ולמימרי לא
קבלתון אמר יי: שובו בנים
שובבים נאם יהוה כי אנכי
בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפחה והבאתי
אתכם ציון: תובו בניא דמתחסנין
למתב אמר יי ארי אנא אתרעיתי
בכון ואקריב יתכון כאילו אתון
משתארין חד מקרתא ותרין

מזרעיתא ואעיל יתכון לציון׃
ונתתי לכם רעים כלבי ורעו
אתכם דעה והשכיל׃ ואמני ב
עליכון פרנסין עבדי רעותי מל
ויפרנסון יתכון במדע ובחכמא׃
והיה כי תרבו ופריתם בארץ
בימים ההמה נאם יהוה לא
יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא
יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא ג
יפקדו ולא יעשה עוד׃ ויהי ארי
תסגון ותפשון בארעא ביומיא
האינון אמר יי׳ ולא יימרון עוד
ארון קימא דיי׳ ולא יסקון על לב
ולא ידכרון ביה ולא יזעון ולא
יעיתון ביה עוד קרב׃ בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו
אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם
ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם
הרע׃ בעדנא ההוא יקרון לירושלם
אתר בית שכינתא דיי׳ ויתכנשון
למפלח בה כל עממיא לשמא
דיי׳ לירושלם ולא יהכון עוד בתר
הרהור לבהון בישא׃ בימים
ההמה ילכו בית יהודה על בית

ז ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון
רפ על הארץ אשר הנחלתי את
אבותיכם׃ ביומיא האינון יתהכון
דבית יהודה עם דבית ישראל
וייתון כחדא מארע צפונא לארעא
דאחסינית ית אבהתכון׃ ואנכי
אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן
לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות
גוים ואמר אבי תקראי לי
תשובי ומאחרי לא תשובו׃ ואנא
ין אמרית איכדין אצלחינך בבניא
ואתין לך ארע חמדתא אחסנת
חדוות תשבחת עממיא ואמרית
רבוני תצלון קדמי ומבתר פלחני
לא תתובון׃ אכן בגדה אשה
מרעה כן בגדתם בי בית ישראל
נאם יהוה׃ בכין כמא דמשקרא
אתתא בבעלה כין שקרתון
במימרי בית ישראל אמר יי׳׃
ד קול על שפיים נשמע בכי
חמ תחנוני בני ישראל כי העוו את
דרכם שכחו את יהוה אלהיהם׃
קל על נגדין אשתמע דבכן
ומתאנחין בני ישראל ארי קלקילו

ית אורחתהון אתנשיו ית פלחנא
דיי אלההון: שובו בנים שובבים
ארפה משובתיכם הננו אתנו
לך כי אתה יהוה אלהינו: תובו
בניא דמתחסנין למתב לפלחני
אשבוק לכון כד תתובון הא בכל
עדן אתון אמרין תבנא לפלחנך
פרקנא ארי את יי אלהנא: אכן
לשקר מגבעות המון הרים אכן
ביהוה אלהינו תשועת ישראל:
בכין לשקרא פלחנא על רמתא
ולא להנאה אתרגושנא על טוריא
כרם במימרא דיי אלהנא פרקן
ישראל: והבשת אכלה את יגיע
אבותינו מנעורינו את צאנם
ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם:
ובהתתחובין אסיפת ית ליאות
אבהתנא מזעורנא ית ענהון
וית תוריהון ית בניהון וית בנתהון:
נשכבה בבשתינו ותכסנו
כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו
אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד
היום הזה ולא שמענו בקול
יהוה אלהינו: נשכוב בבהתת

חובנא ותחפיננא אתכנעותנא
ארי קדם יי אלהנא חבנא אנחנא
ואבהתנא מזעורנא ועד יומא
הדין ולא קבילנא למימרא דיי
אלהנא: אם תשוב ישראל נאם
יהוה אלי תשוב ואם תסיר
שקוציך מפני ולא תנוד: אם
תתוב ישראל לפלחני אמר יי
תתקבל תיובתך עד לא תתחתם
גזירתך ואם תעדי שקוצך מן
קדמי ולא תטלטל: ונשבעת חי
יהוה באמת במשפט ובצדקה
והתברכו בו גוים ובו יתהללו:
ואם תקיים בשמי קיים הוא יי
בקשטא בדינא ובזכותא וית
ויתברכון עממיא בישראל וביה
ישתבחון: כי כה
אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם
נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים:
ארי כדנן אמר יי לאנש יהודה
וליתבי ירושלם עבידו לכון
עובדין טבין ולא תבעון פרקן
בחובין: המלו ליהוה והסרו
ערלות לבבכם איש יהודה וישבי

ירושלם פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע
מעלליכם: תובו לפלחנא די יי׳
ואעדו רשע לבכון אנש יהודה
ויתבי ירושלם דלמא ידלק
כאשתא רגזי וישיצי ולא יהי
חייס מן קדם בישות עובדיכון:
הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו
ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו תקעו
מלאו ואמרו האספו ונבואה אל
ערי המבצר: חוו ביהודה ובירושלם
בסרו ואמרו תקעו שופרא
בארעא אכלו אסגו אמרו
אתכנשו וניעול לקרוין כריכן:
שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו
כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר
גדול: זקופו אתא על ציון גלו
לא תתעכבון ארי בישתא אנא
מיתי מצפונא ותברא רבא: עלה
אריה מסבכו ומשחית גוים נסע
יצא ממקומו לשום ארצך לשמה
עריך תצינה מאין יושב: גלא
מלך מכרכיה ומחביל עממיא
נטל במשריתיה נפק מאתריה

לשמה ארעיך לצדו קרוין יצדין
מבלי יתיב: על זאת חגרו שקים
ספדו והילילו כי לא שב חרון אף
יהוה ממנו: על דא ייסרון סקין
יספדון ויילילון ארי לא תב תקוף
רגזא דיי׳ מננא: והיה ביום ההוא
נאם יהוה יאבד לב המלך ולב
השרים ונשמו הכהנים והנביאים
יתמהו: ויהי בעדנא ההוא אמר
יי׳ יתבר לבא דמלכא ולבא
דרברביא ויצדון כהניא ונביי
שקרא ישתעממון: ואמר אהה
אדני יהוה אכן השא השאת לעם
הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה
לכם ונגעה חרב עד הנפש: ואמרית
קביל בעותי יי׳ אלהים הא נביי
שקרא מטען לעמא הדין
וליתבי ירושלם למימר שלמא
יהי לכון וכען הא חרבא מקטלא
בעממיא: בעת ההיא יאמר לעם
הזה ולירושלם רוח צח שפים
במדבר דרך בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר: בעדנא ההוא יתאמר
לעמא הדין וליתבי ירושלם

כרוח טיהרין על רישי נגדין דמיין
במדברא כין אורח כנשתא דעמי
דלא למדרי ודלא לבררא: רוח מלא
מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר
משפטים אותם: על דטעו בתר
נביי שקרא דמתנבן להון ברוח
ושקר בכין משרית עממין מאלין
קלילין כרוחא ייתון עליהון כען
אף במימרי איתינון ואמליל
כורענות דיני מנהון: הנה כעננים
יעלה וכסופה מרכבותיו קלו
מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו:
הא מלך במשריתיה יסק עליהון
כעננא דסליק וחפי ית ארעא
וכעלעולין רתכוהי קלילין כנשריא
סוסותיה וילנא ארי אתי למבזנא:
כבסי מרעה לבך ירושלם למען
תושעי עד מתי תלין בקרבך
מחשבות אונך: נקא מלמעבד
בישא לביך ירושלם בדיל
דתתפרקין עד אימתי יירכון
ויתקיימון עבדי אונס דבגויך:
כי קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים: ארי קל נביא

מתנבן עליהון דיגלון על דפלחו
לעגליא דבדן ומבסרי בסולא
בישן דייתון עליהון קטולין על
דאשתעבדו לצלמא דיאקים
מנה בטורא דבית אפרים:
הזכירו לגוים הנה השמיעו על
כ ירושלם נצרים באים מארץ
חס המרחק ויתנו על ערי יהודה
קולם: אדכרו לעממיא הא בסרו
על ירושלם אמרו משרית עממין
חטופין כקטופין אתן מארע רחיקא
וישרון על קרויא דבית יהודה
וירימון עליהון בקלהון: כשמרי
שדי היו עליה מסביב כי אתי
צ מרתה נאם יהוה: כנטרי חקלא
כתרי הוו עלה מסחור סחור ארי עבר
מימרי סריבת אמר יי: דרכך
ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך
כי מר כי נגע עד לבך: אורחתך
בישתא ועובדך מקלקליא גרמו
אלין ליך דא בישתא ומררא
איתי עלך ירושלם עד דאתבר
רשע לביך: מעי
אחילה מעי אחולה קירות לבי הומה לי

לבי לא אחריש כי קול שופר
שמעתי נפשי תרועת מלחמה׃ שמעת
אמר נביא מעי מעי כיבן לי
זע סמך לבי המה לי לבי לא
שתיק ארי קל צוחת קרנא
שמעת נפשי יבבות עבדי
קרבא׃ שבר על שבר נקרא
כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו
אהלי רגע יריעתי׃ תבר על ב
תבר אתער ארי אתבזיזת חד
כל ארעא בתכוף חרובת ארעי חס
זמן חדא כל קרוי׃ עד מתי וחד מל
אראה נס אשמעה קול שופר׃
עד אימתי אנא חזי סימון אשמע
קל קרנא׃ כי אויל
עמי אותי לא ידעו בנים סכלים
המה ולא נבונים המה חכמים
המה להרע ולהיטיב לא ידעו׃ ו
ארי אטפשו עמי מדעדחלתי פת
לא אליפו בנין טפשין אינון ולא
סכלתנן אינון חכימין אינון ל
לאבאשא ולאיטבא לית אנון
ידעין׃ ראיתי את הארץ והנה
תהו ובהו ואל השמים ואין אורם׃ ב ג

חזיתי ית ארעא והא צדיא וריקניא
ואסתכלית בשמיא והא לא מזהרין
נהורהון׃ ראיתי ההרים והנה
רעשים וכל הגבעות התקלקלו
חזיתי טוריא והא זיעין וכל רמתא
אתפרקא׃ ראיתי והנה אין האדם
וכל עוף השמים נדדו׃ חזיתי והא ל
לית עמא שרי עלה וכל עופא
דשמיא אטלטלו׃ ראיתי והנה
הכרמל המדבר וכל עריו נתצו ב
מפני יהוה מפני חרון אפו׃ חזיתי
והא ארעא דישראל דהורית
מתנבא בכרמלא תבת למהוי
כמדברא וכל קרוהא צדיאן מן
קדם יי מן קדם תקוף רגזיה׃
כי כה אמר יהוה שממה ו
תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה׃ בטע
ארי כדנן אמר יי צדו תהי כל בסף
ארעא וגמירא לא אעביד׃ על
זאת תאבל הארץ וקדרו השמים
ממעל על כי דברתי זמותי ולא
נחמתי ולא אשוב ממנה׃ על דא ד
תחרוב ארעא ויקבלן נהורי
שמיא מלעילא על דגזרית

במימרי חשיבית בעיצתי אעבדנה
ולא אתיבנה׃ מקול פרש ורמה
קשת ברחת כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר עזובה
ואין יושב בהן איש׃ מקל פרשין
ודנגדין בקשתא גלו כל יתבי
קרתא עלו למערק בחרשיא
סליקו לאטמרא בכיפיא כל
קרויהן שביקן ולית דיתיב בהון
אנש׃ ואתי שדוד מה תעשי כי
תלבשי שני כי תעדי עדי זהב
כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי
מאסו בך עגבים נפשך יבקשו׃
הא את מתבזזא מא אית ביך
חיל למעבד ארי אתרחיצת על
לבושי צבעון ועל דמתקנין
בתקונין דדהב ארי תכחלין בצדיא
עינך לא להנאה תתקנין קיצו
בין רחמך מקטלין בנך׃ כי קול
כחולה שמעתי צרה כמבכירה
קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה
אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים׃
אריקל כמעדיא שמעית עקא
באתא דמשריא למילד בכור

קל כנשתא דציון דמשתטחא
ופרסא ידהא אמרא וי כען לי
ארי משלהיא נפשי מן קדם
קטולין׃ שוטטו
בחוצות ירושלם וראו נא ודעו
ובקשו ברחובותיה אם תמצאו
איש אם יש עשה משפט מבקש
אמונה ואסלח לה׃ הליכו בשוקי
ירושלם וחזו כען ודעו ובעו
ברחובהא אם תשכחון גבר דליה
עובדין טבין אם אית עביד דין
דקשוט בעי הימנותא ואשבוק
לה׃ ואם חי יהוה יאמרו לכן
לשקר ישבעו׃ ואם בשמא דיי
ימן בכין לשקרא אנון משתבעין׃
יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה
אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת
מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו
לשוב׃ יי הלא גלי קדמך ואיטבא
לעבדי הימנותא רשיעיא אלקיתא
יתהון ולא תבו שיציתנון וסריבו
לקבלא אלפן אתקיפו אפיהון
מטנרא מסרבין למתב׃ ואני
אמרתי אך דלים הם נואלו

כי לא ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם׃ ואנא אמרית ברם
מדמסכינין אנון איטפשו
ארי לא אליפו למדע אורחן
דתקנן קדם ײ למעבד דין
דקשוט קדם אלההון׃ אלכה לי
אל הגדולים ואדברה אותם כי
המה ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אך המה יחדו שברו
על נתקו מוסרות׃ איהך לי לות
רברביא ואמליל עמהון ארי
אנון אליפו למדע אורחן דתקנן
קדם ײ למעבד דין דקשוט קדם
אלההון ברם אנון כחדא מרדו
מן אוריתא אתרחקו מן אלפנא׃
על כן הכם אריה מיער זאב
ערבות ישדדם נמר שקד על
עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי ד
רבו פשעיהם עצמו משובותיהם׃ מ״ל ובנב
על כן מלך במשריתיה יסק עליהון
כאריא מחרשא יקטילנון עממיא
דתקיפין כדיבי רמשא יבזונון
שלטונין דחסינין כנמרא שלטין
על קרויהון כל דיפוק מנהון

יתקטיל ארי סגיאין מרודיהון
תקיפן תיובתהון׃ אי לזאת אסלוח אסלח ק
לך בניך עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשביע אתם וינאפו׃
ובית זונה יתגודדו׃ נביא אימר ל
להון כנשתא דישראל על אידא
אשבוק לכון אנא קריתי לכון
בנין ואנון שבקו פלחני ומקיימין
בשום טעותא ועוד סבעית
יתהון טובא ואנון תבו למהוי
זנאין בית נכסת גלא מסתיעין׃
סוסים מיזנים משכים היו איש מיזנים ק
אל אשת רעהו יצהלו׃ סוסון
אגריסין אהרין הוו גבר על אתת
חבריה מצוחין׃ העל אלה לוא
אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר
כזה לא תתנקם נפשי׃ העל אלין
לא אסער לא איתאה בישא אמר
ײ ואם מן עמא דכדין עובדוהי
לא אתפרע מנהון כרעותי׃
עלו בשרותיה ל
ושחתו וכלה אל תעשו הסירו ומ״ל
נטישותיה כי לוא ליהוה המה׃
סקו בקרוהא וחבילו וגמירא

לא תעבדון פגרו בירניתהא ארי
לא דעוא קדם יי בהון כי בגוד
בגדו בי בית ישראל ובית יהודה
נאם יהוה: ארי שקרא שקירו
במימרי בית ישראל ובית יהודה
אמר יי: כחשו ביהוה ויאמרו
לוא הוא ולא תבוא עלינו רעה
וחרב ורעב לא נראה: כדיבו
במימרא דיי ואמרו לא מן
קדמוהי אתיא עלנא טבתא ואף
לא תיתי עלנא בשתא ודקטלין
בחרבא וכפנא לא נחזי: והנביאים
יהיו לרוח והדבר אין בהם כה
יעשה להם: ונביי שקרא יהון
ללמא ונבואת שקרהון לא תתקיים
דאפורענותא תתעביר מנהון:
לכן כה אמר
יהוה אלהי צבאות יען דברכם
את הדבר הזה הנני נתן דברי
בפיך לאש והעם הזה עצים
ואכלתם: בכין כדנן אמר יי
אלהי צבאות חלף דאתנביתון
ית פתגמא הדין האנא יהיב
פתגמי נבואתי בפומך תקיפין

כאשתא ועמא הדין חלשין כקשא
ויקטלנונון: הנני מביא עליכם
גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה
גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי
לא תדע לשנו ולא תשמע מה
ידבר: האנא מיתי עליכון עם
מרחיק בית ישראל אמר יי עם
תקיף הוא עמא דמעלמא הוא
עמא דלא תידע לישנה ולא
תשמע מא דימליל: אשפתו
כקבר פתוח כלם גבורים: בית
אזניה כקברא פתיח כלהון גיברין:
ואכל קצירך ולחמך יאכלו
בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי
מבצריך אשר אתה בטח בהנה
בחרב: יבוז חילך ומיכלך יקטלון
בנך ובנתך ישבי ענך ותורך יבוז
פירי גפנך ותינך יפגר קרוי ארעך
כריכתא דאת רחיץ לאשתיזבא
בהון מן קדם דקטלין בחרבא:
וגם בימים ההמה נאם יהוה לא
אעשה אתכם כלה: ואף ביומיא
האנון אמר יי לא אעביר עמכון

גמירא והיה כי תאמרו תחת מה
עשה יהוה אלהינו לנו את כל
אלה ואמרת אליהם כאשר
עזבתם אותי ותעבדו אלהי ב
נכר בארצכם כן תעבדו זרים מל
בארץ לא לכם ויהי ארי תימרון
חלף מא עבד יי אלהנא לנא ית
כל אלין ותימר להון כמא דשבקתון
פלחני ופלחתון לטעות עממיא
בארעכון כן תשתעבדון לעממיא
פלחי טעותא בארע לא דילכון
הגידו זאת בבית
יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר ל
חוורא בדבית יעקב ובסרוהא ומל
בדבית יהודה למימר שמעו נא
זאת עם סכל ואין לב עינים להם
ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו
שמעו כען דא עמא טפשא
ולית ביה לב דעינין להון ולא חזן
אדנין להון ולא שמעין האותי ב
לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא חד
תחילו אשר שמתי חול גבול חס
לים חק עולם ולא יעברנהו וחד
ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו מל

ל ולא יעברנהו אף מן קדמי לא
תדחלון אמר יי אם מן קדם מימרי
לא תזועון דשויתי חלא תחומא
לימא קים עלם ולא עדי ליה
ומטלטלין ולא יכלין והמן גלוהי
ולא עדן ליה ולעם הזה היה לב
סורר ומורה סרו וילכו ולעמא
הדין הוה לב סטי ומרוד ועד
דסטו מבתר פלחני גלו ולא
אמרו בלבבם נירא נא את יהוה
יורה אלהינו הנתן גשם ויורה ומלקוש
ק בעתו שבעת חקות קציר
ישמר לנו ולא אמרו בלבהון
נדחל כען מן קדם יי אלהנא דמחית
מטר בפיר ולקיש בעדניה דבזמן
קים שבועיא חצדא נטר לנא
ג עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם
מל מנעו הטוב מכם חוביכון גרמו
אלין וחטאיכון מנעו טובא
מנכון כי נמצאו בעמי רשעים
ל ישור כשך יקושים הציבו
משחית אנשים ילכדו ארי
אשתכחו בעמי חייבין אשרין
דמזכי כלכוש צירין דמחי

וקטול מתעשתין לחבלא כנפשן
קטלין׃ ככלוב מלא עוף כן בתיהם
מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו׃
כבית כטמא דמלי עופא כן בתיהון
מלן נכלין על כין סגיאו ועתרו׃
שמנו עשתו גם עברו דברי רע
דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט
אביונים לא שפטו׃ עתרו אתקפו
נכסין אף עברו על פתגמי אוריתא
עבדו דביש דין דקשוט לא דינין
ואילו הוו דינין דין יתמא הוו
מצלחין ודין חשיכיא בקשטא
לית אנון דינין׃ העל אלה לא אפקד
נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי׃ העל אלין לא אסער
לאיתאה בישא אמר יי׳ אם מן
עמא דכדין עובדוהי לא אתפרע
מנהון כרעותי׃
שמה ושערורה נהיתה בארץ׃
תימה ושנוהו בארעא׃ הנביאים
נבאו בשקר והכהנים ירדו על
ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו
לאחריתה׃ נביי שקרא מתנבן
שקר וכהניא מסייעין על ידיהון

וחד
ויצליחו

ועמי רחימו כן ומא תעבדון
לסופא׃ העזו בני בנימן מקרב
ירושלם ובתקוע תקעו שופר
ועל בית הכרם שאו משאת כי
רעה נשקפה מצפון ושבר גדול׃
גלו בני בנימן מיגו ירושלם ארי
קל צווחת קרנא אשתמעת
בארעהון ועל בית בקעת כרמיא
זקפו עממיא סימוותהון ארי
בישתא אסתכיאת מצפונא ותברא
רבא׃ הנוה והמענגה דמיתי בת
ציון׃ יאיתא ומפנקתא איכדין
קלקלת ית אורחתיך דכין בהיתת
כנשתא דציון׃ אליה יבאו רעים
ועדריהם תקעו עליה אהלים
סביב רעו איש את ידו׃ לה ייתון
מלכין ומשרייתהון יגרון עלה
משכנין סחור סחור יסייעון גבר
ית חבריה׃ קדשו עליה מלחמה
קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי
פנה היום כי ינטו צללי ערב׃
זמינו עלה עבדי קרבא קומו ונסק
בטיהרא וי לנא ארי נחת יומא
אלי גנו טולי רמשא׃ קומו

ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה׃
קומו וניסק בליליא ונחביל
בירניתהא׃ כי כה
אמר יהוה צבאות כרתו עצה
ושפכו על ירושלם סללה היא
העיר הפקד כלה עשק בקרבה׃
ארי כדנן אמר יי צבאות קוצו
אעה וצברו על ירושלם מליתא
היא קרתא דאתפקידו לה חובהא
כלהון אנוסין בגוה׃ כהקיר בור
מימיה כן הקרה רעתה חמס
ושד ישמע בה על פני תמיד
חלי ומכה׃ כגובא דמקיים מוהי
כין אוריכו ואתקיימו בגוה עבדי
בשתה קל חטופין ובזוזין משתמע
בה קדמי תדירא על כין איתיתי
עלה מרע ומחא׃ הוסרי ירושלם
פן תקע נפשי ממך פן אשימך
שממה ארץ לוא נושבה׃ אתרדאי
ירושלם דלמא ירחיק מימרי
יתיך דלמא אשוינך צדיא כארע
סדום דלא אתיתבת׃
כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו
כגפן שארית ישראל השב ידך

כבוצר על סלסלות׃ כדנן אמר יי
צבאות אתבזזא יתבזזון כמא
דמהלכין על שולי גפן למקטף על
שארא דישראל ועוד תתוב מחתך
עליהון כדקטיף על סלסלין׃ על
מי אדברה ואעידה וישמעו הנה
ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב
הנה דבר יהוה היה להם לחרפה
לא יחפצו בו׃ כען מן אמליל
ואסהיד ויקבלון אולפן הא
איטפשת אדנהון ולא יכלון
למציתהא פתגמא דיי הוה
להון לחסודין מדלא צבן ביה׃
ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי
הכיל על עולל בחוץ ועל סוד
בחורים יחדו כי גם איש עם אשה
ילכדו זקן עם מלא ימים׃ וית
נבואה בתקיף מן קדם יי
אתמליתי לאיתי לסוברא ולא
יכלית למשפך על ינקין בשוקא
ועל סיעת עולימין כחדא ארי
אף גבר עם אתתא יתאחדון סב
עם דסבע יומין׃ ונסבו בתיהם
לאחרים שדות ונשים יחדו כי

אטה את ידי על ישבי הארץ
נאם יהוה: ויסתחרון בתיהון
לאחרנין חקלן ונשין כחדא ארי
ארים ית מחת גבורתי על יתבי
ארעא אמר יי: כי מקטנם ועד
ג גדולם כלו בוצע בצע ומנביא
מל ועד כהן כלו עשה שקר: ארי
מזעירהון ועד רבהון כלהון אנסי
ממון ומספר ועד כהין כולהון
ל עבדי שקר: וירפאו את שבר
בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום
ואין שלום: ואסיאו ית תבר
כנשתא דעמי במלי שקרהון
למימר שלמא שלמא ולית שלם:
הבישו כי תועבה עשו גם בוש
לא יבשו גם הכלים לא ידעו לכן
יפלו בנפלים בעת פקדתים
יכשלו אמר יהוה: עליהון למבהת
ארי תועיבא עבדו אף מבהת
לית אינון בהתין אף אתכנעו
לית אינון ידעין בכין יתרמון
קטילין בעדן דאסער עליהון
חוביהון יתקלון אמר יי:
כה אמר יהוה עמדו

על דרכים וראו ושאלו לנתיבות
עולם איזה דרך הטוב ולכו בה
ל ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו
לא נלך: כדנן אמר יי: קומו על
אורחן וחזו ושאילו לשבילין
דמן עלמא באידא אורחא
דתקנא והליכו בה ואשכחו נוח
לנפשכון ואמרו לא נזיל:
והקמתי עליכם צפים הקשיבו
לקול שופר ויאמרו לא נקשיב:
ואקימית עליכון מלפין קבילו
למילי נבייא ואמרו לא נקביל:
לכן שמעו הגוים ודעי עדה את
אשר בם: בכין שמעו עממיא
ודעי כנשתא דישראל ית חוביהון:
שמעי הארץ הנה אנכי מביא
ל רעה אל העם הזה פרי מחשבותם
מל כי על דברי לא הקשיבו ותורתי
ב וימאסו בה: שמעי ארעא דישראל
האנא מיתי בישתא על עמא
הדין תשלמת עובדיהון ארי
לפתגמי עבדי נביא לא קבילו
ואוריתי וקצו בה: למה זה לי לבונה
משבא תבוא וקנה הטוב מארץ

מרחק עלותיכם לא לרצון וז׳ ב
וזבחיכם לא ערבו לי׳ למא דנן כת כן
קדמי לבונתא דמשבא תידתי סמ
וקני טבא מארע רחיקא עלותכון על
לא לרעוא ונכסת קודשיכון לא
יתקבלון קדמי׳ לכן כה אמר יהוה
הנני נתן אל העם הזה מכשלים
וכשלו בם אבות ובנים יחדו
שכן ורעו יאבדו׳ בכין כדנן כת
אמר יי׳ האנא מיתי על עמא יוד
הדין תקלן ויתקלון בהון אבהן יג
ובנין כחדא מגיר וקריביה ייבדון׳ וו
כה אמר יהוה הנה
עם בא מארץ צפון וגוי גדול
יעור מירכתי ארץ׳ כדנן אמר יי׳
האעמא אתי מארע ציפונא
ועממין רברבין ייתון בגלאי מסיפי
ארעא׳ קשת וכידן יחזיקו אכזרי ד
הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה
ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש
למלחמה עליך בת ציון׳ קשתן
ותריסין אחידין אכזראין אינון
וליתלהון רחמין קלהון כימא
באתרגושתיה ועל סוסוותא

רכיבין אינון כגבר עביד קרבין
עלך כנשתא דציון׳ שמענו את
שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו ו
חיל כיולדה׳ שמענא ית שמעיה מל
אתרשלא ידנא עקא אחדתנא
הא כחבלין ליולדתא׳ אל תצאי תצאו
השדה ובדרך אל תלכי כי חרב ל תלכו
לאויב מגור מסביב׳ לא תפקון ל
לחקלא ובאורחא לא תהכון ארי
חרבא דסנאה מקטלא לדמתכנשין
מסחור סחור׳ בת עמי חגרי שק ד
והתפלשי באפר אבל יחיד עשי קד
לך מספד תמרורים כי פתאם וכל אתו
יבא השדד עלינו׳ כנשתא דעמי ופו
אסרו סקין וחופו רישיכון בקטמא כיס כת
איבל כיחיד עבדו לכון מספד כן
במרר ארי בתכיף ייתון בזוזין
עלנא׳ בחון נתתיך בעמי מבצר
ותדע ובחנת את דרכם׳ בחיר ב
יהבתך בעמי ככלך תקיף ותהודע ותשבל
ותחוי להון ית אורחהון׳ כלם
סרי סוררים הלכי רכיל נחשת ל
וברזל כלם משחיתים המה׳ כל כת
רברביהון מרדין מהלכין בנכילו סרן

כמא דמערב נחש עם פרזל
כלהון מחבלין אינון׃ נחר מפח
מאשתם עפרת לשוא צרף מאש
צרוף ורעים לא נתקו׃ הא תם
כמשב נפחין דחרר בגו כורא ן
כן חש קלהון דנביא דמתנבן
להון תובו לאוריתא ולא תבו
וכאברא דמתמסי בגו כורא כן
הואה בטילין בעיניהון מלי נביא
דמתנבן להון לא להנאה אליפנון
מלפיהון ועובדיהון בישיא לא
שבקו׃ כסף נמאס קראו להם ב
כי מאס יהוה בהם׃ הא ככסף נבזק
פסולא מרחקין קרולהון ארי בעינו
רחיק יי׳ יתהון׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי׳ למימר׃
עמד בשער בית יהוה וקראת
שם את הדבר הזה ואמרת
שמעו דבר יהוה כל יהודה
הבאים בשערים האלה להשתחות ב
ליהוה׃ קום בתרע בית מקדשא יוקי
דיי׳ ותתנבי תמן ית פתגמא יהושפט

הדין ותימר קבילו פתגמא דיי׳
כל דבית יהודה דעלין בתרעיא
האלין למסגד קדם יי׳׃ כה אמר ח
יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו בטע
דרכיכם ומעלליכם ואשכנה בסף
אתכם במקום הזה׃ כדנן אמר יי׳
צבאות אלהא דישראל אתקינו
אורחתכון ועובדיכון ואשרי
יתכון באתרא הדין׃ אל תבטחו
לכם אל דברי השקר לאמר היכל
יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה׃
לא תתרחצון לכון על פתגמי
נביי שקרא דאמרין קדם היכלא
דיי׳ אתון פלחין קדם היכלא דיי׳
אתון דבחין קדם היכלא דיי׳ אתון
סגדין תלת זמנין בשתא אתון
מתחזן קדמוהי׃ כי אם היטב ב
תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם כת
אם עשו תעשו משפט בין איש כן
ובין רעהו׃ ארי אם אתקנא וגם
תתקנון ית אורחתכון וית היטב
עובדיכון אם מעבד תעבדון
דין דקשוט בין גוברא ובין חבריה׃
גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם

נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי
אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם:
גיור יתם וארמלא לא תינסון
ודם זכי לא תישדון באתרא הדין
ובתר טעות עממיא לא תהכון
לאבאשא לכון: ושכנתי אתכם
במקום הזה בארץ אשר נתתי
לאבתיכם למן עולם ועד עולם:
ואשרייתכון באתרא הדין
בארעא דיהבית לאבהתכון למן
עלמא ועד עלמא: הנה אתם
בטחים לכם על דברי השקר
לבלתי הועיל: הא אתון מתרחצין
לכון על פתגמי נביי שקרא בדיל
דלא להנאה: הגנב רצח ונאף
והשבע לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם: גנבין וקטולי נפשן וג
וגייפין ומשתבעין לשקר ומסקין
בסמין לבעלא ואזלין בתר טעות
עממיא דלא ידעתון: ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה אשר
נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו
למען עשות את כל התועבות

האלה: ואתון אתן וקימין קדמי
בביתא הדין דאתקרי שמי עלוהי
ואמרין אתון שיזבנא בדיל
למעבד ית כל תועיבתא האלין:
המערת פרצים היה הבית הזה
אשר נקרא שמי עליו בעיניכם
גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה:
הכבית כנישת רשיעין הוה ביתא
הדין דאתקרי שמי עלוהי
בעיניכון אף קדמי גלי אמר
יי: כי לכו נא אל מקומי אשר
בשילו אשר שכנתי שמי שם
בראשונה וראו את אשר
עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל:
ארי איזילו כען לאתר בית
שכינתי דבשילו דאשריתי
שכינתי תמן בקדמיתא וחזו
ית דעבדית ליה מן קדם בישות
עמי ישראל: ועתה יען עשותכם
את כל המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם ואקרא
אתכם ולא עניתם: וכען חלף
דעבדתון ית כל עובדיא האלין

אמר יי׳ ושלחית לוותכון מקדים
וממליל ולא קבלתון ואתנביאו
לכון ולא תבתון: ועשיתי לבית
אשר נקרא שמי עליו אשר
אתם בטחים בו ולמקום אשר
נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו: ואעביד לביתא
דאתקרי שמי עלוהי דאתון
רחיצין ביה ולאתרא דיהבית לכון
ולאבהתכון כמא דעבדית לשילו:
והשלכתי אתכם מעל פני כאשר
השלכתי את כל אחיכם את כל
זרע אפרים: ואגלי יתכון מארע
בית שכינתי כמא דאגליתי ית
כל אחיכון ית כל זרעא דישראל:
ואתה אל
תתפלל בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי
כי אינני שמע אתך: ואת לא תצלי
על עמא הדין ולא תתחנן עליהון
בבעו וצלו ולא תבעי מן קדמי
ארי לא רעוא קדמי לקבלא צלותך:
האינך ראה מה המה עשים בערי
יהודה ובחוצות ירושלם: הלית

את חזי מא דאנון עבדין בקרויא
דבית יהודה ובשוקי ירושלם: הבנים
מלקטים עצים והאבות מבערים
את האש והנשים לשות בצק
לעשות כונים למלכת השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני:
בניא מלקטין אעיא ואבהתא
מדלקין ית נורא ונשיא לישן
לישא למעבד כרדוטין לכוכבת
שמיא ולנסכא נסכין לטעוות
עממיא בדיל לארגזא קדמי:
האתי הם מכעיסים נאם יהוה
הלוא אתם למען בשת פניהם:
המדמן דקדמי אנון מרגזין אמר
יי׳ הלא לאבאשא להון בדיל
דיבהתון בעובדיהון: לכן כה אמר
אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת
אל המקום הזה על האדם ועל
הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי
האדמה ובערה ולא תכבה: בכין
כדנן אמר יי׳ אלהים הא רגזי וחמתי
חל באתרא הדין על אנשא ועל
בעירא ועל אילן חקלא ועל אבא
דארעא וישיצי ולא יהי חיים:

כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עלותיכם ספו על
זבחיכם ואכלו בשר׃ כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל עלותכון
אוסיפו על נכסת קודשיכון
ואכולו בסרא׃ כי לא דברתי את
אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אותם מארץ מצרים על דברי
עולה וזבח׃ ארי לא מליל יתעם
אבהתכון ולא פקדתינון ביומא
דאפיקית יתהון מארעא דמצרים
על עסקי עלון ונכסת קודשין׃ כי
אם את הדבר הזה צויתי אותם
לאמר שמעו בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם
והלכתם בכל הדרך אשר אצוה
אתכם למען ייטב לכם׃ אלהין
ית פתגמא הדין פקידית יתהון
למימר קבילו למימרי ואהוי
לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם
ותהכון בכל אורחא דאפקיד
יתכון בדיל דייטב לכון׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו במעצות
בשררות לבם הרע ויהיו לאחור

ולא לפנים׃ ולא קבילו ולא ארכינו
ית אודנהון והליכו בעיצתהון
בהרהור לבהון בישא ואהדרו
בפולחני קדל ולא שויאו דחלתי
לקבל אפיהון׃ למן היום אשר
יצאו אבותיכם מארץ מצרים
עד היום הזה ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים יום השכם
ושלוח׃ למן יומא דנפקו אבהתכון
מארעא דמצרים עד יומא הדין
ושלחית לותכון ית כל עבדי נביא
בכל יום מקדים ומשלח׃ ולא
שמעו אלי ולא הטו את אזנם
ויקשו את ערפם הרעו מאבתם׃
ולא קבילו למימרי ולא ארכינו
ית אודנהון ואקשיאו ית קדלהון
אבאישו מאבהתהון׃ ודברת
אליהם את כל הדברים האלה ולא
ישמעו אליך וקראת אליהם ולא
יענוכה׃ ותמליל עמהון ית כל
פתגמיא ולא יקבלון מנך ותתני
להון ולא יתיבונך׃ ואמרת אליהם
זה הגוי אשר לא שמעו בקול
יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה

האמונה ונכרתה מפיהם׃ ותימר
להון דין עמא דלא שמעו למימרא
דיי אלההון ולא קבילו אולפן
פסקת הימנותא ואתמנעת
מפומהון׃ גזי נזרך
והשליכי ושאי על שפים קינה
כי מאס יהוה ויטש את דור
עברתו׃ תלושי על דבבך דגלו
וטולי על כגדין אליא ארי רחיק
יי ורטש ית עם דרא דעברו על
מימריה׃ כי עשו בני יהודה הרע
בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃
ארי עבדו בני יהודה דביש קדמי
אמר יי שויו שקוציהון בביתא
דאתקרי שמי עלוהי לסאבותיה׃
ובנו במות התפת אשר בגיא
בן הנם לשרף את בניהם ואת
ה בנתיהם באש אשר לא צויתי
חס ולא עלתה על לבי׃ ובנו במת
תפת דבחילת בר הנם לאוקדא ית
בניהון וית בנתהון בנורא דלא
פקידית באוריתי ולא רעוא קדמי׃
לכן הנה ימים באים

נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת
וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה
וקברו בתפת מאין מקום׃ בכין
הא יומיא אתן אמר יי ולא יתאמר
עוד תופת וחילת בר הנם אלהין
חלת קטיליא ויקברון בתפת מבלי
ג אתר׃ והיתה נבלת העם הזה
כט ע למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד׃ ותהי נבילתא
דעמא הדין משגרא למיכל לעופא
דשמיא ולבעירא דארעא ולית
יד דמניד׃ והשבתי מערי יהודה
בן ומחצות ירושלם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה
תהיה הארץ׃ ואבטיל מקרויא
דבית יהודה ומשוקי ירושלם קל
ביע וקל חדוא קל חתנין וקל כלן
ארי לחרבא תהי ארעא׃ בעת
יוציאו ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות
ל מלכי יהודה ואת עצמות שריו
ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
ח הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם
קמ וכל מקבריהם׃ בעדנא ההוא אמר יי
אתו וסו כיע דות יפקון ית גרמי מלכיא דבית יהודה

ויתגרמי רברביהון ויתגרמי
כהניא ויתגרמי נביי שקרא וית
גרמי יתבי ירושלם מקבריהון:
ושטחום לשמש ולירח ולכל
צבא השמים אשר אהבום ואשר
עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשר השתחוו להם לא
יאספו ולא יקברו לדמן על פני
האדמה יהיו: וישטחונון לקביל
שמשא וסיהרא ולכל חילי שמיא
דרחימונון ודפלחונון ודטעו
בתריהון ודתבעונון ודסגידו להון
לא יתכנשון ולא יתקברון לזיבל
מבדר על אפי ארעא יהון: ונבחר
מות מחיים לכל השארית הנשארים
מן המשפחה הרעה הזאת בכל
המקומות הנשארים אשר הדחתים
שם נאם יהוה צבאות: ויתרעון
במותא מבחייא לכל שארא
דישתארון מן זרעיתא בשתא
הדא בכל אתריא דישתארון
דאגליתנון לתמן אמר יי צבאות:
ואמרת אליהם כה
אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם

ישוב ולא ישוב: ותימר להון כדנן
אמר יי: היפלון ולא יקומון אם
למתב גלי קדמי דלא יתובון:
מדוע שובבה העם הזה ירושלם
משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו
לשוב: מדין מתחסנין למתב
לפלחני עמא הדין יתבי ירושלם
תבו למרד מן אוריתא ולא צבן
למתב אתקיפו בנכלין מסרבין
למתב: הקשבתי ואשמע לוא כן
ידברו אין איש נחם על רעתו
לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם במרוצתם
כסוס שוטף במלחמה: אצית
וגלי קדמי לא כדכשר ממללין
לית גבר דמתיב מחובתיה למימר
מא עבדית כלהון מסגן ברעות
נפשהון כסוסיא דגזר בקרבא:
גם חסידה בשמים ידעה מועדיה
ותר וסוס ועגור שמרו את עת וסיס
באנה ועמי לא ידעו את משפט
יהוה: אף תוריתא בשמיא ידעא
זמנהא ושפנינא וכרכיא וסנוניתא
נטרין ית עדן מיתיהון ועמי לא
הוו ידעין למעבד ית דינא דיי:

איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת
יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה
עט שקר ספרים: איכדין תימרון
חכימין אנחנא ועל אוריתא דיי
אנחנא רחיצין בכין הא לשקרא
עביד ספר קלמוס דשקר למזיפא:
הבשו חכמים חתו וילכדו הנה
בדבר יהוה מאסו וחכמת מה
להם: בהיתו חכימיא איתברו
ואתאחידו הא בפתגמא דיי קצו
וחלף בחכמתא לית להון: לכן
אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם
ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה
בצע בצע מנביא ועד כהן כלה
עשה שקר: בכין אתין ית נשיהון
לאחרנין חקלתהון לירותין ארי
מזעירא ועד רבא כלהון אנסי ממון
מספר ועד כהין כלהון עבדי שקר:
וירפו את שבר בת עמי על נקלה
לאמר שלום שלום ואין שלום:
ואסיאו ית תבר כנשתא דעמי
במלי שקרהון למימר שלמא
שלמא ולית שלם: הבשו כי
תועבה עשו גם בוש לא יבשו

והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים
בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה:
עליהון למבהת ארי תועבה עבדו
אף מבהת לית אינון בהתין ו׳
ואתכנעו לית אינון ידעין בכין
יתרמון קטילין בעידן דאסער
עליהון חוביהון יתקלון אמר יי׳
אסף אסיפם נאם
יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים
בתאנה והעלה נבל ואתן להם
יעברום: שיצאה אשיצינון אמר
יי׳ ויסופון כמסף ענבין מגפן
וכנבלא מתיננא וכטרף מאילן
על די הנבית להון אוריתי מסיני
ועברו עלה: על מה אנחנו ישבים
האספו ונבוא אל ערי המבצר
ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה:
על מא אנחנא יתבין אתכנשו
וניעול לקרוין כריכן ונשתוק תמן
ארי יי׳ אלהנא איתי עלנא תבר
ואנהתנא ואשקינא כס דרוט
ביש כרישי חוין ארי חבנא קדם יי׳:
קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה

והנה בעתה׃ סברנא לשלם ולית
טב לעידן סליחות חובין והא
סורענות חטאין׃ מדן נשמע
נחרת סוסיו מקול מצהלות
אביריו רעשה כל הארץ ויבואו
ויאכלו ארץ ומלאה עיר וישבי
בה׃ על דפלחו לעגליא דבדן מלך
במשריתיה יסק עליהון ויגלי
יתהון מקל מפסועית גיברוהי
יזועון כל יתבי ארעא וייתון
ויבזון ארעא ומלאה קרויא
ודיתבין בהון׃ כי הנני
משלח בכם נחשים צפענים אשר
אין להם לחש ונשכו אתכם נאם
יהוה׃ ארי הא אנא מגרי בכון עממין
קטולין כחיוון חרמנין דלית להון
לחשא ויקטלון יתכון אמר יי׃
מבליגיתי עלי יגון
עלי לבי דוי׃ על דהוו מלעגין לקביל
נביא דמתנבן להון דוונא ותנחתא
איתי להון מן קדם חוביהון עליהון
אמר נביא לבי דוי׃ הנה קול שועת
בת עמי מארץ מרחקים היהוה
אין בציון אם מלכה אין בה

מדוע הכעסוני בפסיליהם בהבלי
נכר׃ הא קל צוחת כנשתא דעמי
מארע רחיקא נביא אוכח יתהון
השכינתא דיי לית בציון אם
מלכה לית בה מדין מרגזין קדמי
בצלמניהון במלחן טעותא׃ עבר
קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו׃
אמרת כנשתא דישראל עברא
זמנא שלים קצא ואנחנא לא
מתפרקין׃ על שבר בת עמי השברתי
קדרתי שמה החזקתני׃ אמרת
ירושלם על תבר כנשתא דעמי
אזדעזעית אתחכיאו אפי אכרום
אוכמין כקדרא אשתממו אחדתני׃
הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם
כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי׃
אמר ירמיה נביא דלמא לא אית
לי עבדין טבין למבעי על בית
ישראל הלא מחמיר הויתי לארפנא
דאליה נביא דמגלעד דמתגמוהי
אנון אסותא ארי על דלא תבו
בכין לא סליקת אסו למחת כנשתא
דעמי׃ מי יתן ראשי
מים ועיני מקור דמעה ואבכה

יומם ולילה את חללי בת עמי׃
מן ריתין רישי כנחל דמיין ועיני
כמבוע דמען ואבכי יימם ולילי
על קטילי כנשתא דעמי׃
מי יתנני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את עמי ואלכה
מאתם כי כלם מנאפים עצרת
בגדים׃ מן יתנינני במדברא
בית מבתות עדי אורחין ואשבוק
ית כנשתא דעמי ואהך מלותהון
ארי כולהון מנאפין סיעת שקרין׃
וידרכו את לשונם קשתם שקר ל
ולא לאמונה גברו בארץ כי
מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ד
ידעו נאם יהוה׃ ואליפו ית חס׳ וכל
לישנהון כתגמי שקר דמן אנון אתי וסו
כקשת נכילא ולא להימנותא תקפו כו׳ בות
בארעא ארי מבשתא לבשתא
נפקו ומרע דחלתי לא אליפו אמר
יי׃ איש מרעהו השמרו ועל כל
אח אל תבטחו כי כל אח עקוב ג
יעקב וכל רע רכיל יהלך׃ גבר בל״נ
מחבריה אסתמרו ועל כל אחא
לא תתרחצון ארי כל אחא מכמן

כמין וכל רחים בנכילו מהליך׃
ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא
ידברו למדו לשונם דבר שקר ג
העוה נלאו׃ וגבר בחבריה משקרין וכל
וקשטא לא ממללין אליפו לישנהון דבר
פתגמי שקרא טפשו וטעו׃ שבתך לנש
בתוך מרמה במרמה מאנו דעת כו
אותי נאם יהוה׃ יתבין בבית
כנישתהון ומשתען על עוייתהון
בנכלין מסרבין למדע דחלתי אמר
יי׃ לכן כה אמר יהוה טו
צבאות הנני צורפם ובחנתים בטים כסף
כי איך אעשה מפני בת עמי׃
בכין כדנן אמר יי׃ צבאות הא אנא
מיתי עליהון עקא ואצריף להון
ובחר להון ארי איכדין אעביד
מן קדם חובי כנשתא דעמי׃ חץ
שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שחוט
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ק
ארבו׃ כגיר דמחריף לישנהון
נכלין מחשיב במומהון שלמא
גבר עם חבריה ממליל ובמעוהי
משוי כמנתיה׃ העל אלה לא אפקד
בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה

לא אתנקם נפשי העל אלין לא
אסער לאיתאה בישא אמר יי
אם מן עמא דכדין עובדיהון לא
אתפרע מנהון כרעותי:
על ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר קינה כי נצתו
מבלי איש עבר ולא שמעו קול
מקנה מעוף השמים ועד בהמה ל כירח
נדדו הלכו: על טוריא אנא מרים קדמ
קלי בבי ומצוח ועל דירוות מדברא נדדו
אליא ארי צדיאו מבלי אנש דעדי הלכו
ולא אשתמע קל בעירא בארעהון כתא נדדו הלכו
מעופא דשמיא ועד בעירא
אטלטלו גלו: ונתתי את ירושלם
לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה
אתן שממה מבלי יושב: ואתין ית
ירושלם ליגרין מדור ירורין וית
קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי
יתיב: מי האיש ג
החכם ויבן את זאת ואשר דבר רפי
פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה ל
הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר וחס
מן גבר דחכים ויסבר ית דא
ודאתמלל מן קדם יי עמיה ויחוינה

על מא חרובת ארעא צדיאת
כמדברא מבלי עדי:
ויאמר יהוה על עזבם את
תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולי ולא הלכו בה: ואמר יי על
דשבקו ית אוריתי דיהבית קדמיהון
ולא קבילו למימרי ולא הליכו בה:
וילכו אחרי שררות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום אבותם:
ואזלו בתר הרהור לבהון ובתר
בעליא דאליפונון אבהתהון:
לכן כה אמר יהוה צבאות ג בטע בספ
אלהי ישראל הנני מאכילם את
העם הזה לענה והשקיתם מי ראש ב חד
בכין כדנן אמר יי צבאות אלהא חס
דישראל הא אנא מיתי עקא כד וחד מל
עממא הדין מרר כגדין ואשקינון
כס דלוט ביש כרישי חוין: והפיצותים
בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב עד
כלותי אותם: ואבדרינון ביני
עממיא דלא ידעו אנון ואבהתהון
ואגרי בתריהון דקטלין בחרבא
עד דאשיציתהון:

כה אמר יהוה צבאות התבוננו
וקראו למקוננות ותבואינה
ואל החכמות שלחו ותבואנה׃
כדנן אמר יי צבאות אסתכלו
וקרו לאלייתא וייתין ולחכימתא
שלחו וייתין׃ ותמהרנה ותשנה
עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
ועפעפינו יזלו מים׃ וייחיין ויטלן
עלנא אליא וישגרן עיננא דמעין
וגלגלי עיננא יגרון מיא׃ כי קול
נהי נשמע מציון איך שדדנו
בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי
השליכו משכנותינו׃ ארי קל
אשתמע מציון איכדין אתבזזנא אליא
בהתנא לחדא ארי חרובת ארענא
ארי צדיאה בירניתנא׃
כי שמענה נשים דבר
יהוה ותקח אזנכם דבר פיו
ולמדנה בנותיכם נהי ואשה
רעותה קינה׃ ארי שמעא נשיא
פתגמא דיי ותצית אדנכון
למילי נבואוהי ואליפא לבנתכון
אליא ואתתא לחברתה עניא׃
כי עלה מות בחלונינו בא

בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחובות׃ ארי סליק
מותא בחרכנא על בבירניתנא
לשיצאה ינקין משוקא עולימין
מרחובן׃ דבר כה נאם יהוה
ונפלה נבלת האדם כדמן על
פני השדה וכעמיר מאחרי
הקוצר ואין מאסף׃ אתנבי כדנן
אמר יי ותתרמי נבילתא דאנשא
כזבל מבדר על אפי חקלא
וכעמירא מבתר חצודא ולית
דמכניש׃ כה אמר
יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל
יתהלל עשיר בעשרו׃ כדנן אמר
יי לא ישתבח חכימא בחכמתיה
ולא ישתבח גיברא בגיברותיה
לא ישתבח עתירא בעתריה׃ כי
אם בזאת יתהלל המתהלל השכל
וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד
משפט וצדקה בארץ כי באלה
חפצתי נאם יהוה׃ אלהין בדא
ישתבח דמשתבח דחכים ואיליף
למדע דחלתי ארי אנא יי ע

עבידנא חסדא ודין דקשוט
וזכו בארעא ארי באילין רעוא
קדמי אמר יי׳

הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי
על כל מול בערלה׃ הא יומיא
אתן אמר יי׳ ואסער על כל
עממיא ערליא ועל בית ישראל
דדמן עובדיהון לעובדי ערליא׃
על מצרים ועל יהודה ועל אדום
ועל בני עמון ועל מואב ועל
כל קצוצי פאה הישבים במדבר
כי כל הגוים ערלים וכל בית
ישראל ערלי לב׃ על מצרים ועל
יהודה ועל אדום ועל בני עמון
ועל מואב ועל כל מקפי כתא
דשרן בשכונין במדברא ארי
כל עממיא ערלין בבסרהון וכל
בית ישראל ערלין בלבהון׃

שמעו את הדבר אשר
דבר יהוה עליכם בית ישראל׃
קבילו ית פתגמא דמליל יי׳
עליכון בית ישראל׃ כה אמר
יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו
ומאתות השמים אל תחתו כי
יחתו הגוים מהמה׃ כדנן אמר
יי׳ מאורחת עממיא לא תילפון
ומאתון דמשתנין בשמיא לא
תתברון ארי מתברין עממיא
מנהון׃ כי חקות העמים הבל
הוא כי עץ מיער כרתו מעשה
ידי חרש במעצד׃ ארי גזירת
עממיא למא אינון ארי אעא
מחרשא קאיץ ליה עובד ידי
נגר בחצינא׃ בכסף ובזהב
ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום
ולא יפיק׃ בכספא ובדהבא מחפי
ליה במסמורין ובמקובין מתקין
ליה דלא יצטלי׃ כתמר מקשה
לא יצעדו אל תיראו מהם כי המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי
לא ירעו וגם היטיב אין אותם׃
עובד נגיד זקיפין אינון לא
ממללין אתנטלא יתנטלון ארי
לית בהון רוחא להלכא לא
תדחלון מנהון ארי לא מבאשין
ואף לאיטבא לית אנון ידעין׃

מאין כמוך יהוה
גדול אתה וגדול שמך בגבורה׃
לית בר מנך יי׳ רבא את ורב שמך

בגבורתא׃ מי לא יראך מלך
הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי ז
הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך׃
מן לא ידחל מן קדמך מלך כל
עממיא ארי דילך היא מלכותא
ארי בכל חכימי עממיא ובכל
מלכותהון לית בר מנך׃ ובאחת
יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ יב
הוא׃ ובחדא יהובון עממיא פת
על דאטפשו על דפלחו לטעותא וכל
דלמא אנין׃ כסף מרקע מתרשיש דפק
יובא וזהב מאופז מעשה חרש לאדכ
וידי צורף תכלת וארגמן לבושם כית
מעשה חכמים כלם׃ כספא דמחפן
מאפרקא מיתן ודהבא מאופיר
עובד נגר וידי קיני תכלא וארגונא
לבושהון עובד חכימין כולהון׃
ויי אלהים אמת הוא אלהים
חיים ומלך עולם מקצפו תרעש
הארץ ולא יכלו גוים זעמו׃ ויי ב׳ חס
אלהים קשוט הוא אלה קיים
ומלך עלמין מרגזיה תזוע ארעא
ולא יכלון עממיא לסוברא
רגזיה׃ כדנא תאמרון

להום אלהיא דישמיא וארקא
לא עבדו יאבדו מארעא ומן
תחות שמיא אלה׃ דנא פרשגן
איגרתא דישלח ירמיה נביא
לות שאר סבי גלותא די בבבל
דאם יימרון לכון עממיא דאתון
בינהון פלחו לטעוותא בית
ישראל כדין תתיבון וכדין תימרון
להון טעון דיאתון פלחין להון
טעון דלית בהון צרוך אינון מן
שמיא לא יכלן לאחתא מטרא
ומן ארעא לא יכלן לצמחא פירין
אינין ופלחיהון ייבדו מארעא
וישתיצון מתחות שמיא אלין׃
ח עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים׃ כדנן תימרון להון
אנחנא פלחין לדעבד ארעא
בחיליה שכליל תבל בחכמתיה
ובסכלתנותיה תלא שמיא׃ לקול
תתו המון מים בשמים ויעלה
הארץ נשאים מקצה ארץ ברקים
למטר עשה ויוצא רוח מאוצרותיו׃
לקל מתניה רכפת דמיין בשמיא

ומסיק ענגין מסיפי ארעא ברקין
לזמן מטרא עבד ומפיק רוחין
מבית גנזוהי׃ נבער כל אדם מדעת
הביש כל צורף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם׃ אטפשו כל
עממיא מלמדע חכמא בהית
כל קיני מלמעבד צלים ארי
שקרא אתיכונון ולא רוחא בהון׃
הבל המה מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו׃ למא אנון עובד
תולעבא בעדן דאסער עליהון
חוביהון ייבדון׃ לא כאלה חלק
יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל
שבט נחלתו יהוה צבאות שמו׃
לא כאלין חלקיה דיעקב ארי
דברא כולא הוא וישראל שבטא
דאחסנתיה יי׳ צבאות שמיה׃
אספי מארץ כנעתך
ישבתי במצור׃ כנושי מארעא יושבת
סחורתיך דיתבא בתקפיא בקרוין
כריכן׃ כי כה אמר יהוה הנני
קולע את יושבי הארץ בפעם
הזאת והצרתי להם למען
ימצאו׃ ארי כדנן אמר יי׳ האנא

מיתי עקא על עמא הדין וכמא
דשדן אבנא בקלעא כן אבדר
ית יתבי ארעא בזמנא הדא
ואעיק להון בדיל דיקבלון
כורענות חוביהון׃
אוי לי על שברי נחלה מכתי
ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו׃
וי לי על תברי ממרעא מחתי
ואנא אמרית ברם דין מרעני
ואסוברניה׃ אהלי שדד וכל
מיתרי נתקו בני יצאוני ואינם
אין נטה עוד אהלי ומקים
יריעותי׃ ארעי חרובת וכל
קרוי אתבזיזא עמי גלו וליתנון
לית דמתח עוד משכני ומקים
יריעתי׃ כי נבערו הרעים ואת
יהוה לא דרשו על כן לא השכילו
וכל מרעיתם נפוצה׃ ארי
אטפשו מלכיא ואלפן מן קדם
יי׳ לא תבעו על כן לא יצלחון
וכל עמהון יתבדר׃ קול שמועה
הנה באה ורעש גדול מארץ צפון
לשום את ערי יהודה שממה מעון
תנים׃ קל בסורתא הא אתא וזיעא

רבא מארע צפונא לשואה ית
קרויא דבית יהודה לצדו מדור
ירורין: ידעתי יהוה כי לא לאדם
דרכו לא לאיש הלך והכין את
צעדו: ידענא יי ארי לא דאנשא
אורחיה לא לגבר דאזיל ומתקין
ית פסעתיה: יסרני יהוה אך במשפט
אל באפך פן תמעיטני: איתא
עליהון יסורין יי ברם בדין חסוך
לא יתקף רגזך בהון דלמא יזערון:
שפך חמתך על הגוים אשר לא
ידעוך ועל משפחות אשר בשמך
לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו
ויכלהו ואת נוהו השמו: שפוך
חמתך על עממיא דלא אליפו
למידע דחלתך ועל זרעיתא
דבכלהן שמך לא תבעא ארי שליטו
בדבית יעקב ובזו נכסיהון
ושיצאונון ית מדורהון אצדיאו:
הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן
קדם יי למימר: שמעו את דברי
הברית הזאת ודברתם אל איש
יהודה ועל יושבי ירושלם: קבילו ית
פתגמי קימא הדין ותמללון עם
אנש יהודה ועל יתבי ירושלם:
ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי
ישראל ארור האיש אשר לא
ישמע את דברי הברית הזאת:
ותימר להון כדנן אמר יי אלהא
דישראל ליט גוברא דלא יקביל ית
פתגמי קימא הדין: אשר צויתי את
אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים מכור הברזל לאמר שמעו
בקולי ועשיתם אותם ככל אשר
אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים: דפקידית ית
אבהתכון ביומא דאפקית יתהון
מארעא דמצרים מכורא דברזלא
למימר קבילו למימרי ותעבדון
יתהון ככל דאפקיד יתכון ותהון
קדמי לעם ואנא אהוי לכון לאלה:
למען הקים את השבועה אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת להם
ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה
ואען ואמר אמן יהוה: בריל
לקיימא ית קימא דקיימית ית

לאבהתכון למתן להון ארע עבדא
חלב ודבש כיומא הדין ואתיבית
ואמרית אמן יי׳ ויאמר יהוה אלי ו
קרא את כל הדברים האלה בערי בטע
יהודה ובחצות ירושלם לאמר
שמעו את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם׃ ואמר יי׳ לי
אתנבי ית כל פתגמיא האלין
בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם למימר קבילו ית פתגמי
קימא הדין ותעבדון יתהון׃ כי
העד העדתי באבתיכם ביום
העלותי אותם מארץ מצרים ועד
היום הזה השכם והעד לאמר
שמעו בקולי׃ ארי אסהדא
אסהידית באבהתכון ביומא ד
דאסקית יתהון מארעא דמצרים
ועד יומא הדין מקדים ומסהיד
למימר קבילו למימרי׃ ולא
שמעו ולא הטו את אזנם וילכו
איש בשרירות לבם הרע ואביא ב מ״ו
עליהם את כל דברי הברית הזאת
אשר צויתי לעשות ולא עשו׃ ה
ולא קבילו ולא ארכינו ית אודנהון

ואזלו גבר בהרהור לבהון בישא
ואיתיתי עליהון פורענותא על
דלא קבילו לפתגמי קימא הדין
דפקידית למעבד ולא עבדו׃
ויאמר יהוה אלי נמצא
קשר באיש יהודה וביושבי ירושלם׃ ט
ואמר יי׳ לי אשתכח מרדון אנש
יהודה ודיתבי ירושלם׃ שבו על י
עונת אבתם הראשנים אשר
מאנו לשמע את דברי והמה
הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
הפרו בית ישראל ובית יהודה את
בריתי אשר כרתי את אבותם׃
תבו לחובי אבהתהון קדמאי
דסריבו לקבלא ית פתגמי ואנון
טעו בתר טעות עממיא למפלחהון
אשניאו בית ישראל ובית יהודה
ית קימי דגזרית עם אבהתהון׃
לכן כה אמר יהוה
הנני מביא אליהם רעה אשר
לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו יא
אלי ולא אשמע אליהם׃ בכין
כדנן אמר יי׳ האנא מיתי עליהון
בשתא דלא יכלון לאשתיזבא

מנה ויצלון קדמי ולא אקביל
צלותהון׃ והלכו ערי יהודה
וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים
אשר הם מקטרים להם והושע לא
יושיעו להם בעת רעתם׃ ויהכון
אנש קרויא דבית יהודה ויתבי
ירושלם ויבעון מן טעותא דאנון
מסקין בסמין להון האם יכלין
למפרקהון בעדן בישתהון׃ כי
ד מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר
כת חוצות ירושלם שמתם מזבחות
לבשת מזבחות לקטר לבעל׃
ארי מנין קרויכון הואה דחלתכון
דבית יהודה ומנין שוקי ירושלם
שויתון איגורין לבהתא איגורין
לאסקא בסמין לבעלא׃ ואתה אל
תתפלל בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע
בעת קראם אלי בעד רעתם׃ ואת
לא תצלי על עמא הדין ולא תתחנן
עליהון בבעו וצלו ארי לא רעוא
קדמי בעדן דאת מצלי עליהון
קדמי לקבלא צלותהון בעידן
כד בישתהון׃ מה לידידי
בכי

בביתי עשותה המזמתה הרבים
ובשר קדש יעברו מעליך כי
רעתכי אז תעלזי׃ מא לעמא
דהוה חביב קדמי שבקו פולחן
בית מקדשי ועבדו עיצא לחטא
סגיאין מעלבין בסר שקוצין עם
בסר קודשיא יגלון מנך מקדם
בשתיך בכן הוית תקיפא׃ זית
רענן יפה פרי תאר קרא יהוה
ב שמך לקול המולה גדולה הצית
חד אש עליה ורעו דליותיו׃ הא
מ״ל כאילן זיתא דשפיר בריויה ויאי
וחד בחזויה וסוכיה מטלן באילניא
ח״ס כן רבייש שמיך בעממיא וכדו
דעברת על אוריתא משריית
עממין דתקיפין כאשתא ייתון
עלך ויתחברון להון סמכון׃ ויהוה
ל צבאות הנוטע אותך דבר עליך
ומ״ל רעה בגלל רעת בית ישראל ובית
יהודה אשר עשו להם להכעיסני
לקטר לבעל׃ וי״י צבאות דקיים
יתך גזר לאיתאה עלך בישא
בדיל בישת בית ישראל ובית יהודה
דעבדו להון לארגזא קדמי

לאסקא בסמין לבעלא: ויהוה
הודיעני ואדעה אז הראיתני
מעלליהם: ויי אלפני ואליפת
בכין אחזיתני עובדיהון: ואני
ככבש אלוף יובל לטבוח ולא
ידעתי כי עלי חשבו מחשבות
נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו
מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד:
ואנא כאימר בחיר דלנכסתא
מתובל ולא ידעית ארי חשיבו עלי
עשתונן בישין אמרין נרמי
סמא דמותא במיכליה ונשיציניה
מארעא דישר׳ ושמיה לא ידכר
עוד: ויהוה צבאות
שפט צדק בחן כליות ולב אראה
נקמתך מהם כי אליך גליתי את
ריבי: ויי צבאות דיין קשוט גלין
קדמוהי כוליין ולב אחזי פורענות
דינך מנהון ארי קדמך אמרית
ית עולבני: לכן כה אמר
יהוה על אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא בשם
יהוה ולא תמות בידנו: בכין כדנן
אמר יי על אנשי ענתות דבען
למקטלך דאמרין לא תתנבי
בשמא די ולא תמות בידנא:
לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים ימותו
בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב:
בכין כדנן אמר יי צבאות האנא
מסער עליהון עולימיהון יתקטלון
בחרבא בניהון ובנתהון ימותון
בכפנא: ושארית לא תהיה להם
כי אביא רעה אל אנשי ענתות
שנת פקדתם: ושארא לא יהי להון
ארי איתי בשתא על אנשי ענתות
שנת סעורן חוביהון: צדיק אתה
יהוה כי אריב אליך אך משפטים
אדבר אותך מדוע דרך רשעים
צלחה שלו כל בגדי בגד: זכי את
יי מלמדן לקביל פתגמך ברם
שאילת דינין אנא שאיל מן קדמך
מדין אורחת רשיעיא מצלחא
שלן שליוא כל משקרי שקר:
נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו
פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם: קיימתנון אף תקיפו
עתרו אף קנו נכסין קריבין פתגמי

אוריתך כפומהון ורחיקא דחלתך
מכוליתהון׃ ואתה יהוה ידעתני
תראני ובחנת לבי אתך התקם
כצאן לטבחה והקדשם ליום
הרגה׃ ואת יי׳ כולא ידיע וגלי
קדמך דאת בחר לנביא דרען
בדחלתך רשיעיא אתקינינון
כענא לנכסתא וזמינינן ליום
קטול׃ עד מתי תאבל
הארץ ועשב כל השדה ייבש
מרעת ישבי בה ספתה בהמות
ועוף כי אמרו לא יראה את
אחריתנו׃ עד אמתי תחרוב ארעא
ועסבא דכל חקלא ייבש מחובי
רשיעיא דיתבין בה סף בעירא
ועופא ארי אמרו לא גלי קדמוהי
סופנא׃ כי את רגלים רצתה וילאוך
ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
שלום אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון הירדן׃ דנא תיובתא לירמיה
נביא על בעותיה נביא את דמי
לגוברא דרהט עם רגלאיא ולאי
ואיכדין את מדמי למרהט כקביל
סוסוותא בבקעתא ובארע שלמא

את מתבטח ונפיל ואיכדין את
מדמי למעבד כקביל חיות ברא
ברובי ירדנא ואם על טבון דאנא
מוטיב לנבוכדנצר מלכא דבבל
רגלאה דנביא אתחזי ומתמה ומן
מן דאחזיך ומא דאנא עתיד
למעבד לאבהתך צדיקיא דמן
עלמא דרהטו כסוסותא למעבד
עובדין טבין קדמי ואף אמרית
להון דאיתי על בניכון ברכן ונחמן
הא כמיא דנחתין שטוף בירדנא׃
כי גם אחיך ובית אביך גם המה
בגדו בך גם המה קראו אחריך
מלא אל תאמן בם כי ידברו
אליך טובות׃ וראת נשי עליהון
רחמין ארי אף אחך ובית אבוך
אף אינון שקרו בך אף אנון אמרו
עלך מלין בישן לא תהימין בהון
ארי ימללון עלך פתגמין תקנין׃
עזבתי את ביתי
נטשתי את נחלתי נתתי את
ידדות נפשי בכף איביה׃ שבקית
ית בית מקדשי רטשית ית אחסנתי
מסרית ית עמא דהוה חביב עלי

ביר סנאוה׃ היתה לי נחלתי כאריה
ביער נתנה עלי בקולה על כן
שנאתיה׃ הות קדמי אחסנתי כ
כאריא בחורשא סליקת לקדמי
אתרגושתה על כן רחקתה׃ העיט
צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה
לכו אספו כל חית השדה התיו
לאכלה׃ כעופא דמתבדר כין
אתבדרת אחסנתי קדמי וכעופא
דמשתדי כן יתכנשון עלה דקטלין
בחרבא מסחור סחור מלכי עממיא
ומשריתהון ייתון עלה למבזה׃
רעים רבים שחתו כרמי בססו
את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי
למדבר שממה׃ מלכין סגיאין
קטילו עמי דשו ית אחסנתי
יהבו ית אחסנת חמדתי למדבר
צדי׃ שמה לשממה אבלה עלי
שממה נשמה כל הארץ כי אין
איש שם על לב׃ שויוה לצדו
את אבלת קדמי חרובת צדיאת כל
ארעא ארי לית אנש דמשוי דחלתי
על לב׃ על כל שפים במדבר באו
שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה

ארץ ועד קצה הארץ אין שלום
לכל בשר׃ על כל נגדין במדברא
אתו בזוזין ארי חרבא קדם יי
מקטלא לדמתכנשין מסיפי ארעא
ועד סיפי ארעא לית שלמא לכל
בסרא׃ זרעו חטים וקצים קצרו
נחלו לא יועילו ובשו מתבואתיכם
מחרון אף יהוה׃ לא תהון דמן
לדזרעי חטין על ביר ולא משכחין
למכנש אלהין כובין ומעללתהון
לית להון הנאה ותבהתון בעובדיכון
במיתי עליכון תקיף רגזא דיי׃
כה אמר יהוה על כל
שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר
הנחלתי את עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם ואת בית
יהודה אתוש מתוכם׃ כדנן אמר
יי על כל מגיריא בישיא דמנזקין
באחסנתא דאחסינית ית עמי ית
ישראל האנא מטלטל להון מעל
ארעהון וית דבית יהודה אטלטיל
מביניהון׃ והיה אחרי נתשי אותם
אשוב ורחמתים והשבתים איש
לנחלתו ואיש לארצו׃ והיה בתר

דאטלטיל יתהון אתוב במימרי
וארחים עליהון ואתיבנון גבר
לאחסנתיה וגבר לארעיה: והיה
אם למד ילמדו את דרכי עמי
להשבע בשמי חי יהוה כאשר
למדו את עמי להשבע בבעל
ונבנו בתוך עמי: ויהי אם מילף
יילפון מאורחת כנשתא דעמי ל
לקיימא בשמי קיים הוא יי׳ כמא
דאליפו ית עמי לקיימא בשום
טעוותא ויתקיימון בגו עמי: ואם
לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא
נתוש ואבד נאם יהוה: ואם לא
יקבלון ואטלטיל ית עמא ההוא
טלטול ואבדן אמר יי׳:
כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית
לך אזור פשתים ושמתו על מתניך
ובמים לא תבאהו: כדנן אמר יי׳
לי איזיל ותזבון לך זרז דכתן
ותשוויניה על חרצך ובמיא לא
תעלניה: ואקנה את האזור כדבר
יהוה ואשם על מתני: וזבנית ית
זרזא כפתגמא דיי׳ ושויתיה על
חרצי: ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי׳ עמי תנינות למימר:
קח את האזור אשר קנית אשר
על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו
שם בנקיק הסלע: סב ית זרזא
דזבנתא דעל חרצך וקום איזיל
לפרת וטמרהי תמן בשיעות
כיפא: ואלך ואטמנהו בפרת
כאשר צוה יהוה אותי: ואזלית
וטמרתיה בפרת כמא דפקיד יי׳ יתי:
ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה
אלי קום לך פרתה וקח משם את
האזור אשר צויתיך לטמנו שם:
והוה מסוף יומין סגיאין ואמר יי׳
לי קום איזיל לפרת וסב מתמן ית
זרזא דפקדתך למטמריה תמן:
ואלך פרתה ואחפר ואקח את
האזור מן המקום אשר טמנתיו
שמה והנה נשחת האזור לא יצלח
לכל: ואזלית לפרת וחפרית ונסיבית
ית זרזא מן אתרא דטמרתיה תמן
והא אתחבל זרזא לא יצלח לכל
מדעם: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם

ייי עמי למימר: כה אמר יהוה ככה
אשחית את גאון יהודה ואת גאון ג יעקב
ירושלם הרב: כדנן אמר ייי כדין אשר
אחביל ית תקוף אנש יהודה וית
תקוף ית בני ירושלם דהוה סגי: העם
הזה הרע המאנים לשמוע את ל
דברי ההלכים בשררות לבם וילכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה לב
אשר לא יצלח לכל: עמא הדין בק
דעובדיהון בישין דסריבו לקבלא
ית פתגמי ואזלין בהרהור לבהון
וטען בתר טעות עממיא למפלחהון
ולמסגד להון ויהון כזרזא הדין
דלית ביה צרוך לכל מדעם: כי
כאשר ידבק האזור אל מתני איש ל
כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל
ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות ד
לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת
ולא שמעו: ארי כמא דמדביק זרזא
בחרצא דגבר כן קריבית למפלחי
ית כל בית ישראל וית כל בית יהודה
אמר ייי למהוי קדמי לעם ולשום
ולתשבחא ולרבו ולא קבילו:

ואמרת אליהם את הדבר הזה כה
אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל
ימלא יין ואמרו אליך הידוע לא ח
נדע כי כל נבל ימלא יין: ותימר
להון ית פתגמא הדין כדנן אמר
ייי אלהא דישראל כל גרב יתמלי
חמר ויימרון לך המדע לא הוינא
ידעין ארי כל גרב יתמלי חמר:
ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני
ממלא את כל ישבי הארץ הזאת י
ואת המלכים הישבים לדוד על בטע בק
כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים
ואת כל ישבי ירושלם שכרון: ח
ותימר להון כדנן אמר ייי האנא קמ וכל
ממלי ית כל יתבי ארעא הדא וית חתנ וסו
מלכיא דיתבין לדוד על כרסוהי כיס כות
וית כהניא וית נביי שקרא וית כל כר מן
יתבי ירושלם עקא ויהון דמן לרויא: ב
ונפצתים איש אל אחיו והאבות
והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ב
ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם:
ואגרינון גבר באחוהי ואבהן ובנין
כחדא אמר ייי לא אחמול ולא אחוס
ולא ארחים מלחבלותהון:

שמעו והאזינו אל תגבהו
כי יהוה דבר׃ שמעו ואציתו ולא
תתרברבון ארי במימרא דיי׳
גזירכן׃ תנו ליהוה אלהיכם כבוד
בטרם יחשך ובטרם יתנגפו
רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור
ושית ושמה לצלמות ישית לערפל׃
ק׳ הבו קודם יי׳ אלהכון יקרא עד לא
תיתי עליכון עקא ותהון דמן
לדמהלכין כד בקבלא ועד לא
יתנגפון רגליכון על טורי קבל
ותסברון לנהור ויהי עליכון חשוך
לזיהור והא כד בקבלא דתהון
מהלכין אתון׃ ואם לא תשמעוה
ג במסתרים תבכה נפשי מפני גוה
רפי ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי
נשבה עדר יהוה׃ ואם לא תקבלון
אלפן כד בסתרא תבכי נפשי מן
קדם דיעדי מנכון יקרכון ומדמע
תדמע ותשגר עיני דמעין ארי
אשתבי עמא דיי׳׃
ב אמר למלך ולגבירה השפילו
ד׳ ראש׳ שבו כי ירד מראשותיכם עטרת
תפארתכם׃ אימר למלכא ולמלכתא

אמאיכו תיבו ארי גלא יקרכון
מנכון כפל כליל תשבחתכון׃ ערי
ב הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה
ובמ״פ כלה הגלת שלומים׃ קרוי דרומא
אתאחידא ולית דפתח גלו דבית יהודה
כולהון גלו שלמא אתקבלו תשלמת
שאו וראו עובדיהון׃ שאי עיניכם וראי
ק׳ ק הבאים מצפון איה העדר נתן לך
צאן תפארתך׃ זקופו עיניכון וחזו
דאתן מצפונא אן עמא דאתמסר
לך עם תשבחתיך׃ מה תאמרי
למדת כי יפקד עליך ואת למדתי אתם
ק׳ עליך אלופים לראש הלוא חבלים
יאחזוך כמו אשת לדה׃ מה תימרין
ארי יסער עלך חובך ואת אליפת
יתהון למעבד בישן עלך הוו
רברבין כד מן אולא הלא עקא
וחבלין ייחדונך הא כחבלין
לילדתא׃ וכי תאמרי בלבבך
ד׳ וחמ׳ מדוע קראני אלה ברב עונך
נגלו שוליך נחמסו עקביך׃ וארי
תימרין בלבביך מדין יערעינני
אלין על דסגיאו חובך אתגליאת
בהתתיך אתחזי קלנך׃ היהפך

כושי עורו ונמר חברברתיו גם
אתם תוכלו להיטיב למדי הרע׃
האפשר דישני הדואה משפיה
ונמלא שלטי רקמתיה אף אתון
תיכלון לאיטבא דהויתון אלפין
למעבד בישן׃ ואפיצם כקש עובר
לרוח מדבר׃ ואבדרינון כקשא
דעדי מן קדם רוחא למדברא׃ זה
גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה
אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר׃
דין עדביך וחולק אחסנתיך מן קדמי
אמר יי׳ דשבקת פולחני ואתרחצת
על שקרא׃ וגם אני חשפתי שוליך
על פניך ונראה קלונך׃ ואף אנא
אגלי בהתת חובך על אפך ויתחזי
קלניך׃ נאפיך ומצהלותיך זמת
זנותך על גבעות בשדה ראיתי
שקוציך אוי לך ירושלם לא
תטהרי אחרי מתי עוד׃ טפשותיך
ושטותיך עיצת חטאי יכלותיך
על רמתא בחקלא קדמי שקוצך
וי ליך ירושלם לא תדכן עד כען
ליך ארכא יומין סגיאין׃
אשר היה דבר יהוה אל

ירמיהו על דברי הבצרות׃ דהוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
ירמיה על עסקי בצרתא׃ אבלה
יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ
וצוחת ירושלם עלתה׃ אתאבלו
דבית יהודה וקרויהון חרובא אתחפין
אפיהון אכרום אוכמין כקדרא
אתרטישו לארעא וצוחת יתבי
ירושלם סליקת׃ ואדריהם שלחו
צעוריהם למים באו על גבים לא
מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו
והכלמו וחפו ראשם׃ ותקיפיהון
שלחו תניעהון למיא אתו על
כפידיא לא אשכחו מיא תבו
מניהון ריקן בהיתו ואתכנעו וחפו
רישיהון׃ בעבור האדמה חתה
כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים
חפו ראשם׃ בדיל חובי יתבי ארעא
אתברו ארי לא הוה מטרא בארעא
בהיתו אכריא חפו רישיהון׃ כי
גם אילת בשדה ילדה ועזוב
כי לא היה דשא׃ ארי אף אילתא
בחקלא ילידא ושבקא ארי לא
הוו דתאין דעשב׃ ופראים עמדו

על שפים שאפו רוח כתנים כלו
עיניהם כי אין עשב׃ ועדרין קמו
על לגדין שתן רוחא כלורין קמא
עיניהון ארי לית עשב׃
אם עונינו ענו בנו יהוה עשה
למען שמך כי רבו משובתינו לך
חטאנו׃ אם חובנא אסהידו בנא יי
עביד בדיל שמך ארי סגיאין ת
תיובתנא קדמך חבנא׃ מקוה
ישראל יהוה מושיעו בעת צרה
למה תהיה כגר בארץ וכארח
נטה ללון׃ סיבור ישראל פרקיה
בעדן עקא למא יחול רגזך עלנא
ואנחנא כתותבין בארעא וכעברי
אורחא דסטא למבתא׃ למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע
ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו
נקרא אל תנחנו׃ למא יחול רגזך
עלנא ואנחנא מטלטלין ושביקין
את גיבר יכיל למפרק ואת
שכינתך ביננא יי ושמך עלנא
אתקרי לא תשבקננא׃
כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו
לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם

עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם׃
כדנן אמר יי לעמא הדין כמא
דרחימו לאטלטלא כין אתפרע
לאגליותהון מארע בית שכינתי
וכמא דהוו מערבין בפלחן טעוותא
ומבית מקדשי רגליהון לא מנעו
וקדם יי לא רעוא בהון כען יסער
חוביהון ויתפרע עויתהון׃
ויאמר יהוה אלי אל תתפלל
בעד העם הזה לטובה׃ ואמר יי לי
לא תצלי על עמא הדין לטבא׃ כי
יצמו אינני שמע אל רנתם וכי
יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי
בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה
אותם׃ ארי יצומון לא רעוא קדמי
לקבלא צלותהון וארי יסקון עלתא
ומנחתא לא רעוא קדמי בהון ארי
בחרבא ובכפנא ובמותא אנא
משיצי יתהון׃ ואמר
אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים
להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה
לכם כי שלום אמת אתן לכם
במקום הזה׃ ואמרית קביל בעותי
יי אלהים הא נביי שקרא אמרין

להון לא תחזון דקטלין בחרבא ו
וכפנא לא יהי לכון ארי שלם
דקשוט אתין לכון באתרא הדין׃
ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים
נבאים בשמי לא שלחתים ולא
צויתים ולא דברתי אליהם חזון
שקר וקסם ואלול ותרמות לבם ואלול ותרמית
המה מתנבאים להם׃ ואמר יי׳ לי
שקרא אמרין נביי שקרא דמתנבן
בשמי לא שלחתנון ולא פקדתנון
ולא מלילית עמהון נבואת שקר
ואלמן וכדבין ורשע לבהון אינון
מתנבן להון׃ לכן
כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים
בשמי ואני לא שלחתים והמה
אמרים חרב ורעב לא יהיה
בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו
הנבאים ההמה׃ בכין כדנן אמר יי׳
על נביי שקרא דמתנבן בשמי
ואנא לא שלחתינון ואנון אמרין
חרבא וכפנא לא יהי בארעא
הדא בחרבא ובכפנא יסופון נביי
שקרא האנון׃ והעם אשר המה
נבאים להם יהיו משלכים בחצות

ירושלם מפני הרעב והחרב ואין
מקבר להמה המה נשיהם ובניהם
ובנתיהם ושפכתי עליהם את
רעתם׃ ועמא דאנון מתנבן להון
יהון מטרפין דמן בשוקי ירושלם
מן קדם כפנא וחרבא ולית דקבר
להון אנון נשיהון ובניהון ובנתהון
ואשפוך עליהון ית בישתהון׃ ואמרת
אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני
דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי
שבר גדול נשברה בתולת בת עמי
מכה נחלה מאד׃ ותימר להון ית
פתגמא הדין ישגרן עיני דמעין
ליל׳ וימם ולא ישתקן ארי תברא
רבא אתברת מלכות כנשתא
דעמי מחא ממרעא לחוא׃ אם
יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם
באתי העיר והנה תחלואי רעב כי
גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ
ולא ידעו׃ אם נפקית לחקלא והא
קטילי חרבא ואם עלית לקרתא והא
ממרעי כפנא ארי אף ספר אף
כהין אתפניאו לסחורתא על
דבארעא ולא בקרו׃

המאס מאסת את יהודה אם ל׳ וחס
בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו
ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין
טוב ולעת מרפא והנה בעתה׃ ל׳
המרטש רטשתא ית דבית יהודה
אם יתבי ציון רחיק מימרך מדין
אלקיתנא ולית לנא אסו סברנא
לשלם ולית טב ולעדן סליחותחובין
והא כורענות חטאין׃ ידענו יהוה
רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך׃
ידעינא יי חובנא וחובי אבהתנא
ארי חבנא קדמך׃ אל תנאץ למען
שמך אל תנבל כסא כבודך זכר
אל תפר בריתך אתנו׃ לא תרחקננא
בדיל שמך לא תנביל אתר בית
כרסי יקרך יי עול דכרן קים אבהתנא
קדמך לא תשני קימך עמנא׃ היש
בהבלי הגוים מגשמים ואם
השמים יתנו רבבים הלא אתה ב׳ חס
הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי
אתה עשית את כל אלה׃ הא
לית צרוך בטעות עממיא ל
לאחתא מטרא ואם שמיא לא
יתנון רסיסין אלהין על מימרך

הלא את יי אלהנא ונסבר קדמך ארי
את עבדתא ית כל אלין׃
ויאמר יהוה אלי אם יעמד
משה ושמואל לפני אין נפשי אל
העם הזה שלח מעל פני ויצאו׃ ל׳
ואמר יי לי אם יקום משה ושמו׳ רפי
למבעי מן קדמי לא רעוא קדמי
בעמא הדין שלח מארע בית
שכינתי ויגלון׃ והיה כי יאמרו
אליך אנה נצא ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אשר למות למות
ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב
לרעב ואשר לשבי לשבי׃ ויהי מחרש
ארי יימרון לך לאן נגלי ותימר סימן
להון כדנן אמר יי דלמותא למותא
ודלחרבא לחרבא ודלכפנא
לכפנא ודלשביא לשביא׃ ופקדתי
עליהם ארבע משפחות נאם יהוה
את החרב להרג ואת הכלבים
לסחב ואת עוף השמים ואת ל׳
בהמת הארץ לאכל ולהשחית׃ וחס
ואסער עליהון ארבע פורענון
בישן אמר יי ית דקטלין בחרבא
למקטל וית כלביא לגררא וית

עופא דשמיא וית בעירא וארעא
למיכל ולחבלא: ונתתים לזועה
לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה
בן חזקיהו מלך יהודה על אשר
עשה בירושלם: ואתיננון לזיע
לכל מלכות ארעא על דלא תבו
כמנשה בר יחזקיה מלך שבטא
דבית יהודה על דאסגי למעבד
בירושלם: כי מי יחמל עליך ירושלם
ומי ינוד לך ומי יסור לשאל
לשלם לך: ארי מן יחוס עלך
ירושלם ומן ידוי עלך ומן יזור
למשאל לשלמא ליך: את נטשת
אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט
את ידי עליך ואשחיתך נלאתי
הנחם: את שבקת פלחני אמר יי
לאחרא אסתחרת וארים ית
מחת גבורתי עלך ואחבלניך
על דהוית יכלא למתבו ולא תבת:
ואזרם במזרה בשערי הארץ
שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם
לו אשבו: וכמא דדרן במדריא
בדרית ית עמי בקרוי ארעא
אתכלית אבדית ית עמי מאורחתהון

בישתא לא תבו: עצמו לי אלמנותיו
מחול ימים הבאתי להם על אם
בחור שדד בצהרים הפלתי עליה
פתאם עיר ובהלות: סגיאה קדמי
ארמלתהון מחול ימין איתיתי
עליהון על סיעת עולמיהון
בזזין כד בטיהרא איתיתי עליהון
משריין בתקיף וחבילא קרויהון:
אמללה ילדת השבעה נפחה
נפשה באה שמשה בעד יומם
בושה וחפרה ושאריתם לחרב
אתן לפני איביהם נאם יהוה:
צדיאת ארעהון מכלי עמה הוו
למפחת נפש גלא יקרהון בחייהון
ועד דאינון קיימין בהיתו
ואתכנעו ושארהון לחרבא אמסר
קדם בעלי דבביהון אמר יי:
אוי לי אמי כי ילדתני איש
ריב ואיש מדון לכל הארץ לא
נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני:
ויל יאמי ארי ילדתני למהוי
גבר דין ואנש מצון לכל יתבי
ארעא לא רשנבי ולא מא יאנא
רשי אנא תבע מנהון כולהון

מלטטין לי׃ אמר יהוה אם לא
שרותך לטוב אם לוא הפגעתי
בך בעת רעה ובעת צרה את
האיב׃ אמר יי׳ אם לא סופך יהי
לטב אם לא ייתון ויבעון מנך ב
בעדן דאיתי עליהון סנאה ויעיק
להון בעיל דבבא׃ הירע ברזל ברזל
מצפון ונחשת׃ מלך דתקיף
כברזלא וכנחשא ייתי מצפונא
עלוהי למתבריה׃ חילך ואוצרתיך
לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך
ובכל גבוליך׃ נכסיכון וית
גנזיכון לבזא אמסר לא בדמין
בחובין דהויתון פלחין לטעוותא
בכל תחומכון׃ והעברתי את איביך
בארץ לא ידעת כי אש קדחה
באפי עליכם תוקד׃ ותשתעבדון
לבעלי דבביכון בארעא דלא
ידעתון ארי קידום תקיף כאשא
נפק מן קדמי ברגז עליכון יקוד׃
אתה ידעת יהוה
זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי
אל לארך אפך תקחני דע שאתי
עליך חרפה׃ את גלי קדמך יי׳

ייעול דכרני קדמך ופקודני לאוטבא
לי ואסער על בעלי דבבי ואתפרע
לי מרדפי ולא תתין ארכא לעלבני
גלי קדמך דקבילית על מימרך
חסודין׃ נמצאו דבריך ואכלם
ויהי דבריך לי לששון ולשמחת
לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה
אלהי צבאות׃ קבילית לפתגמך
וקיימתנון והוה מימרך לי לביע
ולחדות לבי ארי אתקרי שמך
עלי יי׳ אלהי צבאות׃ לא ישבתי
בסוד משחקים ואעלז מפני ידך
בדד ישבתי כי זעם מלאתני׃ לא
יתבית בסיעת משבחין ולא חדיתי
מן קדם מימרך פריש יתבית ארי
נבואן דלוט מליתני׃ למה היה
כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה
הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים
לא נאמנו׃ למא הוה כיבי לאפרש
ומחתי תקיפא מסרבא לאתסאה
לאיהי מימרך לי כדבין כמבוע
דמיין דפסקין מוהי׃
לכן כה אמר יהוה אם תשוב
ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא

יקר מזולל כפי תהיה ישבו
המה אליך ואתה לא תשוב
אליהם: בכין כדנן אמר יי אם
תתוב ואתיבנך קדמי תשמיש
ואם תתיב רשיעא למהוי צדיקא
רעות מימרי תקיים יתנהון אנון
לפתגמך ואת לא תתוב למטעי
בתריהון: ונתתיך לעם הזה לחומת
נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא
יוכלו לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה: ואתנינך
לעמא הדין כשור דנחש כריך
ויגיחון לקבלך ולא יכלון לך ארי
בסעדך מימרי למפרקך ולשיזבותך
אמר יי: והצלתיך מיד רעים
ופדתיך מכף עריצים: ואשיזבינך
מיד מבאשין ואפרקינך מיד
תקיפין: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: לא תקח
לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות
במקום הזה: לא תסבלך אתתא
ולא יהון לך בנין ובנן באתרא
הדין: כי כה אמר יהוה על

הבנים ועל הבנות הילודים במקום
הזה ועל אמותם הילדות אותם
ועל אבותם המולדים אותם בארץ
הזאת: ארי כדנן אמר יי על בנין
ועל בנן דמתילדין באתרא הדין
ועל אמהתהון דילדן יתהון ועל
אבהתהון דמולדין יתהון בארעא
הדא: ממותי תחלאים ימתו לא
יספדו ולא יקברו לדמן על פני
האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו
והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ: ממות ממרעי
כפן ימותון לא יסתפדון ולא
יתקברון לזיבל מבדר על אפי
ארעא יהון ובחרבא ובכפנא
יסופון ותהי נבילתהון משגרא
למיכל לעופא דשמיא ולבעירא
דארעא: כי כה אמר
יהוה אל תבוא בית מרזח ואל
תלך לספוד ואל תנוד להם כי
אספתי את שלומי מאת העם
הזה נאם יהוה את החסד ואת
הרחמים: ארי כדנן אמר יי לא
תיזיל לבית מרזחא ולא תהך

למספד ולא תדוי להון ארי כנשית
ית שלמי מן עמא הדין אמר יי
ית חסדא וית רחמי: ומתו גדלים
וקטנים בארץ הזאת לא יקברו
ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא ל
יקרח להם: וימותון רברבין וזעירין ח פ
בארעא הדא לא יתקברון ולא
יספדון להון ולא יתהממון ולא
ימרטון להון: ולא יפרסו להם על ב
אבל לנחמו על מת ולא ישקו כת
אותם כוס תנחומים על אביו סמך ב ני
ועל אמו: ולא יפרסון להון על
אבלא לנחמותהון על מיתא ולא
ישקון יתהון כס תנחומין גבר על
אבוהי ועל אמיה: ובית משתה
לא תבוא לשבת אותם לאכל
ולשתות: ובית אסחרותא לא
תיעול לאסחרא עמהון למיכל
ולמשתי: כי כה אמר ד
יהוה צבאות אלהי ישראל הנני בטע בספ
משבית מן המקום הזה לעיניכם
ובימיכם קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה: ארי כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל

האנא מבטיל מן אתרא הדין
לעיניכון וביומיכון קל בוע וקל
חדוא קל חתנין וקל כלן: והיה
כי תגיד לעם הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליך על מה דבר
יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה ג
הזאת ומה עונכו ומה חטאתנו פ״ס
אשר חטאנו ליהוה אלהינו: ויהי אית
ארי תחוי לעמא הדין ית כל בהו
פתגמיא האלין ויימרון לך על ומה
מא גזר יי עלנא ית כל בשתא ומה
רבתא הדא ומא חובנא ומא
סרחננא דחבנא קדם יי אלהנא:
ואמרת אלהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו יב
אחרי אלהים אחרים ויעבדום מל
וישתחוו להם ואתי עזבו ואת בספ
תורתי לא שמרו: ותימר להון
על דשבקו אבהתכון פלחנא אמר
יי וטעו בתר טעות עממיא
ופלחונין וסגידו להון ופולחני
שבקו וית אוריתי לא נטרו:
ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם
והנכם הלכים איש אחרי שררות

לבו הרע לבלתי שמע אלי׃ ואתון
אבאשתון למעבד מאבהתכון
והא אתון אזלין גבר בתר
הרהור לביה בישא בדיל דלא
לקבלא למימרי׃ והטלתי אתכם
מעל הארץ הזאת על הארץ
אשר לא ידעתם אתם ואבתיכם
ועבדתם שם את אלהים אחרים
יומם ולילה אשר לא אתן לכם
חנינה׃ ואטלטיל יתכון מעל
ארעא הדא לארעא דלא ידעתון
אתון ואבהתכון ותפלחון תמן
לעממיא פלחי טעוותא יימם
ולילי דלא יהון עליכון רחמין׃
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמר עוד חי
יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים׃ בכין הא יומיא
אתן אמר יי׳ ולא יהון משתען
עוד בגבורתא דיי׳ דאסיק ית בני
ישר׳ מארעא דמצרים׃ כי אם
חי יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ צפון ומכל הארצות אשר
הדיחם שם והשיבותים על אדמתם

אשר נתתי לאבתם׃ אלהין יהון
משתען בגבורתא דיי׳ דאסיק
ית בני ישראל מארע צפונא ומכל
מדינתא דאגליינון לתמן ואתיבנון
על ארעהון דיהבית לאבהתהון׃
הנני שלח לדוגים רבים
נאם יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח
לרבים צידים וצדום מעל כל הר
ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים׃
האנא שלח לעממין קטולין סגיאין
אמר יי׳ ויקטלנונון ובתר כין
אשלח לסגיאין ציידין ויצודונון
מעל כל טור ומעל כל רמא ומשקיפי
כיפיא׃ כי עיני על כל דרכיהם לא
נסתרו מלפני ולא נצפן עונם
מנגד עיני׃ ארי קדמי גלין כל
אורחתהון לא מסתחרן מן קדמי
ולא מטמרין חוביהון מקביל
מימרי׃ ושלמתי ראשונה משנה
עונם וחטאתם על חללם את
ארצי בנבלת שקוציהם ותועבתיהם
מלאו את נחלתי׃ ואשלים לתניין
כקדמאין חוביהון וחטאיהון על
דאחילו ית ארע בית שכינתי בנבלת

שקוציהון ותועבתהון מלו ית
אחסנתי׃ יהוה עזי
ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך
גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו
אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין
בם מועיל׃ יי תקפי ורחצני
ומשיזבי בעדן עקא לשימע
גבורתך עממיא ייתון מסיפי
ארעא ויימרון ברם לשקרא
פלחו אבהתנא ללמא ולית בהון
הנאה׃ היעשה לו אדם אלהים
והמה לא אלהים׃ האפשר דיעביד
ליה אנשא דחלן ואנין טעון דלית
בהון צרוך׃ לכן הנני
מודיעם בפעם הזאת אודיעם את
ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי
יהוה׃ בכין האנא מחוי להון בזמנא
הדין אחוינון ית פורענותי וית
מחת גבורתי וידעון ארי שמי יי׃
חטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה
על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם׃
חובי בית יהודה כתיבין בעיט ד
דברזל בטפר שמיר חריתין על

לוח לבהון ולקרנת איגוריכון׃
כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם
על עץ רענן על גבעות הגבהות׃
כאדכרא בניהון אגוריהון ואשיריהון
תחות כל אילן עבוף על רמתא
מנטלתא׃ הררי בשדה חילך כל
אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת
בכל גבוליך׃ על דפלחתון על טוריא
בחקלא נכסיכון כל בית גנזיכון
לבזא אמסר בחובין דהויתון
פלחין לטעותא בכל תחומכון׃
ושמטתה ובך מנחלתך אשר
נתתי לך והעבדתיך את איביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש
קדחתם באפי עד עולם תוקד׃
ואיתי סנאה על ארעכון ותהי
צדיא כשמטתא ובכין אעביד
פורענות דינין עד דאגלי יתכון
מאחסנתכון דיהבית לכון
ותשתעבדון לבעלי דבביכון בארע
דלא ידעתון ארי קדום תקיף
כאשא נפק מן קדמי ברגז עד
עלמא יחול׃ כה אמר
יהוה ארור הגבר אשר יבטח

באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה
יסור לבו׃ כדנן אמר יי׳ ליט
גוברא דיתרחיץ באנשא וישוי
בסרא רחצניה ומן קדם יי׳ יעדי
ליביה׃ והיה כערער בערבה ולא
יראה כי יבא טוב ושכן חררים ל׳
במדבר ארץ מלחה ולא תשב׃
ויהי כעכוביתא במישרא ולא
יחזי ארי ייתי טובא וישרי דלא
ולד במדברא כארע סרוסר דלא
אתיתבת׃ ברוך הגבר ל׳ ב׳
אשר יבטח ביהוה והיה יהוה
מבטחו׃ בריך גוברא דיתרחיץ
במימרא דיי׳ ויהי מימרא דיי׳
רחצניה׃ והיה כעץ שתול על מים
ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא ירא׳ ק׳
כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת
בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות
פרי׃ ויהי כאילן דשתיל על מבוע
דמיין ועל כגדין ישלח שרשוהי
ולא יחזי ארי ייתי חומא ויהון
טרפוהי עבוף ובשנת בצורתא
לא יתר ולא יפסוק מלמעבד
פירין׃ עקב הלב מכל ואנש הוא ל׳ וחס׳

מי ידענו׃ נכיל לבא מכולא ותקיף
הוא מן ידעניה׃ אני יהוה חקר לב
בחן כליות ולתת לאיש כדרכו בדרכיו
כפרי מעלליו׃ אנא יי׳ חקר לבא ל׳
בחר כוליתא ולמתן לאנש
כאורחתיה כפירי עובדוהי׃
קרא דגר ולא ילד עשה
עשר ולא במשפט בחצי ימו ימיו
יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל׃ הא ל׳
כקוראה דמכניש ביעין דלא
דיליה ומשחין אפרחין דבתרוהי
לא יהכין כן כל גבר רשיע דקני
נכסין בלא בדינא בפלגות יומוהי
שביק להון ובסופיה מתקרי רשיעא׃
כסא כבוד מרום מראשון מקום
מקדשנו׃ כורסנותא תתעביר
מניה מן קדם ושכינתיה על כרסי
יקרא בשמי מרומא עיל מן תמן ולא
מקביל אתר בית מקדשנא׃ מקוה
ישראל יהוה כל עזביך יבשו
יסורו בארץ יכתבו כי עזבו וסורי
מקור מים חיים את יהוה׃ סיבור ל׳
ישראל יי׳ כל דשבקו פולחנך
יבהתון ורשיעיא דעברו על

מימרך בגיהנם אנון עתידין למפל
ארי שבקו פלחנך יי׳ דבדיליה
את מיתי עליהון יקרא כמבוע
דמיין דלא פסקין מוהי׃
רפאני יהוה וארפא הושיעני
ואושעה כי תהלתי אתה׃ אסיני ב מעדי
יי׳ ואתסי פרוקני ואתפריק ארי
תשבחתי את׳ הנה המה אמרים
אלי איה דבר יהוה יבא נא׃ הא
אנון אמרין לי אן דאתנביתא
בשמא דיי׳ יתקיים כען׃ ואני לא
אצתי מרעה אחריך ויום אנוש ב דברי
לא התאויתי אתה ידעת מוצא חכמי
שפתי נכח פניך היה׃ ואנא לא
עכבית על מימרך מלאתנבאה
עליהון לאתבותהון לדחלתך וליום
ביש דאת מיתי עליהון לא חמירית
את גלי קדמך אפקות ספוותי
גלי קדמך הוה׃ אל תהיה לי
למחתה מחסי אתה ביום רעה׃
לא יהי מימרך לי לתבר דחצני
את בעדן עקא׃ יבשו רדפי ואל
אבשה אני יחתו המה ואל אחתה ל
אני הביא עליהם יום רעה ומשנה בספ

שברון שברם׃ יבהתון רדפי
ולא אבהת אנא יתכלמון אינון
ולא אתכלים אנא איתא עליהון
יום ביש ועל חד תרין תברא
תברנון׃ כה אמר יהוה אלי
הלך ועמדת בשער בני עם העם ק
אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר
יצאו בו ובכל שערי ירושלם׃ כדנן
אמר יי׳ איזיל ותקום בתרע בני
עמא דייעלון ביה מלכיא דבית
יהודה ודיפקון ביה ובכל תרעי
ירושלם׃ ואמרת אלהם שמעו
דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים
האלה׃ ותימר להון קבילו פתגמא
דיי׳ מלכיא דבית יהודה וכל דבית
יהודה וכל יתבי ירושלם דעלין
בתרעיא האלין׃ כה אמר יהוה
ב מל השמרו בנפשותיכם ואל תשאו
כי משא ביום השבת והבאתם בשערי
אתם התעתם ירושלם׃ כדנן אמר יי׳ אסתמרו
בנפשתכון ולא תטלון מטול
ביומא דשבתא ותיעלון בתרעי
ירושלם׃ ולא תוציאו משא

מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את יום השבת
כאשר צויתי את אבותיכם: ולא
תפקון מטול מבתיכון ביומא
דשבתא וכל עבידא לא תעבדון
ותקדשון ית יומא דשבתא כמא
דפקידית ית אבהתכון: ולא שמעו
ולא הטו את אזנם ויקשו את
ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת שמוע
מוסר: ולא קבילו ולא ארכינו ית ק
אודנהון ואקשיאו ית קדלהון בדיל
דלא למשמע ובדיל דלא לקבלא
אלפן: והיה אם שמע תשמעון ו
אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בק
בשערי העיר הזאת ביום השבת
ולקדש את יום השבת לבלתי
עשות בה כל מלאכה: ויהי אם קבלא בו
תקבלון למימרי אמר יי בדיל ק
דלא לאעלא מטול בתרעי קרתא
הדא ביומא דשבתא ולקדשא ית
יומא דשבתא בדיל דלא למעבד
בה כל עבידא: ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים ישבים על
כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים

המה ושריהם איש יהודה וישבי
ירושלם וישבה העיר הזאת
לעולם: וייעלון בתרעי קרתא
הדא מלכין ורברבין יתבין על
כרסי דוד רכיבין ברתכין ובסוסון
אינון ורברביהון אנש יהודה
ויתבי ירושלם ותתיב קרתא הדא
לעלם: ובאו מערי יהודה ומסביבות
ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה
ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה
וזבח ומנחה ולבונה ומבאי
תודה בית יהוה: וייתון מקרויא
דבית יהודה ומסחרני ירושלם
ומארע שיבט בנימין ומן שפלתא
ומן טורא ומן דרומא מיתן עלוון
ונכסת קודשין וקורבנין ולבונתא
ומעלי תודתא לבית מקדשא
דיי: ואם לא תשמעו אלי לקדש
את יום השבת ולבלתי שאת
משא ובא בשערי ירושלם
ביום השבת והצתי אש בשעריה
ואכלה ארמנות ירושלם ולא
תכבה: ואם לא תקבלון למימרי
לקדשא ית יומא דשבתא ובדיל

דלא למטל מטול ומיעל בתרעי
ירושלם ביומא דשבתא ואדליק
אשתא בקרוהא ותשיצי בירנית
ירושלם ולא תטפי׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי׳ למימר׃ קום ט ר״ש
וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך כ״ג
את דברי׃ קום ותיחות לבית פחרא
ותמן אשמעינך ית פתגמי׃ וארד
בית היוצר והנהו עשה מלאכה והנה הוא
על האבנים׃ ונחתית לבית פחרא ק
והא הוא עביד עבידתא על סדנא׃
ונשחת הכלי אשר הוא עשה
בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו
כלי אחר כאשר ישר בעיני
היוצר לעשות׃ ואתחבל מנא
דהוא עביד דטינא ביד פחרא
ותב ועבדיה מן אחרן כמא
דכשר בעיני פחרא למעבד׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמור׃ והוה פתג׳ הכיוצר ג
הזה לא אוכל לעשות לכם בית מ״ל בק״
ישראל נאם יהוה הנה כחמר

ביד היוצר כן אתם בידי בית
ישראל׃ הכפחרא הדין הלא
יוכלא קדמי למעבד לכון בית
ישראל אמר יי׳ הלא כמא דטינא
ביד פחרא כין אתון חשיבין קדמי
בית ישראל׃ רגע אדבר על גוי ב
ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ג
ולהאביד׃ זמן אמליל על עמא מ״ל
ועל מלכותא למעקר ולתרעא
ולאבדא׃ ושב הגוי ההוא מרעתו
אשר דברתי עליו ונחמתי על
הרעה אשר חשבתי לעשות לו׃
ויתוב עמא ההוא מבשתיה דגזרית
עלוהי ואתיב מן בשתא דחשיבית
למעבד ליה׃ ורגע אדבר על גוי
ועל ממלכה לבנות ולנטוע׃ וזמן
אמליל על עמא ועל מלכותא
למבני ולקיימא׃ ועשה הרעה הרע
בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי ק
על הטובה אשר אמרתי להיטיב
אותו׃ ויעביד דביש קדמי בדיל
דלא לקבלא למימרי ואתוב מן
טבתא דאמרית לאיטבא להון׃
ועתה אמר נא אל איש יהודה

ועל יושבי ירושלם לאמר כה
אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם
רעה וחשב עליכם מחשבה שובו
נא איש מדרכו הרעה והיטיבו
דרכיכם ומעלליכם: וכען אימר
כען לאנש יהודה וליתבי ירושלם
למימר כדנן אמר יי׳ הא אנא ברי
עליכון בישא ומחשיב עליכון
מחשבא תובו כען גבר מאורחיה
בשתא ואתקינו אורחתכון
ועובדיכון: ואמרו נואש כי אחרי
מחשבותינו נלך ואיש שררות
לבו הרע נעשה: ואמרו תבנא
מבתר פלחנך ארי בתר עשתוננא
נהך וגבר בתר הרהור לביה בישא
נעביד: לכן כה אמר
יהוה שאלו נא בגוים מי שמע
כאלה שעררית עשתה מאד
בתולת ישראל: בכין כדנן אמר יי׳
שאילו כען בעממיא מן שמע
כאלין שנו עבדת לחדא כנשתא
דישראל: היעזב מצור שדי שלג
לבנון אם ינתשו מים זרים קרים
נוזלים: כמא דלית אפשר דיפסוק

תלג נחית על חקלי לבנן כין לא
יפסקון ממטר נחתין ומי מבוע
נבעין: כי שכחני עמי לשוא יקטרו
ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם
ללכת נתיבות דרך לא סלולה:
ארי שבקו פלחני עמי לא להנאה
אסיקו בסמין ואטעיאונון באורחתהון
בישתא משבילין תקנין דמן
עלמא למיזל באורחן דלא תקנן
כשבילין דלא מכבשין: לשום ארצם
לשמה שרוקת עולם כל עובר שריקות
עליה ישם וינד בראשו: לשואה
ארעהון לצדו אשתממות עלם
כל דיעבר עלה יכלי ויניד ברישיה:
כרוח קדים אפיצם לפני אויב
ערף ולא פנים אראם ביום אידם:
כבדור רוח קדומא כן אבדרינון
קדם בעלי דבביהון קדל ולא אפין
אחזינון ביום תברהון:
ויאמרו לכו ונחשבה על
ירמיהו מחשבות כי לא תאבד
תורה מכהן ועצה מחכם ודבר
מנביא לכו ונכהו בלשון ואל
נקשיבה אל כל דבריו: ואמרו

איתו ונחשיב על ירמיה מחשבן
ארי לא תפסוק אוראה מכהנין
ומילך מחכימים ואלפן מספר איתו
ונסהדניה סהדון דשקר ולא נציית
לכל פתגמוהי: הקשיבה יהוה אלי
ושמע לקול יריבי: גלי קדמך יי
ל דיני ושמיע קדמך עלבני: הישלם
תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי
זכר עמדי לפניך לדבר עליהם
טובה להשיב את חמתך מהם:
האפשר לשלמא חלף טבתא
בישתא ארי כרו פחית למקטלי
ייעול דכרן מקמי קדמך למללא
עליהון פתגמין תקנין לאתבא
ית חמתך מנהון: לכן תן את בניהם
ל לרעב והגרם על ידי חרב ותהיינה
נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם
ל יהיו הרגי מות בחוריהם מכי
חרב במלחמה: בכין הב ית
בניהון לכפנא ותביבינון על ידי
קטולי חרבא ויהוין נשיהון תכלן
וארמלן וגובריהון יהון קטילי
מותא עולימיהון מטעני חרבא
בקרבא: תשמע זעקה

מבתיהם כי תביא עליהם גדוד
שוחה פתאם כי כרו שיחה ללכדני
ופחים טמנו לרגלי: תשתמע
צווחתא מבתיהון ארי תיתי עליהון
משריין בתכיף ארי כרו פחית
למקטלי וקולין צלו לכרסת רגלי:
ואתה יהוה ידעת את כל עצתם
עלי למות אל תכפר על עונם
א וחטאתם מלפניך אל תמחי ויהיו
רפי מכשלים לפניך בעת אפך עשה
בהם: ואת יי ידיע וגלי קדמך ית
כל אתמלוכיהון עלי למקטל לא
תכפר על חוביהון וחטאיהון מן
קדמך לא יתמחון ויהון מתקלין
קדמך בעדן פורענות רגזך
אתפרע מנהון: כה
אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר
חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים:
כדנן אמר יי איזיל ותזבון זלוע דחסף
פחר ותדבר עמך מסבי עמא
ומסבי כהניא: ויצאת אל גיא בן
החרסית הנם אשר פתח שער החרסות
וקראת שם את הדברים אשר
אדבר אליך: ותיפוק לחילת בר הנום

דקרס תרע קלקלתא ותתנבי תמן
ית פתגמיא דאמליל עמך:
ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי
יהודה וישבי ירושלם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
מביא רעה על המקום הזה אשר ג
כל שמעה תצלנה אזניו: ותימר
קבילו פתגמא דיי מלכיא דבית
יהודה ויתבי ירושלם כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל האנא
מיתי בישתא על אתרא הדין
דכל דישמעינה יצלן אדנוהי: יען
אשר עזבוני וינכרו את המקום ל
הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים
אשר לא ידעום המה ואבותיהם ד
ומלכי יהודה ומלאו את המקום מל
הזה דם נקיים: חלף דשבקו פלחני בנכ
וסאיבו ית אתרא הדין ואסיקו ביה
בוסמין לטעות עממיא דלא
ידעונין אנון ואבהתהון ומלכיא
דבית יהודה ומלו ית אתרא
הדין דם זכאין: ובנו את במות
הבעל לשרף את בניהם באש
עלות לבעל אשר לא צויתי ולא

דברתי ולא עלתה על לבי: ובנו
ית במת בעלא לאוקדא ית בניהון
בנורא עלוון לבעלא דלא פקידית
באוריתי ולא שלחית ביד עבדי
נביא ולא רעוא קדמי:
לכן הנה ימים באים נאם יהוה יד
ולא יקרא למקום הזה עוד התפת בטע
וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה: בסנ
בכין הא יומיא אתן אמר יי ולא
יתקרי עוד לאתרא הדין עוד
תופת וחילת בר הנום אלהין חילת
קטיליא: ובקתי את עצת יהודה ל
וירושלם במקום הזה והפלתים
בחרב לפני איביהם וביד מבקשי
נפשם ונתתי את נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ:
ואבטיל ית מילך אנש יהודה
ויתבי ירושלם באתרא הדין
וארמינון בחרבא קדם בעלי
דבביהון וביד דבען למקטלהון
ואתין ית נבילתהון משגרא
למיכל לעופא דשמיא ולבעירא
דארעא: ושמתי את העיר הזאת
לשמה ולשרקה כל [illegible] עבר

עליה ישם וישרק על כל מכתה׃
ואשוי ית קרתא הדא לצדו
ולאשתממו כל דיעבר עלה
יכלי וינוד על כל מחתהא׃
והאכלתים את בשר בניהם ואת
בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו
יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו
להם איביהם ומבקשי נפשם׃
ואוכילנון ית בסר בניהון וית בסר
בנתהון וגבר נכסי חבריה יבזון
בצירא ובעקתא דיעיקון להון בעלי
דבביהון ודבען למקטלהון׃ ושברת
הבקבק לעיני האנשים ההלכים
אותך׃ ותתבר זלוחא לעיני גבריא
דאזלין עימך׃ ואמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות ככה אשבר
את העם הזה ואת העיר הזאת
כאשר ישבר את כלי היוצר אשר
לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו
מאין מקום לקבר׃ ותימר להון
כדנן אמר יי צבאות כדין אתבר
ית עמא הדין וית קרתא הדא
כמא דמתבר ית מנא דפחרא דלא
אפשר לאתסאה ליה עוד ובתפת

יקברון מבלי אתר למקבר׃ כן
אעשה למקום הזה נאם יהוה
וליושביו ולתת את העיר הזאת
כתפת׃ כין אעביד לאתרא הדין
אמר יי ולייתבוהי ולמתן ית קרתא
הדא כתפת׃ והיו בתי ירושלם
ובתי מלכי יהודה כמקום התפת
הטמאים לכל הבתים אשר קטרו
על גגתיהם לכל צבא השמים
והסך נסכים לאלהים אחרים׃ ויהון
בתי ירושלם ובתי מלכיא דבית
יהודה כאתר תפת דמסאב לכל
בתיא דאסיקו בסמין על אגריהון
לכל חילי שמיא ונסיכו נסכין
לטעוות עממיא׃
ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו
יהוה שם להנבא ויעמד בחצר
בית יהוה ויאמר אל כל העם׃ ואתא
ירמיה מתופת דשלחיה יי תמן
לאתנבאה וקם בדרת בית מקדשא
דיי ואמר לכל עמא׃ כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה
את כל הרעה אשר דברתי עליה

כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע
את דברי׃ כדנן אמר יי׳ צבאות
אלהא דישראל האנא מיתי על
קרתא הדא ועל כל קרוהא ית כל
בשתא דגזרית עלה ארי אקשיאו
ית קדלהון בדיל דלא לקבלא ית
פתגמי׃ וישמע פשחור בן אמר
הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה
את ירמיהו נבא את הדברים
האלה׃ ושמע פשחור בר אמר
כהנא והוא ממנא סגן כהניא
בבית מקדשא די יי׳ דירמיה מתנבי
ית פתגמיא האלין׃ ויכה פשחור
את ירמיהו הנביא ויתן אתו על
המהפכת אשר בשער בנימן
העליון אשר בבית יהוה׃ ואלקי
פשחור ית ירמיה נביא ויהב יתיה
לכפתא דבתרע שיבט בנימין
עילאה דבבית מקדשא די יי׳׃ ויהי
ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו
מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו
לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם
מגור מסביב׃ והוה ביומא דבתרוהי
ואפיק פשחור ית ירמיה מן
כפתא ואמר ליה ירמיה לא
פשחור רבי יי׳ שמך אלהין ית
יתכנשון עלך דקטלין בחרבא
מסחור סחור׃ כי כה
אמר יהוה הנני נתנך למגור לך
ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם
ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן
ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם
בחרב׃ ארי כדנן אמר יי׳ האנא
מסר לך לתבר לך ולכל רחמך
ויתקטלון בחרב בעלי דבביהון
ועינך חזין וית כל דבית יהודה
אמסר ביד מלכא דבבל ויגלינון
לבבל ויקטלינון בחרבא׃ ונתתי
את כל חסן העיר הזאת ואת כל
יגיעה ואת כל יקרה ואת כל
אוצרות מלכי יהודה אתן ביד
איביהם ובזזום ולקחום והביאום
בבלה׃ ואתין ית כל עותר קרתא
הדא וית כל עמלה וית כל יאותה
וית כל אוצרי מלכיא דבית יהודה
אמסר ביד בעלי דבביהון ויבזונונון
וישבונון ויובלונונון לבבל׃ ואתה
פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי

ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר
אתה וכל אהביך אשר נבאת להם
בשקר׃ ואת כשחור וכל יתבי
ביתך תהכון בשביא ולבבל תתובל
ותמן תמות ותמן תתקבר את
וכל רחמך דאתנביתא להון
בשקרא׃ פתיתני יהוה
ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק
כל היום כלה לעגלי׃ שבשתני יי
ואשתבשית תקיפתני ויכילת לי
הויתי ללעיב כל יומא כולהון
מחייכין בי׃ כי מדי אדבר אזעק
חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה
לי לחרפה ולקלס כל היום׃ ארי
בזמן דאנא מתנבי אנא מרים
קלי בכי ומצוח ועל חטופין ובזוזין
אנא מתנבי ארי הוה פתגמא דיי
לי לחיסודין וללעיב כל יומא׃
ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר
עוד בשמו והיה בלבי כאש
בערת עצר בעצמתי ונלאתי
כלכל ולא אוכל׃ ואמרית לא
אדכרניה ולא אמליל עוד בשמיה
והון פתגמוהי בלבי כאשא בערא

שטכין ית גרמי ולאיתי לסוברא
ולא יכילית׃ כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו
כל אנוש שלמי שמרי צלעי
אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה
נקמתנו ממנו׃ ארי שמעית מלי
סגיאיא דמתכנשין מסחור סחור
חוו ונחוניה אמרין כל אנש שלמי
כמנין לאבאשא לי מאם יטעי
וניכול ליה ונתפרע פורענותנא
מניה׃ ויהוה אותי כגבור עריץ
על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו
מאד כי לא השכילו כלמת עולם
לא תשכח׃ ויי דמימריה בסעדי
כגיבר תקיף על כן רדפי יתקלון
ולא יכלון למקם יבהתון לחדא
ארי לא יצלחון ותחפיכון אתכנעות
עלם דלא תפסוק׃ ויהוה צבאות
בחן צדיק ראה כליות ולב אראה
נקמתך מהם כי אליך גליתי את
ריבי׃ ויי צבאות בחר קשוט גלין
קדמוהי כוליין ולב אחזי פורענות
דינך מנהון ארי קדמך אמרית ית
עלבני׃ שירו ליהוה הללו

את יהוה כי הציל את נפש אביון
מיד מרעים: שבחו קדם יי אודי
קדם יי ארי שיזיב ית נפש מסכין
מיד מבאשין: ארור היום אשר
ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי
אל יהי ברוך: ליט יומא דאתיליד ית
ביה יומא די ילדתני אמי לא יהי
בריך: ארור האיש אשר בשר את
אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח
שמחהו: ליט גוברא דבסר ית אבא
למימר אתיליד לך בר דכר חדאה
חדייה: והיה האיש ההוא כערים
אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע
זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים:
ויהי גברא ההוא כקרויא דהפך יי
ברגזיה ולא אתיתבא וישמע
צווחתא בצפרא ויבבא בעדן
טיהרא: אשר לא מותתני מרחם
ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת
עולם: לוי דלא אמר עלי דמיתית
ממעין והות לי פון אמי קברי והוית לדלא הוית
ורחמה הרת עולם: למה זה מרחם
יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו
בבשת ימי: למא דנן מבטנא

נפקית למחזי עמל ודוון וספו
בבהתא יומי: הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
בשלח אליו המלך צדקיהו את
פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן
מעשיה הכהן לאמר: פתגם נבואה
דהוה עם ירמיה מן קדם יי כד שלח
לוותיה מלכא צדקיה ית פשחור
בר מלכיה וית צפניה בר מעשיה
כהנא למימר: דרש נא בעדנו את
יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה יהוה
אותנו ככל נפלאותיו ויעלה
מעלינו: צלי כען עלנא קדם יי
ארי נבוכדראצר מלכא דבבל
מגיח קרבא בנא מאם יעביד יי
עמנא ככל פרישתיה ויסתלק
מננא: ויאמר ירמיהו
אלהם כה תאמרן אל צדקיהו:
ואמר ירמיה להון כדין תימרון
לצדקיה: כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכם אשר
אתם נלחמים בם את מלך בבל

ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ
לחומה ואספתי אותם אל תוך
העיר הזאת: כדנן אמר יי אלהא
דישראל הא אנא מסחר ית מני
קרבא דבידכון דאתון מגיחין
קרבא בהון עם מלכא דבבל ועם
כסדאי דצרין עליכון מברא
לשורא ואכנוש יתהון לגו קרתא
הדא: ונלחמתי אני אתכם ביד
נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה
ובקצף גדול: ואגיח אנא עימכון
ביד תקיפא ובדרע מרמם וברגז
ובחמא ובתקוף רב: והכיתי את
יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת
הבהמה בדבר גדול ימתו: ואמחי
ית יתבי קרתא הדא וית אנשא וית
בעירא במותא סגיאה ימותון:
ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו
מלך יהודה ואת עבדיו ואת
העם ואת הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד
נבוכדנצר מלך בבל וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והכם לפי
חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל

ולא ירחם: ובתר כן אמר יי אמסר
ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
וית עבדוהי וית עמא ודאשתארו
בקרתא הדא מן מותא מן חרבא
ומן כפנא ביד נבוכדנצר מלכא
דבבל וביד בעלי דבביהון וביד
דבען למקטלהון וימחינון לפתגם
דחרב לא יחוס עליהון ולא יחמל
ולא ירחים: ואל העם הזה תאמר
כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם
את דרך החיים ואת דרך המות:
ולעמא הדין תימר כדנן אמר יי
הא אנא יהיב קדמיכון ית אורח חיי
וית אורח מותא: הישב בעיר
הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר
והיוצא ונפל על הכשדים הצרים
עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל:
דיתיב בקרתא הדא יתקטיל
בחרבא ובכפנא ובמותא ודיפוק
וישתמע לכסדאי דצרין עליכון
ויחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא:
כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה
ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך
בבל תנתן ושרפה באש: ארי חד

רגזי בקרתא הדא לבישא ולא לטבא
אמר יי׳ ביד מלכא דבבל תתמסר
ויוקדנה בנורא: ולבית כך
מלך יהודה שמעו דבר יהוה ולבית
מלך שבטא דבית יהודה קבילו
פתגמא דיי׳: בית דוד כה אמר
יהוה דינו לבקר משפט והצילו
גזול מיד עושק פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה מפני
רע מעלליהם: בית דוד כדנן אמר מעלליכם
יי׳ דינו לצפרא דינא ושיזיבו ז
אניסא מיד דאניס ליה דלמא ידלק
כאשתא רגזי וישיצי ולא יהי חייס
מן קדם בישות עובדיכון: הנני
אליך ישבת העמק צור המישר
נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו
ומי יבוא במעונותינו: הא אנא שלח
רגזי עלך דיתבא בתקפיא בקרוין
כדיכן אמר יי׳ דאמרין מן ייחות
עלנא ומן ייעול בבירניתנא: ופקדתי
עליכם כפרי מעלליכם נאם
יהוה והצתי אש ביערה ואכלה
כל סביביה: ואסער עליכון כפירי
עובדיכון אמר יי׳ ואדליק

אשתא בחורשהא ותשיצי כל
סחרנהא: כה אמר
יהוה רד בית מלך יהודה ודברת
שם את הדבר הזה: כדנן אמר יי׳
חות לבית מלך שבטא דבית יהודה
ותתנבי תמן ית פתגמיא האלין:
ואמרת שמע דבר יהוה מלך
יהודה הישב על כסא דוד אתה
ועבדיך ועמך הבאים בשערים
האלה: ותימר קביל פתגמא דיי׳
מלך שבטא דבית יהודה דיתיב
על כרסי דוד את ועבדך ועמך
דעלין בתרעיא האלין:
כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ו
ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם ל
נקי אל תשפכו במקום הזה: כדנן חס
אמר יי׳ עבידו דינא וצדקתא
ושיזיבו אניסא מיד דאניס ליה
וגיור יתם וארמלא לא תינון
ולא תינסון ודם זכי לא תשדון
באתרא הדין: כי אם עשו תעשו
את הדבר הזה ובאו בשערי הבית
הזה מלכים ישבים לדוד על

כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא
ועבדו ועמו: אר״י אם מעבד
תעבדון ית פתגמא הדין ויעלון
בתרעי ביתא הדין מלכין דיתבין
לדוד על כרסוהי רכיבין ברתיכין
ובסוסון הוא ועבדוהי ועמיה: ואם
לא תשמעו את הדברים האלה בי
נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה
הבית הזה: ואם לא תקבלון ית
פתגמיא האלין במימרי קיימית
אמר יי ארי לחרבא יהי ביתא הדין:
כי כה אמר יהוה על
בית מלך יהודה גלעד אתה לי
ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר
ערים לא נושבה: ארי כדנן אמר
יי על בית מלך שבטא דבית
יהודה אילו את חביב קדמי כבית
מקדשא דרם ברישי טוריא אם
לא אשוינך מדברא קרוין דלא
אתיתבא: וקדשתי עליך משחתים
איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך
והפילו על האש: ואזמין עלך
מחבלין גבר וזיניה ויקטלון שפר
גיברך כמא דקצצין אעי חרשא

ורמן לנורא: ועברו גוים רבים
על העיר הזאת ואמרו איש אל
רעהו על מה עשה יהוה ככה
לעיר הגדולה הזאת: ויעברון
עממין סגיאין על קרתא הדא
ויימרון גבר לחבריה על מא עבד
יי כדין לקרתא רבתא הדא:
ואמרו על אשר עזבו את ברית
יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים
אחרים ויעבדום: ויימרון על
דשבקו ית קימא דיי אלההון וסגידו
לטעוות עממיא ופלחונון:
אל תבכו למת ואל תנדו
לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד
וראה את ארץ מולדתו: לא תבכון
על מית ולא תדוון עלוהי בכו
מבכא לדגלי ארי לא יתוב עוד
ויחזי ית ארע ילדותיה:
כי כה אמר יהוה אל שלם
בן יאשיהו מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אביו אשר יצא
מן המקום הזה לא ישוב שם
עוד: ארי כדנן אמר יי על שלום
בר יאשיה מלך שבטא דבית

יהודה דמלך תחות יושיה אבוהי
דגלא מן אתרא הדין לא יתוב
לתמן עוד: כי במקום אשר הגלו
אתו שם ימות ואת הארץ הזאת
לא יראה עוד: אלהין באתרא
דאגליאו יתיה תמן ימות וית ארעא
הדא לא יחזי עוד:
הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו
בלא משפט ברעהו יעבד חנם
ופעלו לא יתן לו: ווי דבני ביתיה
בלא קשוט ועליתיה בלא כרחזי
בחבריה מפלח מגן ואגריה לא
יהיב ליה: האמר אבנה לי בית
מדות ועליות מרוחים וקרע לו
חלוני וספון בארז ומשוח בששר:
דאמר אבני לי בתין דמשחן ועלין
מרוחן ופצים ליה חרכין ומטליל
בכיורי ארזיא ומצייר בסממנין:
התמלך כי אתה מתחרה בארז
אביך הלא אכל ושתה ועשה
משפט וצדקה אז טוב לו: הא את
מדמי למהוי מלכא קדמאה
אבוך הלא אכל ושתי ועבד דין
דקשוט וזכו בכין טב ליה: דן דין

עני ואביון אז טוב הלוא היא
הדעת אתי נאם יהוה: דן דין
מסכין וחשיך בכין הוה טב הלא
היא דעתא דדעינא בה אמר יי:
כי אין עיניך ולבך כי אם על
בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל
העשק ועל המרוצה לעשות: ארי
לית עינך וליבך אלהין על ממונא
למינס ועל דם זכי למשפך ועל
עשקא ועל דברעות נפשן למעבד:
לכן כה אמר יהוה אל
יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות
לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה:
בריש בכין כדנן אמר יי על יהויקים
מלך שבטא דבית יהודה לא
יספדון ליה ווי על אחי ווי על אחת
לא יספדון ליה ווי על מלכא ווי על
מלכותיה: קבורת חמור יקבר
סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם:
כמא דמשגרין ית נבילת חמרא
כין ישגרון ית נבילתיה יתגרר
וישתדי להלא לתרעי ירושלם:
עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני

קולך וזעקי מעברים כי נשברו
כל מאהביך: סקי לבית מקדשא
וצוחי ובתרעי טור ביתא ארימי
קליך וצוחי על מגלתא ארי אתברו
כל רחמך: דברתי אליך בשלותיך ל
אמרת לא אשמע זה דרכך
מנעוריך כי לא שמעת בקולי:
שלחית לותיך ית כל עבדי נביא
כד הוית יתבא שליוא אמרת לית
אנא מקבלא אלפן דא אורחיך
מזעוריך ארי לא קבילת למימרי:
כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי
ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל
רעתך: כל פרנסך יתבדרון לכל
רוח ורחמך בשביא יהכון ארי בכן
תבהתין ותתכנעין מכל בשתיך:
ישבתי בלבנון מקננת בארזים ישבת
מה נחנת בבוא לך חבלים חיל כיולדה: ק ל
דיתבא בבית מקדשא כיני מלכיא
מרביא בנהא מא תעבדין במיתי
לך עקא וזיעא כחבלין ליולדתא:
חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו
בן יהויקים מלך יהודה חותם על
יד ימיני כי משם אתקנך: קיים ל

אנא אמר יי אם יהי כניה בר
יהויקים מלך שבטא דבית יהודה
כגלף דעזקא על יד ימיני ארי
מתמן במימרי אגלינך: ונתתיך
ביד מבקשי נפשך וביד אשר
אתה יגר מפניהם וביד נבוכדנצר
מלך בבל וביד הכשדים: ואמסרנך
ביד דבען למקטלך וביד דאת
דחיל מנקדמיהון וביד נבוכדנצר
מלכא דבבל וביד כסדאי: והטלתי ב
אתך ואת אמך אשר ילדתך על
הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם
ושם תמותו: ואטלטיל יתך וית ג
אמך דילדתך לארע אחרי דלא מל
אתילדתון תמן ותמן תמותון: ועל
הארץ אשר הם מנשאים את
נפשם לשוב שם שמה לא ישבו:
ולארעא דאינון מטען ית נפשהון
למתב לתמן לתמן לא יתובון:
העצב נבזה נפוץ האיש ל
הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע ב כן נפון
הוטלו הוא וזרעו והשלכו על
הארץ אשר לא ידעו: בס ירא
חלשא מטלטלא גובלא הדין

כנה כמנא דלית ביה צרוך מדין
אטלטלו הוא ובנוהי ואתגליאו
לארעא דלא ידעו׃ ארץ ארץ ארץ
שמעי דבר יהוה׃ מארעיה
אגליוהי לארע אחרי ארעא
דישראל קבילי פתגמא דיי׃
כה אמר יהוה כתבו את
האיש הזה ערירי גבר לא יצלח
בימיו כי לא יצלח מזרעו איש
ישב על כסא דוד ומשל עוד
ביהודה׃ כדנן אמר יי׃ כתובו ית
גברא הדין דלא ולד גברא לא יצלח
ביומוהי ארי לא יצלח מזרעיה
גבר יתיב על כרסי דוד ועביד
שלטון על דבית יהודה׃
הוי רעים מאבדים ומפצים את
צאן מרעיתי נאם יהוה׃ פרנסיא
דמאבדין ומבדרין ית עם דאתקרי
שמי עלוהי אמר יי׃
לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל
על הרעים הרעים את עמי אתם
הפצתם את צאני ותדחום ולא
פקדתם אתם הנני פקד עליכם
את רע מעלליכם נאם יהוה׃ בכן

כדנן אמר יי אלהא דישראל על
פרנסיא דמפרנסין ית עמי אתון
בדרתון ית עמי וטלטלתונון ולא
תבעתון יתהון האנא מסער עליכון
ית בישות עובדיכון אמר יי׃ ואני
אקבץ את שארית צאני מכל
הארצות אשר הדחתי אותם שם
והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו׃
ואנא אכניש ית שארא דעמי
מכל מדינתא דאגליתי יתהון
לתמן ואתיב יתהון לאתרהון
ויפשון ויסגון׃ והקמתי עליהם
רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא
יחתו ולא יפקדו נאם יהוה׃ ואקים
עליהון פרנסין ויפרנסונון ולא
ידחלון עוד ולא יתברון ולא יטעון
אמר יי׃ הנה ימים
באים נאם יהוה והקמתי לדוד
צמח צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ׃
הא יומיא אתן אמר יי׃ ואקים
לדוד משיח דצדקא וימלוך מלכא
ויצלח ויעביד דין דקשוט וזכו
בארעא׃ בימיו תושע יהודה

וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה צדקנו: ביומוהי
יתפרקון דבית יהודה וישראל
ישרי לרחצן ודין שמיה דיהון קרן
ליה יתעבדון לנא זכוון מן קדם יי
ביומוהי: לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד
חי יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים: בכין הא יומיא אתן
אמר יי ולא יהון משתען עוד
בגבורתא דיי דאסיק ית בני ישראל
מארעא דמצרים: כי אם חי יהוה
אשר העלה ואשר הביא את
זרע בית ישראל מארץ צפונה
ומכל הארצות אשר הדחתים שם
וישבו על אדמתם: אלהין יהון
משתען בגבורתא דיי דאסיק
ודאיתי ית זרעא דבית ישראל
מארע ציפונא ומכל מדינתא
דאגליתנון לתמן ויתבון על ארעהון:
לנבאים נשבר לבי
בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי
כאיש שכור וכגבר עברו יין
מפני יהוה ומפני דברי קדשו:

מן קדם נביי שקרא אתבר לבי
במעי זעו כל גרמי הויתי כגבר
רוי וכגברא דמשתטי מן קדם
חמריה מן קדם יי ומן קדם פתגמי
קדשיה: כי מנאפים מלאה הארץ
כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו
נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן: ארי זנאין
אתמליאת ארעא ארי מן קדם
מומי דשקר חרובת ארעא יבישו
דירוות מדברא ועל דמסגן ברעות
נפשהון בשתא תיתי עליהון
וגבריהון לא יצלחון: כי גם נביא
גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי
רעתם נאם יהוה: ארי אף ספרא אף
כהין גנבו אורחתהון אף בבית
מקדשי גלין קדמי בישתהון אמר
יי: לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות
באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא
עליהם רעה שנת פקדתם נאם
יהוה: בכין תהי אורחתהון להון
כמשרוען בקבלא יתקלון ויפלון
בה ארי איתי בשתא שנת סעורן
חוביהון אמר יי:

ובנביאי שמרון ראיתי תפלה ג
הנבאו בבעל ויתעו את עמי
את ישראל׃ ובנביי שמרון חזיתי
רשע מתנבן בשום טעותא
ומטען ית עמי ית ישראל׃ ובנביאי ב׳ ובעו׳
ירושלם ראיתי שערורה נאוף
והלך בשקר וחזקו ידי מרעים
לבלתי שבו איש מרעתו היו לי
כלם כסדם וישביה כעמרה׃ ובנביי
ירושלם חזיתי שנו זנאין ומהלכין
בשקר ומתקפין ידי מבאשין בדיל
דלא למתב גבר מבישתיה הוו קדמי
כולהון כסדום ויתבהא כעמורה׃
לכן כה אמר יהוה צבאות על
הנבאים הנני מאכיל אותם לענה
והשקתים מי ראש כי מאת ב׳ דאשף
נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל
הארץ׃ בכין כדנן אמר יי׳ צבאות
על נביי שקרא הא אנא מיתי עליהון
עקא מרר כגדין ואשקינון כס
דלוט ביש כרישי חוין ארי מן
נביי ירושלם נפקת חנפתא לכל
יתבי ארעא׃ כה אמר
יהוה צבאות אל תשמעו על דברי

הנבאים הנבאים לכם מהבלים
המה אתכם חזון לבם ידברו לא
מפי יהוה׃ כדנן אמר יי׳ צבאות
לא תקבלון לפתגמי נביי שקרא
דמתנבן לכון מטען אנון יתכון
רשע לבהון ממללין לא ממימרא
דיי׳׃ אמרים אמור למנאצי דבר ג מל
יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך
בשררות לבו אמרו לא תבוא
עליכם רעה׃ אמרין בנבואת
שקרהון לדמרגזין קדמי מלולי יי׳
שלמא יהי לכון וכל דאזיל בהרהור
לביה אמרין לא תיתי עליכון בישתא׃
כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע
את דברו מי הקשיב דברי וישמע׃ דברו ק
ארי לא קמו דיתגלי להון רז מן
קדם יי׳ לא חזו ולא שמעו ית
פתגמוהי ולא אציתו למימריה
ולא קבילו׃ הנה סערת
יהוה חמה יצאה וסער מתחולל
על ראש רשעים יחול׃ הא מזוכיתא
מן קדם יי׳ ברגז נפקא ועלעול
משתגש על ריש רשיעין יחול׃
לא ישוב אף יהוה עד עשתו

ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה בינה׃ לא יתוב
רגזא דיי׳ עד דיעביד ועד דיקיים
מחשבת רעותיה בסוף יומיא ת
תסתכלון בה אסתכלא׃ לא שלחתי
את הנבאים והם רצו לא דברתי
אליהם והם נבאו׃ לא שלחית ית
נביי שקרא ואינון רהטין לא מלילית
עמהון ואינון מתנבן שקר׃ ואם
עמדו בסודי וישמעו דברי את
עמי וישבום מדרכם הרע ומרע
מעלליהם׃ ואלו קמו דאתגלי להון
רז מן קדמי ואשמעו פתגמי ית
עמי ואתיבונון מאורחתהון בישתא
ומבישות עובדיהון׃ האלהי מקרב
אני נאם יהוה ולא אלהי מרחוק׃
אנא אלהא ברית עלמא מברישית
אמר יי׳ אנא אלהא עתידנא לחדתא
עלמא לצדיקיא׃ אם יסתר איש
במסתרים ואני לא אראנו נאם
יהוה הלוא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאם יהוה׃ אם יטמי
גבר לא יטמרא כד בסתרא וקדמי
הלא גלי אמר יי׳ הלא ית שמיא וית

ארעא יקרי מלי אמר יי׳ שמעתי
את אשר אמרו הנבאים הנבאים
בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי׃
שמיע קדמי ית דאמרין נביי
שקרא דמתנבן בשמי שקרא
למימר פתגם נבואה בחלמא
אתחזא לי׃ עד מתי היש בלב
הנבאים נבאי השקר ונביאי
תרמת לבם׃ עד אימתי אית בלבהון
דנביי שקרא דמתנבן שקר ומתנבן
רשע לבהון׃ החשבים להשכיח את
עמי שמי בחלומתם אשר יספרו
איש לרעהו כאשר שכחו אבותם
את שמי בבעל׃ דמחשבין לאשנאה
ית עמי בשקרהון דמשתעין גבר
לחבריה כמא דשבקו אבהתהון
ית פלחן שמי ומקיימין בשום
טעותא׃ הנביא אשר אתו חלום
יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר
דברי אמת מה לתבן את הבר
נאם יהוה׃ נביא דעימיה חלמא
ישתעי חלמא ודפתגמי עימיה
ימליל פתגמי קשוט הא כמא
דפריש בין תבנא לעבורא בין

כרישבין רשיעיא לצדיקיא אמר
יי׳ הלא כה דברי כאש נאם יהוה
וכפטיש יפצץ סלע׳ הלא כל
פתגמי תקיפין כאשתא אמר יי׳
וכפטישא דמנפע כיפא׳
לכן הנני על הנביאים נאם
יהוה מגנבי דברי איש מאת
רעהו׳ בכין האנא שלח רגזי על
נביי שקרא אמר יי׳ מגנבין פתגמי
גבר מן חבריה׳ הנני על הנביאם
נאם יהוה הלקחים לשונם וינאמו
נאם׳ האנא שלח רגזי על נביי
שקרא אמר יי׳ דמתנבן כרעות
לבהון ואמרין כין אמר׳ הנני על
נבאי חלמות שקר נאם יהוה
ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם
ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ולא
צויתים והועיל לא יועילו לעם
הזה נאם יהוה׳ האנא שלח רגזי
על דמתנבן חלמין דשקר אמר
יי׳ ומשתען ומטען ית עמי
בשקרהון ובבקרותהון ואנא לא
שלחתינון ולא פקדתינון והנאה
לא יהנון לעמא הדין׳ וכי ישאלך

העם הזה או הנביא או כהן לאמר
מה משא יהוה ואמרת אלהם
את מה משא ונטשתי אתכם נאם
יהוה׳ וארי ישאלינך עמא הדין
או ספר או כהין למימר מא נבואתא
בשמא דיי׳ ותימר להון כדין
נבואתא וארטוש יתכון אמר יי׳
והנביא והכהן והעם אשר יאמר
משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא
ועל ביתו׳ וספר וכהין ועמא דיימר
נבואתא בשמא דיי׳ ואסער על
גוברא ההוא ועל ביתיה׳ כה תאמרו
איש על רעהו ואיש אל אחיו
מה ענה יהוה ומה דבר יהוה׳ כדין
תימרון גבר לחבריה וגבר לאחוהי
מא אתיב יי׳ ומא מליל יי׳ ומשא
יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה
לאיש דברו והפכתם את דברי
אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו׳
ונבואה בשמא דיי׳ לא תדכרון
עוד ארי נבואתא תהי לגבר
דמקיים פתגמי רעותיה ואינון
מורמן לבטלא ית פתגמי אלהא
קיימא יי׳ צבאות אלהנא׳ כה תאמר

אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר
יהוה׃ כדין תימר לנבייא מא ע
אתיבך יי׳ ומא מליל יי׳ ואם
משא יהוה תאמרו לכן כה אמר
יהוה יען אמרכם את הדבר הזה
משא יהוה ואשלח אליכם לאמר
לא תאמרו משא יהוה׃ ואם
נבואה בשמא דיי׳ תימרון בכין
כדנן אמר יי׳ חלף דאמרתון ית
פתגמא הדין נבואתא בשמא דיי׳
ושלחית לותכון למימר לא תימרון
נבואתא בשמא דיי׳׃
לכן הנני ונשיתי אתכם נשא
ונטשתי אתכם ואת העיר אשר
נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני׃
בכין האנא שלח רגזי ואר טוש
יתכון מרטש ואדחיק יתכון וית
קרתא דיהבית לכון ולאבהתכון
מקביל מימרי׃ ונתתי עליכם חרפת
עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח׃
ואתין עליכון חיסודי עלם ותחפיכון
אתכלמות עלם דלא תפסוק׃
הראני יהוה והנה שני
דודאי תאנים מועדים לפני היכל

יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר
מלך בבל את יכניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת
החרש ואת המסגר מירושלם
ויבאם בבל׃ אחזיני יי׳ והא תרין
סלי תינין מחתין קדם היכלא דיי׳
בתר דאגלי נבוכדנצר מלכא
דבבל ית יכניה בר יהויקים מלך
שבטא דבית יהודה וית רברבי
יהודה וית אומניא וית תרעיא
מירושלם ואובילנון לבבל׃ הדוד
אחד תאנים טבות מאד כתאני
הבכרות והדוד אחד תאנים רעות
מאד אשר לא תאכלנה מרע׃
סלא חד תינין טבן לחדא כתינין
בכירן וסלא חד תינין בישן לחדא
דלא מתאכלן מבישו׃
ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה
ירמיהו ואמר תאנים התאנים
הטבות טבות מאד והרעות רעות
מאד אשר לא תאכלנה מרע׃
ואמר יי׳ לי מא את חזי ירמיה
ואמרית תינין תיניא טבתא טבן
לחדא ודבישן בישן לחדא דלא

מתאכלן מבישו:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: וה כתוג׳
כה אמר יהוה אלהי ישראל
כתאנים הטבות האלה כן אכיר
את גלות יהודה אשר שלחתי מן
המקום הזה ארץ כשדים לטובה:
כדנן אמר יי אלהא דישראל
כתינא טבתא האילין כין
אשתמודע ית גלות יהודה דאגליתי
מן אתרא הדין לארע כסדאי
לטבא: ושמתי עיני עליהם לטובה
והשבתים על הארץ הזאת
ובניתים ולא אהרוס ונטעתים
ולא אתוש: ואשוי מימרי
עליהון לטבא ואתיבנון לארעא
הדא ואבנינון ולא אפגר ואקיימנון
ולא אטלטיל: ונתתי להם לב
לדעת אותי כי אני יהוה והיו לי
לעם ואנכי אהיה להם לאלהים
כי ישבו אלי בכל לבם: ואתן להון
לב למדע דחלתי ארי אנא יי
ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה ארי יתובון לפלחני בכל
לבהון: וכתאנים הרעות אשר

לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה
כן אתן את צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו ואת שארית ירושלם
הנשארים בארץ הזאת והישבים
בארץ מצרים: וכתינא בישתא
דלא מתאכלן מבישו ארי כדנן
אמר יי כן אתן ית צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה וית רברבוהי
וית שארא דירושלם ואשתארו
בארעא הדא ודיתבין בארעא
דמצרים: ונתתים לזועה לרעה
לכל ממלכות הארץ לחרפה
ולמשל ולשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם שם: ו׳
ואתננון לזיע לבישא לכל מלכות
ארעא לחסורין ולמתל ולשועי
וללוטא בכל אתריא דאגלינון
לתמן: ושלחתי בם את החרב את
הרעב ואת הדבר עד תמם מעל
האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:
ואיגרי בהון ית דקטלין בחרבא
כפנא ומותא עד דיסופון מעל
ארעא דיהבית להון ולאבהתהון:
הדבר אשר היה

על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה
הרביעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית ל
לנבוכדראצר מלך בבל׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה על כל
עמא דבית יהודה בשתא רביעיתא
ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה היא שתא קדמיתא
לנבוכדנצר מלכא דבבל׃ אשר
דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה
ואל כל ישבי ירושלם לאמר׃
דאתנבי ירמיה נביא על כל עמא
דבית יהודה ועל כל יתבי ירושלם
למימר׃ מן שלש עשרה שנה ל
ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד
היום הזה זה שלש ועשרים שנה
היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
אשכים ודבר ולא שמעתם׃ מן ל
תלת עסרי שנין ליושיה בר אמון ומל
מלך שבטא דבית יהודה ועד יומא
הדין דנן עסרין ותלת שנין הוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי ונ׳
ומליל ית עמכון מקדים וממליל
ולא קבלתון׃ ושלח יהוה אליכם

את כל עבדיו הנביאים השכם ג
ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם מל
את אזנכם לשמע׃ ושלח יי׳
לותכון ית כל עבדוהי נבייא מ׳
מקדים ומשלח ולא קבלתון ולא
ארכנתון ית אדניכון לקבלא׃
לאמר שובו נא איש מדרכו
הרעה ומרע מעלליכם ושבו
על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבתיכם למן עולם ועד עולם׃ ג
למימר תובו כען גבר מאורחיה
בישתא ומבישות עובדיכון ותיבו
על ארעא דיהבית לכון ולאבהתכון
למן עלמא ועד עלמא׃ ואל
תלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם ולא
תכעיסו אותי במעשה ידיכם יב מל
ולא ארע לכם׃ ולא תהכון בתר בפס
טעות עממיא למפלחהון ולמסגד
להון ולא תרגזון קדמי בעובדי
ידיכון ולא אבאיש לכון׃ ולא
שמעתם אלי נאם יהוה למען
הכעסוני במעשה ידיכם לרע הכעיסני
לכם׃ ולא קבילתון למימרי ל

אמרי׃ בדיל לארגזא קדמי בעובדי
ידיכון לאבאשא לכון׃
לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות חלף דלא
קבילתון ית פתגמי׃ הנני שלח
ולקחתי את כל משפחות צפון
נאם יהוה ואל נבוכדנאצר מלך
בבל עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועל ישביה ועל כל הגוים
האלה סביב והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות עולם׃
האנא שלח ודבר ית כל מלכוות
צפונא אמר יי ולנבוכדנצר מלכא
דבבל עבדי ואיתינון על ארעא
הדא ועל יתבהא ועל כל עממיא
האלין סחור סחור ותגמרנון ואשוינון
לצדו ולאשתממו ולחרבא לעלם׃
והאבדתי מהם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה קול
רחים ואור נר׃ ואוביד מנהון קל
ביע וקל חדוא קל חתנין וקל
כלן קל סיען דמשבחן בניהור
ביצין׃ והיתה כל הארץ הזאת

לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה
את מלך בבל שבעים שנה׃ ותהי
כל ארעא הדא לחרבא לצדו
ויפלחון עממיא האלין ית מלכא
דבבל שבעין שנין׃ והיה כמלאות
שבעים שנה אפקד על מלך
בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה
את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי
אתו לשממות עולם׃ ויהי כמשלם
שבעין שנין אסער על מלכא
דבבל ועל עמא הדין ית חוביהון
ועל ארע כסדאי ואשוי יתהון
לצדות עלם׃ והבאותי על הארץ
ההיא את כל דברי אשר דברתי
עליה את כל הכתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו על כל הגוים׃
ואיתי על ארעא ההיא ית כל
פתגמי דגזרית עלה ית כל דכתיב
בספרא הדין דאתנבי ירמיה על
כל עממיא׃ כי עבדו בם גם המה
גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי
להם כפעלם וכמעשה ידיהם׃ ארי
אפלחו בהון אף אינון עממין סגיאין
ומלכין רברבין ואשלים להון

כא גרהון וכעובדי ידיהון׃
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אלי קח את כוס היין החמה
הזאת מידי והשקיתה אתו את כל ל
הגוים אשר אנכי שולח אותך אליהם׃ מל
ארי כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל׃
קביל ית כסא דחמר לוטא הדין
מן קדמי ותשקי יתיה ית כל
עממיא דאנא שלח יתך עליהון׃
ושתו והתגעשו והתהללו מפני ל ל
החרב אשר אנכי שלח בינתם׃ כל
וישתון וישתגשון ויטלפון מן קדם חג
דקטלין בחרבא דאנא שלח ביניהון׃
ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה
את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם׃
וקבילית ית כסא מן קדם יי׳ ואשקיתי
ית כל עממיא דשלחני יי׳ לותהון׃
את ירושלם ואת ערי יהודה ואת
מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה ל
לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה׃ ב
ית ירושלם וית קרויא דבית יהודה
וית מלכהא וית רברבהא למתן
יתהון לחרבא לצדו לאשתממו
וללוטא כיומא הדין׃ את פרעה

מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו
ואת כל עמו׃ ית פרעה מלכא
דמצרים וית עבדוהי וית רברבוהי
וית כל עמיה׃ ואת כל הערב ואת
כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי
ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת
עזה ואת עקרון ואת שארית ב
אשדוד׃ וית כל ערסמכוותא וית כל
מלכי ארע עוץ וית כל מלכי ארע
פלשתאי וית אשקלון וית עזה
וית עקרון וית שארית אשדוד׃ את ל
אדום ואת מואב ואת בני עמון׃
ית אדום וית מואב וית בני עמון׃
ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי
צידון ואת כל מלכי האי אשר בעבר ב
הים׃ וית כל מלכי צר וית כל מלכי וחומר
צידון וית כל מלכי נסא דבעברא יושב
דימא׃ ואת דדן ואת תימא ואת
בוז ואת כל קצוצי פאה׃ וית דדן
וית תימא וית בוז וית כל מקפי
פתא׃ ואת כל מלכי ערב ואת כל ב
מלכי הערב השכנים במדבר׃ ופחות
וית כל מלכי ערב וית כל מלכי הארץ
ערבאי דשרן בשכונין במדברא׃

ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי
עילם ואת כל מלכי מדי׃ וית כל
מלכי זמרי וית כל מלכי עילם
וית כל מלכי מדי׃ ואת כל מלכי
הצפון הקרבים והרחוקים איש אל
אחיו ואת כל הממלכות הארץ
אשר על פני האדמה ומלך ששך
ישתה אחריהם׃ וית כל מלכי צפונא
דקריבין ודרחיקין גבר לאחוהי
וית כל מלכוות עממיא דעל אפי
ארעא ומלכא דבבל ישתי בתריהון׃
ואמרת אליהם כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו
וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב
אשר אנכי שלח ביניכם׃ ותימר
להון כדנן אמר יי׳ צבאות שתו ורוו
ואשתגישו ונפילו ולא תקומון מן
קדם דקטלין בחרבא דאנא שלח
בינינכון׃ והיה כי ימאנו לקחת
הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו׃
ויהי ארי יסרבון לקבלא כסא מן
ידך למשתי ותימר להון כדנן
אמר יי׳ צבאות משתא תשתון׃

כי הנה בעיר אשר נקרא שמי
עליה אנכי מחל להרע ואתם
הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני
קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה
צבאות׃ ארי הא בקרתא דאתקרי
שמי עלה אנא משרי לאבאשא
ואתון מדמן דמזכא תזכון לא
תזכון ארי דקטלין בחרבא אנא
מכלי על כל יתבי ארעא אמר יי׳
צבאות׃ ואתה תנבא אליהם את
כל הדברים האלה ואמרת אליהם
יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו
יתן קולו שאג ישאג על נוהו
הידד כדרכים יענה אל כל ישבי
הארץ׃ ואת תתנבי להון ית כל
פתגמיא האלין ותימר להון יי׳
ממרומא יכלי וממדור קודשיה
ירים מימריה אכלאה יכלי דייתן
בזוזין על ארעבית שכינתיה
הא כנחתי מעצרתא דמרימין
קלהון כין ייתי זיעא לכל יתבי
ארעא׃ בא שאון עד קצה הארץ
כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל
בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה׃

מטא אתרגושא עד סיפי ארעא
ארי דינא קדם יי בעממיא מתפרע
הוא לכל בסרא רשיעיא דבהון
מסרינון לחרבא אמר יי
כה אמר יהוה צבאות הנה רעה
יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור
מירכתי ארץ׃ כדנן אמר יי צבאות
הא בשתא נפקא מעם לעם ועממין
רברבין ייתון בגוי מסיפי ארעא׃
והין חללי יהוה ביום ההוא מקצה
ג הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו
ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני
האדמה יהיו׃ ויהון קטיליא דמן
קדם יי ביומא ההוא מסיפי ארעא
ועד סיפי ארעא לא יסתפדון ולא
יתכנשון ולא יתקברון לזיבל מבדר
על אפי ארעא יהון׃ הילילו הרעים
ג ל וזעקו והתפלשו אדירי הצאן
ל כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם
ונפלתם ככלי חמדה׃ אילילו מלכיא
וצוחו וחומו רישיכון בקטמא
תקיפי עממא ארי שלימו יומיכון
לקטלא ותתבדרון ותיפלון דהויתון
רגיגין כמני חמדתא׃ ואבד מנוס

מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן׃
ויבדר בית עירוקי מן מלכיא ושיזבא
מתקיפי עממא׃ קול צעקת הרעים
ל ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה
את מרעיתם׃ קל צוחת מלכיא
ויללת תקיפי עממא ארי אביז
ל יי ית עמהון׃ ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה׃ ויצדון מדורי
שלמהון מן קדם תקוף רגזא דיי׃
ג עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם
לשמה מפני חרון היונה ומפני
חרון אפו׃ גלא מלך מכרכיה ארי
הות ארעהון לצדו מן קדם חרב
סנאה דהיא כחמר מרויא ומן קדם
תקוף רגזיה׃

ג בראשית ממלכות יהויקים בן
ריש יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
פ״ב הזה מאת יהוה לאמר׃ בריש מלכות
יהויקים בר יושיה מלך שבטא
דבית יהודה הוה פתגמא הדין מן
קדם יי למימר׃ כה אמר יהוה
עמד בחצר בית יהוה ודברת על
כל ערי יהודה הבאים להשתחוות
בית יהוה את כל הדברים אשר

צויתך לדבר אליהם אל תגרע
דבר: כדנן אמר יי' קום בדרת
בית מקדשא דיי' ותתנבי על
כל קרויא דבית יהודה דעלין
למסגד בבית מקדשא דיי' ית
כל פתגמיא דפקדתך לאתנבאה
להון לא תמנע פתגם: אולי ישמעו
וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי
אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות
להם מפני רע מעלליהם: מאם
ישמעון ויתובון גבר מאורחיה
בישתא ואתיב מן בישתא דאנא
מחשיב למעבד להון מן קדם
בישות עובדיהון: ואמרת אלהם
כה אמר יהוה אם לא תשמעו
אלי ללכת בתורתי אשר נתתי
לפניכם: ותימר להון כדנן אמר
יי' אם לא תקבלון למימרי למהך
באוריתי דיהבית קדמיכון: לשמע
על דברי עבדי הנביאים אשר
אנכי שלח אליכם והשכם ושלח
ולא שמעתם: לקבלא לפתגמי
עבדי נביאיא דאנא שלח לותכון
ומקדים ומשלח ולא קבילתון:

ונתתי את הבית הזה כשלה ואת
העיר הזאתה אתן לקללה לכל (הזאת)
גויי הארץ: ואתין ית ביתא הדא
כשילה וית קרתא הדא אתין
ללוטא לכל עממי ארעא: וישמעו
הכהנים והנביאים וכל העם את
ירמיהו מדבר את הדברים האלה
בבית יהוה: ושמעו כהניא וספריא
וכל עמא ית ירמיה ממליל ית
פתגמיא האלין בבית מקדשא
דיי': ויהי ככלות ירמיהו לדבר
את כל אשר צוה יהוה לדבר אל
כל העם ויתפשו אתו הכהנים
והנביאים וכל העם לאמר מות
תמות: והוה כד שיצי ירמיה
לאתנבאה ית כל דפקיד יי' למללא
עם כל עמא ואחדו יתיה כהניא
וספריא וכל עמא למימר [illegible] ממת
תמות: מדוע נבית בשם יהוה
לאמר כשלו יהיה הבית הזה
והעיר הזאת תחרב מאין יושב
ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה
מדין אתנביתא בשמא דיי' למימר
כשילו יהי ביתא הדין וקרתא

הדא תחרוב מבלי יתיב ואתכניש
כל עמא על ירמיה בבית מקדשא
דיי׳ וישמעו שרי יהודה את
הדברים האלה ויעלו מבית המלך
בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
החדש׃ ושמעו רברבי יהודה ית
פתגמיא האלין וסליקו מבית
מלכא לבית מקדשא דיי׳ ויתיבו
במעלנא דתרע בית מקדשא דיי׳
ויאמרו הכהנים והנבאים אל
השרים ואל כל העם לאמר משפט
מות לאיש הזה כי נבא אל העיר
הזאת כאשר שמעתם באזניכם׃
ואמרו כהניא וספריא לרברביא
ולכל עמא למימר חובת דין
דקטול לגוברא הדין ארי אתנבי
על קרתא הדא כמא דשמעתון
באדניכון׃ ויאמר ירמיהו אל כל
השרים ואל כל העם לאמר יהוה
שלחני להנבא אל הבית הזה
ואל העיר הזאת את כל הדברים
אשר שמעתם׃ ואמר ירמיה
לכל רברביא ולכל עמא למימר
יי׳ שלחני לאתנבאה על ביתא

הדין ועל קרתא הדא ית כל פתגמיא
דשמעתון׃ ועתה היטיבו דרכיכם
ומעלליכם ושמעו בקול יהוה
אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה
אשר דבר עליכם׃ וכען אתקינו
אורחתכון ועובדיכון וקבילו
למימרא דיי׳ אלהכון ויתוב יי׳ מן
בשתא דמליל עליכון׃ ואני הנני
בידכם עשו לי כטוב וכישר
בעיניכם׃ ואנא הא אנא מסיר
בידכון עבידו לי כמא דתקין
וכמא דכשר בעיניכון׃ אך ידע
תדעו כי אם ממתים אתם אתי
כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל
העיר הזאת ואל ישביה כי באמת
שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם
את כל הדברים האלה׃ ברם מדע
תדעון ארי אם קטלין אתון יתי
ארי דם זכי אתון יהבין עליכון ועל
קרתא הדא ועל יתבהא ארי
בקשוט שלחני יי׳ למללא קדמיכון
ית כל פתגמיא האלין׃ ויאמרו
השרים וכל העם אל הכהנים ואל
הנבאים אין לאיש הזה משפט

מות כי בשם יהוה אלהינו דבר
אלינו׃ ואמרו רברביא וכל עמא
לכהניא ולספריא לית לגברא
הדין חובת דין דקטול ארי
בשמא דיי אלהנא מליל עמנא׃
ויקמו אנשים מזקני הארץ
ויאמרו אל כל קהל העם לאמר׃
וקמו גובריא מסבי עמא ואמרו
לכל קהלא דעמא למימר׃ מיכה
המורשתי היה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל עם
יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות
ציון שדה תחרש וירושלים עיים
תהיה והר הבית לבמות יער׃
מיכה דממרשה הוה מתנבי
ביומי חזקיה מלך שבטא דבית
יהודה ואמר לכל עמא דבית
יהודה למימר כדנן אמר יי
צבאות ציון חקל תתרדי וירושלם
ליגרין תהי וטור בית מקדשא
לחישת חרשא׃ ההמת המיתהו
חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה
הלא ירא את יהוה ויחל את פני
יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר

דבר עליהם ואנחנו עשים רעה
גדולה על נפשותינו׃ המקטל
קטלוהי חזקיה מלך שבטא דבית
יהודה וכל בית יהודה הלא דחיל
מן קדם יי וצלי קדם יי ותב יי
מן בשתא דמליל עליהון ואנחנא
גרמין לאיתאה בשתא רבתא
על נפשתנא׃ וגם איש היה
מתנבא בשם יהוה אוריהו בן
שמעיהו מקרית היערים וינבא
על העיר הזאת ועל הארץ הזאת
ככל דברי ירמיהו׃ ואף גברא
הוה מתנבי בשמא דיי אוריה בר
שמעיה מקרית יערים ואתנבי
על קרתא הדא ועל ארעא הדא
ככל פתגמי ירמיה׃ וישמע המלך
יהויקים וכל גבוריו וכל השרים
את דבריו ויבקש המלך המיתו
וישמע אוריהו וירא ויברח
ויבא מצרים׃ ושמע מלכא
יהויקים וכל גיברוהי וכל רברביא
ית פתגמוהי ובעא מלכא
למקטליה ושמע אוריה ודחיל
וערק ואתא למצרים׃ וישלח

המלך יהויקים אנשים מצרים
את אלנתן בן עכבור ואנשים
אתו אל מצרים: ושלח מלכא
יהויקים גברין למצרים ית אלנתן
בר עכבור וגברין עמיה למצרים:
ויוציאו את אוריהו ממצרים
ויביאהו אל המלך יהויקים ויכהו
בחרב וישלך את נבלתו אל קברי
בני העם: ואפיקו ית אוריה ממצ׳
ואתיוהי לוות מלכא יהויקים
וקטליה בחרבא ורמא ית נבילתיה
לקברי גליא: אך יד אחיקם בן
שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת
אתו ביד העם להמיתו: ברם יד
אחיקם בר שפן הות עם ירמיה
בדיל דלא למימסר יתיה ביד עמא
למקטליה: בראשית
ממלכת יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר: בריש מלכות
יהויקים בר יושיה מלך שבטא
דבית יהודה הוה פתגמא הדין
עם ירמיה מן קדם יי למימר:
כה אמר יהוה אלי עשה לך

ג׳ ובמדינים מכרו
ג׳ ריש כ״ד יאשיהו ל׳

מוסרות ומטות ונתתם על צוארך:
כדנן אמר יי לי עביד לך חנקין
ונירין ותיתנינון על צורך: ושלחתם
אל מלך אדום ואל מלך מואב
ואל מלך בני עמון ואל מלך צר
ואל מלך צידן ביד מלאכים הבאים
ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה:
ותשלחינון לות מלכא דאדום
ולות מלכא דמואב ולות מלכא
דבני עמון ולוות מלכא דצר
ולוות מלכא דצידן ביד אזגדיא
דאתן לירושלם לות צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה: וצוית אתם
אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל כה תאמרו
אל אדניכם: ותפקיד יתהון לות
רבונהון למימר כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל כדין
תימרון לרבונכון: אנכי עשיתי
את הארץ את האדם ואת הבהמה
אשר על פני הארץ בכחי הגדול
ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר
ישר בעיני: אנא במימרי עבדית
ית ארעא ית אנשא וית בעירא

ב׳ חד חג׳ וחד חל׳ אתו לעינ׳
ב׳ ארץ

דעל אפי ארעא בחילי רבא
ובדרעי מרממא ויהבתה לדכשר
קדמי: ועתה אנכי נתתי את כל
הארצות האלה ביד נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי וגם את חית השדה
נתתי לו לעבדו: וכען האיהבית
ית כל מדינתא האלין ביד נבוכדנצר
מלכא דבבל עבדי ואף ית חית
ברא יהבית ליה למפלחיה: ועבדו
אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן
בנו עד בא עת ארצו גם הוא
ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים
ויפלחון יתיה כל עממיא ויתבריה
ויתבר בריה עד דימטי עדן תבר
ארעיה אף הוא ויפלחון ביה עממין
סגיאין ומלכין רברבין: והיה הגוי
והממלכה אשר לא יעבדו אתו
את נבוכדנאצר מלך בבל ואת
אשר לא יתן את צוארו בעל מלך
בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד
על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי
אתם בידו: ויהי עם ומלכו דלא
יפלחון יתיה ית נבוכדנצר מלכא
דבבל ויתד דלא יתן ית צוריה בניר

מלכא דבבל בחרבא ובכפנא
ובמותא אסער על עמא ההוא
אמר יי: עד דאמסר יתהון בידיה:
ואתם אל תשמעו אל נביאיכם
ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל
עננכם ואל כשפיכם אשר הם
אמרים אליכם לאמר לא תעבדו
את מלך בבל: ואתון לא תקבלון מן
נבייכון דשקרא ומן קסמיכון ומן
חלמי חלמיכון ומן עננכון ומן ח
חרשיכון דאינון אמרין לכון למימר
לא תפלחון ית מלכא דבבל: כי
שקר הם נבאים לכם למען הרחיק
אתכם מעל אדמתכם והדחתי
אתכם ואבדתם: ארי שקרא אינון
מתנבן לכון בדיל לארחקא יתכון
מעל ארעכון ואטלטיל יתכון
ותיבדון: והגוי אשר יביא את
צוארו בעל מלך בבל ועבדו
והנחתיו על אדמתו נאם יהוה
ועבדה וישב בה: ועמא דיעיל
ית צוריה בניר מלכא דבבל
ויפלחנה ואשריניה על ארעיה
אמר יי: ויפלחנה ויתיב בה: ואל צדקיה

מלך יהודה דברתי ככל הדברים
האלה לאמר הביאו את צואריכם
בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו
וחיו: ועם צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה מלילית ככל פתגמיא
האלין למימר אעילו ית צוריכון
בניר מלכא דבבל ופלחו יתיה
ועמיה ואתקיימו: למה תמותו
אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר
כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא
יעבד את מלך בבל: למא תתקטלון
את ועמך בחרבא בכפנא ובמותא
כמא דמליל יי על עמא דלא יפלח
ית מלכא דבבל: ואל תשמעו אל
דברי הנבאים האמרים אליכם
לאמר לא תעבדו את מלך בבל
כי שקר הם נבאים לכם: ולא תקבלון
לפתגמי נביי שקרא דאמרין לכון
למימר לא תפלחון ית מלכא דבבל
ארי שקרא אינון מתנבן לכון: כי
לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים
בשמי לשקר למען הדיחי אתכם
ואבדתם אתם והנבאים הנבאים
לכם: ארי לא שלחתינון אמר יי

ואינון מתנבן בשמי שקרא בדיל
דאטלטיל יתכון ותיבדון אתון
ונביי שקרא דמתנבן לכון: ואל
הכהנים ואל כל העם הזה דברתי
לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו
אל דברי נביאיכם הנבאים לכם
לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים
מבבלה עתה מהרה כי שקר המה
נבאים לכם: ועם כהניא ועם כל
עמא הדין מלילית למימר כדנן
אמר יי לא תקבלון לפתגמי נבייכון
דשקרא דמתנבן לכון למימר הא
מני בית מקדשא דיי מתתבין מ
מבבל כען בפריע ארי שקרא
אינון מתנבן לכון: אל תשמעו
אליהם עבדו את מלך בבל וחיו
למה תהיה העיר הזאת חרבה
לא תקבלון מנהון פלחו ית מלכא
דבבל ואתקיימו למא תהי קרתא
הדא חרבא: ואם נבאים הם ואם
יש דבר יהוה אתם יפגעו נא
ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים
הנותרים בבית יהוה ובית מלך
יהודה ובירושלם בבלה: ואם

נביא אינון ואם אית פתגמא די״י
עימהון יבעון כען במימרא די״י
צבאות בדיל דלא יתובלון מניא
דאשתארו בבית מקדשא די״י
ובבית מלך שבטא דבית יהודה
ובירושלם לבבל׃ כי כה אמר יהוה ב
צבאות אל העמדים ועל הים
ועל המכנות ועל יתר הכלים
הנותרים בעיר הזאת׃ ארי כדנן
אמר יי׳ צבאות על עמודיא ועל
ימא ועל בסיסיא ועל שאר מניא
דאשתארו בקרתא הדא׃ אשר
לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל ל
בגלותו את יכוניה בן יהויקים מלך ומל יכניה
יהודה מירושלם בבלה ואת כל ל
חרי יהודה וירושלם׃ דלא שבקנון
נבוכדנצר מלכא דבבל כד אגלי
ית יכניה בר יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה מירושלם לבבל
וית כל רברבי יהודה וירושלם׃ כי
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
על הכלים הנותרים בית יהוה
ובית מלך יהודה וירושלם׃ ארי
כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל

על מניא דאשתארו בבית מקדשא
די״י ובית מלך שבטא דבית יהודה
כט ובירושלם׃ בבלה יובאו ושמה יהיו
כב עד יום פקדי אתם נאם יהוה
והעליתים והשבתים אל המקום
הזה׃ לבבל יתובלון ותמן יהון עד
יומא דייעול דכרנהון קדמי אמר
יי׳ ואסיקנון ואתיבנון לאתרא
הדא׃ ויהי בשנה
ההיא בראשית ממלכת צדקיה
בשנה מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש
ל החמישי אמר אלי חנניה בן עזור
הנביא אשר מגבעון בבית יהוה
לעיני הכהנים וכל העם לאמר׃
והוה בשתא ההיא בריש מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
בשתא רביעיתא בירחא חמישאה
אמר לי חנניה בר עזור נבי שקרא
דמגבעון בבית מקדשא די״י לעיני
כהניא וכל עמא למימר׃ כה
ג אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את על מלך בבל׃
כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל
למימר תברית ית ניר מלכא דבבל׃

בעוד שנתים ימים אני משיב אל
המקום הזה את כל כלי בית יהוה
אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל
מן המקום הזה ויביאם בבל׃ בסוף
תרתין שנין אנא מתיב לאתרא
הדין ית כל מני בית מקדשא דיי׳
דשבא נבוכדנצר מלכא דבבל
מן אתרא הדין ואובילנון לבבל׃
ד ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה
אני משיב אל המקום הזה נאם
יהוה כי אשבר את על מלך בבל׃
וית יכניה בר יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה וית כל גלות יהודה
דאתגליאו לבבל אנא מתיב לאתרא
הדין אמר יי׳ ארי אתבר ית ניר
מלכא דבבל׃ ויאמר ירמיה הנביא
אל חנניה הנביא לעיני הכהנים
ה ולעיני כל העם העמדים בבית
יהוה׃ ואמר ירמיה נביא לחנניה
נבי שקרא לעיני כהניא ולעיני כל
עמא דקימין בבית מקדשא דיי׳׃
ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה
ו יהוה יקם יהוה את דבריך אשר
נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל
הגולה מבבל אל המקום הזה׃ ואמר
ירמיה נביא אמן כין יהי׳ רעוא מן
קדם יי׳ יקיים יי׳ ית פתגמך
דאתנביתא לאתבא מני בית
מקדשא דיי׳ וכל גלותא מבבל
לאתרא הדין׃ אך שמע נא הדבר
הזה אשר אנכי דבר באזניך
ובאזני כל העם׃ ברם שמע כען
פתגמא הדין דאנא ממליל
ח קדמך וקדם כל עמא׃ הנביאים
מנ״ל אשר היו לפני ולפניך מן העולם
בס״ו ויִנבאו אל ארצות רבות ועל
ממלכות גדלות למלחמה ולרעה
ולדבר׃ נביא דהוו קדמי וקדמך
מן עלמא ואתנביו על מדינן
סגיאן ועל מלכוון רברבן לקרבא
ולבישא ולמותא׃ הנביא אשר
ינבא לשלום בבא דבר הנביא
יודע הנביא אשר שלחו יהוה
באמת׃ נביא דיתנבי לשלמא
נביא במיתי פתגם נביא יתידע דשלחיה
יי׳ בקשוט׃ ויקח חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר ירמיה

הנביא וישברהו׃ ונסיב חנניה נבי
שקרא ית נירא מעל צור ירמיה
נביא ותבריה׃ ויאמר חנניה
לעיני כל העם לאמר כה אמר
יהוה ככה אשבר את על נבכדנאצר
מלך בבל בעוד שנתים ימים
מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה
הנביא לדרכו׃ ואמר חנניה לעיני
כל עמא למימר כדנן אמר יי
כדין אתבר ית ניר נבוכדנצר
מלכא דבבל בסוף תרתין שנין מעל צור
כל עממיא ואזל ירמיה נביא לאורחיה׃
ויהי דבר יהוה אל
ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה בתר דתבר
חנניה נבי שקרא ית נירא מעל
צור ירמיה נביא למימר׃ הלוך
ואמרת אל חנניה לאמר כה
אמר יהוה מוטת עץ שברת וע
ועשית תחתיהן מטות ברזל׃
איזיל ותימר לחנניה למימר
כדנן אמר יי ניריין דאע תברתא

ותעביד חלופיהון ניריין דברזל׃ כי
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל על ברזל נתתי על צואר
כל הגוים האלה לעבד את נבוכדנאצר
מלך בבל ועבדהו וגם את חית
השדה נתתי לו׃ ארי כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל ניר דברזל
יהבית על צור כל עממיא האלין
למפלח ית נבוכדנצר מלכא דבבל
ויפלחוניה ואף ית חיות ברא
יהבית ליה׃ ויאמר ירמיה הנביא
אל חנניה הנביא שמע נא חנניה
לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את
העם הזה על שקר׃ ואמר ירמיה
נביא לחנניה נבי שקרא שמע כען
חנניה לא שלחך יי ואת ארחצתא
ית עמא הדין על שקרא׃ לכן כה
אמר יהוה הנני משלחך מעל
פני האדמה השנה אתה מת כי
סרה דברת על יהוה׃ בכין כדנן
אמר יי האנא מגלי לך מעל אפי
ארעא בשתא הדא את מאית
ולשתא אחרנתא את מתקבר
ארי סטיא מלילתא קדם יי׃

ויָמת חנניה הנביא בשנה ההוא
בחדש השביעי׃ ומית חנניה נבי
שקרא בשתא ההיא בירחא שביעאה׃
ואלה דברי הספר
אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם
אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים
ואל הנביאים ואל כל העם אשר
הגלה נבוכדנצר מירושלם בבלה׃
ואלין פתגמי ספרא דשלח ירמיה
נביא מירושלם לות שאר סבי
גלותא ולות כהניא ולוות ספריא
ולות כל עמא דאגלי נבוכדנצר
מירושלם לבבל׃ אחרי צאת יכניה
המלך והגבירה והסריסים שרי
יהודה וירושלם והחרש והמסגר
מירושלם׃ בתר דגלא יכניה מלכא
ומלכתא ורברביא רברבי יהודה
וירושלם ואומניא ותרעיא מירושלם׃
ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן
חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה
אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה
לאמר׃ ביד אלעשה בר שפן וגמריה
בר חלקיה דשלח צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה לות נבוכדנאצר מלכא
דבבל למימר׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לכל הגולה אשר
הגליתי מירושלם בבלה׃ כדנן אמר
יי׳ צבאות אלהא דישראל לכל
גלותא דאגליתי מירושלם לבבל׃
בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו
את פריין׃ בנו בתין ותיבו וצובו גנין
ואכולו ית איבהון׃ קחו נשים והולידו
בנים ובנות וקחו לבניכם נשים
ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה
בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו׃
סבו נשין ואולידו בנין ובנן וסבו
לבניכון נשין וית בנתכון הבו
לגברין ויילידן בנן ובנין וסגו תמן
ולא תזערון׃ ודרשו את שלום
העיר אשר הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה כי
בשלומה יהיה לכם שלום׃ ותבעו
ית שלם קרתא דאגליתי יתכון
לתמן וצלו עלה קדם יי׳ ארי
בשלמה יהי לכון שלם׃ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל
ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם
וקסמיכם ואל תשמעו אל

חלמתיכם אשר אתם מחלמים׃
ארי כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל לא יטעון לכון נבייכון
דשקרא דביניכון וקסמיכון ולא
תקבלון מן חלמיכון דאתון מחלמין׃
כי בשקר הם נבאים לכם בשמי
לא שלחתים נאם יהוה׃ ארי שקרא
אנון מתנבן לכון בשמי לא שלחתנון
אמר יי׳ כי כה אמר
יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים
שנה אפקד אתכם והקמתי
עליכם את דברי הטוב להשיב
אתכם אל המקום הזה׃ ארי כדנן
אמר יי׳ ארי לפום משלם לבבל
שבעין שנין ייעול דכרנכון קדמי
ואקיים עליכון ית פתגמי תקנא
לאתבא יתכון לאתרא הדין׃ כי אנכי
ידעתי את המחשבת אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ ארי קדמי גלין ית מחשבתא
דאנא מחשיב עליכון אמר יי׳
מחשבת שלמא ולא לבישא
למתן לכון סוף וסיבור׃ וקראתם

אותי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי
אליכם׃ ותצלון קדמי ואקביל צלותכון
ותבעון מן קדמי ואעביד בעותכון׃
ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני
בכל לבבכם׃ ותתבעון דחלתי
ותשכחון ארי תבעון מן קדמי
בכל לבבכון׃ ונמצאתי לכם נאם
יהוה ושבתי את שביתכם וקבצתי שבותכם
אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה
והשבתי אתכם אל המקום אשר
הגליתי אתכם משם׃ ואשתאיל
לכון במימרי אמר יי׳ ואתיב ית
גלותכון ואכניש יתכון מכל עממיא
ומכל אתריא דאגליתי יתכון לתמן
אמר יי׳ ואתיב יתכון לאתרא
דאגליתי יתכון מתמן׃
כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבבלה
ארי אמרתון אקים לנא נביין מלכין ב[illegible]
כי כה אמר יהוה אל המלך היושב
אל כסא דוד ואל כל העם היושב
בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו
אתכם בגולה׃ ארי כדנן אמר יי׳
על מלכא דיתיב על כרסי דוד
ועל כל עמא דיתבין בקרתא הדא
אחיכון דלא נפקו עמכון בגלותא׃

כה אמר יהוה צבאות הנני משלח
בם את החרב את הרעב ואת
הדבר ונתתי אותם כתאנים
השערים אשר לא תאכלנה מרע׃ י
כדנן אמר יי׳ צבאות האנא מגרי
בהון ית דקטלין בחרבא בכפנא
ובמותא ואתין יתהון כתיניא בישתא
דלא מתאכלן מבישו׃ ורדפתי
אחריהם בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ לזעוה
לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה ל
בכל הגוים אשר הדחתים שם׃
ואררוף בתריהון בחרבא בכפנא
ובמותא ואתנינון לזייע לכל
מלכוות ארעא למומי ולצדו
ולאשתממו ולחסודין בכל עממיא
דאגליתינון לתמן׃ תחת אשר לא
שמעו אל דברי נאם יהוה אשר
שלחתי אליהם את עבדי הנבאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם
יהוה׃ חלף דלא קבילו לפתגמי אמר
יי׳ דשלחית לותהון ית עבדי נביא
מקדים ומשלח ולא קבלתון אמר
יי׳ ואתם שמעו דבר יהוה כל

הגולה אשר שלחתי מירושלם בבלה׃
ואתון קבילו פתגמא דיי׳ כל בק
גלותא דאגליתי מירושלם לבבל׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה
ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים
לכם בשמי שקר הנני נתן אתם
ביד נבוכדראצר מלך בבל והכם
לעיניכם׃ כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל על אחאב בר קוליה ועל
צדקיה בר מעשיה דמתנבן לכון
בשמי שקרא האנא מסר יתהון
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל
ויקטלנון לעיניכון׃ ולקח מהם ל
קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה כצדקיהו ב
וכאחב אשר קלם מלך בבל חס ל
באש׃ ויתנסיב מנהון לוטא לכל
גלות יהודה דבבבל למימר
ישוינך יי׳ כצדקיה וכאחאב דקלנון
מלכא דבבל בנורא׃ יען אשר
עשו נבלה בישראל וינאפו את ל
נשי רעיהם וידברו דבר בשמי
שקר אשר לא צויתם ואנכי הוידע היודע ל

ועד נאם יהוה׃ חלף דעבדו קלנא
בישראל וזנאו ית נשי חבריהון
ומלילו פתגמא בשמי שקרא
דלא פקדתינון וקדמי גלי ומימרי
סהיד אמר יי׃ ואל
שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר׃
ולשמעיה דמן חלים תימר למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר יען אשר אתה שלחת
בשמכה ספרים אל כל העם אשר ל
בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן מ״ל
ואל כל הכהנים לאמר׃
כדנן אמר יי׃ צבאות אלהא
דישראל למימר חלף דאת שלחתא
בשמך אזגרין לות כל עמא ד
דבירושלם ולות צפניה בר מעשיה
כהנא ולות כל כהניא למימר׃ יהוה
נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות
פקדים בית יהוה לכל איש משגע
ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת
ואל הצינק׃ יי׃ מנך כהין חלף
יהוידע כהנא למהוי ממנא סגן
כהניא בית מקדשא דיי׃ לכל גבר
דמשתלי ומטפש ותיתין יתיה

לכפתא ולגו צינוקא׃ ועתה למה
לא גערת בירמיהו הענתתי
המתנבא לכם׃ וכען למא לא
נזפתא בירמיה דמענתות דמתנבי
לכון׃ כי על כן שלח אלינו בבל
לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ג
ונטעו גנות ואכלו את פריהן׃ וחס ל
ארי על כן שלח לותנא לבבל
למימר אריכא היא בנו בתין
ותיבו וצובו גנין ואכולו ית אבהון׃
ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה
באזני ירמיהו הנביא׃ וקרא צפניה
כהנא ית אגרתא הדא קדם ירמיה
נביא׃ ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר׃ והוה פתגם נבוא
מן קדם יי׃ עם ירמיה למימר׃
שלח על כל הגולה לאמר כה אמר
יהוה אל שמעיה הנחלמי יען
אשר נבא לכם שמעיה ואני לא
שלחתיו ויבטח אתכם על שקר׃
שלח לוות כל בני גלותא למימר
כדנן אמר יי׃ על שמעיה דמן
חלים חלף דאתנבי לכון שמעיה
ואנא לא שלחתיה וארחיץ יתכון

על שקרא׃ לכן כה אמר יהוה הנני
פקד על שמעיה הנחלמי ועל
זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך
העם הזה ולא יראה בטוב אשר
אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה
דבר על יהוה׃ בכין כדנן אמר יי׳
האנא מסער על שמעיה דמן
חלים ועל בנוהי לא יהי ליה גבר
יתיב בגו עמא הדין ולא יחזי
בטובא דאנא עביד לעמי אמר
יי׳ ארי סטיא מליל קדם יי׳׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה
דהוה עם ירמיה מן קדם יי׳ למימר׃
כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר
כתב לך את כל הדברים אשר דברתי
אליך אל ספר׃ כדנן אמר יי׳ אלהא
דישראל למימר כתוב לך ית כל
פתגמיא דמלילית עימך על ספרא׃
כי הנה ימים באים נאם יהוה
ושבתי את שבות עמי ישראל
ויהודה אמר יהוה והשבתים אל
הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה׃
ארי הא יומיא אתן אמר יי׳ ואתיב
ית גלוות עמי ישראל ויהודה אמר
יי׳ ואתיבנון לארעא דיהבית
לאבהתהון ויחסנונה׃
ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל
ישראל ואל יהודה׃ ואלין פתגמיא
דמליל יי׳ על ישראל ועל יהודה׃
כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום׃ ארי כדנן אמר
יי׳ קל זיעא שמענא דחלא ולית
שלם׃ שאלו נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על
חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים
לירקון׃ שאלו כען וחזו אם יליד
דכרא מדין חזיתי כל גבר ידוהי
מחתן על חרציה כילדתא ומשתניין
כל אפיא למהוי כירקנא׃ הוי כי
גדול היום ההוא מאין כמהו ועת
צרה היא ליעקב וממנה יושע׃
וי ארי רב יומא ההוא לית דכותיה
ועדן עקא הוא ליעקב ומנה
יתפריק׃ והיה ביום ההוא נאם
יהוה צבאות אשבר עלו מעל
צוארך ומוסרותיך אנתק ולא
יעבדו בו עוד זרים׃ ויהי בעדנא

ההוא אמר יי צבאות אתבר ניר
עממיא מצוריכון וחנקיכון
אפסיק ולא ישתעבדון בישראל
עוד עממיא׃ ועבדו את יהוה
אלהיהם ואת דוד מלכם אשר
אקים להם׃ ויפלחון קדם יי אלההון
וישתמעון למשיחא בר דויד
מלכהון דאקים להון׃
ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם
יהוה ואל תחת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואת זרעך
מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד׃ ואת לא תדחל
עבדי יעקב אמר יי ולא תתבר
ישראל ארי האנא פריק לך מרחיק
וית בנך מארע גלוותהון ויתובון
דבית יעקב וישרון לרחצן ולית
דמניד׃ כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך
לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך׃ ארי בסעדך
מימרי אמר יי למפרקך ארי
אעביד גמירא בכל עממיא

ב
אחר ישובו
ב
ל
חל
יוד

דעתך לתמן ברם עימך לא
אעביד גמירא וארי עלך יסורין
לאלפותך ברם בדין חסור ושיצאה
לא אשיצינך׃ כי כה
אמר יהוה אנוש לשברך נחלה
מכתך׃ ארי כדנן אמר יי תקיף
תבריך ממרעא מחתך׃ אין דן
דינך למזור רפאות תעלה אין לך
לית דדאין דינך לרחמא עלך אסו
לא סליקת ליך׃ כל מאהביך שכחוך
אותך לא ידרשו כי מכת אויב
הכיתיך מוסר אכזרי על רב עונך
עצמו חטאתיך׃ כל דרחמן את נשיין
משאל בשלמיך לא תבענו ארי
מחת סנאה אלקיתיך יסור אכזראין
על דסגיאו חובך תקיפו חטאיך׃
מה תזעק על שברך אנוש מכאבך
על רב עונך עצמו חטאתיך
עשיתי אלה לך׃ מא את מצוחא
על תברך ממרעא מחתך על
דסגיאו חובך תקיפו חטאיך עבדית
אלין ליך׃ לכן כל אכליך יאכלו
וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו
שאסיך למשסה וכל בזזיך אתן לבז׃

ל
ול
שוס
בר
נש
כות
ב
כת
ול
דסל
בנאס
כות
ל
חס
ב
ול
שרץ

בכין כל דאנסך יתאנסון וכל סנאך
כלהון בשביא יהכון ויהון עדך
לעדי וכל בזזך אמסר לבזא:
כי אעלה ארכה לך וממכותיך
ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו
לך ציון היא דרש אין לה: ארי
איתי אסו ליך וממחתיך אסינך
אמר יי ארי מטלטלתא קרו ליך
ציון היא תבע לית לה:
כה אמר יהוה הנני שב
שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחם
ונבנתה עיר על תלה וארמון על
משפטו ישב: כדנן אמר יי הא אנא
מתיב גלוות ארעיה דיעקב ועל
קרווהי ארחים ותתבני קרתא
ירושלם באתרה ובית מקדשא
כדחזי ליה ישתכלל: ויצא מהם
תודה וקול משחקים והרביתים
ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו:
ויסגון בהון מעלי תודתא וקל
דמשבחין ואסגינון ולא יזערון
ואתקיפנון ולא יהון חלשין: והיו
בניו כקדם ועדתו לפני תכון
ופקדתי על כל לחציו: ויסגון

בטהון כד מלקדמין וכנשתהון
קדמי תתקן ואסער בשתא על כל
דחקיהון: והיה אדירו ממנו ומשלו
מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי
כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת
אלי נאם יהוה: ויתרבא מלכהון
מנהון ומשיחהון מביניהון יתגלי
ואקריבנון ויתנהון לפלחני אמר
יי: והייתם לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים: ותהון קדמי לעם
ואנא אהוי לכון לאלה:
הנה סערת יהוה חמה יצאה סער
מתגורר על ראש רשעים יחול:
הא מזופיתא מן קדם יי ברגז
נפקא עלעול מתכנש על ריש
רשיעין יחול: לא ישוב חרון אף
יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות
לבו באחרית הימים תתבוננו בה:
לא יתוב תקוף רגזא דיי עד
דיעביד ועד דיקיים מחשבת
רעותיה בסוף יומיא תסתכלון בה:
בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים
לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי
לעם: בעדנא ההוא אמר יי אהוי

ארי מן הוא דין דאתרעי
רעותיה לאתקרבא לפלחני

לאלהי לכל זרעית ישראל ואינון
יהון קדמי לעם: לנאש השכח
כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם
שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל:
כדנן אמר יי׳ ויהב לרחמין לעמא
דאסיק ממצרים סופיק צרכיהון
במדברא כד הוו כד מערקין מן
קדם דקטלין בחרבא דבר במימריה
לאשראה בית ניחא ישראל: מרחוק
יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך ב׳ כנגע
על כן משכתיך חסד: אמרת ירושלם
מלקדמין יי׳ אתגלי על אבהתנא עשות משף
נביא אמר להון הא דחמת עלמא
רחימית יתכון על כן דבריתי יתכון
בטבון: עוד אבנך ונבנית בתולת ל׳
ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת ומל
במחול משחקים: עוד אקיימניך
ותתקיימין כנשתא דישראל עוד
תתקנין בתיקונך ותפקין בסיעת
משבחין: עוד תטעי כרמים בהרי ב׳
שמרון נטעו נטעים וחללו: עוד על כן
תצבין כרמין בטורי שומרון תטעי
יצובו שתלין ואחילו: כי יש יום
קראו נוצרים בהר אפרים קומו

ונעלה ציון אל יהוה אלהינו: ארי
אית אריכות יומיא וסגי טובא
דעתיד למיתי לצדיקיא דנטרו
אוריתי מלקדמין חולקהון בארעא
דישראל דהוו מחמרין לשני נחמתא
דאתין אמרין אמתי נקום וניסק
לציון ונתחזי קדם יי׳ אלהנא:
כי כה אמר יהוה רנו
ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים
השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה ב׳
את עמך את שארית ישראל:
ארי כדנן אמר יי׳ שבחו דבית
יעקב בחדוא ורוצו בריש גלי
לעיני כל עממיא בסרו שבחו
ואימרו פרק יי׳ ית עמיה ית שארא
דישראל: הנני מביא אותם מארץ
צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם יד
עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל קמ וכל
גדול ישובו הנה: האנא מיתי אחת
להון בגלאי מארע ציפונא וסו
ואכנשנון מסיפי ארעא דהוו כיפ בית
בהון עוירין וחגירין יסגון כהון כמ ד
מעדין וילדן כחדא במשרין סגיאן
יתובון הלכא: בבכי יבאו ובתחנונים ל׳ ומל

אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל
ה לאב ואפרים בכורי הוא: כמגליהון
וכל כד הוו כען גלו ובמתבהון מבית
מנשה ואפר גלותהון ברחמין סגיאין אקריבינון
אדברינון על מבועי מיא באורח
תקנא לא יתקלון בה ארי הוה
מימרי לישראל כאב ואפרים חביב
הוא קדמי: שמעו
דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ו
ושמרו כרעה עדרו: קבילו פתגמא
דיי עממיא וחוו בנגוון מרחיק
ואימרו מן דבדריה לישראל יכנשניה
ויטרניה כרעיא לעדריה: כי פדה
יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק
ממנו: ארי פרק יי ית דבית יעקב
ושיזבינון מיד דתקיפין מינהון:
ב ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל
על בכל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל
ג חס יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה
נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה
עוד: וייתון וישבחון בטור בית
מקדשא דיתבני בציון ויתפנקון

בטובא דיהב להון יי בעיבורא
ובחמרא ובמשחא ובבני ענן
ותורין ותהי נפשהון מליא תפנוקין
כגנת שקיא דמרויא ולא ייספון
לצפא עוד: אז תשמח בתולה
ב במחול ובחרים וזקנים יחדו
חד והפכתי אבלם לששון ונחמתים
חס ושמחתים מיגונם: בכין יחדיין
וחד כנשתא דישראל כד בחנגין ועולימין
וסבין כחדא ואהפוך אבלהון לביע
ואנחימנון ואחדינון מדוונהון: ורויתי
נפש הכהנים דשן ועמי את טובי
ישבעו נאם יהוה: ואסבע נפש
כהניא תפנוקין ועמי בית ישראל
ית טובי דיהבית להון יסבעון אמר
יי: כה אמר יהוה
ד קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים
רחל מבכה על בניה מאנה להנחם
על בניה כי איננו: כדנן אמר יי
קלא ברום עלמא אשתמע בית
ישראל דבכן ומתאנחין בתר ירמיה
נביא כד שלחיה נבוזראדן רב
קטוליא מרמתא אליא ודבכן
במרר ירושלם בכיא על בנהא

מסרבא לאתנחמא על בנהא ארי
גלו: כה אמר יהוה
מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה
כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה
ושבו מארץ אויב: כדנן אמר יי
מנעי קליך מלמבכי ועינך מ׳
מלשגרא דמעין ארי אית אגר
לעובדי אבהתך צדיקיא אמר יי
ויתובון מארע בעלי דבביהון: ויש
תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו
בנים לגבולם: ואית סיבור לסופיך
אמר יי ויתובון בניא לתחומהון:
שמוע שמעתי אפרים מתנודד
יסרתני ואוסר כעגל לא למד
השיבני ואשובה כי אתה יהוה
אלהי: שמיע וגלי קדמי בית
ישראל דגלו ומתאנחין על דאטלטלו
אמרין איתיתי עלנא יסורין ולא
אליפנא כעיגלא דלא מילף כדון
אתיבנא לפולחנך ונתוב ארי את יי
אלהנא: כי אחרי שובי נחמתי
ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי
חרפת נעורי: ארי כד אנחנא

תיבין לאוריתא מתרחם עלנא וכדון
דאתגלי לנא טפחנא על ירכנא
בהיתנא ואף אתכנענא ארי קבלנא
חיסודי חובנא מלקדמין: הבן יקיר
לי אפרים אם ילד שעשעים כי
מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על
כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם
יהוה: הכבר חביב קדמי ישראל הלא
רבי רחים הוא ארי בזמן דמשוי
פתגמי אוריתי על לביה למעבדהון
מדכר דכירנא לאוטבא ליה עוד
על כין אתגוללו רחמי עלוהי
רחמא ארחים עליהון אמר יי:
הציבי לך צינים שימי
לך תמרורים שתי לבך למסלה
דרך הלכתי שובי בתולת ישראל
שובי אל עריך אלה: כנשתא
דישראל אדכרי ליך עובדי אבהתיך
תקניא שמוני תחנונין במרר שוא
לביך אסתכלי בעובדין דעבדת
אם תקנין דכין גלית לארע
רחיקא: כדו תובי כנשתא דישראל
לאוריתא ותתובון לקרוך
אלין: עד מתי תתחמקין הבת

השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ
נקבה תסובב גבר׃ עד אימתי את
מתחסנא למתב כנשתא דסגיאן
טובתהא ארי הא ברי יי׳ חדתא
בארעא עמא בית ישר׳ יתנהון
לאוריתא׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו
את הדבר הזה בארץ יהודה
ובעריו בשובי את שבותם יברכך
יהוה נוה צדק הר הקדש׃ כדנן
אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל
עוד יימרון ית פתגמא הדין
בארעא דבית יהודה ובקרווהי
כד אתיב ית גלוותהון יברכינך יי׳
מדור קשטא טורא קדישא׃
וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו
אכרים ונסעו בעדר׃ ויתבון בה
יהודה וכל קרווהי כחדא אכריא
ודנטלין בסיען׃ כי הרויתי נפש
עיפה וכל נפש דאבה מלאתי׃
ארי סבעית נפש משלהיא וכל
נפש יצפא מליתי טוב׃ על זאת
הקיצותי ואראה ושנתי ערבה
לי׃ אמר נביא על דא בסורתא

דיומי נחמתא דעתידין למיתי
אמר נביא אתערית וחזית ית בית
דמלכית ושינתי הנתע׃
הנה ימים באים נאם יהוה
וזרעתי את בית ישראל ואת
בית יהודה זרע אדם וזרע
בהמה׃ הא יומיא אתן אמר יי׳
ואקיים ית בית ישראל וית בית
יהודה אסגינון באנשא ואצלחנון
בבעירא׃ והיה כאשר שקדתי
עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרוס
ולהאביד ולהרע כן אשקוד עליהם
לבנות ולנטוע נאם יהוה׃ ויהי
כמא דחדי מימרי עליהון למעקר
ולתרעא ולפגרא ולאבדא ולהבאשא
כין יחדי מימרי עליהון למבנא
ולקיימא אמר יי׳׃ בימים ההם
לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר
ושני בנים תקהינה׃ ביומיא האנון
לא יימרון עוד אבהתא חבון
ובניא לקן׃ כי אם איש בעונו
ימות כל האדם האכל הבסר
תקהינה שניו׃ אלהין אנש בחוביה
ימות כל אנש דיחטי הוא ימות׃

הנה ימים באים נאם
יהוה וכרתי את בית ישראל ואת
בית יהודה ברית חדשה: הא
יומיא אתן אמר יי ואגזר עם
דבית ישראל ועם דבית יהודה
ל קימא חדתא: לא כברית אשר
כרתי את אבותם ביום החזיקי
בידם להוציאם מארץ מצרים
אשר המה הפרו את בריתי ואנכי
כ בסם בעלתי בם נאם יהוה: לא כקימא
דגזרית עם אבהתהון ביומא ד
דאתקיפית בידהון לאפקותהון
מארעא דמצרים דאנון אשניאו
ית קימי ואנא אתרעיתי בהון
אמר יי: כי זאת הברית אשר
אכרת את בית ישראל אחרי
הימים ההם נאם יהוה נתתי את
ל תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה
והייתי להם לאלהים והמה יהיו
לי לעם: ארי דין קימא דאגזר
עם בית ישראל בתר יומיא האלן
אמר יי אתין ית אוריתי במעיהון
ועל לבהון אכתבנה ואהוי להון
לאלה ואינון יהון קדמי לעם:

ל ולא ילמדו עוד איש את רעהו
ואיש את אחיו לאמר דעו את
ל יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם
מל ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח
ג לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד:
ולא ילפון עוד גבר ית חבריה וגבר
ית אחוהי למימר דעו למדחל
למדע מן קדם יי ארי כולהון יילפון
דחלתי למזעירהון ועד רבהון אמר
יי ארי אשבוק לחוביהון ולחטאיהון
לא ידכרון עוד: כה
אמר יהוה נתן שמש לאור יומם
ל חקת ירח וכוכבים לאור לילה
חס רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו: כדנן אמר יי דיהב שמשא
לאנהרא ביממא גזירת סיהרא
וכוכביא לאנהרא בליליא נזיף
בימא והמן גלוהי יי צבאות שמו:
ל חק אם ימשו החקים האלה מלפני
נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו
מהיות גוי לפני כל הימים: כמא
דלית אפשר דיעדון קימיא
האלין מן קדמי אמר יי אף זרעא
דבית ישראל לא יבטלון מלמהוי

עם משמיש קדמי כל יומיא׃
כה אמר יהוה אם ימדו
שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי
ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע
בית ישראל על כל אשר עשו
נאם יהוה׃ כדנן אמר יי׳ כמא דלית
אפשר דידע אנש משחת שמיא
מלעילא ואפלא למבדק יסודי
ארעא לרע אף מימרי לא ירחיק
בכל זרעא דישראל על כל דחבו
קדמי אמר יי׳ הנה
ימים נאם יהוה ונבנתה העיר באים
ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה׃ עד קרי ולא כתיב
הא יומיא אתן אמר יי׳ ותתבני
קרתא ירושלם קדם יי׳ ממגדל
פקוס עד תרע זויתא׃ ויצא עוד
קוה המדה נגדו על גבעת גרב
ונסב געתה׃ ויהי נפיק עוד חוט
משח בנינא לקבליה עד מטי
לגבעתא דסמיכא לגרב ויהי
מסתחר לבריכת עגלא׃ וכל העמק
הפגרים והדשן וכל השרמות השדמות
עד נחל קדרון עד פנת שער
הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא

ינתש ולא יהרס עוד לעולם׃ וכל
מישרא אתר דנפלו תמן פגרי
משריית אתוראי וכל אדיתא
עד נחלא דקדרון עד זוית תרע
בית ריסא דמלכא מדנחא
קדשא קדם יי׳ לא יתעקר ולא
יתפגר עוד לעלם׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה בשנת העשרית לצדקיהו בשנה
מלך יהודה היא השנה שמנה
עשרה שנה לנבוכדראצר׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם
יי׳ בשתא עסיריתא לצדקיה
מלך שבטא דבית יהודה היא שתא
תמנא עסרי שנין לנבוכדנצר׃ ואז
חיל מלך בבל צרים על ירושלם
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר
המטרה אשר בית מלך יהודה׃
ובכין משריית מלכא דבבל
צירן על ירושלם וירמיה הוה כלי
בדרת בית אסיריא דבבית מלך
שבטא דבית יהודה׃ אשר כלאו
צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע
אתה נבא לאמר כה אמר יהוה

הנני נתן את העיר הזאת ביד
מלך בבל ולכדה׃ ואסריה צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה למימר
מדין את מתנבי למימר כדנן
אמר יי׳ הא אנא מסר ית קרתא
הדא ביד מלכא דבבל ויכבשנה׃
וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט
מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד
מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו
עם עיניו תראינה׃ וצדקיה מלך
שבטא דבית יהודה לא ישתיזב
מידא דכסדאי ארי אתמסרא
יתמסר בידא מלכא דבבל וימליל
פומיה עם פומיה ועינוהי עם
עינוהי יחזין׃ ובבל יולך את
צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו
נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים
לא תצליחו׃ ולבבל יוביל ית צדקיה
ותמן יהי עד דאעול דכרניה קדמי
אמר יי׳ ארי תגיחון קרב עם
כסדאי לא תצלחון׃
ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ ואמר ירמיה הוה פתגם
נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר׃

ב׳ הנתן תנתן עיניו ל
ב׳ כי עוו השמ׳

הנה חנמאל בן שלם דדך בא אליך
לאמר קנה לך את שדי אשר
בענתות כי לך משפט הגאלה
לקנות׃ הא חנמאל בר שלום אחבוך
אתי לוותך למימר זבון לך ית
חקלי דבענתות ארי לך חזיא
אחסנתא למזבן׃ ויבא אלי
חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל
חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא
את שדי אשר בענתות אשר
בארץ בנימין כי לך משפט הירשה
ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר
יהוה הוא׃ ואתא לותי חנמאל בר
אחבי כפתגמא דיי׳ לדרת בית
אסירא ואמר לי זבון כען ית חקלי
דבענתות דבארע שיבט בנימין
ארי לך חזיא ירותא ולך אחסנתא זבון
לך וידעית ארי פתגמא דיי׳ הוא׃
ואקנה את השדה מאת חנמאל
בן דדי אשר בענתות ואשקלה
לו את הכסף שבעה שקלים
ועשרה הכסף׃ וזבנית ית חקלא
מן חנמאל בר אחבי דבענתות
ותקלית ליה ית כספא שבעה מנן

ועסר סלעין דכסף׃ ואכתב בספר
ואחתם ואעד עדים ואשקל
הכסף במאזנים׃ וכתבית בשטרא
וחתמית ואסהדית סהדין ותקלית
כספא במוזניא׃ ואקח את ספר
המקנה את החתום המצוה והחקים
ואת הגלוי׃ ונסיבית ית שטרא
דזביני ית דכתיב בעיץ וחתים
כהלכתא וכדחזי וית שטרא פתיחא׃
ואתן את הספר המקנה אל ברוך
בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל
דדי ולעיני העדים הכתבים בספר
המקנה לעיני כל היהודים הישבים
בחצר המטרה׃ ויהבית ית שטרא
דזביני לברוך בר נריה בר מחסיה
לעיני חנמאל אחבי ולעיני סהדיא
דכתיבין בשטרא דזביני לעיני כל
יהודאי דיתבין בדרת בית אסירי׃
ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר׃
ופקידית ית ברוך לעיניהון למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לקוח את הספרים האלה את ספר
המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען

יעמדו ימים רבים׃ כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל סב ית
שטריא האלין ית שטרא דזביני
הדין וית דכתיב בעיץ וחתים וית
שטרא פתיחא הדין ותתננון במן
דחסף בדיל דיתקיימון יומין סגיאין׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יקנו בתים
ושדות וכרמים בארץ הזאת׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
עוד יזדבנון בתין וחקלין וכרמין
בארעא הדא׃ ואתפלל
אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה
אל ברוך בן נריה לאמר׃ וצליתי
קדם יי בתר דיהבית שטרא לברוך
בר נריה למימר׃ אהה אדני יהוה הנה
אתה עשית את השמים ואת
הארץ בכחך הגדול ובזרעך
הנטויה לא יפלא ממך כל דבר׃
קביל בעותי יי אלהים נבייא הא את
עבדתא ית שמיא וית ארעא כ
בחילך רבא ובדרעך מרממא לא
יתכסא מן קדמך כל פתגם׃ עשה
חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל

חיק בניהם אחריהם האל הגדול
הגבור יהוה צבאות שמו: עביד
טיבו לאלפי דרין ומשלים חובי
אבהתא לבניא כד משלמין בניא
למחטי בתריהון אלהא רבא
גיברא יי צבאות שמו: גדל העצה
ורב העליליה אשר עיניך פקחות
על כל דרכי בני אדם לתת לאיש
כדרכיו וכפרי מעלליו: דרברבין
מלכוהי וסגיאין עובדוהי דקדמך
גלין כל אורחת אנשא למתן לאנש
כאורחתיה וכפירי עובדוהי: אשר
שמת אתות ומפתים בארץ מצרים
עד היום הזה ובישראל ובאדם
ותעשה לך שם כיום הזה: דשויתא
אתין ומופתין בארעא דמצרים
עד יומא הדין ולישראל עבדתא
פרישן בגו בני אנשא ועבדת לך
שם כיומא הדין: ותצא את עמך
את ישראל [illegible] מארץ מצרים
באתות ובמופתים וביד חזקה
ובאזרוע נטויה ובמורא גדול:
ואפקתא ית עמך ית ישראל מארעא
דמצרים באתין ובמופתין וביד תקיפא

ובאדרע מרמם ובחזונא רבא: ותתן
להם את הארץ הזאת אשר נשבעת
לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב
ודבש: ויהבת להון ית ארעא הדא
דקיימתא לאבהתהון למתן להון
ארע עבדא חלב ודבש: ויבאו וירשו
אתה ולא שמעו בקולך ובתורתך
לא הלכו את כל אשר צויתה להם
לעשות לא עשו ותקרא אתם את
כל הרעה הזאת: ועלו ואחסינו יתה
ולא קבילו למימרך ובאוריתך לא
הליכו ית כל דפקידתא להון למעבד
לא עבדו וערעת להון ית כל בישתא
הדא: הנה הסללות באו העיר
ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים
הנלחמים עליה מפני החרב והרעב
והדבר ואשר דברת היה והנך ראה:
הא מליתא צברו על קרתא למכבשה
וקרתא אתמסרת בידא דכסדאי
דמגיחין קרבא עלה מן קדם דקטלין
בחרבא ובכפנא ובמותא ודמללתא
הוה וקדמך גלי: ואתה אמרת אלי
אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד
עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: ואת

אמרת לי יי אלהים זבון לך חקלא
בכספא ואסהיד סהדין וקרתא
אתמסרת בידא דכסדאי׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃
והוה פת נבוג׳ הנה אני יהוה אלהי
כל בשר הממני יפלא כל דבר׃ הא
אנא יי אלה כל בסרא הא מן קדמי
יתכסא כל פתגם׃ לכן כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד
הכשדים וביד נבוכדראצר מלך
בבל ולכדה׃ בכין כדנן אמר ייי
האנא מסר ית קרתא הדא בידא
דכסדאי וביד נבוכדנאצר מלכא
דבבל ויכבשינה׃ ובאו הכשדים
הנלחמים על העיר הזאת והציתו
את העיר הזאת באש ושרפוה ואת
הבתים אשר קטרו על גגותיהם
לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני׃ וייעלון כסדאי
דמגיחין קרבא על קרתא הדא
וידלקון ית קרתא בנורא ויוקדונה
וית בתיא דאסיקו בסמין על
אגריהון לבעלא ונסיכו נסכין ל
לטעוות עממיא בדיל לארגזא קדמי׃

כי היו בני ישראל ובני יהודה אך
עשים הרע בעיני מנעורתיהם כי
בני ישראל אך מכעסים אתי
במעשה ידיהם נאם יהוה׃ ארי הוו
בני ישראל ובני יהודה ברם עבדין
דביש קדמי מזעוריהון ארי בני
ישראל ברם מרגזין קדמי בעובדי
ידיהון׃ כי על אפי ועל חמתי היתה
לי העיר הזאת למן היום אשר בנו
אותה ועד היום הזה להסירה מעל
פני׃ ארי רוגזי וחמתי הל בקרתא
הדא למן יומא דבנו יתה ועד יומא
הדין לאגלותה מקביל מימרי׃ על
כל רעת בני ישראל ובני יהודה
אשר עשו להכעסני המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש
יהודה וישבי ירושלם׃ על כל בישת
בני ישראל ובני יהודה דעבדו ל
לארגזא קדמי אינון מלכיהון
רברביהון כהניהון ונבייהון דשקרא
ואנש יהודה ויתבי ירושלם׃ ויפנו
אלי ערף ולא פנים ולמד אתם
השכם ולמד ואינם שמעים לקחת
מוסר׃ ואחזרו בכלחני קדל ולא

שויאו דחלתי לקביל אפיהון ושלחית
לותהון ית כל עבדי נבייא מקדים
ומליף ולית אנון צבן לקבלא אלפן׃
וישימו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו׃ ושויאו
שקוציהון בביתא דאתקרי שמי
עלוהי לסאבותיה׃ ויבנו את במות
הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר
את בניהם ואת בנותיהם למלך
אשר לא צויתים ולא עלתה על
לבי לעשות התועבה הזאת
למען החטי את יהודה׃ ובנו ית החטיא ק
במת בעלא דבחלת בר הנום
לאעברא ית בניהון וית בנתהון
למולך דלא פקדית באוריתי ולא
רעוא קדמי למעבד תועיבתא
הדא בדיל לחייבא ית דבית יהודה׃
ועתה לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל אל העיר הזאת
אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך
בבל בחרב וברעב ובדבר׃ וכען
בכין כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל
על קרתא הדא דאתון אמרין א
אתמסרת ביד מלכא דבבל בחרבא

ובכפנא ובמותא׃ הנני מקבצם
מכל הארצות אשר הדחתים שם
באפי ובחמתי ובקצף גדול
והשבתים אל המקום הזה
והשבתים לבטח׃ הא אנא מכניש
להון מכל מדינתא דאגליתנון תמן
ברגזי ובחמתי ובתקיף רגז ואתיבנון
לאתרא הדא ואשרינון לרחצן׃
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃
ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה׃ ונתתי להם לב אחד ודרך
אחד ליראה אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם׃ ואתין להון
לבא חד ואורח חד למדחל קדמי
כל יומיא דייטב להון ולבניהון
בתריהון׃ וכרתי להם ברית עולם
אשר לא אשוב מאחריהם ל
להיטיבי אותם ואת יראתי אתן
בלבבם לבלתי סור מעלי׃ ואגזר
להון קים עלם דלא יתוב ממימרי
מבתריהון לאיטבא להון וית
דחלתי אתן בלבהון בדיל דלא
יסטון מבתר פלחני׃ וששתי
עליהם להיטיב אותם ונטעתים

בארץ הזאת באמת בכל לבי
ובכל נפשי: ויהוי מימרי עליהון
לאיטבא להון ואקיימינון בארעא
הדא בקשוט במימרי וברעותי:
כי כה אמר יהוה
כאשר הבאתי אל העם הזה את
כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי
מביא עליהם את כל הטובה אשר
אנכי דבר עליהם: ארי כדנן אמר
יי כמא דאיתיתי על עמא הדין
ית כל בישתא רבתא הדא כן אנא מיתי
עליהון ית כל טבתא דאנא ממליל
עליהון: ונקנה השדה בארץ
הזאת אשר אתם אמרים שממה
היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד
הכשדים: ויזדבנון חקלין בארעא
הדא דאתון אמרין צדיא היא
מבלי אנשא ובעירא אתמסרת
בידא דכסדאי: שדות בכסף יקנו
וכתוב בספר וחתום והעד עדים
בארץ בנימן ובסביבי ירושלם
ובערי יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי אשיב אשוב
את שבותם נאם יהוה: חקלין ק

בכספא יזבנון ויכתבון בשטרא
ויחתמון ויסהדון סהדין בארע
שבט בנימין ובסחרני ירושלם
ובקרויא דבית יהודה ובקרוי טורא
ובקרוי שפלתא ובקרוי דרומא
ארי אתיב ית גלותהון אמר יי:
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו שנית והוא עודנו עצור
בחצר המטרה לאמר: והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם ירמיה
תניינות והוא עד כען כליא בדרת
בית אסיריא למימר: כה אמר
ב יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה
מל בסו יהוה שמו: כדנן אמר יי דעבדה
יי ברא יתה לאתקנותה יי שמו:
קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות
ד קמ ובצרות לא ידעתם: צלי קדמי
ואקביל צלותך ואחוי לך רברבן
ונטירן דלא ידעתנין:
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על
בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי
יהודה הנתצים אל הסללות ואל
החרב: ארי כדנן אמר יי אלהא
דישראל על בתי קרתא הדא ועל

בתי מלכיא דבית יהודה דמתרעין
להון ובצברין מליתא לתקנא שורא
מן קדם דקטלין בחרבא׃ באים
להלחם את הכשדים ולמלאם את
פגרי האדם אשר הכיתי באפי
ובחמתי ואשר הסתרתי פני
מהעיר הזאת על כל רעתם׃ אתן
לאגחא קרבא עם כסדאי ולמליתהון
ית פגרי בני אנשא דאקטילית ברגזי
ובחמתי ודסליקית שכינתי מקרתא
הדא על כל בישתהון׃ הנני מעלה
לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי ד כ
להם עתרת שלום ואמת׃ האנא מל
מיתי להון אסו ופרקן ואסינון וכ חס
ואגלי להון תרעי תיובתא ואחוינון
דיהכון באורח שלם וקשוט׃ והשבתי
את שבות יהודה ואת שבות ישראל
ובנתים כבראשנה׃ ואתיב ית
גלות יהודה וית גלוות ישראל ואקיימנון
כד בקדמיתא׃ וטהרתים מכל ע
עונם אשר חטאו לי ואשר פשעו וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר ל מל
בי׃ ואדכינון מכל חוביהון דחבו
קדמי ואשבוק לכל חוביהון דחבו
קדמי ומרדו במימרי׃ והיתה לי

לשם ששון לתהלה ולתפארת
לכל גויי הארץ אשר ישמעו את
כל הטובה אשר אנכי עשה אותם
ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל
כל השלום אשר אנכי עשה לה׃ ה
ויהון קדמי לשום דחדוא לתשבחא כק
ולרבו לכל עממי ארעא דישמעון
ית כל טבתא דאנא עביד עמהון
ויזועון וירחלון על כל טבתא ועל
כל שלמא דאנא עביד להון׃
כה אמר יהוה עוד
ישמע במקום הזה אשר אתם
אמרים חרב הוא מאין אדם
ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב כב
ומאין בהמה׃ כדנן אמר יי׳ עוד חס
ישתמע באתרא הדין דאתון יך כה ד
אמרין חרוב הוא מבלי אנשא מל
מבלי אנשא ומבלי בעירא בקרויא
דבית יהודה ובשוקי ירושלם
דצדיין מבלי אנשא ומבלי יתיב
ומבלי בעירא׃ קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה קול
אמרים הודו את יהוה צבאות כי

טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים
תודה בית יהוה כי אשיב את שבות
הארץ כבראשנה אמר יהוה׃ קל
ביע וקל חדוא קל חתנן וקל כלן
קל דאמרין אודי קדם יי׳ צבאות
ארי לעלמא טבוותיה מעלי
תודתא לבית מקדשא דיי׳ ארי
אתיב ית גלוות ארעא כד בקדמיתא
אמר יי׳׃ כה אמר יהוה
צבאות עוד יהיה במקום הזה
החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל
עריו נוה רעים מרבצים צאן׃ כדנן
אמר יי׳ צבאות עוד יהי באתרא
הדין דחרוב מבלי אנשא ועד בעירא
ובכל קרווהי דילוות בית משרי
רעין וחטרין רען׃ בערי ההר בערי
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד
תעברנה הצאן על ידי מונה אמר
יהוה׃ בקרוי טורא ובקרוי שפלתא
ובקרוי דרומא ובארע שיבט
בנימן ובסחרני ירושלם ובקרויא
דבית יהודה עוד יתנהון עמא
לפתגמי משיחא אמר יי׳׃

הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב אשר
דברתי אל בית ישראל ועל בית
יהודה׃ הא יומיא אתן אמר יי׳
ואקיים ית פתגמא תקנא דמלילית
על בית ישראל ועל בית יהודה׃
בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה
משפט וצדקה בארץ׃ ביומיא
האינון ובעדנא ההוא אקים לדוד
משיח דצדקא ויעביד דין דקשוט
וזכו בארעא׃ בימים ההם תושע
יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה
אשר יקרא לה יהוה צדקנו׃ ביומיא
האנון יתפרקון דבית יהודה וירושלם
תשרי לרחצן ודין שמה דיהון קרן לה
יתעבדן לנא זכון מן קדם יי׳ בגוה׃
כי כה אמר יהוה לא
יכרת לדוד איש ישב על כסא בית
ישראל׃ ארי כדנן אמר יי׳ לא יפסוק
לדוד גבר יתיב על כרסי מלכותא
דבית ישראל׃ ולכהנים הלוים לא
יכרת איש מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים׃

ולכהניא ליואי לא יפסוק גבר מן
קדמי מסיק עלוון ומקריב קרבן
ועביד נכסת קודשין כל יומיא:
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי׳ עם ירמיה למימר: כה
אמר יהוה אם תפרו את בריתי
היום ואת בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בעתם: כדנן
אמר יי׳ כמא דלית אפשר דיבטל
קימי דאתקינית עם יממא ועם
ליליא ובדיל דלא למהוי יממם ולילי
בעדניהון: גם בריתי תפר את דוד
עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו
ואת הלוים הכהנים משרתי: אף
קימי לא יבטל דאקימית עם דויד
עבדי מלמהוי ליה בר מליך על
כרסוהי ויתליואי כהניא דמשמשין
קדמי: אשר לא יספר צבא השמים
ולא ימד חול הים כן ארבה את
זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי
אתי: כמא דלית אפשר דיתמנון
חילי שמיא ולא יתכל חלא דימא
כן אסגי ית זרעא דדויד עבדי

ויתליואי דמשמשין קדמי:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר: והוה כג׳: הלוא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי המשפחות
אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת
עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם:
הלא חזיתא מא עמא הדין ממללין
למימר תרתין זרעייתא דאתרעי
יי׳ בהון ורחיקינון וית עמי מרגזין
מלמהוי עוד עם משמיש קדמי
כקבלהון: כה אמר
יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמתי: כדנן אמר
יי׳ כמא דלית אפשר דיבטל קימי
דאקימית עם יממא ועם ליליא
כן גזירת שמיא וארעא לא
שויתנון דיעדון: גם זרע יעקוב
ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו
משלים אל זרע אברהם ישחק
ויעקב כי אשוב את שבותם
ורחמתים: אף זרעא דיעקב ודוד
לא ארחיק מלקרבא מבניהון עבדין
שלטון על זרעיה דאברהם ישחק
ויעקב ארי אתיב ית גלוותהון וארחים

עליהון׃ הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדנאצר
מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות
ארץ ממשלת ידו וכל העמים
נלחמים על ירושלם ועל כל עריה
לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם
ירמיה מן קדם יי׳ ונבוכדנצר מלכא
דבבל וכל משריתיה וכל מלכות
ארעא שלטן ידיה וכל עממיא
מגיחין קרבא על ירושלם ועל
כל קרוהא למימר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך ואמרת אל
צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו
כה אמר יהוה הנני נתן את העיר
הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש׃
כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל אזיל
ותימר לצדקיה מלך שבטא דבית
יהודה ותימר ליה כדנן אמר יי׳
האנא מסר ית קרתא הדא ביד
מלכא דבבל ויוקדינה בנורא׃
ואתה לא תמלט מידו כי תפש
תתפש ובידו תנתן ועיניך את
עיני מלך בבל תראינה ופיהו את
פיך ידבר ובבל תבוא׃ ואת לא

תשתיזב מן ידיה ארי אתאחדא
תתאחד ובידיה תתמסר ועינך
ית עיני מלכא דבבל יחזין ופומיה
עם פומך ימליל ולבבל תיתובל׃
אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך
יהודה כה אמר יהוה עליך לא
תמות בחרב׃ ברם קביל פתגמא
דיי׳ צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה כדנן אמר יי׳ עלך לא
תתקטיל בחרבא׃ בשלום תמות
ובמשרפות אבותיך המלכים
הראשנים אשר היו לפניך כן
ישרפו לך והוי אדון יספדו לך כי
דבר אני דברתי נאם יהוה׃ בשלמא
תמות וכיקידות אבהתך מלכיא
קדמאי דהוו קדמך כן ייקדון
עלך ווי על מלכא יספדון עלך
ארי פתגמא אנא מלילית אמר
יי׳ וידבר ירמיהו
הנביא אל צדקיהו מלך יהודה
את כל הדברים האלה בירושלם׃
ומליל ירמיה נביא עם צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה ית כל
פתגמיא האלין בירושלם׃ וחיל

מלך בבל נלחמים על ירושלם
ועל כל ערי יהודה הנותרות אל
לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו
בערי יהודה ערי מבצר: ומשרית
מלכא דבבל מגיחין קרבא על
ירושלם ועל כל קרוויא דבית יהודה
דאשתארא על לכיש ועל עזקה
ארי אנין אשתארא בקרוויא דבית
יהודה קרוין כריכן:
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו
ברית את כל העם אשר בירושלם
לקרא להם דרור: פתגם נבואה
דהוה עם ירמיה מן קדם יי בתר
דגזר מלכא צדקיה קים עם כל
עמא דבירושלם למקרי להון חירו:
לשלח איש את עבדו ואיש את
שפחתו העברי והעבריה חפשים
לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו
איש: לשלחא גבר ית עבדיה
וגבר ית אמתיה בר ישראל ובת
ישראל בני חורין בדיל דלא יפלחון
בהון גבר באחוהי יהודאה:
וישמעו כל השרים וכל העם

אשר באו בברית לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו חפשים
לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו:
ושמעו כל רברביא וכל עמא דעלו
בקימא לשלחא גבר ית עבדיה
וגבר ית אמתיה בני חורין בדיל
דלא יפלחון בהון עוד וקבילו ושלחו:
וישובו אחרי כן וישיבו את העבדים
ואת השפחות אשר שלחו חפשים
ויכבישום לעבדים ולשפחות: ותבו
בתר כין ואתיבו ית עבדיא וית
אמהתא דפטרו בני חורין וכבשונון
לעבדין ולאמהן:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה מן קדם יי למימר:
כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
כרתי ברית את אבותיכם ביום
הוצאי אותם מארץ מצרים מבית
עבדים לאמר: כדנן אמר יי אלהא
דישראל אנא גזרית קים עם אבהתכון
ביומא דאפקית יתהון מארעא
דמצרים מבית עבדותא למימר:
מקץ שבע שנים תשלחו איש את

ב׳ אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך
דכי שש שנים ושלחתו חפשי מעמך
ימכי ולא שמעו אבותיכם אלי ולא
הטו את אזנם: מסוף שבע שנין
תשלחון גבר ית אחוהי בר ישראל
דיזדבן לך ויפלחינך שית שנין
ותפטרניה בר חירין מעימך ולא
קבילו אבהתכון למימרי ולא
ארכינו ית אדניהון: ותשבו אתם
היום ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו
ברית לפני בבית אשר נקרא שמי
עליו: ותבתון אתון יומא דין
ועבדתון ית דכשר קדמי למקרי
חירו גבר לחבריה וגזרתון קים קדמי
בביתא דאתקרי שמי עלוהי: ותשבו
יו ותחללו את שמי ותשבו איש את
חס עבדו ואיש את שפחתו אשר
שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו
אותם להיות לכם לעבדים ולשפחות:
ותבתון ואחלתון ית שמי ואתבתון
גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה
דפטרתון בני חורין לנפשהון
וכבשתון יתהון למהוי לכון לעבדין

יז ולא אמהן: לכן כה אמר
בטע יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא
כתב דרור איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל
החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי
לזעוה אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ
ז בכין כדנן אמר יי אתון לא קבלתון
למימרי למקרי חירו גבר לאחוהי
וגבר לחבריה הא אנא מכלי לכון
חירו אמר יי מן חרבא מן מותא
ומן כפנא ואתין יתכון לזיע לכל
מלכות ארעא: ונתתי את האנשים
יח העברים את ברתי אשר לא הקימו
חכ את דברי הברית אשר כרתו לפני
העגל אשר כרתו לשנים ויעברו
בין בתריו: ואתין ית גבריא דעברו
על קימי דלא קיימו ית פתגמי
קימא דגזרו קדמי עגלא דפסקו
לתרין ועברו בין פלגוהי: שרי
יט יהודה ושרי ירושלם הסרסים
חכ והכהנים וכל עם הארץ העברים
בין בתרי העגל: רברבי יהודה
ורברבי ירושלם רברביא וכהניא
וכל עמא דארעא דעברו בין פלגי

עגלא׃ ונתתי אותם ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם
למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ׃ ואמסר יתהון ביד בעלי
דבביהון וביד דבען למקטלהון
ותהי נבילתהון משגרא למיכל
לעופא דשמיא ולבעירא דארעא׃
ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
אתן ביד איביהם וביד מבקשי
נפשם וביד חיל מלך בבל העלים
מעליכם׃ וית צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה וית רברבוהי אמסר
ביד בעלי דבביהון וביד דבען
למקטלהון וביד משרית מלכא
דבבל דאסתלקא מינכון׃ הנני
מצוה נאם יהוה והשבתים אל
העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפוה באש ואת ערי יהודה
אתן שממה מאין יושב׃ הא אנא
מפקיד אמר יי׳ ואתיבנון עלקרתא
הדא ויגיחון קרבא עלה ויכבשונה
ויקדונה בנורא וית קרויא דבית
יהודה אתין לצדו מבלי יתיב׃
הדבר אשר היה אל

ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי׳
ביומי יהויקים בר יאשיה מלך
שבטא דבית יהודה למימר׃ הלוך
אל בית הרכבים ודברת אותם
והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות
והשקית אותם יין׃ איזיל לות בני
רכב ותמליל עמהון ותעלינון לבית
מקדשא דיי׳ להדא מן לשכתא
ותשקי יתהון חמרא׃ ואקח את
יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת
אחיו ואת כל בניו ואת כל בית
הרכבים׃ ודברית ית יאזניה בר
ירמיה בר חבצניה וית אחוהי וית
כל בנוהי וית כל בני בית רכב׃
ואבא אתם בית יהוה אל לשכת
בני חנן בן יגדליהו איש האלהים
אשר אצל לשכת השרים אשר
ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם
שמר הסף׃ ואעילית יתהון לבית
מקדשא דיי׳ ללשכת בני חנן בר
יגדליה נביא דיי׳ דבס טר לשכת
רברביא דמיעל ללשכת מעשיה

פר שלום אמרכלא׃ ואתן לפני בני
בית הרכבים גבעים מלאים יין
וכסות ואמר אליהם שתו יין׃
ויהבית קדם בני בית רכב כלידין
מלן חמרא וכסין ואמרית להון
שתו חמרא׃ ויאמרו לא נשתה יין
ו כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו
לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם
עד עולם׃ ואמרו לא נשתי חמרא
ארי יונדב בר רכב אבונא פקיד עלנא
למימר לא תשתון חמרא אתון
ובניכון עד עלמא׃ ובית לא תבנו
ז וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו
ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו
כל ימיכם למען תחיו ימים רבים
על פני האדמה אשר אתם גרים
שם׃ וביתא לא תבנון וזרעא לא
תזרעון וכרמא לא תצבון ולא יהי
לכון ארי במשכנין תיתבון כל
יומיכון בדיל דתתקיימון יומין סגיאין
על אפי ארעא דאתון דיירין תמן׃
ח ונשמע בקול יהונדב בן רכב
אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו

ובנותינו׃ וקבלנא למימר יהונדב
בר רכב אבונא כמא דפקדנא
בדיל דלא למשתי חמרא כל יומנא
אנחנא נשנא בננא ובנתנא׃
ט ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם
ושדה וזרע לא יהיה לנו׃ ובדיל
דלא למבני בתין למתבנא וכרמין
וזרעין וחקלא לא יהון לנא׃ ונשב
י באהלים ונשמע ונעש ככל
אשר צונו יונדב אבינו׃ ויתבנא
במשכנין וקבלנא ועבדנא ככל
דפקדנא יונדב אבונא׃ ויהי בעלות
נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ
יא ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני
חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב
בירושלם׃ והוה במסק נבוכדנאצר
מלכא דבבל על ארעא ואמרנא
איתו וניעול לירושלם מן קדם
משריית כסדאי ומן קדם משרית
ארם ויתיבנא בירושלם׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
יב לאמר׃ והוה פתג׳ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הלוך ואמרת
לאיש יהודה ולישבי ירושלם הלוא

תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם
יהוה׳ כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל איזיל ותימר לאנש יהודה
וליתבי ירושלם הלא תקבלון אלפן
לקבלא לפתגמי אמר יי׳ הוקם
את דברי יהונדב בן רכב אשר
צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא
שתו עד היום הזה כי שמעו את
מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם אלי׳
אתקיימו פתגמי יהונדב בר רכב
דפקיד ית בנוהי בדיל דלא למשתי
חמרא ולא אשתיו עד יומא הדין
ארי קבילו ית תפקדתא דאבוהון
ואנא מליל ית עמכון מקדים ומליף
ולא קבלתון למימרי׳ ואשלח אליכם
את כל עבדי הנבאים השכם ושלח
לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה
והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ושבו אל
האדמה אשר נתתי לכם ולאבותיכם
ולא הטיתם את אזנכם ולא שמעתם
אלי׳ ושלחית לותכון ית כל עבדי
נבייא מקדים ומשלח למימר

תובו כען גבר מאורחיה בשתא
ואתקינו עובדיכון ולא תהכון
בתר טעוות עממיא למפלחהון
ותיבו על ארעא דיהבית לכון
ולאבהתכון ולא ארכנתון ית
אודנכון ולא קבילתון למימרי׳ כי
הקימו בני יהונדב בן רכב את
מצות אביהם אשר צום והעם
הזה לא שמעו אלי׳ ארי אקימו
בני יהונדב בר רכב ית תפקדתא
דאבוהון דפקידנון ועמא הדין לא
קבילו למימרי׳ לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל הנני
מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם
את כל הרעה אשר דברתי עליהם
יען דברתי אליהם ולא שמעו
ואקרא להם ולא ענו׳ בכין כדנן
אמר יי׳ אלהי צבאות אלהא דישראל
האנא מיתי על אנש יהודה ועל
כל יתבי ירושלם ית כל בישתא
דגזרית עליהון חלף דשלחית
לותהון ית כל עבדי נבייא ולא
קבילו ואתנביאו להון ולא תבו׳
ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה

אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען
אשר שמעתם על מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם׃ ולבני
בית רכב אמר ירמיה כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל חלף
דקבלתון לתפקדת יהונדב אבוכון
ונטרתון ית כל פקודוהי ועבדתון
ככל דפקיד יתכון׃ לכן כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת
איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל
הימים׃ בכין כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל לא יפסוק גבר ליונדב
בר רכב משמיש קדמי כל יומיא׃
ויהי בשנה הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ והוה בשתא רביעיתא
ליהויקים בר יושיה מלך שבטא
דבית יהודה הוה פתגמא הדין עם
ירמיה מן קדם יי למימר׃ קח לך
מגלת ספר וכתבת אליה את כל
הדברים אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים

מיום דברתי אליך מימי יאשיהו
ועד היום הזה׃ סב לך מגלת ספרא
ותכתוב עלה ית כל פתגמיא
דמלילית עימך על ישראל ועל
יהודה ועל כל עממיא מיומא
דמלילית עימך מיומי יושיה ועד
יומא הדין׃ אולי ישמעו בית
יהודה את כל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם למען ישובו
איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם
ולחטאתם׃ מא אם ישמעון דבית
יהודה ית כל בישתא דאנא מחשיב
למעבד להון בדיל דיתובון גבר
מאורחיה בישתא ואשבוק לחוביהון
ולחטאיהון׃ ויקרא ירמיהו את
ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי
ירמיהו את כל דברי יהוה אשר
דבר אליו על מגלת ספר׃ וקרא
ירמיה ית ברוך בר נריה וכתב
ברוך מפומא דירמיה ית כל
פתגמיא דיי דמליל עמיה על
מגלת ספרא׃ ויצוה ירמיהו את
ברוך לאמר אני עצור לא אוכל
לבוא בית יהוה׃ ופקיד ירמיה ית

ז כת׳ב ברוך למימר אנא כלי לית אנא
יכיל למיעל לבית מקדשא די״י:
ובאת אתה וקראת במגלה אשר
כתיו כתבת מפי את דברי יהוה באזני
העם בית יהוה ביום צום וגם באזני
בית יהודה הבאים מעריהם תקראם:
ותיתי אתה ותקרי במגלתא דכתבתא
מפומי ית פתגמיא די״י קדם עמא
בית מקדשא די״י ביומא דצומא
ואף קדם כל דבית יהודה דאתן
מקרויהון תקרינון: אולי תפל
ח תחנתם לפני יהוה וישבו איש
רפ׳ מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה
אשר דבר יהוה אל העם הזה: מאם
תתקבל בעותהון קדם י״י ויתובון
גבר מאורחיה בישתא ארי רב
רגזא וחמתא דגזר י״י על עמא
הדין: ויעש ברוך בן נריה ככל
אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא
בספר דברי יהוה בית יהוה: ועבד
ברוך בר נריה ככל דפקיד יה
ירמיה נביא למקרי בספרא
פתגמיא די״י בית מקדשא די״י:
ויהי בשנה החמשית

ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
ו בחדש התשעי קראו צום לפני
חס יהוה כל העם בירושלם וכל העם
הבאים מערי יהודה בירושלם: והוה
בשתא חמישיתא ליהויקים בר
יושיה מלך שבטא דבית יהודה
בירחא תשיעאה גזרו צומא
קדם י״י כל עמא בירושלם וכל
עמא דאתן מקרויא דבית יהודה
בירושלם: ויקרא ברוך בספר
את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת
גמריהו בן שפן הספר בחצר
העליון פתח שער בית יהוה
החדש באזני כל העם: וקרא ברוך
בספרא ית פתגמי ירמיה בית
מקדשא די״י בלשכת גמריה בר
שפן ספרא בדרתא עליתא ב
במעלנא דתרע בית מקדשא די״י
ו מדנחאה קדם כל עמא: וישמע
חס מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל
יוד דברי יהוה מעל הספר: ושמע
מיכה בר גמריה בר שפן ית כל
פתגמיא די״י מעל ספרא: וירד
בית המלך על לשכת הספר

והנה שם כל השרים יושבים
אלישמע הספר ודליהו בן
שמעיהו ואלנתן בן עכבור
וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו
וכל השרים: ונחת לבית מלכא
ללשכת ספרא והא תמן כל
רברביא יתבין אלישמע ספרא
ודליה בר שמעיה ואלנתן בר
עכבור וגמריה בר שפן וצדקיה בר
חנניה וכל רברביא: ויגד להם
מיכיהו את כל הדברים אשר
שמע בקרא ברוך בספר באזני
העם: וחוי להון מיכה ית כל פתגמיא
דשמע כד קרא ברוך בספרא
קדם עמא: וישלחו כל השרים
אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן
שלמיהו בן כושי לאמר המגלה
אשר קראת בה באזני העם קחנה
בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו
את המגלה בידו ויבא אליהם:
ושלחו כל רברביא לות ברוך ית
יהודי בר נתניה בר שלמיה בר
כושי למימר מגלתא דקריתא בה
קדם עמא סבהא בידך ואיתא

ונסיב ברוך בר נריה ית מגלתא
בידיה ואתא לותהון: ויאמרו
אליו שב נא וקראנה באזנינו
ויקרא ברוך באזניהם: ואמרו ליה
תיב כען וקריהא קדמנא וקרא
ברוך קדמיהון: ויהי כשמעם את
כל הדברים פחדו איש אל רעהו
ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך
את כל הדברים האלה: והוו
כמשמעהון ית כל פתגמיא תוהו
גבר בחבריה ואמרו לברוך חואה
נחוי למלכא ית כל פתגמיא האלין
ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא
לנו איך כתבת את כל הדברים
האלה מפיו: וית ברוך שאילו
למימר חוי כען לנא איכדין
כתבתא ית פתגמיא האלין מפומיה:
ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי
את כל הדברים האלה ואני כתב
על הספר בדיו: ואמר להון ברוך
מפומיה קרי לי ית כל פתגמיא
האלין ואנא כתיב על ספרא בדיותא:
ויאמרו השרים אל
ברוך לך הסתר אתה וירמיהו

ואיש אל ידע איפה אתם: ואמרון
רברביא לברוך איזיל אטמר את
ירמיה ואנש לא ידע איכא אתון:
ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה
הפקדו בלשכת אלישמע הספר
ויגידו באזני המלך את כל הדברים
ואתו לות מלכא לדרתא וית
מגלתא פקדו בלשכת אלישמע
ספרא וחויאו קדם מלכא ית כל
פתגמיא: וישלח המלך את יהודי
לקחת את המגלה ויקחה מלשכת
אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני
המלך ובאזני כל השרים העמדים
מעל המלך: ושלח מלכא ית יהודי
למסב ית מגלתא ונסבה מלשכת
אלישמע ספרא וקרה יהודי קדם
מלכא וקדם כל רברביא דקימין
מעלוי מלכא: והמלך יושב בית
החרף בחדש התשיעי ואת האח
לפניו מבערת: ומלכא יתיב בית
סתוא בירחא תשיעאה וית כנורא
קדמוהי מדלקין: ויהי כקרא יהודי
שלש דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל האש

אשר אל האח עד תם כל המגלה
על האש אשר על האח: והוה כד
קרי יהודי תלת פצין וארבע בזע
באזמיל ספרא ורמי לנורא דלגומרי
עד דשלימת כל מגלתא על נורא
דעל גומרי: ולא פחדו ולא קרעו
את בגדיהם המלך וכל עבדיו
השמעים את כל הדברים האלה:
ולא אתווהו ולא בזעו ית לבושיהון
מלכא וכל עבדוהי דשמעין ית כל
פתגמיא האלין: וגם אלנתן ודליהו
וגמריהו הפגעו במלך לבלתי
שרף את המגלה ולא שמע אלהם:
ואף אלנתן ודליה וגמריה בעו
מן מלכא בדיל דלא לאוקדא ית
מגלתא ולא קביל מנהון: ויצוה
המלך את ירחמאל בן המלך ואת
שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו
בן עבדאל לקחת את ברוך הספר
ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה:
ופקיד מלכא ית ירחמאל בר מלכא
וית שריה בר עזריאל וית שלמיה
בר עבדאל למדבר ית ברוך ספרא
וית ירמיה נביא ואגין עליהון יוי:

ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו אחרי שרף המלך את
המגלה ואת הדברים אשר כתב
ברוך מפי ירמיהו לאמר: והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם ירמיה בתר
דאוקיד מלכא ית מגלתא וית פתגמיא
דכתב ברוך מפומא דירמיה למימר:
שוב קח לך מגלה אחרת וכתב
עליה את כל הדברים הראשנים
אשר היו על המגלה הראשנה אשר
שרף יהויקים מלך יהודה: תוב סב
לך מגילא אוחרי וכתב עלה ית
כל פתגמיא קדמאי דהוו על
מגלתא קדמיתא דאוקיד יהויקים
מלך שבטא דבית יהודה: ועל
יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר
יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת
לאמר מדוע כתבת עליה לאמר
בוא יבוא מלך בבל והשחית את
הארץ הזאת והשבית ממנה אדם
ובהמה: ועל יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה תימר כדנן אמר יי את
אוקרתא ית מגלתא הדא למימר
מדין כתבתא עלה למימר מיתא

ייתי מלכא דבבל ויחביל ית ארעא
הדא ויבטיל מנה אנשא ובעירא:
לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך
יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד
ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום
ולקרח בלילה: בכין כדנן אמר יי
על יהויקים מלך שבטא דבית
יהודה לא יהי ליה גבר יתיב על
כרסי דוד ונבילתיה תהי משגרא
לשרבא ביממא ולגלידא בליליא:
ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו
את עונם והבאתי עליהם ועל
ישבי ירושלם ואל איש יהודה
את כל הרעה אשר דברתי אליהם
ולא שמעו: ואסער עלוהי ועל
בנוהי ועל עבדוהי ית חוביהון
ואיתי עליהון ועל יתבי ירושלם ועל
אנש יהודה ית כל בישתא דגזרית
עליהון ולא קבילו: וירמיהו לקח
מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן
נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו
את כל דברי הספר אשר שרף
יהויקים מלך יהודה באש ועוד
נוסף עליהם דברים רבים כהמה:

וירמיה נסיב מגלא אחריי ויהבה
לברוך בר נריה ספרא וכתב עלה
מפומא דירמיה ית כל פתגמי
ספרא דאוקיד יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה בנורא ועוד אתוספו
עליהון פתגמין סגיאין כותהון׃
וימלך מלך צדקיהו
בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים
אשר המליך נבוכדראצר מלך
בבל בארץ יהודה׃ ומלך מלכא
צדקיה בר יושיה חלף כניה בר
יהויקים דאמליך נבוכדנצר מלכא
דבבל בארעא דבית יהודה׃ ולא
שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל
דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו
הנביא׃ ולא קביל הוא ועבדוהי
ועמא דארעא לפתגמיא דיי
דמליל ביד ירמיה נביא׃ וישלח
המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה
ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל
ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא
בעדנו אל יהוה אלהינו׃ ושלח
מלכא צדקיה ית יהוכל בר שלמיה
וית צפניה בר מעשיה כהנא לות

ב ריש
כ״פ ובעג
הכלוא
ל
ב
חשבן
קרא

ירמיה נביא למימר צלי כען עלנא
קדם יי׳ אלהנא׃ וירמיהו בא ויצא
בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא׃
וירמיה עליל ונפיק בגו עמא ולא
יהבו יתיה בבית אסירי׃ וחיל פרעה
יצא ממצרים וישמעו הכשדים
הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו
מעל ירושלם׃ ומשריית פרעה
נפקא ממצרים ושמעו כסדאי
דצלין על ירושלם ית שמעהון
ואסתלקו מעל ירושלם׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳
עם ירמיה נביא למימר׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל
מלך יהודה השלח אתכם אלי
לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם
לעזרה שב לארצו מצרים׃ כדנן
אמר יי׳ אלהא דישראל כדין תימרון
למלך שבטא דבית יהודה דשלח
יתכון לקדמי למתבע אלפן מן
קדמי הא משרית פרעה דנפקא
לכון לסעיר תבא לארעהון למצרי׳
ושבו הכשדים ונלחמו על העיר

הזאת ולכדה ושרפה באש: ויתובון
כסדאי ויגיחון קרב על קרתא הדא
ויכבשונה ויוקדונה בנורא:
כה אמר יהוה אל
תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו
מעלינו הכשדים כי לא ילכו: כדנן
אמר יי לא תטעון נפשתכון
למימר אסתלקא יסתלקון מננא
כסדאי ארי לא יסתלקון: כי אם
הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים ב
איש באהלו יקומו ושרפו את העיר שבי
הזאת באש: ארי אם תקטלון כל זבו
משרית כסדאי דמגיחין קרבא מדק
עימכון וישתארון בהון גוברין
מטענין גבר במשכניה יקומון
ויוקדון ית קרתא הדא בנורא:
והיה בהעלות חיל הכשדים מעל
ירושלם מפני חיל פרעה: והוה כד
אסתלקא משרית כסדאי מעל
ירושלם מן קדם משרית פרעה:
ויצא ירמיהו מירושלם
ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך
העם: ונפק ירמיה מירושלם למיזל

לארע שבט בנימן לפלגא
אחסנתא דאית ליה תמן בגו עמא:
ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל
פקדת ושמו יראייה בן שלמיה ב
בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא מל
לאמר אל הכשדים אתה נפל: וחד
והוה הוא בתרע שבט בנימן בע
ותמן גברא ממנא ושמיה יראייה
בר שלמיה בר חנניה ואחד ית
ירמיה למימר לכסדאי את משתמע
ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל
על הכשדים ולא שמע אליו
ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו ב
אל השרים: ואמר ירמיה שקרא מל
את אמר לית אנא משתמע לכסדאי ובע
ואחד יראייה בירמיה ואיתייה לות
רברביא: ויקצפו השרים על ירמיהו
והכו אתו ונתנו אתו בית האסור ג
בית יהונתן הספר כי אתו עשו מל
לבית הכלא: ורגיזו רברביא על כסף
ירמיה ואלקיאו יתיה ויהבו יתיה
בית אסירי בית יהונתן ספרא
ארי יתיה עבדו לבית אסירי: כי
בא ירמיהו אל בית הבור ואל החנֻיות

וישב שם ירמיהו ימים רבים: ארי
עאל ירמיה לבית אסירי ולגיו מן
חנותא ויתיב תמן ירמיה יומין
סגיאין: וישלחהו המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו המלך בביתו
בסתר ויאמר היש דבר מאת
יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר
ביד מלך בבל תנתן: ושלח מלכא
צדקיה ודבריה ושאליה מלכא
בביתיה בסתרא ואמר האית
פתגמא מן קדם יי ואמר ירמיה
אית ואמר ביד מלכא דבבל
תתמסר: ויאמר ירמיהו אל המלך
צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך
ולעם הזה כי נתתם אתי אל בית
הכלא: ואמר ירמיה למלכא צדקיה
מא חבית לך ולעבדך ולעמא הדין
ארי יהבתון יתי בבית אסירי: ואיו
נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר
לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ
הזאת: ואן נבייכון דשקרא דאתנביו
לכון למימר לא ייתי מלכא דבבל
עליכון ועל ארעא הדא: ועתה
שמע נא אדני המלך תפל נא

תחנתי לפניך ואל תשבני בית
יהונתן הספר ולא אמות שם: וכען
שמע כען רבוני מלכא תתקבל
כען בעותי קדמך ולא תתיבינני
לבית יהונתן ספרא ולא אמות תמן:
ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את
ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו
ככר לחם ליום מחוץ האופים עד
תם כל הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה: ופקיד
מלכא צדקיה ופקדו ית ירמיה
בדרת בית אסיריא ויהבין ליה
פתא דלחמא ליומא משוק
נחתומיא עד דשלים כל לחמא
מן קרתא ויתיב ירמיה בדרת בית
אסיריא: וישמע שפטיה בן מתן
וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו
ופשחור בן מלכיה את הדברים
אשר ירמיהו מדבר אל כל העם
לאמר: ושמע שפטיה בר מתן
וגדליה בר פשחור ויוכל בר שלמיה
ופשחור בר מלכיה ית פתגמיא
דירמיה ממליל עם כל עמא למימר:
כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת

ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא
אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו
לשלל וחי׃ כדנן אמר יי׳ דיתיב
בקרתא הדא יתקטיל בחרבא
בכפנא ובמותא ודינפוק וישתמע
לכסדאי וייחי ותהי ליה נפשיה
לשיזבא ויתקיים׃
כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר
הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה׃
כדנן אמר יי׳ אתמסרא תתמסר
קרתא הדא ביד משרית מלכא דבבל
ויכבשנה׃ ויאמרו השרים אל המלך
יומת נא את האיש הזה על כן הוא
מרפא את ידי אנשי המלחמה
הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל
העם לדבר אליהם כדברים האלה
כי האיש הזה איננו דרש לשלום
לעם הזה כי אם לרעה׃ ואמרו
רברביא למלכא יתקטיל כען ית
גברא הדין ארי על כן הוא מרשיל
ית ידי גברי עבדי קרבא דאשתארו
בקרתא הדא וית ידי כל עמא
למללא עמהון כפתגמיא האילין
ארי גוברא הדין ליתוהי תבע
לשלמא לעמא הדין אלהין לבישא׃
ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא
בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר׃
ואמר מלכא צדקיה הא הוא מסיר
בידכון ארי לית מלכא יכיל
לאתבא יתכון פתגמא׃ ויקחו
את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור
מלכיהו בן המלך אשר בחצר
המטרה וישלחו את ירמיהו
בחבלים ובבור אין מים כי אם
טיט ויטבע ירמיהו בטיט׃ ונסיבו
ית ירמיה ורמו יתיה לגובא דמלכיה
בר מלכא דבדרת בית אסיריא
ושריבו ית ירמיה באטונא
ובגובא לית מיא אלהין טינא וטבע
ירמיה בטינא׃ וישמע עבד מלך
הכושי איש סריס והוא בבית המלך
כי נתנו את ירמיהו אל הבור
והמלך יושב בשער בנימן׃ ושמע
עבדא דמלכא צדקיה גבר רב
והוא בבית מלכא ארי יהבו ית
ירמיה לגובא ומלכא יתיב בתרע
שבט בנימן׃ ויצא עבד מלך מבית
המלך וידבר אל המלך לאמר׃ ונפק

עבדא דמלכא מבית מלכא ומליל
עם מלכא למימר׃ אדני המלך
הרעו האנשים האלה את כל
אשר עשו לירמיהו הנביא את
אשר השליכו אל הבור וימת
תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם
עוד בעיר׃ רבוני מלכא אבאישו
גובריא האלין ית כל דעבדו
לירמיה נביא ית דרמוהי לגובא
כבר מית באתריה מן קדם כפנא
ארי לית לחמא עוד בקרתא׃ ויצוה
המלך את עבד מלך הכושי לאמר
קח בידך מזה שלשים אנשים
והעלית את ירמיהו הנביא מן
הבור בטרם ימות׃ ופקיד מלכא
ית עבדא דמלכא צדקיה למימר
דבר עמך מכא תלתין גוברין
ותסיק ית ירמיה נביא מן גובא
עד לא ימות׃ ויקח עבד מלך את
האנשים בידו ויבא בית המלך
אל תחת האוצר ויקח משם
בלויי הסחבות ובלויי מלחים סחבות
וישלחם אל ירמיהו אל הבור
בחבלים׃ ודבר עבדא דמלכא

ית גובריא עימיה ועל לבית מלכא
לתחות אוצרא ונסיב מתמן בלאי
טפסן ובלאי שחקן ושרבינון לות
ירמיה לגובא באטוניא׃ ויאמר
עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים
נא בלואי הסחבות והמלחים תחת
אצלות ידך מתחת לחבלים ויעש
ירמיהו כן׃ ואמר עבדא דמלכא
צדקיה לירמיה שו כען בלאי טפסן
ושחקן תחות מרפקי ידך מלרע
לאטוניא ועבד ירמיה כן׃ וימשכו
את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן
הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה׃
ונגדו ית ירמיה באטוניא ואסיקו
יתיה מן גובא ויתיב ירמיה בדרת
בית אסיריא׃ וישלח
המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר
בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
שאל אני אתך דבר אל תכחד
ממני דבר׃ ושלח מלכא צדקיה
ודבר ית ירמיה נביא לותיה למעלנא
תליתאה דבבית מקדשא דיי׳ ואמר
מלכא לירמיה שאיל אנא יתך

פתגמא לא תכסא מני פתגם:
ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי
אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי
איעצך לא תשמע אלי: ואמר
ירמיה לצדקיה ארי אחוי לך הלא
מקטל תקטלינני וארי אמלכינך
לא תקביל מני: וישבע המלך צדקיהו
אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה
את אשר עשה לנו את הנפש
הזאת אם אמיתך ואם
אתנך ביד האנשים האלה אשר
מבקשים את נפשך: וקיים מלכא
צדקיה לירמיה בסתרא למימר
קיים הוא יי דקיים לנא ית נפשא
האלין אם אקטלנך ואם אמסרנך
בידי גבריא האילין דבען למקטלך:
ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל אם יצא
תצא אל שרי מלך בבל וחיתה
נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש
וחיתה אתה וביתך: ואמר ירמיה
לצדקיה כדנן אמר יי אלהי צבאות
אלהא דישראל אם מפק תיפוק לות

ג
שמע
בקלי
לכה
איעצך
וכי
איעצך

חה
כב
ולא
דרי
וחיין
ח
בכל
כתלין
ולא
מתקרין

ב
נפשי

רברבי מלכא דבבל ותתקיים
נפשך וקרתא הדא לא תתוקד
בנורא ותיחי את ואנש ביתך: ואם
לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה
העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה
באש ואתה לא תמלט מידם: ואם
לא תיפוק לות רברבי מלכא
דבבל ותתמסר קרתא הדא בידא
דכסדאי ויוקדונה בנורא ואת לא
תשתיזב מידהון:
ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו
אני דאג את היהודים אשר נפלו
אל הכשדים פן יתנו אתי בידם
והתעללו בי: ואמר מלכא צדקיה
לירמיה אנא דחיל מן יהודאי
דאשתמטו לכסדאי דלמא ימסרון
יתי בידהון ויתלעבון בי: ויאמר
ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול
יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב
לך ותחי נפשך: ואמר ירמיה לא
ימסרון קביל כען למימרא דיי
לדאנא ממליל עימך וייטב לך
ותתקיים נפשך: ואם מאן אתה
לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה:

ואם מסריב את למפק דין פתגמא
דאחזיני יי׃ והנה כל הנשים אשר
נשארו בבית מלך יהודה מוצאות ל
אל שרי מלך בבל והנה אמרת ומל
הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך
הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור׃
והא כל נשיא דאשתארא בבית כל
מלך שבטא דבית יהודה מתפקן חס
לוות רברבי מלכא דבבל ואינון
אמרין אטעיוך ויכילו לך אנש
שלמך אשתקעא בבהתא רגלך
אסתחרא לאחורא׃ ואת כל נשיך ואת
בניך מוצאים אל הכשדים ואתה ל
לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל וחד
תתפש ואת העיר הזאת תשרף ומוצאים
באש׃ וית כל נשך וית בנך מתפקין ג
לוות כסדאי ואת לא תשתיזב וחס
מידהון ארי ביד מלכא דבבל
תתאחד וית קרתא הדא תוקיד
בנורא׃ ויאמר צדקיהו
אל ירמיהו איש אל ידע בדברים
האלה ולא תמות׃ ואמר צדקיה
לירמיה אנש לא ידע בפתגמיא
האלין ולא תמות׃ וכי ישמעו השרים

כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו
אליך הגידה נא לנו מה דברת אל
המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך
ומה דבר אליך המלך׃ וארי ישמעון
רברביא ארי מלילית עימך וייתון
לוותך ויימרון לך חוי כען לנא מא
מללתא עם מלכא לא תכסי מננא
ולא נקטלנך ומא מליל עימך
מלכא׃ ואמרת אליהם מפיל אני
תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני
בית יהונתן למות שם׃ ותימר להון
בעון אנא בעי מן קדם מלכא
בדיל דלא לאתבותי לבית יהונתן
לממת תמן׃ ויבאו כל השרים
אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם
ככל הדברים האלה אשר צוה
המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע
הדבר׃ ואתו כל רברביא לות ירמיה
ושאילו יתיה וחוי להון ככל פתגמיא
האלין דפקיד מלכא ושתיקו מנה
ארי לא אשתמע פתגמא׃ וישב
ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר
נלכדה ירושלם והיה
כאשר נלכדה ירושלם׃ ויתיב

ירמיה בדרת בית אסירייא עד
יומא דאתכבישת ירושלם והוה
כד אתכבישת ירושלם: בשנה
התשעית לצדקיהו מלך יהודה
בחדש העשירי בא נבוכדנצר
מלך בבל וכל חילו אל ירושלם
ויצרו עליה: בשתא תשיעיתא
לצדקיה מלך שבטא דבית יהודה
בירחא עסיראה אתא נבוכדנצר
מלכא דבבל וכל משריתיה לירושלם
וצרו עלה: בעשתי עשרה שנה
לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה
לחדש הבקעה העיר: בחדא עסרי
שנין לצדקיה בירחא רביעאה
בתשעה לירחא אתרעת קרתא:
ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו
בשער התוך נרגל שראצר
סמגר נבו שרסכים רבסריס
נרגל שראצר רב מג וכל שארית
שרי מלך בבל: ואתו כל רברבי
מלכא דבבל ויתיבו בתרעא
מציעאה נרגל שראצר סמגר
נבו שרסכים רבסריס נרגל
שראצר רב מג וכל שאר רברבי

מלכא דבבל: ויהי כאשר ראם
צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי
המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן
העיר דרך גן המלך בשער בין
החמתים ויצא דרך הערבה: והוה
כד חזנון צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה וכל גוברי עבדי קרבא
וערקו ונפקו בליליא מן קרתא
באורח גינתא דמלכא בתרעא
בין שוריא ונפק באורח מישרא:
וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו
את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו
אתו ויעלהו אל נבוכדנצר מלך
בבל רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים: ורדפו משרית
כסדאי בתריהון ואדביקו ית צדקיה
במישרי ירחו ודברו יתיה ואסקוהי
לות נבוכדנצר מלכא דבבל לרבלת
בארעא דחמת ומליל עימיה
בתגמי דינין: וישחט מלך בבל
את בני צדקיהו ברבלה לעיניו
ואת כל חרי יהודה שחט מלך
בבל: ונכס מלכא דבבל ית בני
צדקיה ברבלה לעינוהי וית כל

רברבי יהודה כנס מלכא דבבל׃
ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים לביא אתו בבלה׃ וית
עיני צדקיה עור ואסריה בשישלן
דנחש לאובלא יתיה לבבל׃ ואת
בית המלך ואת בית העם שרפו
הכשדים באש ואת חמות ירושלם
נתצו׃ וית בית מלכא וית בית
עמא אוקידו כסדאי בנורא וית
שורי ירושלם תרעו׃ ואת יתר
העם הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו עליו ואת יתר העם
הנשארים הגלה נבוזראדן רב
טבחים בבל׃ וית שאר עמא
דאשתארו בקרתא וית שמיעיא
דאשתמיעו עלוהי וית שאר
עמא דאשתארו אגלי נבוזראדן
רב קטוליא לבבל׃ ומן העם הדלים
אשר אין להם מאומה השאיר
נבוזראדן רב טבחים בארץ
יהודה ויתן להם כרמים ויגבים
ביום ההוא׃ ומן עמא חשיכיא
דלית להון מדעם אשאר נבוזראדן
רב קטוליא בארעא דבית יהודה

ב
וכל
שוס
חרי
כות

ומנינון למהוי מפלחין בחקלין
ובכרמין ביומא ההוא׃ ויצו
נבוכדנאצר מלך בבל על ירמיהו
ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר׃
ופקיד נבוכדנצר מלכא דבבל על
ירמיה ביד נבוזראדן רב קטוליא
למימר׃ קחנו ועיניך שים עליו
ואל תעש לו מאומה רע כי אם
כאשר ידבר אליך כן עשה עמו׃
דברהי ועינך שוי עלוהי ולא
תעביד ליה מדעם ביש אלהין כמא
דימליל עמך כין עביד עימיה׃
וישלח נבוזראדן רב טבחים
ונבושזבן רב סריס ונרגל שראצר
רב מג וכל רבי מלך בבל׃ ושלח
נבוזראדן רב קטוליא ונבושזבן
רב סריס ונרגל שראצר רב מג
וכל רברבי מלכא דבבל׃ וישלחו
ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה
ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם
בן שפן להוציאהו אל הבית וישב
בתוך העם׃ ושלחו ודברו ית ירמיה
מדרת בית אסיריא יהבו יתיה
לגדליה בר אחיקם בר שפן

חס
בית
ולא
כי

ג
נונן
פשטן
שרין
בג
ונבושזבן
כשעארן
ודרן חס

לאפקותה לביתא ויתיב בגו עמא:
ואל ירמיהו היה
דבר יהוה בהיתו עצור בחצר
המטרה לאמר: ועם ירמיה הוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ כד הוה
כלי בדרת בית אסיריא למימר:
הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי
לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי׳ את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא לטובה
והיו לפניך ביום ההוא: איזיל
ותימר לעבדא דמלכא צדקיה
למימר כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל האנא מיתי ית פתגמי על
קרתא הדא לבישא ולא לטבא
ויהון קדמך ביומא ההוא: והצלתיך
ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן
ביד האנשים אשר אתה יגור
מפניהם: ואשיזבנך ביומא ההוא
אמר יי׳ ולא תתמסר ביד גבריא
דאת דחיל מן קדמיהון: כי מלט
אמלטך ובחרב לא תפל והיתה
לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם
יהוה: ארי שיזבא אשיזבנך ובחרבא

לא תתקטיל ותהי לך נפשך
לשיזבא ארי אתרחצתא על
מימרי אמר יי׳:
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן
רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו
והוא אסור באזקים בתוך כל גלות
ירושלם ויהודה המגלים בבלה:
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן
קדם יי׳ בתר דשלח יתיה נבוזראדן
רב קטוליא מן רמתא כד דבר
יתיה והוא אסיר בעזקיא בגו כל
גלות ירושלם ויהודה דאתגליאו
לבבל: ויקח רב טבחים לירמיהו
ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את
הרעה הזאת אל המקום הזה: ודבר
רב קטוליא לירמיה ואמר ליה יי׳
אלהך גזר ית בישתא הדא על אתרא
הדין: ויבא ויעש יהוה כאשר
דבר כי חטאתם ליהוה ולא
שמעתם בקולו והיה לכם הדבר
הזה: ואיתי וקיים יי׳ כמא דמליל
ארי חבתון קדם יי׳ ולא קבילתון
למימריה והוה לכון פתגמא הדין:

ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים
אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא
אתי בבל בא ואשים את עיני עליך
ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל
חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ל
ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך׃ יחד טל
וכען הא שריתך יומא דין מן טוב
עזקיא דעל ידך אם תקין בעינך
למיתי עמי לבבל איתא ואשוי ית
עיני עלך ואם ביש בעינך למיתי
עמי לבבל אתמנע חזי כל ארעא
קדמך לדתקין ולדכשר בעינך
למיזל לתמן איזיל׳ ועודנו לא ישוב
ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן ב
אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה
ושב אתו בתוך העם או כל הישר
בעיניך ללכת לך ויתן לו רב טבחים
ארחה ומשאת וישלחהו׃ ואסלית ל ל
את צבי למתב ותובלות גדליה
בר אחיקם בר שפן דמני מלכא
דבבל בקרויא דבית יהודה ותיב
עמיה בגו עמא או לכל דכשר
בעינך למיזל איזיל ומני ליה רב
קטוליא מתנן ונבזבן ושלחיה׃

ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם ב
המצפתה וישב אתו בתוך העם
הנשארים בארץ׃ ואתא ירמיה
לות גדליה בר אחיקם למצפיא ויתיב
עימיה בגו עמא דאשתארו בארעא׃
וישמעו כל שרי החילים
אשר בשדה המה ואנשיהם כי
הפקיד מלך בבל את גדליהו בן
אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו
אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ ל
מאשר לא הגלו בבלה׃ ושמעו כל ק׳
רברבי חילוותא דבחקלא אינון
וגובריהון ארי מני מלכא דבבל
ית גדליה בר אחיקם וארי מני
עמיה גבריא ונשיא וטפלא ומחשיכי
עמא דארעא מדלא אתגליאו
לבבל׃ ויבאו אל גדליה המצפתה
וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן
בני קרח ושריה בן תנחמת ובני
עופי הנטפתי ויזניהו בן המעכתי עיפי
המה ואנשיהם׃ ואתו לות גדליה ל
למצפיא וישמעאל בר נתניה
ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בר
תנחמת ובני עיפי דמנטופא

70

ויזניה בר מעכה אינון וגבריהון:
וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן
שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו
מעבור הכשדים שבו בארץ ועבדו אית
מלך בבל וייטב לכם: וקיים להון
גדליה בר אחיקם בר שפן ולגבריהון
למימר לא תדחלון מלמפלח
לכסדאי תיבו בארעא ופלחו ית
מלכא דבבל וייטב לכון: ואני הנני
ישב במצפה לעמד לפני הכשדים
אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין
וקיץ ושמן ושמו בכליכם ושבו ז׳
בעריכם אשר תפשתם: ואנא חק
הא אנא יתיב במצפיא למקם קדם וחד
כסדאי דייתון עלנא ואתון כנושו בלוא
חמרא ודבילתא ומשחא ושוו שמי
במניכון ותיבו בקרויכון דאחדתון: לך
וגם כל היהודים אשר במואב תמרורים
ובבני עמון ובאדום ואשר בכל
הארצות שמעו כי נתן מלך בבל
שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם
את גדליהו בן אחיקם בן שפן: ואף
כל יהודאי דבמואב ובבני עמון
ובאדום ודבכל מדינתא שמעו

ארי שבק מלכא דבבל שארא
לדבית יהודה וארי מני עליהון ית
גדליה בר אחיקם בר שפן: וישבו
כל היהודים מכל המקמות אשר
נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל
גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ
בק הרבה מאד: ותבו כל יהודאי מכל
אתריא דאתבדרו לתמן ואתו
לארעא דבית יהודה לות גדליה
למצפיא וכנשו חמרא ודבילתא
סגי לחדא: ויוחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר בשדה באו
אל גדליהו המצפתה: ויוחנן בר קרח
וכל רבני חילוותא דבחקלא אתו
לות גדליה למצפיא: ויאמרו אליו
הידע תדע כי בעלים מלך בני
עמון שלח את ישמעאל בן
נתניה להכתך נפש ולא האמין
להם גדליהו בן אחיקם: ואמרו
ליה המדע תדע ארי בעלים
מלכא דבני עמון שלח ית ישמעאל
בר נתניה למקטל נפש ולא
הימין להון גדליה בר אחיקם: ויוחנן
בן קרח אמר אל גדליהו בסתר

במצפה לאמר אלכה נא ואכה ט
את ישמעאל בן נתניה ואיש לא
ידע למה יכבה נפש ונפצו כל ג
יהודה הנקבצים אליך ואבדה
שארית יהודה: ויוחנן בר קרח
אמר לגדליה בסתרא במצפיא
למימר אזיל כען ואמחי ית
ישמעאל בר נתניה ואנש לא ידע
למא יקטלנך נפש ויתבדרון כל
דבית יהודה דאתכנישו לותך וייבד
שארא דבית יהודה: ויאמר גדליהו
בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל
תעשי את הדבר הזה כי שקר אתה תעשה ח
דבר אל ישמעאל: ואמר גדליה בר
אחיקם ליוחנן בר קרח לא תעביד
ית פתגמא הדין ארי שקרא את
ממליל על ישמעאל:

ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל
בן נתניה בן אלישמע מזרע
המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו במצפה:
והוה בירחא שביעאה אתא ישמעאל
בר נתניה בר אלישמע מזרעא

דמלכותא ורברבי מלכא ועסרה
גברין עמיה לות גדליה בר אחיקם
למצפיא ואכלו תמן לחמא כחדא
במצפיא: ויקם ישמעאל בן נתניה
ועשרת האנשים אשר היו אתו
ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן
בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך
בבל בארץ: וקם ישמעאל בר נתניה
ועסרה גוברין דהוו עמיה ומחו ית
גדליה בר אחיקם בר שפן בחרבא
וקטל יתיה דמני מלכא דבבל בארעא:
ואת כל היהודים אשר היו אתו את
גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר כל
נמצאו שם את אנשי המלחמה גדליהו בר
הכה ישמעאל: וית כל יהודאי דהוו מן ג
עימיה עם גדליה במצפיא וית גדליה
כסדאי דאשתכחו תמן ית גברי
עבדי קרבא קטל ישמעאל: ויהי
ביום השני להמית את גדליהו ואיש
לא ידע: והוה ביומא תנינא למקטל
ית גדליה ואנש לא ידע: ויבאו
אנשים משכם משלו ומשמרון ל
שמנים איש מגלחי זקן וקרעי
בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה

בירם להביא בית יהוה: ואתו גבריא
משכם משלו ומשמרון תמנן
גוברא כד מגלחין דקניהון ומבזעין
לבושיהון ומתהממין וקרבנא
ולבונתא בידהון לאיתאה לבית
מקדשא די ה׳: ויצא ישמעאל בן
נתניה לקראתם מן המצפה הלך
י הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר
בלש אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם:
ונפק ישמעאל בר נתניה לקדמותהון
מן מצפיא אזיל מיזל ובכי והוה
כד ערע יתהון ואמר להון עולו
ב לות גדליה בר אחיקם: ויהי כבואם
חד מל אל תוך העיר וישחטם ישמעאל
וחד חס בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים
אשר אתו: והוה כמיעלהון לגו
קרתא ונכסינון ישמעאל בר נתניה
לגו גובא הוא וגובריא דעימיה:
ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו
אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו
מטמנים בשדה חטים ושערים
ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך
אחיהם: ועסרה גוברין אשתכחו
בהון ואמרו לישמעאל לא תקטלננא

ארי איתלנא מטמורין בחקלא חטין
וסערין ומשח ודבש ואתמנע ולא
קטילנון בגו אחיהון: והבור אשר
השליך שם ישמעאל את כל פגרי
האנשים אשר הכה ביד גדליהו
הוא אשר עשה המלך אסא מפני
בעשא מלך ישראל אתו מלא
ישמעאל בן נתניהו חללים: וגובא
דרמא תמן ישמעאל ית כל פגרי
גובריא דקטל ביד גדליה הוא דעבד
מלכא אסא כד צר עלוהי בעשא
מלכא דישראל יתיה מלא ישמעאל
ב בר נתניה קטילין: וישב ישמעאל
וילח בישר את כל שארית העם אשר במצפה
את בנות המלך ואת כל העם
הנשארים במצפה אשר הפקיד
נבוזראדן רב טבחים את גדליהו
בן אחיקם וישבם ישמעאל בן
נתניה וילך לעבור אל בני עמון:
ושבא ישמעאל ית כל שארא דעמא
דבמצפיא ית בנת מלכא וית כל
עמא דאשתארו במצפיא דמני
נבוזראדן רב קטוליא עם גדליה
בר אחיקם ושבנון ישמעאל בר

כתניה ואזל למעבר לות בני עמון׃
וישמע יהוחנן בן קרח וכל שרי
החילים אשר אתו את כל הרעה
אשר עשה ישמעאל בן נתניה׃
ושמע יהוחנן בר קרח וכל רבני
חילוותא דעמיה ית כל בישתא
דעבד ישמעאל בר נתניה׃ ויקחו את
כל האנשים וילכו להלחם עם
ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו
אל מים רבים אשר בגבעון׃ ודברו — ג
ית כל גובריא ואזלו לאגחא קרבא — בגבעון
עם ישמעאל בר נתניה ואשכחו — שתו׳
יתיה על בריכת מיין סגיאין דבגבעון׃ — סרשו
ויהי כראות כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת
כל שרי החילים אשר אתו וישמחו׃ — ג׳
והוה כד חזו כל עמא דעם ישמעאל — לאנשי
ית יוחנן בר קרח וית כל רברבי — יבני׳
חילוותא דעמיה וחדיאו׃ ויסבו כל — כראות כל העם
העם אשר שבה ישמעאל מן — וישבח
המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן
קרח׃ ואסתחרו כל עמא דשבא
ישמעאל מן מצפיא ותבו ואזלו
לות יוחנן בר קרח׃ וישמעאל בן

נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני
יוחנן וילך אל בני עמון׃ וישמעאל
בר נתניה אשתיזב בתמניא גברין
מן קדם יוחנן ואזל לות בני עמון׃
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים אשר אתו את כל שארית
העם אשר השיב מאת ישמעאל
בן נתניה מן המצפה אחר הכה את
גדליה בן אחיקם גברים אנשי — ג
המלחמה ונשים וטף וסריסים אשר — ב חס
השיב מגבעון׃ ודבר יוחנן בר קרח — בל״ש
וכל רברבי חילוותא דעמיה ית כל
שארא דעמא דאתיב מלות ישמעאל
בר נתניה מן מצפיא בתר דקטל ית
גדליה בר אחיקם גברין גברי עבדי
קרבא ונשיא וטפלא ורברביא
דאתיב מגבעון׃ וילכו וישבו בגרות
כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת — כמהם ל׳
לבוא מצרים׃ ואזלו ויתיבו בגירות
דיהב דוד לכמהם בר ברזלי גלעדאה
דבסטר בית לחם למיזל למיעל
למצרים׃ מפני הכשדים כי יראו
מפניהם כי הכה ישמעאל בן
נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר

הפקיד מלך בבל בארץ׃ מן קדם
כסדאי ארי דחילו מנהון מיהון
ארי קטל ישמעאל בר נתניה ית
גדליה בר אחיקם דמני מלכא דבבל
בארעא׃ ויגשו כל שרי
החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן
הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול׃ ג
וקריבו כל רבני חילותא ויוחנן בר
קרח ויזניה בר הושעיה וכל עמא
מזעירא ועד רבא׃ ויאמרו אל
ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו
לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה
אלהיך בעד כל השארית הזאת
כי נשארנו מעט מהרבה כאשר ל
עיניך ראות אתנו׃ ואמרו לירמיה
נביא תתקבל כען בעותנא קדמך
וצלי עלנא קדם יי אלהך על כל שארא
הדין ארי אשתארנא זעיר מסגי
כמא דעינך חזין יתנא׃ ויגד לנו ד
יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך רפי
בה ואת הדבר אשר נעשה׃ ויחוי
לנא יי אלהך ית אורחא דנהך בה
וית פתגמא דנעביד׃ ויאמר אלהם
ירמיהו שמעתי הנני מתפלל אל
יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל
הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד ג׳ס
לכם לא אמנע מכם דבר׃ ואמר שתה
להון ירמיה שמעית הא אנא מצלי ותשלחם
קדם יי אלהכון כפתגמיכון ויהי כל כתבלל
פתגמא דיתיב יי יתכון אחוי לכון
לא אמנע מנכון פתגם׃ והמה
אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד
אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר
ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה׃
ואינון אמרו לירמיה יהי מימרא
דיי בנא לסהיד קשוט ומהימן אם
לא ככל פתגמא דישלחינך יי אלהך
לותנא כין נעביד׃ אם טוב ואם רע
בקול יהוה אלהינו אשר אנו אנחנו ק׳
שלחים אתך אליו נשמע למען ל׳
אשר ייטב לנו כי נשמע בקול
יהוה אלהינו׃ אם טב ואם ביש
למימרא דיי אלהנא דאנחנא שלחין
יתך לקדמוהי נקביל בדיל דייטב
לנא ארי נקביל למימרא דיי אלהנא׃
ויהי מקץ עשרת
ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו׃
והוה מסוף עסרה יומין והוה פתגם

כבואה מן קדם יי עם ירמיה׃ ויקרא
אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי
החילים אשר אתו ולכל העם
למקטן ועד גדול׃ וקרא ליוחנן בר
קרח ולכל רבני חילוותא דעמיה
ולכל עמא למזעירא ועד רבא׃
ויאמר אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר שלחתם אתי
אליו להפיל תחנתכם לפניו׃ ואמר
להון כדנן אמר יי אלהא דישראל
דשלחתון יתי לקדמוהי למבעי
בעותכון קדמוהי׃ אם שוב תשבו
בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא
אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש
כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי
לכם׃ אם מתב תתבון בארעא
הדא ואבני יתכון ולא אפגר ואקיים
יתכון ולא אטלטיל ארי תבית
מן בשתא דעבדית לכון׃ אל
תיראו מפני מלך בבל אשר אתם
יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם
יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם
ולהציל אתכם מידו׃ לא תדחלון
מן קדם מלכא דבבל דאתון דחלין
מן קדמוהי לא תדחלון מנה אמר
יי ארי בסעדכון מימרי למפרק
יתכון ולשיזבא יתכון מן ידוהי׃
ואתן לכם רחמים ורחם אתכם
והשיב אתכם אל אדמתכם׃ ואתין
לכון רחמין וירחים עליכון ויתיב
יתכון לארעכון׃ ואם אמרים אתם
לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע
בקול יהוה אלהיכם׃ ואם אמרין
אתון לא נתיב בארעא הדא בדיל
דלא לקבלא למימרא דיי אלהכון׃
ח לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא
פיס אשר לא נראה מלחמה וקול
איה
בה׳ שופר לא נשמע וללחם לא נרעב
לא ושם נשב׃ למימר לא אלהין
לא לארעא דמצרים ניעול דלא נחזי
לא עבדי קרבא וקל שופרא לא נשמע
לא וללחמא לא נכפין ותמן נתיב׃ ועתה
לכן שמעו דבר יהוה שארית
יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אם שום תשמון פניכם
לבא מצרים ובאתם לגור שם׃
וכען בכין קבילו פתגמא דיי
שארא דבית יהודה כדנן אמר יי

צבאות אלהא דישראל אם אתון
שואה תשון אפיכון למיעל למצרי
ותיעלון לאתותבא תמן׃ והיתה
החרב אשר אתם יראים ממנה
שם תשיג אתכם בארץ מצרים
והרעב אשר אתם דאגים ממנו
שם ידבק אחריכם מצרים ושם
כל תמתו׃ ותהי חרבא דאתון דחלין
חס מנה תמן תדביק יתכון בארעא
כו דמצרים וכפנא דאתון יצפין מנא
מן תמן ידביק בתריכון למצרים ותמן
ג
מל תמותון׃ ויהיו כל האנשים אשר
א
רפ שמו את פניהם לבוא מצרים
לגור שם ימותו בחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט
מפני הרעה אשר אני מביא
עליהם׃ ויהון כל גובריא דשויאו ית
אפיהון למיעל למצרים לאתותבא
תמן יתקטלון בחרבא בכפנא
ובמותא ולא יהי להון שאר ומשיזב
מן קדם בשתא דאנא מיתי עליהון׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כאשר נתך אפי
וחמתי על ישבי ירושלם כן תתך

ג חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם
וחס לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה
יין ושכר ולא תראו עוד את המקום הזה׃
מל ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא
האחין דישראל כמא דחל רגזי וחמתי על
כן תתך יתבי ירושלם כין יחול רגזי עליכון
במיעלכון למצרים ותהון למומי
ולצדו וללוטא ולחסודין ולא תחזון
ב עוד ית אתרא הדין׃ דבר יהוה
ריש עליכם שארית יהודה אל תבאו
פיס מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם
האיש היום׃ גזירת פתגמא דיי עליכון
אדני שארא דבית יהודה לא תיעלון
למצרים מדע תדעון ארי אסהידית
ב בכון יומא הדין׃ כי התעתם בנפשותיכם
מל כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם
השמרו לאמר התפלל בעדנו אל יהוה
וחד חס אלהינו וככל אשר יאמר יהוה
דחב אלהינו כן הגד לנו ועשינו׃ ארי
ושחר נפשתיכם אטעיתון בנפשתכון ארי אתון
כת שלחתון יתי לקדם יי אלהכון למימר
צלי עלנא קדם יי אלהנא וככל דיימר
יי אלהנא כין חוי לנא ונעביד׃ ואגיד
לכם היום ולא שמעתם בקול

יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני
אליכם: והחויתי לכון יומא דין ולא
קבילתון למימרא דיי אלהכון ולכל
דשלחני לותכון: ועתה ידע תדעו
כי בחרב ברעב ובדבר תמותו
במקום אשר חפצתם לבוא לגור
שם: וכען מדע תדעון ארי
בחרבא בכפנא ובמותא תמותון
באתרא דאתרעיתון למיעל לאתותבא
תמן: ויהי ככלות ירמיהו
לדבר אל כל העם את כל דברי
יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה
אלהיהם אליהם את כל הדברים
האלה: והוה כד שיצי ירמיה למללא
עם כל עמא ית כל פתגמיא דיי
אלההון דשלחיה יי אלההון לותהון
ית כל פתגמיא האלין: ויאמר עזריה
בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל
האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה
אלהינו לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם: ואמר עזריה בר הושעיא
ויוחנן בר קרח וכל גובריא רשיעיא
אמרין לירמיה שקרא את מתנבי

לא שלחך יי אלהנא למימר לא
תיעלון למצרים לאתותבא תמן
כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו
למען תת אתנו ביד הכשדים להמית
אתנו ולהגלות אתנו בבל: ארי
ברוך בר נריה מגרי יתך בנא בדיל
למימסר יתנא בידא דכסדאי למקטל
יתנא ולאגלאה יתנא לבבל: ולא
שמע יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול יהוה לשבת
בארץ יהודה: ולא קביל יוחנן בר קרח
וכל רבני חילותא וכל עמא למימרא
דיי למתב בארעא דבית יהודה:
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית יהודה אשר
שבו מכל הגוים אשר נדחו שם
לגור בארץ יהודה: ודבר יוחנן בר
קרח וכל רבני חילותא ית כל
שארא דבית יהודה דתבו מכל
עממיא דאתבדרו לתמן לאתותבא
בארעא דבית יהודה: את הגברים
ואת הנשים ואת הטף ואת בנות
המלך ואת כל הנפש אשר הניח
נבוזראדן רב טבחיא את גדליהו

בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא
ואת ברוך בן נריהו: ית גבריא וית
נשיא וית טפלא וית בנת מלכא
וית כל נפשתא דשבק נבוזראדן
רב קטוליא עם גדליה בר אחיקם
בר שפן וית ירמיה נביא וית ברוך
בר נריה: ויבאו ארץ מצרים כי
לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד
תחפנחס: ואתו לארעא דמצרים
ארי לא קבילו למימרא דיי׳ ואתו
עד תחפנחס: ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
ירמיה בתחפנחס למימר: קח יב
בידך אבנים גדלות וטמנתם ריש כ״נ
במלט במלבן אשר בפתח בית ב״ק
פרעה בתחפנחס לעיני אנשים
יהודים: סב בידך אבנין רברבן
ותטמרנון בכפיל בנינא דבתרע
בית פרעה בתחפנחס לעיני
גוברין יהודאין: ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני שלח ולקחתי את נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי ושמתי כסאו

ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי
ונטה את שפרורו עליהם: ותימר שפרירו
להון כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא ל
דישראל האנא שלח ודבר ית נבוכדנצר
מלכא דבבל עבדי ואשוי ית כרסוהי
עילמן אבניא האלין דטמרית
ויוגיד ית אפדניה עליהון: ובאה והכה ובא
את ארץ מצרים אשר למות למות ל
ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב
לחרב: וייתי וימחי ית ארעא דמצרים
דלמותא למותא ודלשביא לשביא
ודלחרבא לחרבא: והצתי אש בבתי
אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה
את ארץ מצרים כאשר יעטה י
הרעה את בגדו ויצא משם בשלום:
ואדליק אשתא בבתי טעוות מצראי
ויוקידינון וישבינון וירוקין ית ארעא
דמצרים כמא דמתעטף רעיא
בלבושיה ויפוק מתמן בשלם: ושבר
את מצבות בית שמש אשר ג
בארץ מצרים ואת בתי אלהי
מצרים ישרף באש: ויתבר ית קמת
בית שמש דבארעא דמצרים וית
בתי טעוות מצראי יוקיד בנורא:

הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים הישבים
בארץ מצרים הישבים במגדל
ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס
לאמר: פתגם נבואה דהוה עם
ירמיה על כל יהודאי דיתבין במגדול
ובתחפנחס ובמפיס ובארע פתרוס
למימר: כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אתם ראיתם את כל הרעה
אשר הבאתי על ירושלם ועל כל
ערי יהודה והנם חרבה היום הזה
ואין בהם יושב: כדנן אמר יי צבאו
אלהא דישראל אתון חזיתון ית כל
בשתא דאיתיתי על ירושלם ועל כל
קרויא דבית יהודה ואינון חורבא
יומא הדין ולית בהון יתיב: מפני
רעתם אשר עשו להכעסני ללכת
לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה אתם ואבתיכם: מן
קדם בישתהון דעבדו לארגזא
קדמי למהך לאסקא בוסמין
למפלח לטעוות עממיא דלא
ידעונון אנון אתון ואבהתכון:
ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים

השכם ושלח לאמר אל נא תעשו
את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי:
ושלחית לותכון ית כל עבדי נביא
מקדים ומשלח למימר לא כען
תעבדון ית עיסק תועיבתא הדא
דרחיקית: ולא שמעו ולא הטו את
אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר
לאלהים אחרים: ולא קבילו ולא
ארכינו ית אדנהון למתב מבישתהון
בדיל דלא לאסקא בסמין לטעוות
עממיא: ותתך חמתי ואפי ותבער
בערי יהודה ובחצות ירושלם
ותהיינה לחרבה לשממה כיום
הזה: וחל רגזי וחמתי ודליק בקרויא
דבית יהודה ובשוקי ירושלם והואה
לחרבא לצדו כיומא הדין:
ועתה כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל למה אתם
עשים רעה גדולה אל נפשתיכם
להכרית לכם איש ואשה עולל
ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר
לכם שארית: וכען כדנן אמר יי
אלהי צבאות אלהא דישראל למא
אתון גרמין בשתא רבתא על

כנשתכון לשיצאה לכון גבר ואתא
עולים ויניק מגו בית יהודה בדיל
דלא למשבק לכון שארא: להכעסני
במעשי ידיכם לקטר לאלהים
אחרים בארץ מצרים אשר אתם
באים לגור שם למען הכרית לכם
ולמען היותכם לקללה ולחרפה
בכל גויי הארץ: לארגזא קדמי כל
בעובדי ידיכון לאסקא בוסמין כת
לטעות עממיא בארעא דמצרים כן
דאתון אתן לאתותבא תמן בדיל כד
לשיצאה לכון ובדיל למהויכון מן ד
ללוטא ולחסודין בכל עממי מל
ארעא: השכחתם את רעות ל
אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה
ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת ד
רעת נשיכם אשר עשו בארץ חס
יהודה ובחצות ירושלם: האתנשיתון כנש
ית בישות אבהתכון וית בישות
מלכיא דבית יהודה וית בישות
נשוהי וית בישתכון וית בישת
נשיכון דעבדו בארעא דבית יהודה
ובשוקי ירושלם: לא דכאו עד ד
היום הזה ולא יראו ולא הלכו בקפ

בתורתי ובחקתי אשר נתתי
לפניכם ולפני אבותיכם: לא כסקון
עד יומא הדין ולא דחילו ולא
הליכו באוריתי ובקימי דיהבית
קדמיכון וקדם אבהתכון:
לכן כה אמר יהוה צבאות ג
אלהי ישראל הנני שם פני בכם בט״ע בכ״ו
לרעה ולהכרית את כל יהודה: בכין
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
האנא משוי רגזי בכון לבישא
ולשיצאה ית כל דבית יהודה: ולקחתי
את שארית יהודה אשר שמו
פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם
ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב
ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב
וברעב ימתו והיו לאלה לשמה
ולקללה ולחרפה: ואדבר ית שארא
דבית יהודה דשויאו אפיהון למיעל
לארעא דמצרים לאתותבא תמן
ויסופון כלהון בארעא דמצרים
יתרמון בחרבא בכפנא יסופון
מזעירא ועד רבא בחרבא ובכפנא
ימותון ויהון למומי לצדו ללוטין ד מע
ולחסודין: ופקדתי על היושבים ובנ ישרא

בארץ מצרים כאשר פקדתי על
ירושלם בחרב ברעב ובדבר:
ואסער על דיתבין בארע דמצר
כמא דאסערית על ירושלם בחרבא
בכפנא ובמותא: ולא יהיה פליט
ושריד לשארית יהודה הבאים
לגור שם בארץ מצרים ולשוב
ארץ יהודה אשר המה מנשאים
את נפשם לשוב לשבת שם כי
לא ישובו כי אם פלטים: ולא יהי
שאר ומשיזיב לשארא דבית
יהודה דאתן לאתותבא תמן
בארעא דמצרים ולמתב לארעא
דבית יהודה דאינון מטען ית
נפשהון למתכלמתב תמן ארי
לא יתובון אלהין משיזבין:
ויענו את ירמיהו כל
האנשים הידעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים
העמדות קהל גדול וכל העם
הישבים בארץ מצרים בפתרוס
לאמר: ואתיבו ית ירמיה כל
גובריא דידעין ארי מסקן בסמין
נשיהון לטעוות עממיא וכל נשיא

דקימן קהל רב וכל עמא דיתבין
בארעא דמצרים בפתרוס למימר:
הדבר אשר דברת אלינו בשם
יהוה איננו שמעים אליך: פתגמא
דמלילתא עימנא בשמא דיי לית
אנחנא צבן לקבלא מנך: כי עשה
נעשה את כל הדבר אשר יצא
מפינו לקטר למלכת השמים והסך
לה נסכים כאשר עשינו אנחנו
ואבתינו מלכינו ושרינו בערי
יהודה ובחצות ירושלם ונשבע
לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו:
ארי מעבד נעביד ית כל פתגמא
דנפק מפומנא לאסקא בסמין
לכוכבת שמיא ולנסכא לה נסכין
כמא דעבדנא אנחנא ואבהתנא
מלכנא ורברבנא בקרויא דבית
יהודה ובשוקי ירושלם והוינא
סבעין לחמא והוינא שלן שריא
ובשתא לא חזינא: ומן אז חדלנו
לקטר למלכת השמים והסך לה
נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב
תמנו: ומן עדן דאתמנענא לאסקא
בסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה

נסכין חסרנא כולא ובחרבא ובכפנא
ספנא׃ וכי אנחנו מקטרים למלכת
השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי
אנשינו עשינו לה כונים להעצבה ל
והסך לה נסכים׃ וארי אנחנא מסקן חק
בסמין לכוכבת שמיא ומנסכין לה
נסכין הבר מגוברנא עברנא לה
כרוטין לטעותא ומנסכין לה נסכין׃
ויאמר ירמיהו אל כל העם
על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
הענים אתו דבר לאמר׃ ואמר ירמיה
לכל עמא לגבריא ולנשיא ולכל
עמא דמתיבין יתיה פתגמא למימר׃
הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי
יהודה ובחצות ירושלם אתם כל
ואבתיכם מלכיכם ושריכם ועם ירמ׳
הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על כת קן
לבו׃ הלא ית בסמנא דאסקתון חב
בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם וו
אתון ואבהתכון מלכיכון ורברבניכון קרי
ועמא דארעא יתהון דכיר יי׳ וגלי בך
קדמוהי׃ ולא יוכל יהוה עוד לשאת מן
מפני רע מעלליכם מפני התועבת חד
אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה שנסטן

ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום
הזה׃ הוות רעוא קדם יי׳ עוד דלא
למשבק מן קדם בישות עובדיכון
מן קדם תועיבתא דעבדתון והות
ארעכון לחרבא ולצדו וללוטא מבלי
יתיב כיומא הדין׃ מפני אשר קטרתם ה
ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם ריש כיק
בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו ג
לא הלכתם על כן קראת אתכם כ מיל
הרעה הזאת כיום הזה׃ מן קדם יחד
דאסקתון בסמין ודחבתון קדם יי׳ חב
ולא קבילתון למימרא דיי׳ ובאוריתיה
ובקימוהי ובסהדותיה לא הליכתון
על כן ערעת יתכון בשתא הדא
כיומא הדין׃ ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים
שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר
בארץ מצרים׃ ואמר ירמיה לכל
עמא ולכל נשיא קבילו פתגמא
דיי׳ כל דבית יהודה דבארעא דמצרים
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר אתם ונשיכם ותדברנה
בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר
עשה נעשה את נדרינו אשר

נדרנו לקטר למלכת השמים
ולהסך לה נסכים הקם תקימנה
את נדריכם ועשה תעשינה את
נדריכם: כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל למימר אתון ונשיכון
וגזרתון בפומכון ובדעותכון
קיימתון למימר מעבד נעביד
ית נדרנא דנדרנא לאסקא בוסמין
לכוכבת שמיא ולנסכא לה נסכין
אקמא תקיימון ית נדריכון ומעבד
תעבדון ית נדריכון: לכן
שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים
בארץ מצרים הנני נשבעתי
בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה
עוד שמי נקרא בפי כל איש
יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ
מצרים: בכין קבילו פתגמא דיי כל
דבית יהודה דיתבין בארעא דמצר
האנא קיימית בשמי רבא אמר
יי אם יהי עוד שמי מתקרי בפום
כל אנש יהודה אמר קיים הוא יי
אלהים בכל ארעא דמצרים: הנני
שקד עליהם לרעה ולא לטובה
ותמו כל איש יהודה אשר בארץ

מצרים בחרב וברעב עד כלותם:
האנא מסער עליהון לבישא ולא
לטבא ויסופון כל אנש יהודה
בארעא דמצרים בחרבא ובכפנא
עד דישתיצון: ופליטי חרב ישבון
מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי
מספר וידעו כל שארית יהודה
הבאים לארץ מצרים לגור שם
דבר מי יקום ממני ומהם: ומשיזבי
חרבא יתובון מן ארעא דמצרים
לארעא דבית יהודה עם דמנין וידעון
כל שארא דבית יהודה דאתן לארע
דמצרים לאתותבא תמן פתגם
דמן יתקיים אם דילי אם דילהון:
וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד
אני עליכם במקום הזה למען
תדעו כי קום יקומו דברי עליכם
לרעה: דא לכון אתא אמר יי
ארי מסער אנא עליכון באתרא
הדין בדיל דתדעון ארי אתקיימא
יתקיימון פתגמי עליכון לבישא:
כה אמר יהוה הנני נתן
את פרעה חפרע מלך מצרים
ביד איביו וביד מבקשי נפשו

כאשר נתתי את צדקיהו מלך
יהודה ביד נבוכדנצר מלך בבל
איבו ומבקש נפשו: כדנן אמר
יי׳ האנא מסר ית פרעה חבירא
מלכא דמצרים ביד בעלי דבבוהי
וביד דבען למקטליה כמא דמסרית
ית צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה ביד נבוכדנצר מלכא דבבל
בעיל דבביה ודבעא למקטליה:
הדבר אשר דבר ירמיהו
הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו
את הדברים האלה על ספר מפי
ירמיהו בשנה הרביעת ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לאמר:
פתגמא דאתנבי ירמיה נביא על
ברוך בר נריה כד כתב ית פתגמיא
האילין על ספרא מפומא דירמיה
בשתא רביעיתא ליהויקים בר
יושיה מלך שבטא דבית יהודה
כח למימר: כה אמר יהוה אלהי ישראל
בקר עליך ברוך: כדנן אמר יי׳ אלהא
דישראל עלך ברוך: אמרת אוי נא
לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי
ג יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי:

אמרת וי כען לי ארי אוסיף יי׳
דוון על תברי לאיתי בתינחתי
ונבואה לא אשכחית: כה תאמר
אליו כה אמר יהוה הנה אשר
בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי
אני נתש ואת כל הארץ היא: חל
כדין תימר ליה כדנן אמר יי׳ ג
ית דבניתי אנא אפגר וית דקיימית
אנא אטלטיל וית כל ארעא דישראל
דילי היא: ואתה תבקש לך גדלות
אל תבקש כי הנני מביא רעה
על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך
את נפשך לשלל על כל המקמות
אשר תלך שם: ואת בעי לך מן
רברבן לא תבעי ארי האנא מיתי
בשתא על כל בסרא אמר יי׳
ואתין לך ית נפשך לשיזבא על
כל אתריא דתהך לתמן:
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא על הגוים: דהוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
ירמיה נביא על עממיא: למצרים
על חיל פרעה נכו מלך מצרים ג
אשר היה על נהר פרת בכרכמש חל

אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהויקים בן ל
יאשיהו מלך יהודה: למצרים על מל בענ
משריית פרעה חגירא מלכא
דמצרים דהוה על נהר פרת
בכרכמיש דמחא נבוכדנצר
מלכא דבבל בשתא רביעיתא
ליהויקים בר יושיה מלך שבטא
דבית יהודה: ערכו מגן וצנה וגשו
למלחמה: סדרו עגלין ותריסין
ואתקרבו לאגחא קרבא: אסרו ב
הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו חג כעבותים
בכובעים מרקו הרמחים לבשו ל
הסרינת: טקיסו סוסותא ויסקון ל
פרשיא ויתעתדון בקולסיא צחצחו חל
מורניתא לבשו סריניא: מדוע
ראיתי המה חתים נסגים אחור
וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא
הפנו מגור מסביב נאם יהוה:
מדין חזיתי אינון תבירין מסתחרין
לאחרא וגיבריהון תבירין ומערק
ערקין ולא מתפנן למיקם מן קדם
דקטלין בחרבא דמתכנשין עליהון
מסחור סחור אמר יי: אל ינוס

הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד
נהר פרת כשלו ונפלו: לא יערוק
דקליל ולא ישתיזב דגבר בארע
צפונא על כיף נהרא פרת אתקילו
ונפלו: מי זה כיאר יעלה כנהרות
יתגעשו מימיו: מן דין דסליק
במשרייתיה כעננא דסליק וחפי
ארעא כמבוע דמיין דמטרפין
מוהי: מצרים כיאר יעלה וכנהרות
יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ח
ארץ אבידה עיר וישבי בה: פרעה ויא
מלכא דמצרים דסליק במשריתיה אעלה כת
כעננא דסליק וחפי ית ארעא וכמבוע
דמיין דמטרפין מוהי ואמר אסק
אחפי ארעא ומלאה אוביד קרויא
ודיתבין בהון: עלו הסוסים והתהללו
הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט
תפשי מגן ולודים תפשי דרכי
קשת: יסקון סוסותא וישתגשון
רתיכיא ויפקון גיבריא כושאי ופוטאי
אחידי תריסין ולודאי דנגדין ומתחן
בקשתא: והיום ההוא לאדני יהוה
צבאות יום נקמה להנקם מצריו
ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם

כי לבח לאדני יהוה צבאות בארץ
צפון אל נהר פרת׃ ויומא ההוא קד׳
יי׳ אלהים צבאות יום פורענות א
לאתפרעא מסנאי עמיה ותקטיל
חרבא ותסבע ותרוי מדמהון ארי
קטלא קדם יי׳ אלהים צבאון בארע
צפונא על נהר פרת׃ עלי גלעד
וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא
הרבית רפאות תעלה אין לך׃ סקי הרבית
לגלעד וסבי שעוף מלכות כנשתא ל
דמצרים לא להנאה אסגית סממנין
אסו לא סליקת ליך׃ שמעו גוים ג
קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי ריש פ״ג
גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו ג
שניהם׃ שמעו עממיא קלניך מ״ג
וצווחתיך אתמליאת ארעא ארי
גיבר בגיבר אתקילו כחדא אתקטלו
תרויהון׃ הדבר אשר
דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא
נבוכדראצר מלך בבל להכות את
ארץ מצרים׃ פתגם נבואה דמליל
יי׳ עם ירמיה נביא למיתי נבוכדנצר
מלכא דבבל למחי ית ארעא
דמצרים׃ הגידו במצרים והשמיעו

במגדל והשמיעו בנף ובתחפנחס
אמרו התיצב והכן לך כי אכלה
חרב סביביך׃ חוו במצרים ובסרו
במפיס ובתחפנחס אימרו אזדרז
ואיתקן לך ארי קטילת חרבא
ל סחרנך׃ מדוע נסחף אביריך לא
ב עמד כי יהוה הדפו׃ מדין אתברו
ונס בכתע גיבריך לא יכילו למקם ארי יי׳
תברנון׃ הרבה כושל גם נפל איש
אל רעהו ויאמרו קומה ונשובה
אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני
חרב היונה׃ אסגין מתקליהון אף
אשתמעו גבר לחבריה ואמרין
קומו ונתוב לעמנא ולארע
ילדותנא מן קדם חרב סנאה דהיא
כחמר מרויא׃ קראו שם פרעה
מלך מצרים שאון העביר המועד׃
זמינו לתמן פרעה מלכא דמצרי
דסגיאן אתרגושתיה מעדי זמניא׃
חי אני נאם המלך יהוה צבאות
ג שמו כי כתבור בהרים וככרמל
בים יבוא׃ קיים אנא אמר מלכא
יי׳ צבאות שמו ארי כמא דיציב
פתגמא דתבור אית נטוריא וככרמלא

בימא כין ייתי תבריה: כלי גולה
עשי לך יושבת בת מצרים כי
נף לשמה תהיה ונצתה מאין
יושב: מני גלותא אתקיני לך
מלכות כנשתא דמצרים ארי מפס
לצדו תהי ותצדי מבלי יתיב:
עגלה יפה פיה מצרים קרץ
מצפון בא בא: מלכו יאיא הות
מצרים עממין קטולין מצפונא
ייתון עלה: גם שכריה בקרבה
כעגלי מרבק כי גם המה הפנו
נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם
בא עליהם עת פקדתם: אף
רברבהא בגוה כעגלי רבקא ארי
אף אינון אתפנו ערקו כחדא
לא יכילו למקם ארי יום תברהון
אתא עליהון עדן סעורן בישתהון:
קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו
ובקרדמות באו לה כחטבי עצים:
קל כיקוש זינהון כחיוון זחלין
ארי במשריין יהכון עליהון וכמא
דעלין בכשילין למקץ אעי חרשא
כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר
כי רבו מארבה ואין להם מספר:

שיצו רברבהא אמר יי ארי לית
להון סוף ארי סגיאן מגובא ולית
להון מנין: הבישה בת מצרים
נתנה ביד עם צפון: בהיתת
מלכות מצרים אתמסרת ביד
עמא דאתן עלה מצפונא: אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
פוקד אל אמון מנא ועל פרעה
ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה
ועל פרעה ועל הבטחים בו: אמר
יי צבאות אלהא דישראל האנא מסער
על אתרגושת אלכסנדריא ועל
פרעה ועל מצרים ועל טעותהא
ועל מלכהא ועל פרעה ועל דמתרחצין
עלוהי: ונתתים ביד מבקשי נפשם
וביד נבוכדנאצר מלך בבל וביד
עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם
נאם יהוה: ואמסרינון ביד דבען
למקטלהון וביד נבוכדנצר מלכא
דבבל וביד דעבדוהי ובתר כן
תשרי כיומי קדם אמר יי:
ואתה אל תירא עבדי יעקב
ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים

ד ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין
סל מחריד׃ ואת לא תדחל עבדי יעקב
כן ולא תתבר ישראל ארי הא אנא
פריק לך מרחיק ויתבנך מארע
גלותהון ויתובון דבית יעקב וישקטון
ישרון לרחצן ולית דמניד׃ אתה
אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה
כי אתך אני כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך
טו לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט
דגש ונקה לא אנקך׃ את לא תדחל עבדי
יעקב אמר יי׳ ארי בסעדך מימרי
ארי אעביד גמירא בכל עממיא
דאגליתך לתמן ועימך לא אעביד
גמירא ואיתי עלך יסורין לאלפותך
ברם בדין חסוך ושיצאה לא אשיצינך׃
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם
יכה פרעה את עזה׃ דהוה פתגם
נבואה מן קדם יי׳ עם ירמיה על
פלשתאי עד לא ימחי פרעה וימחי
ית יתבי עזה׃ כה אמר יהוה הנה
מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף
וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה

כל וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ׃
חס כדנן אמר יי׳ הא עממיא אתן
מצפונא ויהון כנחל מתגבר ויבזון
ארעא ומלאה קרויא ודיתבין בהון
ויצוחון בני אנשא ויילילון כל יתבי
ל ארעא׃ מקול שעטת פרסות אביריו
מרעש לרכבו המון גלגליו לא
ל ל הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים׃
קל מפסועית גיברוהי מזי על רתכוהי
אתרגושת גלגלוהי לא מתפנן אבהן
לרחמא על בנין מאתרשלות ידין׃
ל על היום הבא לשדוד את כל
מל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל
שריד עזר כי שודד יהוה את פלשתים
שארית אי כפתור׃ על יומא דאתי
למבז ית כל ארע פלשתאי לשיצאה
לצר ולצידון כל שאר סעיד ארי
אבזיז יי׳ ית ארע פלשתאי שאר
נגות קפוטקיא׃ באה קרחה אל
עזה נדמתה אשקלון שארית
ל עמקם עד מתי תתגודדי׃ מטת
ומל פורענותא ליתבי עזה אתברו
אשקלונאי שאר תקפהון עד
אימתי תתהממון׃ הוי חרב

ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי
אל תערך הרגעי ודמי: יי חרבא
דשליחא מן קדם יי עד אימתי
לא תנוחין אתכנשי ללדניך
לבית זמנא תנוחין: איך תשקטי
ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף
הים שם יעדה: איכדין תנוחין ויי
פקיד עלה על אשקלון ועל ספר
ימא לתמן מזמנא:
למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הוי אל נבו כי שדדה
הובישה נלכדה קריתים
הובישה המשגב וחתה: למואב
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישר'
וי על נבו ארי אתבזיזת בהיתת
אתכבישת קריתים בהיתו מבית
רחצנהון ואתברו: אין עוד תהלת
מואב בחשבון חשבו עליה רעה
לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי
אחריך תלך חרב: לית עוד תשבחא
למואב בחשבון חשיבו עלה בישא
אמרין איתו ונשיצינה מלמהוי עם
אף מדמין תתברין בתרך יהכון
קטולי חרבא: קול צעקה מחורנים

שד ושבר גדול: קל צווחתא מחורונים
בזא ותברא רבא: נשברה מואב
השמיעו זעקה צעוריה: אתברת
מלכות מואב בסרו צווחתא שלטונהון:
כי מעלה הלחית בבכי יעלה בכי
כי במורד חורנים צרי צעקת שבר
שמעו: ארי מסוקית לוחית כד בכן
יסקון בכן ארי במחותית חורונים
צווחת תבירי קרב יבסרון: נסו מלטו
נפשכם ותהיינה כערוער במדבר:
ערוקו שיזבו נפשכון והוון כמגדל
ערוער דשרן בשכונן במדברא:
כי יען בטחך במעשיך ובאוצרתיך
גם את תלכדי ויצא כמוש בגולה
כהניו ושריו יחד: ארי חלף דאתרחצת
באוצרך ובגנזך אף את תתאחדין
ויפוק כמוש בגלותא כלחוהי
ורברבוהי כחדא: ויבא שדד אל
כל עיר ועיר לא תמלט ואבד
העמק ונשמד המישר אשר אמר
יהוה: וייתון בזוזין על כל קרויהון
וקריא מנהון לא תשתיזב וייברון
דיתבין בעמקא וישתיצון דשרן
במישרא דאמר יי: תנו ציץ למואב

צעיריה
ק
ח
בנ״
יחדו
ק

ג
אשר
לא
אלא
אשקלון
שמש
מטר

כינצא תצא ועריה לשמה תהיינה
מאין יושב בהן: אעדו כתרא מן יד
מואב ארי מגלא תגלי וקרוהא בק
לצדו יהוין מבלי יתיב בהן: ארור
עשה מלאכת יהוה רמיה וארור
מנע חרבו מדם: ליט דיעביד
עלה עבירא מקדם יי בנכלו וליט
דמנע חרביה מקטול: שאנן מואב ד
מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ג
ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא
הלך על כן עמד טעמו בו וריחו
לא נמר: שלן מואבאי מזעוריהון
ושקטין אינון על נכסיהון ולא
אתגליאו מאתר לאתר ובגלותא
לא הליכו על כן אוריכו שליוא
נכסיהון כחמרא דנטיר על שמריה
וריחיה לא פג: לכן הנה יד
ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו
צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם
ינפצו: בכין הא יומיא אתן אמר יי
ואשלח עליהון בזוזין ויבזזונון
ונכסיהון ירוקנון וטוב ארעהון
יגמרון: ובש מואב מכמוש ג
כאשר בשו בית ישראל מבית אל

מבטחם: ויבהתון מואבאי דפלחין
לכמוש כמא דבהיתו בית ישראל
מבית אל רחצנהון: איך תאמרו
גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה:
איכדין תימרון גיברין אנחנא
וגוברין דחילא למעבד קרבא: שדד
מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו
ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות
שמו: אתבזיזו מואבאי וקרויהון
חרובא ושפר עולימוהון יתמסרון
לקטלא אמר מלכא יי צבאות שמו:
קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה
מאד: קריב תברהון דמואבאי למיתי
ובישתהון מוחיא לחדא: נדו לו
כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו
איכה נשבר מטה עז מקל תפארה:
דוו עלוהי כל סחרנוהי וכל ידעי
שמיה אימרו איכדין איתבר
מלך מבאיש שלטון מעיק: רדי
מכבוד ושבי בצמא ישבת בת
דיבן כי שדד מואב עלה בך
שחת מבצריך: חותי מיקרא
ותיבי בצדיא מלכות כנשתא
דדיבן ארי בזוזין אתו על מואב

סליקו עלך חבילו כרכך: אל דרך
עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי
נס ונמלטה אמרי מה נהיתה:
על אורחא קומו וסכו דיתבין
בערוער שאילו למערקיא ולמשיזביא
אמרו מא הוה על תברא דיכי:
הביש מואב כי חתה הילילי וזעקי
הגידו בארנון כי שדד מואב: בהיתו
מואבאי ארי אתברו אילילו וצוחו
חוו בארנון ארי אתבזיזו מואבאי:
ומשפט בא אל ארץ המישר
אל חלון ואל יהצה ועל מופעת:
ועבדי פורענותא מטו לארע
מישרא לחלון וליהץ ועל מיפעת:
ועל דיבן ועל נבו ועל בית
דבלתים: ועל דיבן וג': ועל קריתים
ועל בית גמול ועל בית מעון: ועל
קריתים וג': ועל קריות ועל בצרה
ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות
והקרבות: ועל כרכא ועל בצרה
על כל קרוי ארע מואב דרחיקן
ודקריבן: נגדעה קרן מואב וזרעו
נשברה נאם יהוה: אתקטיפת
מלכות מואב ושלטונהון אתברו

אמרי יי: השכירהו כי על יהוה
הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק
גם הוא: איתא עליהון עקא ויהון
דמן לרויא ארי על עמיה דיי
אתרברבו וידרשון מואבאי באתרהון
ויהון ללעיב אף אינון: ואם לוא
השחק היה לך ישראל אם בגנבים
נמצא כי מדי דבריך בו תתנודד:
ועל דחריתון על תבריה דישראל
כד לא חטולכון כאלו בגנבין
אשתכחו ועל דאסגיתון עליהון
פתגמיכון תטלטלון: עזבו ערים
ושכנו בסלע ישבי מואב והיו
כיונה תקנן בעברי פי פחת: שבוקו
קרויא ושרו בכיפא יתבי מואב
והוו כיונה דשבקא כוס שובכה
ונחתא ושריא בארעית גובא:
שמענו גאון מואב גאה מאד
גבהו וגאונו וגאותו ורום לבו:
שמענא רברבי מואב דמתגאן
לחדא לרבביהון ומפנקיהון וגיותנותהון
ורמות לבהון: אני ידעתי נאם יהוה
עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו:
קדמי גלן אמר יי עובדי רברביהון

ולא תקנין יקריהון לא כדכשר עבדו:
על כן על מואב איליל ולמואב
כלה אזעק אל אנשי קיר חרש
יהגה: בכין מואבאי מיללין ומואבאי
כלהון מצוחין על אנש כרך
תקפהון דין: מבכי יעזר אבכה לך
הגפן שבמה נטישתיך עברו ים
עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל
בציריך שדד נפל: בכין כמא דאיתאי
משרין על יעזר כין איתי קטולין
על שבמה מטלטלך גזו עברו
ימא עד ים יעזר מטו על חצדיך
ועל קטפיך בזוזין נפלו: ונאספה
שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד
הידד לא הידד: ותתכניש ביע
וחדוא מכרמלא ומארע מואב
וחמר ממעצריא אבטילית לא
יעצרון עצורין ולא ירימון בקלהון:
מזעקת חשבון עד אלעלא עד
יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים חשבון
עגלת שלשיה כי גם מי נמרים אטס
למשמות יהיו: מצוחת חשבון אזנו
עד אלעלא עד יהץ ארימו קלהון מושל

מצער עד חרנים עגלת תלתות
רבתא ארי אף מי נמרים לצדויהון:
והשבתי למואב נאם יהוה מעלה
במה ומקטיר לאלהיו: ואבטיל מן
מואב אמר יי מקריב קרבן על
במתא ומסיק בסמין לטעותיה:
על כן לבי למואב כחללים יהמה
ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים
יהמה על כן יתרת עשה אבדו: על
כן בלבהון מואבאי ככנריא המן
ולבהון על אנש כרך תקפהון כזמר
אבובין דוי על כין שאר נכסיהון
דקנו יתבדרון: כי כל ראש קרחה
וכל זקן גרעה על כל ידים גדדת
ועל מתנים שק: ארי כל סער ריש
נתר וכל דקן גילוח על כל סיעבן
מתהממין ועל חרצין סק: על כל
גגות מואב וברחבתיה כלה מספד
כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ
בו נאם יהוה: על כל איגריהון
דמואבאי וברחוביהון כולהון
עבדין מספדא ארי תברית ית
מלכות מואב כמנא דלית צרוך
ביה אמר יי: איך חתה הילילו

איך הפכה ערף מואב בוש והיה
מואב לשחק ולמחתה לכל
סביביו: איכדין איתברו איליליו
איכדין אחזרו קדלהון מואבאי
בהיתו ויהון מואבאי לחוך ולתבר
לכל סחרניהון: כי כה אמר
יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו
אל מואב: ארי כדנן אמר יי הא
כנשרא דמשתדי כן יסק מלך
במשריתיה וישרי על מואב:
נלכדה הקריות והמצדות נתפשה
והיה לב גבורי מואב ביום ההוא
כלב אשה מצרה: יתכביש כרכא
ומצדתא יתאחדן ויהי לב גיבריהון
דמואבאי ביומא ההוא כלב אתתא
דעיקא לה בחבלהא: ונשמד מואב
מעם כי על יהוה הגדיל: וישתיצון
מואבאי מלמהוי עם ארי על
עמיה דיי אתרברבו: פחד ופחת
ופח עליך יושב מואב נאם יהוה:
דחלא וכומצא ומצדא עלך יתיב
מואב אמר יי: הנס מפני הפחד
יפל אל הפחת והעלה מן הפחת
ילכד בפח כי אביא אליה אל

מואב שנת פקדתם נאם יהוה: ד
דיערוק מן קדם דחלא יפול לגו
כומצא ודיסק מן כומצא יתאחד
בסריגתא ארי איתי עליהון על
מואבאי שנת סעורן חוביהון אמר
יי: בצל חשבון עמדו מכח נסים
כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין
סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד
בני שאון: על דאשתמעו ליתבי
חשבון גלו אתקצר חילהון ערקו
ארי קידום תקיף כאשא נפק מ
מחשבון ועבדי קרבא כשלהביתא
מבין סיחון וקטילו רברבי מואב
ויקירי בני אתרגושא: אוי לך
מואב אבד עם כמוש כי לקחו
בניך בשבי ובנתיך בשביה: וי
לכון מואבאי אבדתון עמא דפלחין
לכמוש ארי אדברו בנך בשביא
ובנתך בגלותא: ושבתי שבות
מואב באחרית הימים נאם יהוה
עד הנה משפט מואב: ואתיב
גלות מואב בסוף יומיא אמר יי
עד הכא למעבד פורענות דין מן
מואב: לבני עמון כה

אמר יהוה הבנים אין לישראל אם
יורש אין לו מדוע ירש מלכם את
גד ועמו בעריו ישב׃ לבני עמון
כדנן אמר יי׳ הבנין לית לישראל
אם ירית לית ליה מדין אחסין
מלכהון ית ארע גד ועמיה בקרווי
יתיב׃ לכן הנה ימים באים נאם
יהוה והשמעתי אל רבת בני
עמון תרועת מלחמה והיתה
לתל שממה ובנתיה באש תצתנה
וירש ישראל את ירשיו אמר
יהוה׃ בכין הא יומיא אתן אמר יי׳
ואשמע על רבת בני עמון יבבות
עבדי קרבא ותהי לתל צדו וכפרנהא
בנורא יתוקדון ויחסנון בית ישראל
נכסי עממיא דהוו מחסנין להון
אמר יי׳׃ הילילי חשבון כי שדדה
עי צעקנה בנות רבה חגרנה
שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות
כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו
יחדיו׃ אילילו יתבי חשבון ארי
אתבזיזת עי צוחו יתבי כפרני
רבא אסרו סקין ספדו ואתהממון
בסיען ארי מלכהון בגלותא

יהך כהנוהי ורברבוהי כחדא׃ מה
תתהללי בעמקים זב עמקך הבת
השובבה הבטחה באצרתיה מי
יבוא אלי׃ מא את משתבחא
במישרך חרובו תקפך מלכותא
טפשתא דמתרחצא בבית גנזהא
אמרא מן ייעול עלי׃ הנני מביא
עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות
מכל סביביך ונדחתם איש לפניו
ואין מקבץ לנדד׃ האנא מיתי
עלך דחלא אמר יי׳ אלהים צבאות
מכל סחרנך ויתבדרון גבר לקביל
אפוהי ולית דמכניש למבדריא׃
ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון
נאם יהוה׃ ובתר כין אתיב ית גלות
בני עמון אמר יי׳׃

לאדום כה אמר יהוה צבאות
האין עוד חכמה בתימן אבדה
עצה מבנים נסרחה חכמתם׃
לאדום כדנן אמר יי׳ צבאות הלית
עוד חוכמא בדרומא פסק מלכא
מבניא אתקלקלת חוכמתהון׃ נסו
הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן
כי איד עשו הבאתי עליו עת

פקדתיו: עירוקו גלו ארחיקו למתב
יתבי דדן ארי תבר עשו איתיתי
עלוהי עידן סעורן חובוהי: אם
בצרים באו לך לא ישארו עוללות
אם גנבים בלילה השחיתו דים: ג והמלאכה יגנבו השחיתו
אם חטופין כק טופין אתו עלך
לא משארין עוללן אם גנבין
בליליא חבילו מסתהון: כי אני
חשפתי את עשו גליתי את
מסתריו ונחבה לא יוכל שדד ל
זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: ארי כית י
אנא איתיתי בלושין על עשו
גליתי ית מטמורוהי דאם יבעי
לאטמרא ולא יכול אתבזיזו
בנוהי ואחוהי וקריבוהי וליתנון:
עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנותיך חס ל
עלי תבטחו: אתון ∴ בית ישראל וחד
לא תשתבקון יתמיכון אנא אקיים חני חמית
וארמלתכון על מימרי יתרחצון: נחחיה
כי כה אמר יהוה הנה
אשר אין משפטם לשתות הכוס
שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה
לא תנקה כי שתה תשתה: ארי
כדנן אמר יי הא דלא חזי להון

למשתי כסא דלוטא משתא
ישתון ואתון מדמן דמזכא
תזכון לא תזכון ארי משתא
תשתון: כי בי נשבעתי נאם יהוה
כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה
תהיה בצרה וכל עריה תהיינה
לחרבות עולם: ארי במימרי
קיימית אמר יי ארי לצדו ולחסורין
לחורבו וללוטא תהי בצרה וכל
קרוהא יהוין לחרבא לעלם:
שמועה שמעתי מאת יהוה וציר
בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה
וקומו למלחמה: בסורא שמעית
מן קדם יי ואזגד בעממיא שליח
אתכנשו ואיתו עלה וקומו לאגחא
קרבא: כי הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי באדם: ארי הא חלש יהבתך
בעממיא בסיר בבני אנשא:
תפלצתך השיא אתך זדון לבך
שכני בחגוי הסלע תפשי מרום
גבעה כי תגביה כנשר קנך
משם אורידך נאם יהוה: טפשותך
אטעיאת יתך רשע ליבך דאת
דמי לנשרא דשרא בשני כיפא

מותביה בתקוף רומא ארי תרים
כנשרא מדורך מתמן במימרי
אחתינך אמר יי׃ והיתה אדום
לשמה כל עובר עליה ישם
וישרק על כל מכותיה׃ ותהי
אדום לצדו כל דיעבר עלה
יכלי ויניד על כל מחתהא׃ כ
כמהפכת סדם ועמרה ושכניה
אמר יהוה לא ישב שם איש ולא
יגור בה בן אדם׃ כהפיכתא דסדום
ועמרה וקריבהא אמר יי׃ לא
יתיב תמן אנש ולא יתותב בה
בר אנש׃ הנה כאריה יעלה
מגאון הירדן אל נוה איתן כי
ארגיעה אריצנו מעליה ומי
בחור אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יועידני ומי זה רעה אשר
יעמד לפני׃ הא מלך במשריתיה
יסק עליהון כאריא דסליק מרום
ירדנא והאיל דייר דעיין ארי
בזמן איתינון עלה ושלטונין אמני
עלה ארי מן כותי ומן דיערעינני
ולית מלך דאית ליה תקוף קדמי׃
לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ

אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל
ישבי תימן אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים עליהם נוהם׃
בכין שמעו מלכא דיי דמלך על
אדום ומחשבתיה דחשיב על יתבי
ארע דרומא אם לא יגררון
ויקטלון תקיפי עממא אם לא יצדון
עליהון מדורהון׃ מקול נפלם
רעשה הארץ צעקה בים סוף
נשמע קולה׃ מקל מפלתהון
זעת ארעא צוחתא בימא דסוף
אשתמע קלה׃ הנה כנשר יעלה
וידאה ויפרש כנפיו על בצרה
והיה לב גבורי אדום ביום ההוא
כלב אשה מצרה׃ הא כנשרא
דסליק ומשתדי בין יסק מלך
במשריתיה וישרי על בצרה
ויהי לב גיבריהון דאדומאי ביומא
ההוא כלב אתתא דעיקא לה
בחבלהא׃ לדמשק
בושה חמת וארפד כי שמועה
רעה שמעו נמגו בים דאגה
השקט לא יוכל׃ לדמשק בהיתו
יתבי חמת וארפד ארי בסורא

בישא שמעון איתברו דחלא
ויצלא אחריתון הא כנחתי ימא
דשקטין ולא יכלין למנח: רפתה
דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה
צרה וחבלים אחזתה כיולדה: אתרשלו
יתבי דמשק אתפניו למערק ושכלותא
אחדתנון עקא וחבלין אחדונון הא
כחבלין ליולדתא: איך לא עזבה
עיר תהלה קרית משושי: איכדין תהלת ק׳
לא אשתביקת קרתא משבחתא
כרכא חדוא: לכן יפלו בחוריה
ברחובותיה וכל אנשי המלחמה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות:
בכין יתרמון עולימהא ברחובהא
וכל גוברי עבדי קרבא יתברון
בעדנא ההוא אמר יי׳ צבאות: והצתי
אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות
בן הדד: ואדליק אישתא בשורי
דמשק ותשיצי בירנית בר הדד:
לקדר ולממלכות חצור
אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל ראצר ק׳
כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר
ושדדו את בני קדם: לקדר
ולמלכות חצור דמחא נבוכדנצר

מלכא דבבל כדנן אמר יי׳ קומו סקו
על קדר ובזו ית בני מדנחא: אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם
וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם
מגור מסביב: משכניהון ועניהון
ישבון יריעתהון וכל מניהון וגמליהון
יסבון להון ויתכנשון עליהון קטלין
בחרבא מסחור סחור: נסו נדו מאד
העמיקו לשבת ישבי חצור נאם
יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצר
מלך בבל עצה וחשב עליהם מחשבה: עליכם ק׳
טירו גלו לחדא ארחיקו למתב
יתבי חצור אמר יי׳ ארי מלך עליכון
נבוכדנצר מלכא דבבל מלכא
וחשיב עליכון מחשבא: קומו עלו
אל גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה
לא דלתים ולא בריח לו בדד ישכנו:
קומו סקו על עמא דיתבין שליוא
שרן לרחצן אמר יי׳ לית להון דשין
ועברין בלחודיהון שרן: והיו גמליהם
לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים
לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו
אביא את אידם נאם יהוה: ויהון
גמליהון לבזא והמון גיתיהון לת׳

ואבדרינון לכל רוח מקמי קטלא
ולכל עבדיהון איתי תברהון אמר
יי׳ והיתה חצור למעון תנים שממה
עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם: ותהי חצור למדור
ירורין צדו עד עלמא לא יתיב
תמן אנש ולא יתותב בה בר אנש:
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עילם בראשית ל
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר:
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם ירמיה
נביא על עילם בריש מלכות צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה למימר: כה
אמר יהוה צבאות הנני שבר את
קשת עילם ראשית גבורתם: כדנן
אמר יי׳ צבאות האנא תבר ית תקוף
עילם ריש גבורתהון: והבאתי אל
עילם ארבע רוחות מארבע קצות
השמים וזרתים לכל הרחות האלה
ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם
נדחי עולם: ואיתי על עילם ארבע עילם
מלכון מארבע רוחי שמיא ואבדרינון
לכל רוחתא האלין ולא יהי עם דלא
יהכון לתמן מטלטלי עילם: והחתתי

את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי
נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון
אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את
החרב עד כלותי אותם: ואתבר ית
עילם קדם בעלי דבביהון וקדם
דבען למקטלהון ואיתי עליהון בישא
ית תקוף רגזי אמר יי׳ ואגרי בתריהון
דקטלין בחרבא עד דאשיצי יתהון:
ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם
מלך ושרים נאם יהוה: ואשוי כרסי
מלכותי בעילם ואוביד מתמן מלך
ושלטון אמר יי׳ והיה באחרית הימים
אשוב את שבית עילם נאם יהוה: אשיב שבות
ויהי בסוף יומיא אתיב ית גלוות ק ק
עילם אמר יי׳: הדבר אשר
דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים
ביד ירמיהו הנביא: פתגמא דמליל
יי׳ על בבל על ארע כסדאי ביד ירמיה
נביא: הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס
השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה
בבל הביש בל חת מרדך הבישו
עצביה חתו גלוליה: חוו בעממיא
ובסרו וזקופו אתא בסרו לא תמנעון
אמרו אתכבישת בבל בהיתו דפלחין

לבי לא אתברו דפלחין למרודך בהיתו
צלמנהא אתברא טעותהא: כי עלה
עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה
לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם
ועד בהמה נדו הלכו: ארי סליק עלה
עם מצפונא הוא ישוי ית ארעה
לצדו ולא יהי יתיב בה מאנשא ועד
בעירא אטלטלו גלו: בימים ההמה
ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני
ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך
ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו:
ביומיא האינון ובעדנא ההוא אמר
יי׳ יתחברון בני ישראל אינון ובני
יהודה כחדא במגליהון כד הוו בכן
גלן ובמתבהון מארע גלותהון כלחנא
דיי׳ אלההון יתבעון: ציון ישאלו דרך
הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית
עולם לא תשכח: לציון ישאלון
למיזל תהי אורחא מכבשא קדמיהון
ייתון ויתוספון על עמיה דיי׳ יגזר
להון קים עלם דלא יפסוק: צאן אבדות
היה עמי רעיהם התעום הרים שובבום
מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם:
ען מבורא הוו עמי מלכיא טלטילונון

שלטונהא בזונון מטור לרמא גלו
אתנשיון מבית לחצנהון: כל מוצאיהם
אכלום וצריהם אמרו לא נאשם
תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק
ומקוה אבותיהם יהוה: כל ראשכחונון
בזונון וסנאיהון אמרו לית עלנא
חובא חלף דחבו קדם יי׳ אתרחקו
ממדור קשטיה וסבורא אבהתהון
יי׳: נדו מתוך בבל ומארץ
כשדים צאו והיו כעתודים לפני
צאן: גלו מגו בבל ומארע כסדאי
פוקו והוו כרברבין בריש עמא: כי
הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל
קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו
לה משם תלכד חציו כגבור משכיל
לא ישוב ריקם: ארי הא אנא מיתי
ומסיק על בבל משרית עממין
סגיאין מארע צפונא ויסדרון עלה
קרב מתמן תתאחד גררוהי כגיבר
מתכיל לא תיבין ריקן: והיתה כשדים
לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה:
ותהי ארע כסדאי לבזא כל בזזהא
יסבעון אמר יי׳: כי תשמחי כי תעלזי
שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה

ותצהלי כאבירים: ארי תחדון ארי
תבועון כזיי אחסנתי ארי תדוצון
כעגלא לבסא ותטולון כגיבריא:
בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם
הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה:
בהיתת כנשתכון להדא איתכרת
מדינתכון הא סופהון דעממיא
מדבר צדי ותרוב: מקצף יהוה לא
תשב והיתה שממה כלה כל עבר על
בבל ישם וישרק על כל מכותיה:
על דארגיזת בבל קדם יי לא תתיתב
ותהי ליצדו כלה כל דיעבר על בבל
יכלי וינוד על כל מחתהא: ערכו
על בבל סביב כל דרכי קשת ידו
אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה
חטאה: סדרו על בבל סחור סחור
כל מתחי קשתא שדו בה לא תחוסון
על גירא ארי קדם יי חבת: הריעו
עליה סביב נתנה ידה נפלו אשותיה
נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה
היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו
לה: יביבו עלה סחור סחור אתמסרת
בידהון נפלא אשיתהא אתפגרו
שורהא ארי פורענות עמא דיי

היא אתפרעו מנה כמא דעבדת
עבידו לה: כרתו זורע מבבל ותפש
מגל בעת קציר מפני חרב היונה
איש אל עמו יפנו ואיש לארצו
ינסו: שיצו מלכא מבבל ואחיד
חרבא בעדן קטול מן קדם חרב
סנאה דהיא כחמר מרויא גבר
לעמיה יתפנון וגבר לארעיה יערקון
שה פזורה ישראל אריות
הדיחו הראשון אכלו מלך אשור
וזה האחרון עצמו נבוכדראצר
מלך בבל: עם מבדרא ישרו מלכא
טלטילונון קדמאה שליט בהון
מלכא דאתור ודין בתראה אסיפונון
נבוכדנצר מלכא דבבל: לכן כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו
כאשר פקדתי אל מלך אשור: בכין
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
האנא מסער על מלכא דבבל
ועל ארעיה כמא דאסערית על
מלכא דאתור: ושבבתי את ישראל
אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר
אפרים והגלעד תשבע נפשו: ואתיב

ית ישראל לאתרהון ויתפרנסון בארע
כרמל ומתנן ובטור בית אפרים
ומקדשא תסבע נפשהון: בימים
ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש
את עון ישראל ואיננו ואת חטאת
יהודה ולא תמצאינה כי אסלח
לאשר אשאיר: ביומיא האנון ובעדנא
ההוא אמר יי יתבעון חובי ישראל
ולית לכון וחטאי דבית יהודה ולא
ישתכחון ארי אשבוק לשארא דאשאר:
על הארץ מרתים עלה
עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם
אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר
צויתך: על ארעא דעמה סרבן סקו
עלה ועל יתבי פקוד דקטלין בחרבא
ויתון לגמרא שארהון אמר יי ועביד
ככל דפקדתך: קול מלחמה בארץ
ושבר גדול: קל קרבא בארעא ותברא
רבא: איך נגדע וישבר פטיש כל
הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים:
איכדין אתקטיף ואתבר מרכא
דהוה מזיע לכל ארעא הות לצדו
בבל בעממיא: יקשתי לך וגם
נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת

וגם נתפשת כי ביהוה התגרית: א
אתצידת לך ואף אתאחדת בבל
ואת לא ידעת אתבעיאו חובך אשתכחו
ואף אתאחדת ארי בעמא דיי אתגרית:
פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי
זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה
צבאות בארץ כשדים: גלא יי ית
בית גנזוהי ואפיק ית מני כס דלוט
קדמוהי ארי עבידא היא קדם יי
אלהים צבאות ארע כסדאי: באו לה
מקץ פתחו מאבוסיה סלוה כמו
ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית:
עולו לה מסטרה פתחו אבורהא
גמרון נכסהא כמא דמגמרין ית
ערימת עיבורא כין גמרוהא לא
יהי לה שארא: חרבו כל פריה ירדו
לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת
פקדתם: שיצו כל גיברהא יתמסרון
לקטלא ווי עליהון ארי מטא יום
תברהון עידן סעורן בישתהון:
קול נסים ופלטים מארץ בבל
להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו
נקמת היכלו: קל דערקין ומשתיזבין
מארעא דבבל לחואה בציון ית

פורענותא דיי׳ אלהנא פורענות היכליה:
השמיעו אל בבל רבים כל דרכי
קשת חנו עליה סביב אל יהי
פלטה שלמו לה כפעלה ככל אשר
עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה
אל קדוש ישראל: כסרו על בבל
סגיאין כל מתחי קשתא שרו עלה
סחור סחור לא יהי לה שיזבא שלימו
לה כאגרה ככל דעבדת עבידו לה
ארי על עמא דיי׳: בסרת אמרת
מולין דלא כשרן קדם יי׳ קדישא דישראל:
לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל
אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא
נאם יהוה: בכין יתרמון עולימהא
ברחובהא וכל גוברי עבדי קרבא
יתברון בעדנא ההוא אמר יי׳:
הנני אליך זדון נאם אדני
יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך:
האנא שלח רגזי עלך מלכא רשיעא
אמר יי׳ אלהים צבאות ארי מטא יום
תברך עדן סעורך בשתך: וכשל זדון
ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו
ואכלה כל סביבתיו: ויתקטיל מלכא
רשיעא ויפול ולית ליה מקים ואדליק

לה׳ קרי ולא כת׳

אשתא בקרווהי ותשיצי כל סחרנוהי:
כה אמר יהוה צבאות עשוקים
בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל
שביהם החזיקו בם מאנו שלחם:
כדנן אמר יי׳ צבאות אניסין בני ישראל
ובני יהודה כחדא וכל שביהון אתקיפו
בהון מסרבין לשלחותהון: גאלם חזק
יהוה צבאות שמו ריב יריב את ריבם
למען הרגיע את הארץ והרגיז
ג׳ לישבי בבל: פריקהון תקיפא יי׳ צבאות
חק שמו אתפרעא יתפרע ית עלבנהון
בדיל למתבר רשיעי ארעא ולאיתאה
זיעא לכל יתבי בבל: חרב על כשדים
נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה
ואל חכמיה: דקטלין בחרבא ייתון
על ארע כסדאי אמר יי׳ ועל יתבי
בבל ועל רברבהא ועל חכימהא:
ד׳ חרב אל הבדים ונאלו חרב אל
אני קרח גבוריה וחתו: דקטלין בחרבא ייתון
חרב אל הבי׳ על קסמהא וישתבשון דקטלין
כחרב בחרבא ייתון על גיברהא ויתברון:
תכלו חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל
הי׳ חרב הערב אשר בתוכה והיו לנשים
חרב אל אוצרתיה ובזזו

דכס

דקטלין בחרבא ייתון ערסוסוותהון
ועל רתכיהון ועל כל סמכוותא דבגוה
ויהון חלשין כנשיא דקטלין בחרבא
ייתון על בית גנזהא ויתבזזון: חרב
אל מימיה ויבשו כי ארץ פסילים
היא ובאימים יתהוללו: שרבא במהא
ויבשון ארי ארע צלמניא היא
ובטעוותא משתבחין: לכן ישבו
ציים את איים וישבו בה בנות
יענה ולא תשב עוד לנצח ולא
תשכון עד דור ודור: בכין יערען
תמון בחותלין וישריין בה בנת
נעמין ולא תתיב עוד לעלם ולא
תשרי עד דר ודר: כמהפכת אלהים
את סדם ואת עמרה ואת שכניה
נאם יהוה לא ישב שם איש ולא
יגור בה בן אדם: רחיק מימרי יתכון
כמא דרחיק יי ית סדום וית עמורה
וקרויהא אמר יי לא יתיב תמן אנש
ולא יתותב בה בר אנש: הנה עם
בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים
יעורו מירכתי ארץ: הא עמא אתי
מצפונא ועממין רברבין ומלכין
סגיאין ייתון בגלי מסיפי ארעא:

קשת וכידון יחזיקו אכזרי המה
ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל
סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה
עליך בת בבל: קשתן ותריסין
אחידין אכזראין אנון ולית להון
רחמין קלהון כימא באתרגושתיה
ועל סוסותא רכיבין מסדרין אנון
כגבר עביר קרבין עלך כנשתא
דבבל: שמע מלך בבל את שמעם
ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל
כיולדה: שמע מלכא דבבל ית
שמעהון ואתרשלא ידוהי עקא
אחדתיה הא כחבלין לילדתא: הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן אל
נוה איתן כי ארגיעה ארוצם מעליה
ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד
לפני: הא מלך במשריתיה יסק
עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא
וחאיל דיר רעין ארי בזמן אתינון
עלה ושלטוני אמני עלה ארי מן
כותי ומן די יערעינני ולית מלך
דאית ליה תקוף קדמי: לכן שמעו
עצת יהוה אשר יעץ אל בבל

ומחשבתיו אשר חשב אל ארץ
כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן
אם לא ישים עליהם נוה: בכין שמעו
מלכא דיי׳ דמלך על בבל ומחשבתיה
דחשיב על יתבי ארע כסדאי אם
לא יגררון ויקטלון תקיפי עממיא אם
לא יצדון עליהון מדורהון: מקול
נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה
בגוים נשמע: מקל דאתאחדת בבל
זעת ארעא וצווחתא בעממיא
אשתמעת: כה אמר יהוה
הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי
רוח משחית: כדנן אמר יי׳ הא אנא
מיתי על בבל ועל יתבי ארע כסדאי
קטולין דדם לבהון ושפירין בקומא
רוחהון מחבלא: ושלחתי לבבל זרים
וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו
עליה מסביב ביום רעה: ואשלח על
בבל בזוזין ויבזונה וירוקנון ית
ארעה ארי הוו עלה מסחור סחור
ביום ביש: אל ידרך ידרך הדרך
קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו
אל בחוריה החרימו כל צבאה:
לה ימתח דמתח קשתיה ולה יסק

בסריניה ולא תחוסון על עולימהא
גמרו כל משריתהא: ונפלו חללים בארץ
כשדים ומדקרים בחוצותיה: ויפלון
ויתרמון קטילין בארע כסדאי
ומטענין בשוקהא: כי לא אלמן
ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות
כי ארצם מלאה אשם מקדוש
ישראל: ארי לא שביקין בית ישראל
ובית יהודה מאלההון מיי׳ צבאות
ארי ארעהון אתמליאת חובי קטון
ממימר קדישא דישראל: נסו מתוך
בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו
בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול
הוא משלם לה: ערוקו מיגו בבל
ושיזיבו גבר נפשיה לא תלקון
בחובה ארי עדן פורענותא הוא
קדם יי׳ גמלא הוא משלים לה: כוס
זהב בבל ביד יהוה משכרת כל
הארץ מיינה שתו גוים על כן
יתהללו גוים: הא ככסא דדהבא
דהוא לגיג בבלמנא כן עלי חובה
דבבל בכין פורענו תקיפא עתידא
דשתי להון מן קדם יי׳ עתידין דיתרון
מנה דהון כל מלכי עממיא מכס

פורענותה ישתנן עממיא על כין
ישתגשון עממיא: פתאם נפלה
בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי
למכאובה אולי תרפא: בתכיף נפלת
בבל ואיתברת אילילו עלה סבו שעוף
לתברה מאם תתסי: רפאנו את בבל
ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו
כי נגע אל השמים משפטה ונשא
עד שחקים: אסינא ית בבל ולא
מתסיא שבקוהא ונזיל גבר לארעיה
ארי קריב לשמיא תברה ומנטל עד
שמי שמיא: הוציא יהוה את צדקתנו
באו ונספרה בציון את מעשה יהוה
אלהינו: גלא יי ית זכותנא איתו
ונשתעי בציון ית עובדא דיעביד
יי אלהנא: הברו החצים מלאו
השלטים העיר יהוה את רוח מלכי
מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה
כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו:
שננו גרריא מלו שלטיא אעד
יי ית רוח מלכי מדי ארי על בבל
רעותיה לחבלותה ארי פורענותא
דיי היא פורענות היכליה: אל חומת
בבל שאו נס החזיקו המשמר הקימו

שמרים הכינו הארבים כי גם זמם
יהוה גם עשה את אשר דבר אל
ישבי בבל: על שורי בבל זקופו
אתא אתקימו מטרתא אקימו
נטריא אתקימו חצנא ארי חשיב:
אף עבד ית דמליל על יתבי בבל:
שכנת על מים רבים רבת אוצרת
בא קצך אמת בצעך: דשריא על
מיין סגיאין סגיאן בית גנזהא מטא
יום תבריך עידן סעורן בשתיך:
נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם
מלאתיך אדם כילק וענו עליך
הידד: קיים יי צבאות במימריה
אלהין אמלינך משריית עממין
דסגיאין כזחלא וירימון עליך בקלהון
עשה ארץ בכחו מכין
תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים
אמר אלין דעבד ארעא שכליל
תבל בחכמתיה ובסכלתנותיה תלא
שמיא: לקול תתו המון מים בשמים
ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים
למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו:
לקל מתניה לכפת דמיין שם בו
בשמיא ומסיק ענני מסיפי ארעא

ברקין למטרא עבד ואפיק רוחין
מבית גנזוהי׃ נבער כל אדם מדעת
הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח בם׃ אטפשו כל עממיא
מלמדע חכמא בהית כל קיני
מלמעבד צלים ארי שקרא אתיכונון
ולא רוחא בהון׃ הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ למא
אינון עובד תולעיא בעדן דאסער
עליהון חוביהון ייבדון׃ לא כאלה
חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט
נחלתו יהוה צבאות שמו׃ לא כאלין
דאלהיה דיעקב ארי דברא כולא
הוא וישראל שבטא דאחסנתיה יי
צבאות שמו׃ מפץ אתה לי
כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי
בך ממלכות׃ מבדר את קדמי כרגא
דביה מני קרבא ואבדר בך עממין
ואחביל בך מלכון׃ ונפצתי בך סוס
ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו׃ ואבדר
בך סוסון ורכביהון ואבדר בך
רתכין ורכביהון׃ ונפצתי בך איש
ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי
בך בחור ובתולה׃ ואבדר בך גבר

ואיתא ואבדר בך סיב ועולים ואבדר
בך עולימין ובתולן׃ ונפצתי בך רעה
ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי
בך פחות וסגנים׃ ואבדר בך רעיא
ועדריה ואבדר בך אכר ופדניה
ואבדר בך שלטונין ותרכין׃ ושלמתי
לבבל ולכל יושבי כשדים את כל
רעתם אשר עשו בציון לעיניכם
נאם יהוה׃ ואשלים לבבל ולכל יתבי
ארע כסדאי ית כל בישתהון דעבדו
בציון לעיניכון אמר יי׃
הנני אליך הר המשחית נאם יהוה
המשחית את כל הארץ ונטיתי את
ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים
ונתתיך להר שרפה׃ הא אנא שלח
רגזי עלך כרכא מחבלא אמר יי
דמחביל ית כל ארעא ואריים ית
מחת גבורתי עלך ואמגרינך מן
תקפא ואתנינך לכרך יקידא׃ ולא
יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות
כי שממות עולם תהיה נאם יהוה׃
ולא יהבון מינך מלך למלכו ושלטון
לשלטנו ארי צדות עלם תהי אמר יי׃
שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים

השמיעו עליה ממלכות אררט
מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלו סוס כילק סמר׃ זקופו את
בארעא תקעו שופרא בעממיא
זמינו עלה עממיא בסרו עלה
מלכות ארע קרדו משרית חרמיני
והדיב זמינו עלה עבדי קרבא
דיהון סלקין סוסוותהון מכנפין הא
כזחלא דמצלהב׃ קדשו עליה גוים
את מלכי מדי את פחותיה ואת כל
סגניה ואת כל ארץ ממשלתו׃ ז
זמינו עלה עממיא ית מלכי מדי
ית שלטונהא וית כל טרטנהא וית
כל ארע שלטנה׃ ותרעש הארץ
ותחל כי קמה על בבל מחשבות
יהוה לשום את ארץ בבל לשמה
מאין יושב׃ ותזוע ארעא ותתמרע
ארי קמא על בבל מחשבתא דיי׳
לשואה ית ארעא דבבל לצדו מבלי
יתיב׃ חדלו גבורי בבל להלחם
ישבו במצדות נשתה גבורתם
היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו
בריחיה׃ אתמנעו גיברי בבל
מלאגחא יתיבו במצדיא אתברת
גבורתהון הוו חלשין כנשיא אתדלקא
בירניתהא אתברו עברהא׃ רץ
לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד
להגיד למלך בבל כי נלכדה עירו
מקצה׃ להיט לקדמות להיט ירהוט
ודמחוי לקדמות דמחוי לחואה
למלכא דבבל ארי אתכבישת
קרתיה מסופה׃ והמעברות נתפשו
ואת האגמים שרפו באש ואנשי
המלחמה נבהלו׃ ומגזתא אתאחידא
וית אגמיא אוקידו בנורא וגוברי
עבדי קרבא אתבהלו׃
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל בת בבל כגרן עת הדריכה
עוד מעט ובאה עת הקציר לה׃
ארי כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל כנשתא דבבל דמיא
לאדרא דמטא עדן אדרכותיה
עוד ציבחד כזעירו וייתון בוזזין עלה׃
אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך
בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנין
מלא כרשו מעדני הדיחנו׃ אמרת
ירושלם בזז נכסי ושיציני נבוכדנצר
מלכא דבבל כנשני כמן ריקן בלעני

כתנינא מלא בית גמיה מטוב ארעי
טלטלני: חמסי ושארי על בבל ב חמסי עליך
תאמר ישבת ציון ודמי אל ישבי
כשדים תאמר ירושלם: חטופי ובזוזי
על בבל תימר כנשתא דציון וחובת
דם זכי דאתאשיד בי על יתבי ארע
כסדאי תימר ירושלם: לכן
כה אמר יהוה הנני רב את ריבך
ונקמתי את נקמתך והחרבתי את
ימה והובשתי את מקורה: בכין
כדנן אמר יי' האנא דאין ית דינך
ומתפרע ית פורענותיך ואחריב
ית ימה ואיביש ית מבועהא: והיתה
בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה
מאין יושב: ותהי בבל ליגרין מדור
יורין צדו ואשתממו מבלי יתיב:
יחדו ככפירים ישאגו נערו כגורי
אריות: כחדא כארין ינהמון כבני
ארין ירימון קלהון: בחמם אשית
את משתיהם והשכרתים למען
יעלזו וישנו שנת עולם ולא יקיצו
נאם יהוה: איתא עליהון עקא ויהון
דמן לרויא בדיל דלא יהון תקיפין
וימותון מותא תנייתא ולא ייחון

לעלמא דאתי אמר יי': אורידם
ככרים לטבוח כאילם עם עתודים:
אמסרינון כתורין לקטלא כדכרין
עם גדין: איך נלכדה ששך ותתפש
תהלת כל הארץ איך היתה לשמה
בבל בגוים: איכדין אתכבישת בבל
ואתאחדת תשבחת כל ארעא
איכדין הות לצדו בבל בעממיא:
עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה:
סליק על בבל מלך במשריתיה דסגי
כמיא דימא באתרגושת גלוהי חפה:
היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה
ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר
בהן בן אדם: הואה קרוהא לצדו
ארע צדיא וחרבא ארעא דלא
יתיב בה כל אנש ולא יעבר בה בר
אנש: ופקדתי על בל בבבל והוצאתי
את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד
גוים גם חומת בבל נפלה: ואסער
על דפלחין לביל בבבל ואפיק ית
נכסוהי מניה ולא ישתמעון ליה
עוד עממיא אף שורי בבל יתרמון:
צאו מתוכה עמי ומלטו איש את
נפשו מחרון אף יהוה: פוקו מגוה

עמי ושיזיבו גבר ית נפשיה מתקוף
רגזא דיי׳ ופן ירך לבבכם ותיראו
בשמועה הנשמעת בארץ ובא
בשנה השמועה ואחרין בשנה
השמועה וחמס בארץ משל על
משל׃ ודלמא יזוע לבכון ותדחלון
מן קדם בסורתא דתשתמע בארע
ותיתי בשתא בסורתא ובתרוהי
בשתא בסורתא ויסגון חטופין בארע
ויקום שלטון על שלטון׃
לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי
בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה
יפלו בתוכה׃ בכין הא יומיא אתן
ואסער על צלמי בבל וכל ארעה
תחרוב וכל קטילהא יתרמון בגוה׃
ורננו על בבל שמים וארץ וכל
אשר בהם כי מצפון יבוא לה
השודדים נאם יהוה׃ וישבחון על
בבל שמיא וארעא וכל דבהון
ארי מצפונא ייתון עלה בזזין אמר
יי׃ גם בבל לנפל חללי ישראל גם
לבבל נפלו חללי כל הארץ׃ אף לבבל
אתרמיו קטילי ישראל אף לבבל
יתרמון קטילין בכל ארעא׃ פליטים

מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק
את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם׃
משיזביא מחרבא גלו לא תתעכבון
אדכרו מרחיק ית פלחנא דיי׳ וירושלם
תסק על לבכון׃ בשנו כי שמענו
חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו
זרים על מקדשי בית יהוה׃ בהיתנא
ארי שמענא חסודין חפו ת
אתכנעותנא אפנא ארי עלו נכראין
לבית מקדשא דיי׳׃
לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי
על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל׃
בכין הא יומיא אתן אמר יי׳ ואסער
על צלמהא ובכל ארעה יתרמון
קטילין׃ כי תעלה בבל השמים וכי
תבצר מרום עזה מאתי יבאו שודדים
לה נאם יהוה׃ ארי תבע בבל בנין
דרמין עד צית שמיא וארי
תכרוך כרכין תקיפין עד רומא
מן קדמי ייתון בזוזין עלה אמר יי׳
קול זעקה מבבל ושבר גדול
מארץ כשדים׃ קל צוחתא מבבל
ותברא רבא מארע כסדאי׃ כי
שדד יהוה את בבל ואבד ממנה

קול גדול והמון גליהם כמים רבים
נתן שאון קולם: ארי אבין יי ית כ״א
בבל ואביד מנה משרית עממין ב״ק
סגיאין ויהימון באתרגושא קלהון:
כי בא עליה על בבל שודד ונלכדו
גבוריה חתתה קשתותם כי אל ל
גמלות יהוה שלם ישלם: ארי אתו
עלה על בבל בזוזין ואתאחידו
גוברהא אתברא קשתתהון ארי
אלהא מרי גמליא יי שלמא ישלם
להון גמולהון: והשכרתי שריה
וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה
וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
המלך יהוה צבאות שמו: ואדרוי
רברבהא וחכימהא שלטונהא
וטרנהא וגיברהא וימותון מותא
תנינא ולא ייחון לעלמא דאתי אמר
מלכא יי צבאות שמו:
כה אמר יהוה צבאות חמות בבל ל
הרחבה ערער תתערער ושעריה
הגבהים באש יצתו ויגעו עמים
בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו:
כדנן אמר יי צבאות שורי בבל
פתיא אתחמהא יתחמרון ותרעהא

רמיא בנורא יתוקדון ויהון עממיא
לריקנו ומלכותא תסיף אישתא
וישתלהון: הדבר אשר צוה
ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן
מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך
יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו מ״ל
ושריה שר מנוחה: פתגמא דפקיד
ירמיה נביא ית שריה בר נריה בר
מחסיה כד אזל בשליחות צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה לבבל
בשתא רביעיתא למלכיה ושריה
רב תקרובתא: ויכתב ירמיהו את
כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל
ספר אחד את כל הדברים האלה
הכתובים אל בבל: וכתב ירמיה
ית כל בישתא דעתידא למיתי על
בבל על ספרא חד ית כל פתגמיא
האלין דכתיבין על בבל: ויאמר
ירמיהו אל שריה כבאך בבל
וראית וקראת את כל הדברים האלה:
ואמר ירמיה לשריה במיתך לבבל
ותחזי ותקרי ית כל פתגמיא האלין:
ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום
הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב

אלה
שמות
וירמ׳
ועד
בהמה
ושא
קר׳
עד
בהלה

למאלם ועד בהמה כי שממות
עולם תהיה: ותימר יי את גזרתא
על אתרא הדין לשיציותיה בדיל
דלא למהוי ביה יתיב למאנשא ועד
בעירא ארי צדות עלם תהי: והיה
ככלתך לקרא את הספר הזה
תקשר עליו אבן והשלכתו אל
תוך פרת: ויהי כשיציותך למקרי
ית ספרא הדין תקטר ביה אבנא
ותרמיניה לגו פרת: ואמרת ככה
תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה
ב אשר אנכי מביא עליה ויעפו
עד הנה דברי ירמיהו: ותימר כדין
תשתקע בבל ולא תקום מן קדם
בשתא דאנא מיתי עלה וישתלהון
עד הכא פתגמי נבואת ירמיה:
בן עשרים ואחת שנה
צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה
כת׳ מלך בירושלם ושם אמו חמוטל
חמיטל בת ירמיהו מלבנה: בר עסרין
וקר׳ וחדא שנין צדקיה כד מלך וחדא
חמוטל עסרי שנין מלך בירושלם ושם
אמיה חמוטל בת ירמיה מלבנה:
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר

עשה יהויקים: ועבד דביש קדיי
ככל דעבד יהויקים: כי על אף יהוה
היתה בירושלם ויהודה עד השליכו
אותם מעל פניו וימרד צדקיהו
במלך בבל: ארי על דארגיזו קדם
יי הוות בירושלם ויהודה עד דאגלי
יתהון מאלע בית שכינתיה ומרד
צדקיה במלכא דבבל: ויהי בשנה
התשיעית למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש בא נבוכדראצר
מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם
ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב:
והוה בשתא תשיעיתא למלכיה
בירחא עסיראה בעסרא לירחא
אתא נבוכדנצר מלכא דבבל הוא
וכל משריתיה לירושלם ושרו עלה
ובנו עלה כרקום סחור סחור: ותבוא
העיר במצור עד עשתי עשרה שנה
למלך צדקיהו: ועלת קרתא בצירא
עד חדא עסרי שנין למלכא צדקיה:
בחדש הרביעי בתשעה לחדש ה
ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם ריש
לעם הארץ: בירחא רביעאה כ״ל
בתשעה לירחא ותקף כפנא בקרתא

ולא הוה מיכל לעמא דארעא:
ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך
שער בין החמתים אשר על גן
המלך וכשדים על העיר סביב וילכו
דרך הערבה: ואתלעת קרתא וכל
גברי עבדי קרבא ערקו ונפקו מ
מקרתא בליליא באורח תרע בין
שוריא דעל גינתא דמלכא וכסדאי
שרן על קרתא סחור סחור ואזלו
באורח מישרא: וירדפו חיל כשדים
אחרי המלך וישגו את צדקיהו
בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו:
ורדפו משרית כסדאי בתר מלכא
ואדביקו ית צדקיה במישרי יריחו
וכל משריתיה אתבדרא מניה:
ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל
מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידברו
אתו משפטים: ואחדו ית מלכא
ואסיקו יתיה לות מלכא דבבל
לרבלת בארעא דחמת ומליל עמיה
פתגמי דינין: וישחט מלך בבל את
בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי
יהודה שחט ברבלתה: ונכס מלכא

דבבל ית בני צדקיה לעינוהי: ואף
כל רברבי יהודה כנס ברבלת: ואת
עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים
ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית
הפקדות עד יום מותו: וית עיני צדקיה
עור ואסריה בשישלן דנחש ואובליה
מלכא דבבל ויהביה בבית אסירי
עד יום מותיה: ובחדש החמישי
בעשור לחדש היא שנת תשע
עשרה שנה למלך נבוכדראצר
מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים
עמד לפני מלך בבל בירושלם:
ובירחא חמישאה בעסרא לירחא
היא שנת תשע עסרי שנין למלכא
נבוכדנצר מלכא דבבל אתא
נבוזראדן רב קטוליא קם קדם
מלכא דבבל בירושלם: וישרף את
בית יהוה ואת בית המלך ואת כל
בתי ירושלם ואת כל בית הגדול
שרף באש: ואוקיד ית בית מקדשא
דיי' וית בית מלכא וית כל בתי
ירושלם וית כל בתי רברביא אוקיד
בנורא: ואת כל חמות ירושלם סביב
נתצו כל חיל כשדים אשר את רב

רב טבחים: וית כל שורי ירושלם
סחור סחור תרעו כל משריית כסדאי
דעם רב קטוליא: ומדלות העם
ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך
בבל ואת יתר האמון הגלה
נבוזראדן רב טבחים: ומחשיכי
עמא וית שאר עמא דאשתארו
בקרתא וית שמיעיא דאשתמעו
על מלכא דבבל וית שאר המונא
אגלי נבוזראדן רב קטוליא: ומדלות
הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים
לכרמים וליגבים: ומחשיכי עמא
דארעא אשאר נבוזראדן רב קטוליא
למהוי מפלחין בחקלין ובכרמין: ואת
עמודי הנחשת אשר לבית יהוה
ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר
בבית יהוה שברו כשדים וישאו את
כל נחשתם בבלה: וית עמודי נחשא
דלבית מקדשא דיי וית בסיסיא וית
ימא דנחשא דבבית מקדשא דיי
תברו כסדאי ואובילו ית כל נחשתהון
לבבל: ואת הסרות ואת היעים ואת
המזמרות ואת המזרקות ואת

הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר
ישרתו בהם לקחו: וית דודיא וית
מגרופיתא וית מזמריא וית מזרקיא
וית בזיכיא וית כל מני נחשא דהוו
משמשין בהון נסיבו: ואת הספים
ואת המחתות ואת המזרקות
ואת הסירות ואת המנורת ואת
הכפות ואת המנקיות אשר זהב
זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים:
וית קולייא וית מחתיתא וית מזרקיא
וית דודיא וית מנרתא וית בזיכיא
וית מכילתא דדהבא דהבא ודכספא
כספא נסיב רב קטוליא: העמודים
שנים הים אחד והבקר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה
לא היה משקל לנחשתם כל
הכלים האלה: עמודיא תרין ימא
חד ותורי תריעסר דנחשא תחות
בסיסיא דעבד מלכא שלמה
לבית מקדשא דיי לא הוה
מתקל לנחשתהון דכל מניא האלין:
העמודים שמנה עשרה אמה
קומה העמד האחד וחוט שתים

עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע
אצבעות נבוב: עמודיא תמניא
עסרי אמין רומיה דעמודא חד
וחוט כושה תרתא עשרי אמין מקיף
ליה וסמכיה ארבע אצבען חליל:
וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת
האחד חמש אמות ושבכה ורמונים
על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה
לעמוד השני ורמונים: וקלכתהון
עלוהי דנחשא ורומיה דקלכתא
חדא חמיש אמין וסריגתא ורמוניא
על קלכתהון סחור סחור כולא נחשא
וכאלין לעמודא תנינא ורמוניא:
ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה
כל הרמונים מאה על השבכה סביב:
והוו רמוניא תשעין ושתה בעיברתא
כל רמוניא מאה על סריגתא סחור
סחור: ויקח רב טבחים את שריה
כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה
ואת שלשת שמרי הסף: ודבר רב
קטוליא ית שריה כהנא רבא וית
צפניה סגן כהניא וית תלתה אמרכליא:
ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה
פקיד על אנשי המלחמה ושבעה

אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו
בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא
את עם הארץ וששים איש מעם
הארץ הנמצאים בתוך העיר: ומן
קרתא דבר גוא אחד דהוה ממנא על
גוברי עבדי קרבא ושבעה גוברין
דחזן אפי מלכא דאשתכחו בקרתא
וית ספרא רבחילא דכניש ית עמא
דארעא ושתין גוברא מעמא דארעא
דאשתכחו בגו קרתא: ויקח אותם
נבוזראדן רב טבחים וילך אתם אל
מלך בבל רבלתה: ודבר יתהון
נבוזראדן רב קטוליא ואוביל יתהון
לות מלכא דבבל לרבלת: ויכה אתם
מלך בבל וימתם ברבלה בארץ
חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
ומחא יתהון מלכא דבבל וקטילינון
ברבלה בארעא דחמת וגלו דבית
יהודה מעל ארעהון:
זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת
שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים
ושלשה: דין עמא דאגלי נבוכדנצר
בשנת שבע יהודאי תלתה אלפין
עשרין ותלתה: בשנת שמנה עשרה

לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה
מאות שלשים ושנים׃ בשנת תמנא
עסרי לנבוכדנצר מירושלם נפשתא
תמני מאה תלתין ותרתין׃ בשנת
שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה
נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש
שבע מאות ארבעים וחמשה כל
נפש ארבעת אלפים ושש מאות׃
בשנת עסרין ותלת לנבוכדנצר אגלי
נבוזראדן רב קטוליא יהודאי נפשתא
שבע מאה ארבעין וחמיש כל
נפשתא ארבעה אלפין ושית מאה׃
ויהי בשלשים ושבע
שנה לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה
לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל
בשנת מלכתו את ראש יהויכין
מלך יהודה ויצא אתו מבית הכליא׃ הכלוא
והוה בתלתין ושבע שנין לגלות
יהויכין מלך שבטא דבית יהודה
בתלי עסר ירחין בעסרין וחמשה
לירחא רבי אויל מרודך מלכא דבבל
בשנת מלכותיה ית ריש יהויכין
מלך שבטא דבית יהודה ואפיק
יתיה מבית אסירי׃ וידבר אתו
טבות ויתן את כסאו ממעל
לכסא מלכים אשר אתו בבבל׃ המלכים ק
ומליל עמיה פתגמין תקנין ויהב
ית כרסוהי מעיל לכרסי מלכיא
דעמיה בבבל׃ ושנה את בגדי
כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל
ימי חיו׃ ושני ית לבושי אסוריה חייו
ואכל לחמא קדמוהי תדירא כל
יומי חיוהי׃ וארחתו ארחת תמיד
נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום
ביומו עד יום מותו כל ימי חיו׃
ושירוותיה שירוות תדירא
מתיהבין ליה מן קדם מלכא
דבבל פתגם יום ביומיה עד
יום מותיה כל יומי חיוהי׃

סכום הפסוקים שלספר ירמיהו
אלף ושלש מאות ושישים וחמשה
סימן אשסה

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחדש ואני בתוך הגולה על נהר
כבר נפתחו השמים ואראה מראות
אלהים׃ והוה בתלתין שנין לזמן
דאשכח חלקיה כהנא רבא ספרא
דאוריתא בבית מקדשא בעזרתא
תחות אולמא דהיכלא ביומי יאשיה
בר אמון מלך שבטא דבית יהודה
בתמוז בחמשה לירחא אמר
נביא ואנא בגו בני גלותא על נהר
כבר אתפתחו שמיא וחזית בחיזו
נבואה דשרת עלי חיזו יקר
שכינתא דיי׳ בחמשה לחדש
היא השנה החמישית לגלות המלך
יויכין׃ בחמשה לירחא היא שתא
חמישיתא לגלות מלכא יויכין׃ היה כת
היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הי
הכהן בארץ כשדים על נהר כבר
ותהי עליו שם יד יהוה׃ (מהוא) הוה פתגם מהוא
נבואה מן קדם יי׳ עם יחזקאל בר
בוזי כהנא בארעא דישראל תב
תנינות ואתמליל עמיה במדינת
ארע כסדאי על נהר כבר ושרת
עלוהי תמן רוח נבואה מן קדם יי׳׃

וארא והנה רוח סערה באה מן
הצפון ענן גדול ואש מתלקחת
ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל
מתוך האש׃ וחזית והא רוח עלעולא
אתי מצפונא ענן רב ואישתא
משתלהבא וזיהורא ליה סחור
סחור ומגו ענגא ומיגו עלעולא
כעין חשמלא מיגו אישתא׃
ומתוכה דמות ארבע חיות וזה
מראיהן דמות אדם להנה׃ ומגוה
דמות ארבע ברין וזין חזויהון
דמות אנשא להון׃ וארבעה פנים
לאחת וארבע כנפים לאחת להם׃
וארבעה אפין לחדא וארבעה
אפין לכל חדא וחד שתת עסר אפין
לבריתא חדא מנין אפיא דארבע
ברין שתין וארבעה אפין וארבעה
גפין לחדא וארבעה גפין לכל חד
וחד שתת עסר גפין לכל אפא
ואפא שתין וארבעה גפין לבריתא
חדא הוי מנין גפיא דארבע ברין
מאתן וחמשין ושתה גפין׃ ורגליהם
רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל
עגל ונצצים כעין נחשת קלל׃

ורגליהון רגלין כיונן ופרסת
רגליהון כפרסת רגלין סגלגלן
ומזיען עלמא במהכהון ומנצנצן
כעין נחש קלל: וידו אדם
מתחת כנפיהם על ארבעת
רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם:
וידין כידי אנשא עביד להון מתחות
גפיהון על ארבעה סטריהון למחתי
בהון גומרין דאשא מביני כחביא
מתחות רקיעא דעל רישיהון
למתן על חופני סרפיא למזרק על
אתר רשיעיא לאבדא חייביא
עברי מימריה ואפיהון וגפיהון שוי
לארבעתיהון: חברת אשה אל
אחתה כנפיהם לא יסבו בלכתן
איש אל עבר פניו ילכו: מכונן
חדא לקביל חדא גפיהון לא מתחזרן
במיזלהון בריא לקביל אפהא אזלא:
ודמות פניהם פני אדם ופני אריה
אל הימין לארבעתם ופני שור
מהשמאל לארבעתן ופני נשר
לארבעתן: ודמות אפיהון אפי
אנשא ואפי אריא עביד מימינא
לארבעתיהון ואפי תורא עביד

מסמלא לארבעתיהון ואפי נשרא
לארבעתיהון: ופניהם וכנפיהם
פרדות מלמעלה לאיש שתים
חברות איש ושתים מכסות את
גויתיהנה: ואפיהון וגפיהון פרישין
מלעילא לחיא תרתין מכונן חדא
ותרתין מכסין ית גויתהון: ואיש
אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה
שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו
בלכתן: ובריא לקביל אפהא אזלא
לאתר דהוי תמן רעוא למיזל
אזלן לא מתחזרן במיזלהון: ודמות
החיות מראיהם כגחלי אש בערות
כמראה הלפידים היא מתהלכת בין
החיות ונגה לאש ומן האש יוצא
ברק: ודמות בריתא חזויהון כגמרין
דאשא בערן כחיזו בעוריא אשתא
משתלהבא בין בריתא וזיהו דא
לאשתא ומן אשתא נפיק ברקא:
והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק:
ובריתא באשתלוחיהון למעבד
רעות רבונהון דאשרי שכינתיה
במרומא עילא מנהון באנפא
עינא למחזי חזרן ומקנן ית

עלמא ותיבן בריתא חרא וקלילן
כחיזו ברקא: וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו: וחזית בריתא והא
גלגל חד משתוי כמלרע לרום
שמיא בסטר בריתא לארבעה
אנפוהי: מראה האופנים ומעשיהם
כעין תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן בתוך האופן:
חיזו גלגליא ועובדיהון כעין אבן
טבא ודמות חד לארבעתיהון
וחזויהון ועובדיהון כמא דהוי
גלגל בגו גלגל: על ארבעת רבעיהן
בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: על
ארבעה סטריהון במיזלהון אזלין
לא מתחזרן במיזלהון: וגביהן וגבה
להם ויראה להם וגבתם מלאות
עינים סביב לארבעתן: וגביהון
שון לקבלא רקיעא ורומא להון
ודחילן אינון וגביהון מלן עינין
סחור סחור לארבעתיהון: ובלכת
החיות ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מעל הארץ

ינשאו האופנים: ובמיזך בריתא
אזלין גלגליא לקבלהון ובאתרמא
בריתא כמלרע לרום שמיא מתרמין
גלגליא: על אשר יהיה שם הרוח
ללכת ילכו שמה הרוח ללכת
והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח
החיה באופנים: על אתר דהוי תמן
רעוא למיזל אזלין תמן רעוא
למיזל וגלגליא מתרמין לקבלהון
ארי כרוח בריתא בגלגליא: בלכתם
ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים
לעמתם כי רוח החיה באופנים:
במיזלהון אזלין ובמקמהון קימין
ובאתרומיהון כמלרע לרום שמיא
מתרמין גלגליא לקבלהון ארי
כרוח בריתא בגלגליא: ודמות על
ראשי החיה רקיע כעין הקרח
הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה:
ודמות על רישי בריתא רקיעא
כעין גליד חסין מרכן על רישיהון
מלעילא: ותחת הרקיע כנפיהם
ישרות אשה אל אחתה לאיש שתים
מכסות להנה ולאיש שתים מכסות

להנה את גויתיהם: ותחות רקיעא
גפיהון מכונן חדא לקביל חדא
לחדא תרתין מכסין להון ולחדא
תרתין מכסין להון ית גויתהון: ואשמע
את קול כנפיהם כקול מים רבים
כקול שדי בלכתם קול המלה כקול ב חד
מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: חס
ושמעית ית קל גפיהון כקל מיין וחד מל
סגיאין כקלא מן קדם שדי במהכהון
קל מילולהון כד מודין ומברכין
ית רבונהון קיימא מרך עלמיא
כקל משרית מלאכי מרומא
במקמהון משתקן גפיהון: ויהי
קול מעל לרקיע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהן: ובזמן
דהוי רעוא קדמוהי לאשמעא קל
דביוא לעבדוהי נביי ישראל הוי
קלא ומשתמע מעילוי רקיעא
דעל רישיהון במקמהון משתקן
גפיהון מן קדם דבירא: וממעל ל
לרקיע אשר על ראשם כמראה
אבן ספיר דמות כסא ועל דמות
הכסא דמות כמראה אדם עליו
מלמעלה: ומעילוי רקיעא דעל

רישיהון כחיזו אבן טבא דמות
כרסיא ועל דמות כרסיא דמות
כמראה עלוהי (אדם) מלעילא: וארא
כעין חשמל כמראה אש בית לה
סביב ממראה מתניו ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה ראיתי
כמראה אש ונגה לו סביב: וחזית
כעין חשמלא כחיזו אשתא מגיו
לה סחור סחור חיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולעילא וחיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולרע חזיתי כחיזו אישתא
וזיהורא ליה סחור סחור: כמראה
הקשת אשר יהיה בענן ביום
הגשם כן מראה הנגה סביב הוא
מראה דמות כבוד יהוה ואראה
ואפל על פני ואשמע קול מדבר:
כחיזו קשתא דהוי בעננא ביומא
דמטרא כין חיזו זיהורא סחור סחור
הוא חיזו דמות יקרא דיי וחזית
ואשתטחית על אפי ושמעית קל
דמתמליל: ויאמר ח
אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר בטע בל

אתך: ואמר לי בר אדם קום על
רגלך ואמליל עמך: ותבא בי
רוח כאשר דבר אלי ותעמדני
על רגלי ואשמע את מדבר אלי:
ועלת בי רוחא כד מליל עמי
ואקימתני על רגלי ושמעית ית
דמתמלל עמי:
ויאמר אלי בן אדם שולח
אני אותך אל בני ישראל אל גוים
המורדים אשר מרדו בי המה
ואבותם פשעו בי עד עצם היום
הזה: ואמר לי בר אדם שלח אנא
יתך לוות בני ישראל לוות עממיא
סרבניא דסריבו על מימרי אינון
ואבהתהון מרדו במימרי עד כרן
יומא הדין: והבנים קשי פנים וחזקי
ג לב אני שולח אותך אליהם ואמרת
ב אליהם כה אמר אדני יהוה: ומתקרן
מ״ג בניא אינון חציפי אפין ותקיפי לבא
וחד אנא שלח יתך לותהון ותימר להון
חס כדנן אמר יי אלהים: והמה אם
ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי
המה וידעו כי נביא היה בתוכם:
ואינון אם יקבלון אולפן ואם יתמנעון

מלמחטי ארי עם סרבן אינון וידעון
ארי נביאה הוה ביניהון:
כד ואתה בן אדם אל תירא מהם
בא ומדבריהם אל תירא כי סרבים
וסלונים אותך ואל עקרבים אתה
יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם
אל תחת כי בית מרי המה: ואת
בר אדם לא תדחל מנהון ומפתגמיהון
לא תדחל ארי מסרבין ומקשן
לקבלך ובגו עמא דעובדיהון
דמן לעקרבין את יתיב ומפתגמיהון
לא תדחל ומן קדמיהון לא תתבר
ארי עם סרבן אינון: ודברת את
דברי אליהם אם ישמעו ואם
יחדלו כי מרי המה: ותתנבי ית
פתגמי נבואתי להון אם יקבלון
אולפן ואם יתמנעון מלמחטי ארי
עם סרבן אינון:
ואתה בן אדם שמע את אשר
אני מדבר אליך אל תהי מרי
כבית המרי פצה פיך ואכל את
אשר אני נתן אליך: ואת בר אדם
שמע ית דאנא ממליל עימך לא
תהי סרבן כעמא סרבנא ארכין

נפשך וקביל ית דאנא יהיב לך:
ואראה והנה יד שלוחה אלי ג ב
והנה בו מגלת ספר: וחזית והא מ״ל
דמות יד מתושטא לציד לותי וחד
והא ביה מגלת ספרא: ויפרש אתה ח״ק
לפני והיא כתובה פנים ואחור
וכתוב אליה קנים והגה והי: ופרס
יתה קדמי והיא כתיבא מאפהא
ומאחורהא מא דהוה מן שירויא
ומא דעתיד למיתי בסופא וכתיב
בה דאם יעברון בית ישראל על
אוריתא ישלטון בהון עממיא ואם
יעבדון ית אוריתא יעדי מינהון
אליא ודוונא ותינחתא: ויאמר
אלי בן אדם את אשר תמצא
אכול אכול את המגלה הזאת ולך
דבר אל בית ישראל: ואמר לי בר ב
אדם ית דמתיהיב לך קביל קביל גרפו
מא דכתיב במגלתא הדא ואיזיל
אתנבי על בית ישראל: ואפתח
את פי ויאכלני את המגלה הזאת:
ואדכינת ית נפשי ואחכמני ית
דכתיב במגלתא הדא: ויאמר אלי
בן אדם בטנך תאכל ומעיך ת

תמלא את המגלה הזאת אשר
אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי ל
כדבש למתוק: ואמר לי בר אדם
נפשך תסבע ומעך תמלי אם
תקביל מא דכתיב במגלתא הדא
דאנא יהיב לך וקבילתה והוו פתגמהא
בפומי כדבש חלי:
ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ח
ישראל ודברת בדברי אליהם: ואמר בסע
לי בר אדם איתא איזיל לות בני בק
ישראל ותתנבי בפתגמי נבואתי
להון: כי לא אל עם עמקי שפה
וכבדי לשון אתה שלוח אל בית
ישראל: ארי לא לות עם עמיקי
ממלל ויקירי לישן את שליח
לאתנבאה אלהין על בית ישראל:
לא אל עמים רבים עמקי שפה ג
וכבדי לשון אשר לא תשמע בלע
דבריהם אם לא אליהם שלחתיך
המה ישמעו אליך: לא לות עממין
סגיאין תקיפי ממלל ויקירי לישן
דלא תשמע פתגמיהון אלו לותהון
שלחתך אנון יקבלון מנך: ובית
ישראל לא יאבו לשמע אליך כי

אינם אבים לשמע אלי כי כל בית
ישראל חזקי מצח וקשי לב המה:
ובית ישראל לא ייבון לקבלא מנך
ארי ליתאינון צבן לקבלא למימרי
ארי כל בית ישראל חציפי אפין
ותקיפי לבא אינון: הנה נתתי את
פניך חזקים לעמת פניהם ואת
מצחך חזק לעמת מצחם: הא
יהבית ית בית אפך תקיף כקביל
בית אפיהון וית בית עינך חסין
כקביל בית עיניהון: כשמיר חזק
מצר נתתי מצחך לא תירא אותם
ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה:
כמא דשמירא תקיף מטנרא כין
יהבית ית בית עינך חסין כקביל
בית עיניהון לא תדחל מנהון ולא
תתבר מן קדמיהון ארי עם סרבן
אינון: ויאמר אלי
בן אדם את כל דברי אשר אדבר
אליך קח בלבבך ובאזניך שמע:
ואמר לי בר אדם ית כל פתגמי ד
דאמליל עימך קביל בלבך ובאדנך
שמע: ולך בא אל הגולה אל בני
עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם

ג כי חזקים נתתי את פניך כראי מזיק

כה אמר אדני יהוה אם ישמעו
ואם יחדלו: ואיתא איזיל לות בני
גלותא לוות בני עמך ותתנבי להון
ותימר להון כדנן אמר יי אלהים
אם יקבלון אלפן ואם יתמנעון מלמחטי
ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
ב רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו:
ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל
זיע סגי דמשבחין ואמרין בריך
יקרא דיי מאתר בית שכינתיה:
ג וקול כנפי החיות משיקות אשה
אל אחותה וקול האופנים לעמתם
וקול רעש גדול: וקל גפי בריתא
נקשין חד לחד וקל גלגליא לקבלהון
ב ורוח וקל זיע סגי: ורוח נשאתני ותקחני
ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה
עלי חזקה: ורוחא נטלתני ונסיבתני
ואזלית במרר בתקוף רוחי ונבואה
מן קדם יי עלי תקיפת: ואבוא אל
הגולה תל אביב הישבים אל נהר
ואשב כבר ואשר המה יושבים שם
ל ואשב שם שבעת ימים משמים
בתוכם: ואתית לות בני גלותא
לתל אביב דיתבין על נהר כבר

ונחית ביניהון אינון יתבין תמן
ויתיבית תמן שבעה יומין שתיק
ביניהון: ויהי מקצה שבעת ימים
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה מסוף שבעה יומין
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת
אתם ממני: בר אדם מליף מניתך
לבית ישראל ותקביל ממימרי
פתגם ותזהר יתהון מלמחטי קדמי:
באמרי לרשע מות תמות ולא
הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע
מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע ל
בעונו ימות ודמו מידך אבקש: וחט
בדאמרית לרשיעא ממת תמות
ולא אזהרתיה ולא מלילתא לאזהרא
רשיעא מאורחיה דרשעא לקימותיה
הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה
מן ידך אתבע: ואתה כי הזהרת
רשע ולא שב מרשעו ומדרכו
הרשעה הוא בעונו ימות ואתה ל
את נפשך הצלת: ואת ארי אזהרתא ובעו
רשיעא ולא תב מחוביה ומאורחיה

דרשעא הוא בחוביה ימות ואת
ית נפשך שיזיבתא: ובשוב צדיק
מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול ל
לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו
בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו ת״ו
אשר עשה ודמו מידך אבקש: ובד ל
יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר
ואתין תקלת חובין קדמוהי הוא
ימות ארי לא אזהרתיה בחוביה
ימות ולא ידכרן זכותיה דעבד ודמיה
מן ידך אתבע: ואתה כי הזהרתו
צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא
חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את ו׳ כת
נפשך הצלת: ואת ארי אזהרתיה י׳
לצדיקא בדיל דלא למחטי צדיקא
והוא לא חטא מיחא ייחי ארי
אזדהר ואת ית נפשך שיזיבתא:
ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי
קום צא אל הבקעה ושם אדבר
אותך: ושרת עלי תמן רוח נבואה
מן קדם יי ואמר לי קום פוק
לבקעתא ותמן אמליל עמך: ואקום ל
ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד
יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי

על נהר כבר ואפל על פני׃ וקמית
ונפקית לבקעתא והא תמן יקרא
דיי שרי כיקרא דחזיתי על נהר
כבר ואשתטחית על אפי׃ ותבא
בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי
ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך׃
ועלת בי רוחא ואקימתני על
רגלי ומליל עמי ואמר לי עול
איטמר בגו ביתך׃ ואתה בן אדם
הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך
בהם ולא תצא בתוכם׃ ואת בר
אדם הא גזירת פתגמי עלך כאסור
גדילין דאסרין בהון ולא תיפוק
ביניהון׃ ולשונך אדביק אל חכך
ונאלמת ולא תהיה להם לאיש
מוכיח כי בית מרי המה׃ ולישנך
אדביק לחכך ותשתוק ולא תהי
להון לגבר מוכח ארי עם סרבן
אינון׃ ובדברי אותך אפתח את
פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה השמע ישמע והחדל יחדל
כי בית מרי המה׃ ובמללותי
עמך ארכין ית כפשך ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים דמקביל יקביל

אלפן ודמתמנע יתמנע מלמחטי
ארי עם סרבן אינון׃
ואתה בן אדם קח לך לבנה
ונתתה אותה לפניך וחקות עליה
עיר את ירושלם׃ ואת בר אדם
סב לך אבנא ותתין יתה קדמך
ותצור עלה קרתא ית ירושלם׃
ונתתה עליה מצור ובנית עליה
דיק ושפכת עליה סללה ונתתה
עליה מחנות ושים עליה כרים
סביב׃ ותצור עלה בציר ותבני
עלה כרקום ותצבר עלה מליתא
ותשרי עלה משרין ומני עלה
אפרורון סחור סחור׃ ואתה קח לך
מחבת ברזל ונתתה אותה קיר
ברזל בינך ובין העיר והכינתה את
פניך אליה והיתה במצור וצרת
עליה אות הוא לבית ישראל׃ ואת
סב לך מסרית ברזל ותתין יתה
כותל ברזל בינך ובין קרתא ותתקין
ית אפך לה ותהי בצירא ותצור
עלה את היא לבית ישראל׃
ואתה שכב על צדך השמאלי
ושמת את עון בית ישראל עליו

מספר הימים אשר תשכב עליו
תשא את עונם ואת שכוב על
סטרך דסמלא ותשוי ית חובי
בית ישראל עלוהי מנין יומיא ד
דתשכוב עלוהי תקביל ית חוביהון:
ואני נתתי לך את שני עונם ל
למספר ימים שלש מאות ותשעים
יום ונשאת עון בית ישראל: ואנא
יהבית לך על חד תרין בחוביהון
למנין יומיא תלת מאה ותשעין יומין
ותקביל חובי בית ישראל: וכלית את
אלה ושכבת על צדך הימיני שנית
ונשאת את עון בית יהודה ארבעים
יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך:
ותשלים ית אלין ותשכוב על
סטרך דימינא תנינות ותקביל ית
חובי בית יהודה ארבעין יומין יומא
לשתא יומא לשתא יהבתינון לך:
ואל מצור ירושלם תכין פניך
וזרעך חשופה ונבאת עליה: ולציר
ירושלם תתקין אפך ודרעך תתקיף
ותתנבי עלה: והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך
עד כלותך ימי מצורך: והא גזירת

פתגמי עלך כאסור גדירן ולא
תתהפך מסטרך לסטרך עד
שלמותך ימי צירא: ואתה קח לך
חטין ושעורים ופול ועדשים ודחן
וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד
ועשית אותם לך ללחם מספר
הימים אשר אתה שוכב על צדך
שלש מאות ותשעים יום תאכלנו:
ואת סב לך חטין וסערין ופולא
וטלופחין ודוחן וכונתין ותתין
יתהון במנא חד ותעביד יתהון
לך למיכל מנין יומיא דאת שכיב
על סטרך תלת מאה ותשעין יומין
תיכלניה: ומאכלך אשר תאכלנו
במשקול עשרים שקל ליום מעת
עד עת תאכלנו: ומיכלך דתיכלניה
במתקל עסרין פלס ליום מעידן
עד עידן תיכלניה: ומים במשורה
תשתה ששית ההין מעת עד עת
תשתה: ומיא במכילא תשתי חד
מן שתא בהינא מעידן עד עידן
תשתי: ועגת שעורים תאכלנה
והיא בגללי צאת האדם תעגנה
לעיניהם: והורא דלחים סערין

תיכלנה והיא על גללי מפקת אנשא
תהרננה לעיניהון:
ויאמר יהוה ככה יאכלו בני
ישראל את לחמם טמא בגוים אשר
אדיחם שם: ואמר יי כדין ייכלון
בני ישראל ית מיכלהון מסאב בני
עממיא דאגלינון לתמן: ואמר
אהה אדני יהוה הנה נפשי לא
מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי
מנעורי ועד עתה ולא בא בפי
בשר פגול: ואמרית קביל בעותי יי
אלהים הא נפשי לא מסאבא ונבילא
ותבירא לא אכלית מזעורי ועד
כען ולא אכלית בסר מרחק:
ויאמר אלי ראה נתתי
לך את צפועי הבקר תחת גללי
האדם ועשית את לחמך עליהם:
ואמר לי חזי דיהבית לך ית גלי תוריא
חלף גלי אנשא ותעביד ית מיכלך
עליהון: ויאמר אלי
בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים
במשורה ובשממון ישתו: ואמר
לי בר אדם הא אנא תבר סעיד מיכלא

בירושלם וייכלון מיכלהון במתקל
ובצפא ומיא בצרו ובאשתממון
ישתון: למען יחסרו לחם ומים
ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: ב
בדיל דיחסרון להון מיכל ומשתי צבא השמי
ויצדון גבר ואחוהי ויתמסון בחוביהון:
ואתה בן אדם קח
לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה
לך והעברת על ראשך ועל זקנך
ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם:
ואת בר אדם סב לך חרב חריפא
מספר גלביא תסב לך ותעבר על
רישך ועל דקנך ותסב לך מוזנון
דמתקל ותפליגינון: שלשית באור
תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי
המצור ולקחת את השלשית תכה
בחרב סביבותיה והשלשית תזרה
לרוח וחרב אריק אחריהם: תלתא
בנורא תדליק בגו קרתא כמשלם
יומי צירא ותסב ית תלתא תקטיל
בחרבא סחרנהא ותלתא תבדר
לכל רוח דכין יתבדרון ודקטלין
בחרבא איגרי בתריהון: ולקחת
משם מעט במספר וצרת אתם

בכנפיך ותסב מתמן זעיר במנין ע
ותצור יתהון בכנפך: ומהם עוד וחד
תקח והשלכת אותם אל תוך דבכנפיך
האש ושרפת אתם באש ממנו
תצא אש אל כל בית ישראל:
ומנהון עוד תסב ותרמי יתהון
לגו נורא ותוקיד יתהון בנורא בכין
תיפוק אשתא על כל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה
זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה
וסביבותיה ארצות: כדנן אמר יי
אלהים דא ירושלם בגו עממיא
שויתה וסחור סחור לה מדינתא
ותמר את משפטי לרשעה מן
הגוים ואת חקותי מן הארצות
אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו
וחקותי לא הלכו בהם ואשניאו
ית דיני למחב בהון מן עממיא
ויתקימי מן מדינתא דבסחרנהא
ארי בדיני קצו וקימי לא הליכו
בהון: לכן כה אמר
אדני יהוה יען המנכם מן הגוים
אשר סביבתיכם בחקותי לא הלכתם
ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי

הגוים אשר סביבתיכם לא עשיתם:
בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דהבתון
מן עממיא דבסחרניכון בקימי לא
הלכתון וית דיני לא עבדתון וכנמוסי
עממיא דבסחרניכון לא עבדתון
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך ג
משפטים לעיני הגוים: בכין כדנן ירושלם צר
אמר יי אלהים האנא שלח רוגזי עלך ויזין
אף אנא ואעביד בגויך פורענות
דינין לעיני עממיא: ועשיתי בך
את אשר לא עשיתי ואת אשר לא
אעשה כמהו עוד יען כל תועבתיך ה
ואעביד ביך ית דלא עבדית וית חצ
דלא אעביד דכותה עוד חלף כל
תועבתיך: לכן אבות
יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו
אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי
את כל שאריתך לכל רוח: בכין
אבהן ייכלון בסר בניהון בגויך ובנא
ייכלון בסר אבהתהון ואעביד בך
פורענות דינין ואבדר ית כל שאר
עמין לכל רוח: לכן
חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען

את מקדשי טמאת בכל שקוציך
ובכל תועבתיך וגם אני אגרע ולא
תחוס עיני וגם אני לא אחמול:
בכין קיים אמר יי אלהים אם לא
חלף דמקדשי סאיבת בכל שקוצך
ובכל תועבתיך ואף אנא אקטוף
תקוף דרעיך ולא יחוס מימרי ואף
אנא לא ארחים: שלשתיך בדבר
ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית
בחרב יפלו סביבותיך והשלשית
לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם:
תלתיך במותא ימותון ובכפנא
ישתיצון בגויך ותלתא בחרבא
יתקטלון סחרנך ותלתא לכל רוח
אבדר ודקטלין בחרבא אגרי בתריהון:
וכלה אפי והנחותי חמתי בם
והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי
בקנאתי בכלותי חמתי בם: ויחול
רגזי ואניח חמתי בהון ואסיף וידעון
ארי אנא יי גזרית במימרי ואקיים
כד יחול רגזי בהון: ואתנך לחרבה
ולחרפה בגוים אשר סביבותיך
לעיני כל עובר: ואתנינך לחרבא
ולחיסודין כיני עממיא דבסחרנך

לעיני כל עדי: והיתה חרפה
וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר
סביבותיך בעשותי בך שפטים
באף ובחמה ובתוכחות חמה אני
יהוה דברתי: ותהון לחסודין
ולאתרברבא עלך צדו ואשתממו
לעממיא דבסחרנך כד אעביד בך
פורענות דינין ברגז ובחמא ובתקוף
רגז אנא יי גזרית במימרי: בשלחי
את חצי הרעב הרעים בהם אשר
היו למשחית אשר אשלח אתם
לשחתכם ורעב אסף עליכם
ושברתי לכם מטה לחם: בגיריותי
יתמחת כפנא מכתשין בישן
דמתקנין לחבלא דאשלח יתהון
לחבלותכון וכפנא אוסיף עליכון
ואתבר לכון סעיד מיכלא: ושלחתי
עליכם רעב וחיה רעה ושכלך
ודבר ודם יעבר בך וחרב אביא
עליך אני יהוה דברתי: ואשלח
עליכון כפנא וחיתא בשתא
ויתכלונך ומותא וקטולא יעדון
בך ודקטולין בחרבא איתי עלך אנא
יי גזרית במימרי:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אליהם׃ בר אדם
קביל נבואה על טורי ישראל ואתנבי
עליהון׃ ואמרת הרי ישראל שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות
הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי
במותיכם׃ ותימר טורי ישראל
קבילו פתגמא דיי אלהים כדנן
אמר יי אלהים לטוריא ולרמתא
לנחליא ולחיליא האנא מיתי עליכון
דקטלין בחרבא ואוביד במתכון׃
ונשמו מזבחותיכם ונשברו
חמניכם והפלתי חלליכם לפני
גלוליכם׃ ויצדון איגוריכון ויתברון
חנסניכון וארמי קטיליכון קדם
פיגור טעותכון׃ ונתתי את פגרי
בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את
עצמותיכם סביבות מזבחותיכם׃
ואתין ית פגרי בני ישראל קדם פיגור
טעותהון ואבדר ית גרמיכון סחרנות
איגוריכון׃ בכל מושבותיכם הערים
תחרבנה והבמות תישמנה למען
יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו
ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם
ונמחו מעשיכם׃ בכל מותבניכון
קרויא יחרבן ובמתא יצדין בדיל
דיחרבון ויצדון איגוריכון ויתברון
ויבטלן טעותכון ויתקטמון חנסניכון
ויתמחון עובדיכון׃ ונפל חלל
בתוככם וידעתם כי אני יהוה׃
ויתרמון קטילין ביניכון וידעון ארי
אנא יי׃ והותרתי בהיות לכם פליטי
חרב בגוים בהזרותיכם בארצות׃
ואשאר במהוי לכון משיזבי חרבא
ביני עממיא באתבדוריכון במדינתא׃
וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר
נשבו שם אשר נשברתי את לבם
הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם
הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם׃
וידכרון משיזביכון דחלתי ביני
עממיא דאשתביאו לתמן דתברית
ית לבהון טפשא דסטא מבתר
פולחני ויתחיו עיניהון דטעאה
בתר טעותהון וירנקון ויהון חזן

על בשתא דעבדו לכל תועבתהון׃
וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי
לעשות להם הרעה הזאת׃ וידעון
ארי אנא יי׳ לא למגן גזרית במימרי
למעבד להון בשתא הדא׃
כה אמר אדני יהוה הכה
בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל
כל תועבות רעות בית ישראל
אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו׃
כדנן אמר יי׳ אלהים טפח בידך
ורפוס ברגלך ואמרו ווי על כל תועבת
בישת בית ישראל דבחרבא בכפנא
ובמותא יתרמון׃ הרחוק בדבר ימות
ל׳ ומל׳ והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור
ברעב ימות וכליתי חמתי בם׃
דרחיק במותא ימות ודקריב בחרבא
יתקטיל ודישתאר ודיעול לכרכי
צירא בכפנא ימות ואחול רגזי בהון׃
וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם
ל׳ כמס בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם
וכל אל כל גבעה רמה בכל ראשי
ק׳ כות ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת
כר כל אלה עבתה מקום אשר נתנו
מן חל ולקרנות מזבחותיכם שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃

ותידעון ארי אנא יי׳ במהוי קטיליהון
בגו פגור טעותהון סחרנות אגוריהון
על כל רמא מנטלא בכל רישי טוריא
ותחות כל אילן עבוף ותחות כל
בטמא מעפיא אתר דיהבו תמן
קורבנין לכולהון לכל טעותהון׃ ונטיתי
ל׳ את ידי עליהם ונתתי את הארץ
שממה ומשמה ממדבר דבלתה
בכל מושבותיהם וידעו כי אני
יהוה׃ ואריים ית מחת גבורתי עליהון
ואתין ית ארעא לצדו ואשתממו
ממדבר דבלת בכל מותבניהון
וידעון ארי אנא יי׳׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר׃
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
לאדמת ישראל קץ בא הקץ על
ארבע ארבעת כנפות הארץ׃ ואת בר אדם
ל׳ כדנן אמר יי׳ אלהים לארעא דישראל
קצא מטא מטת פורענות קיצא
כה למיתי על ארבע רוחי ארעא׃ עתה
ריש הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך
כיס כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבתיך׃
כען מטת פורענות קצא למיתי

עלך ואשלח רגזי בך ואתפרע
מנך כאורחתיך ואתין עלך ית
כל תועבתיך׃ ולא תחוס עיני
עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך
אתן ותועבותיך בתוכך תהיין ו׳
וידעתם כי אני יהוה׃ ולא יחוס
מימרי עלך ולא ארחים ארי חוב
אורחתיך עלך אתין ומורענות
תועבתך בגויך יהוין ותדעין ארי
אנא יי׃ כה אמר אדני ד
יהוה רעה אחת רעה הנה באה׃ בטע
כדנן אמר יי אלהים בשתא בתר בסף
בשתא הא אתיא׃ קץ בא בא הקץ
הקיץ אליך הנה באה׃ קצא מטא
מטת פורענות קצא למיתי עלך
הא אתיא׃ באה הצפירה אליך ב
יושב הארץ בא העת קרוב היום חד
מהומה ולא הד הרים׃ אתגליאת מ״ל
מלכותא עלך יתיב ארעא מטא וחד
עדן תבוא קריב יום אתרגושא חס
ולית לאשתזבא במעדי טוריא׃ ואין
עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך בענ׳
וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל תועבתיך׃

כען מקריב אשפוך חמתי עלך
ויחול רגזי בך ואתפרע מנך
כאורחתך ואתין עלך ית כל
תועבתיך׃ ולא תחוס עיני ולא
אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך
בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה
מכה׃ ולא יחוס מימרי ולא ארחים
כחובי אורחתיך עלך אתין ופורענות
תועיבתיך בגויך יהויין ותדעין ארי
אנא יי׳ איתיתי עליכון מחא׃ הנה
היום הנה באה יצאה הצפרה צץ
המטה פרח הזדון׃ הא יום פורענותא
הא אתיא אתגליאת מלכותא צמח
שלטנא הופע רשעא׃ החמס
קם למטה רשע לא מהם ולא
מהמונם ולא מהמהם ולא נה
בהם׃ חטופין קמו למסעד רשיען
לא מנהון ולא מאתרגושתהון
ולא מבניהון ולא מבני בניהון׃
בא העת הגיע היום הקונה אל
ישמח והמוכר אל יתאבל כי
חרון אל כל המונה׃ מטא עידן
תשלמת חובין קריב יום פורענות
חטאין זבנא לא יחדי ומזבננא

לא ידוי ארי רגז מן קדמי על כל
אתרגושתהון: כי המוכר אל
הממכר לא ישוב ועוד בחיים
חיתם כי חזון אל כל המונה לא
ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו:
ארי מזבננא לזבנה לא יתוב ועד
דאינון חיין ידרנון בגויתהון ארי
נבייא מתנבן על כל אתרגושתהון
ולא יתבין וגבר בחוביה נפשיה תיבין
מתרען ועד דאנון קיימין בתיובתא
לא מתקפין: תקעו בתקוע והכין ב וחד הכין
הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני
אל כל המונה: נפקין באצוחות
קרנא ומתקנין במני זינא ולית
דאזיל לקרבא ארי רגז מן קדמי
על כל אתרגושתהון: החרב בחוץ
והדבר והרעב מבית אשר בשדה
בחרב ימות ואשר בעיר רעב
ודבר יאכלנו: חרבא מלברא
ומותא וכפנא מלגו דבחקלא
בחרבא יתקטיל ודבקרתא כפנא
ומותא ישיצינה: ופלטו פליטיהם
והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם
המות איש בעונו: ומשיזבא ל וכת ין

ישתיזבון מנהון ויהון על טוריא
כיוני חיליא כלהון מנהמין גבר
בחובי נפשיה: כל הידים תרפינה
וכל ברכים תלכנה מים: כל ידיא
יתרשלן וכל רכוביא יתאשדן
כמיא: וחגרו שקים וכסתה אותם
פלצות ואל כל פנים בושה ובכל
ראשיהם קרחה: ויסרון סקין
ותחפיתהון אתכנעותא ועל כל
אפיהון בהתא ובכל רישיהון מרט:
כספם בחוצות ישליכו וזהבם
לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל
להצילם ביום עברת יהוה נפשם
לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי
מכשול עונם היה: כספהון בשוקין
ירמון ודהבהון לא יכול לשיזבותהון
ביום רגזא דיי: נפשהון לא יסבען
ומעיהון לא ימלון ארי לתקלת
חובין יהי: וצבי עדיין לגאון שמהו
וצלמי תועבתם שקוציהם עשו
בו על כן נתתיו להם לנדה: וחדות
תקוניה ליקר יהבתיה ואנון צלמי
תועבתהון שקוציהון עבדו ביה
על כן יהבתיה להון לבוסרן:

ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי
הארץ לשלל וחללוה: ואמסרניה וחללוהו
ביד רשיעין למבז ולחייבי ארעא
לעדי ויחלוניה: והסבותי פני מהם
וחללו את צפוני ובאו בה פריצים
וחללוה: ואסליק שכינתי מנהון
על דאחילו ית ארע בית שכינתי
וייעלון בה רשיעין ויחלונה:
עשה הרתוק כי
הארץ מלאה משפט דמים והעיר
מלאה חמס: עביד שישלן ארי
ארעא אתמליאת חייבי קטול
וקרתא אתמליאת חטופין: והבאתי
רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי
גאון עזים ונחלו מקדשיהם: ואיתי
מבאישי עממיא ויחסנון ית
בתיהון ואבטיל רבות רשיעין
ויתחלון מקדשיהון: קפדה בא
ובקשו שלום ואין: אתקפדת מטת
ויבעון שלמא ולית: הוה על הוה
תבוא ושמעה אל שמועה תהיה
ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד
מכהן ועצה מזקנים: תבר על
תבר ייתי ובסורתא על בסורתא

תהי ויבעון אלפן מספר ואוראה
תפסוק מכהין ומילך מחכימים:
המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה
וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם
אעשה אתם ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוה: מלכא יתאבל
ורבא ילבש צדו וידי עמא דארעא
יתבהלן מאורחהון אעביד עמהון
ובנמוסיהון אתפרע מנהון וידעון
ארי אנא יי: ויהי
בשנה הששית בששי בחמשה
לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה
יושבים לפני ותפל עלי שם יד
אדני יהוה: והוה בשתא שתיתאה
בשתיתאה בחמשה לירחא אמר
נביא אנא יתיב בביתי וסבי בית
יהודה יתבין קדמי ושרת עלי
תמן רוח נבואה מן קדם יי אלהים:
ואראה והנה דמות כמראה אש
ממראה מתניו ולמטה אש
וממתניו ולמעלה כמראה זהר
כעין החשמלה: וחזית והא דמות
כחיזו אשתא חיזו יקר דלא
יכלא עינא למחזי ולא אפשר

לאסתכלא ביה ולרע חיזו אישתא
וחיזו יקר דלא יכלא עינא למחזי
ולא אפשר לאסתכלא ביה ולעילא
כחיזו זיהורא כעין חשמלא: וישלח
תבנית יד ויקחני בציצת ראשי
ותשא אתי רוח בין הארץ ובין
השמים ותבא אתי ירושלמה
במראות אלהים אל פתח שער
הפנימית הפונה צפונה אשר שם
מושב סמל הקנאה המקנה: ואושיט
דמות יד ואחדני בסער רישי
ונטלתיתי רוחא בין ארעא ובין
שמיא ואעילתיתי לירושלם
בחיזו נבואה דשרת עלי מן קדם
יי במעלנא דתרעא גואה דמתפני
לצפונא דתמן מיתב צלם קנאתא
דמרגזין: והנה שם כבוד אלהי
ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה: והא תמן יקר אלהא
דישראל כחזוא דחזיתי בבקעתא:
ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך
דרך צפונה ואשא עיני דרך
צפונה והנה מצפון לשער המזבח
סמל הקנאה הזה בבאה: ואמר

לי בר אדם זקוף כען עינך לאורח
צפונא וזקפית עיני לאורח צפונא
והא מצפונא לתרע מרבח צילם
קנאתא הדין במעלנא: ויאמר
אלי בן אדם הראה אתה מה הם
עשים תועבת גדלות אשר בית
ישראל עשים פה לרחקה מעל
מקדשי ועוד תשוב תראה
תועבות גדלות: ואמר לי בר אדם
החזי את מא דאינון עבדין תועבן
דרברבן דבית ישראל עבדין כא
לאתרחקא מעל מקדשי ועוד
תתוב תחזי תועיבן דרברבן:
ויבא אתי אל פתח
החצר ואראה והנה חר אחד בקיר
ואעיל יתי לתרע דרתא וחזית
והא חורא חד בכתלא: ויאמר
אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר
בקיר והנה פתח אחד: ואמר לי
בר אדם חתור כען בכותלא וחתרית
בכתלא והא תרעא חד: ויאמר
אלי בא וראה את התועבות
הרעות אשר הם עשים פה:
ואמר לי עול וחזי ית תועיבתא

בישתא דאינון עבדין הכא׃ ואבוא
ואראה והנה כל תבנית רמש
ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל
מחקה על הקיר סביב סביב׃
ועלית וחזית והא כל דמות רחיש
ובעירא שקוצין וכל טעותא דפלחין
להון בית ישר׳ מצירין על כותלא
סחור סחור׃ ושבעים איש מזקני
בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד
בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו
בידו ועתר ענן הקטרת עלה׃
ושבעין גוברא מסבי בית ישראל
ויאזניה בר שפן קאים ביניהון
קימין קדמיהון וגבר מחתיתיה
דקטורתא בידיה ויטור ענן
קטורתא סליק׃ ויאמר אלי
הראית בן אדם אשר זקני בית
ישראל עשים בחשך איש בחדרי
משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה
אתנו עזב יהוה את הארץ׃ ואמר
לי החזיתא בר אדם דסבי בית
ישר׳ עבדין בקבלא גבר
באדרון בית משכביה ארי
אמרין לא גלן עובדנא קדם יי׳׃

רחיק יי׳ ית׳תבי ארעא׃ ויאמר אלי
עוד תשוב תראה תועבות גדלות
אשר המה עשים׃ ואמר לי עוד
תתוב תחזי תועיבן רברבן דאינון
עבדין׃ ויבא אתי אל פתח שער
בית יהוה אשר אל הצפונה והנה
שם הנשים ישבות מבכות את
התמוז׃ ואעיל יתי במעלנא דתרע
בית מקדשא דיי׳ דפתיח לצפונא
והא תמן נשיא יתבן מבכין ית
תמוזא׃ ויאמר אלי הראית
בן אדם עוד תשוב תראה תועבות
גדלות מאלה׃ ואמר לי החזיתא בר
אדם עוד תתוב תחזי תועיבן רברבן
מאלין׃ ויבא אתי אל חצר בית
יהוה הפנימית והנה פתח היכל
יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים
וחמשה איש אחריהם אל היכל
יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם
קדמה לשמש׃ ואעיל יתי לדרת
בית מקדשא דיי׳ גויתא והא תרע
היכלא דיי׳ בין אולמא ובין מדבחא
בעסרין וחמשה גוברא אחוריהון
להיכלא דיי׳ ואפיהון למדנחא והא

אינון מתחברין סגדין למדנחא
לשמשא: ויאמר אלי הראית בן
אדם הנקל לבית יהודה מעשות
את התועבות אשר עשו פה כי
מלאו את הארץ חמס וישבו
להכעיסני והנם שלחים את
הזמורה אל אפם: ואמר לי
החזיתא בר אדם הזעיר לבית יהודה
מלמעבד ית תועיבתא דעבדו כא
ארי מלו ית ארעא חטופין ותבו
לארגזא קדמי והא אינון מיתן בהתא
לאפיהון: וגם אני אעשה בחמה
לא תחוס עיני ולא אחמול וקראו
באזני קול גדול ולא אשמע אותם:
ואף אנא אעביד ברגז לא יחוס
מימרי ולא ארחים ויצלון קדמי
בקל רב ולא אקביל צלותהון: ויקרא
באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות
העיר ואיש כלי משחתו בידו:
ואכלי ואנא שמע קל רב למימר
אתקרבו דממנן על קרתא וגבר
מן חיבוליה בידיה: והנה ששה
אנשים באים מדרך שער העליון
אשר מפנה צפונה ואיש כלי
מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש
בדים וקסת הספר במתניו ויבאו
ויעמדו אצל מזבח הנחשת: והא
שתה גוברין אתן מאורח תרעא
עלאה דפתיח לציפונא וגבר מן
בדוריה בידיה וגברא חד ביניהון
לביש לבושין ומינקס ספרא כ
בחרציה ועלו וקמו בסטר מדבחא
דנחשא: וכבוד אלהי ישראל נעלה
מעל הכרוב אשר היה עליו אל
מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבוש
הבדים אשר קסת הספר במתניו:
ויקר אלהא דישראל אסתלק מכרובא
דהוה שרי עלוהי כית קודש קודשיא
ושרא מעיל לקביל סקופת ביתא
וקרא לגוברא דלביש לבושיא ד
דפנקס ספרא בחרציה:
ויאמר יהוה אלו עבר בתוך
העיר בתוך ירושלם והתוית תו על
מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים
על כל התועבות הנעשות בתוכה:
ואמר יי׳ ליה עיבר בגו קרתא בגו
ירושלם ותרשום תוא על בית עיני
גובריא דמתאנחין ודמזדנקין על

על כל תועיבתא דאתעבידא
בגוה׃ ולאלה אמר באזני עברו
בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם
ואל תחמלו׃ ולאלין אמר ואנא
שמע עיברו בקרתא בתרוהי
וקטולו לא תחוס ולא תרחמון׃ זקן
בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו
למשחית ועל כל איש אשר עליו
התו אל תגשו וממקדשי תחלו
ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני
הבית׃ סבעולים ובתולה וטפלא
ונשיא תקטלון לחבלא ועל כל
גוברא דעלוהי רושם תוא לא תקרבון
ומבית מקדשי תשרון ושריאו
בגובריא סביא דקדם ביתא׃ ויאמר
אלהם טמאו את הבית ומלאו את
החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר׃
ואמר להון סאיבו ית ביתא ומלו ית
דרתא קטילין פוקו ונפקו וקטילו
בקרתא׃ ויהי כהכותם ונשאר
אני ואפלה על פני ואזעק ואמר
אהה אדני יהוה המשחית אתה
את כל שארית ישראל בשפכך
את חמתך על ירושלם׃ והוה

כד קטלותהון ואשתארית אנא וי
ואשתטחית על אפי וצוחית ואמרית
קביל בעותי יי אלהים המחבל את
ית כל שארא דישראל במשפכך
ית חמתך על ירושלם׃ ויאמר אלי
עון בית ישראל ויהודה גדול במאד
מאד ותמלא הארץ דמים והעיר
מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה
את הארץ ואין יהוה ראה׃ ואמר
לי חובי בית ישראל ויהודה תקיפו
בה לחדא לחדא ואתמליאת ארעא
חובי קטול וקרתא אתמליאת
אסטיות דין ארי אמרו רחיק יי ית
יתבי ארעא ולית הוא גליא קדם יי׃
וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל
דרכם בראשם נתתי׃ ואף אנא
לא יחוס מימרי ולא ארחים פורענות
אורחהון ברישהון יהבית׃ והנה
האיש לבוש הבדים אשר הקסת
במתניו משיב דבר לאמר עשיתי
כאשר צויתני׃ והא גוברא דלביש
לבושיא דפנקסא בחרציה מתיב
פתגמא למימר עבדית כמא
דפקידתני׃ וארא ה

והנה אל הרקיע אשר על ראש
הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות
כסא נראה עליהם: וחזית והא
ברקיעא דעל ריש כרוביא כאבן
טבא כחיזו דמות כרסיא אתחזי
עליהון: ויאמר אל האיש לבוש
הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל
אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי ל
אש מבינות לכרבים וזרק על העיר י״א
ויבא לעיני: ואמר לגוברא דלביש וכל
לבושיא ואמר עול לביני גלגלא וגנותי
לתחות כרובא ומלי חופנך גמרין לית
דאשא מביני כרוביא וזרוק על כר
קרתא ועל ואנא חזי: והכרבים מן חד
עומדים מימין לבית בבאו האיש
והענן מלא את החצר הפנימית:
וכרוביא קימין מדרומא לביתא
במיעל גוברא וענן אמטרתא
אתמליאת ית דרתא גויתא: וירם
כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן
הבית וימלא הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד יהוה: ואסתלק
יקרא דיי׳ בכרובא דהוה שרי עלוהי
ושרא מעיל לקביל סקופת ביתא

ואתמלי ביתא ית ענן אמטרתא
ודרתא אתמליאת ית זיהור יקרא
דיי׳: וקול כנפי הכרובים נשמע עד
החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו:
וקל כנפי כרוביא אשתמע עד
דרתא בריתא כקלא מן קדם שדי
במלולא: ויהי בצותו את האיש
לבש הבדים לאמר קח אש מבינות
לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד
אצל האופן: והוה בפקדותיה ית
גוברא דלביש לבושיא למימר סב
אשתא מביני גלגליא מביני כרוביא
ועל וקם בסטר גלגלא: וישלח
הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל
האש אשר בינות הכרובים וישא
ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח
ויצא: ואושיט כרובא ית ידיה
מביני כרוביא לאשתא דביני
כרוביא ונסיב ויהב לחופני דלביש
לבושיא ונסיב ונפק: וירא לכרובים ל
תבנית יד אדם תחת כנפיהם: ואתחזי
לכרוביא דמות יד אנשא תחות
גפיהון: ואראה והנה ארבעה אופנים
אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב

אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד
ומראה האופנים כעין אבן תרשיש׃
וחזית והא ארבעה גלגליא בסטר
כרוביא גלגל חד בסטר כרובא חד
וגלגל חד בסטר כרובא חד וחיזו
גלגליא כעין אבן טבא׃ ומראיהם
דמות אחד לארבעתם כאשר
יהיה האופן בתוך האופן׃ וחזויהון
דמות חד לארבעתיהון כמא דהוי
גלגל בגו גלגל׃ בלכתם אל ארבעת
רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי
המקום אשר יפנה הראש אחריו
ילכו לא יסבו בלכתם׃ במיזלהון על
ארבעה סטריהון אזלין לא מתהזרין
במיזלהון ארי לאתרא דמית פני
קדמאה בתרוהי אזלין לא מתהזרין
במיזלהון׃ וכל בשרם וגבהם וידיהם
וכנפיהם והאופנים מלאים עינים
סביב לארבעתם אופניהם׃ וכל
בסרהון וגביהון ואשלתהון וכנפיהון
וגלגליא מלן עינין סחור סחור
לארבעתיהון דגלגליא׃ לאופנים
להם קורא הגלגל באזני׃ לאופניא
להון אתקרי גלגליא ואנא שמע׃

וארבעה פנים לאחד פני האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי
פני אריה והרביעי פני נשר׃ וארבעה
אפין לחד אפא חד אפי כרובא ואפי
תנינא אפי אנשא ותליתאה אפי
אריא ורביעאה אפי נשרא׃ וירמו
הכרבים היא החיה אשר ראיתי
בנהר כבר׃ ואתרמו כרוביא אנין
בריתא דחזיתי בנהר כבר׃ ובלכת
הכרבים ילכו האופנים אצלם
ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום
מעל הארץ לא יסבו האופנים גם
הם מאצלם׃ ובמיזל כרוביא אזלין
גלגליא לקבלהון ובמטל כרוביא
ית גפיהון לאתרמא כמלרע לרום
שמיא לא מתהזרין גלגליא אף
אינון מקבלהון׃ בעמדם יעמדו
וברומם ירומו אותם כי רוח החיה
בהם׃ במקמהון קימין ובאתרומיהון
מתרמין עימהון ארי כרוח בריתא
בהון׃ ויצא כבוד יהוה מעל מפתן
הבית ויעמד על הכרובים׃ ואסתלק
יקרא דיי דהוה שרי מעיל לקביר
ספוכת ביתא ושרא על כרוביא׃

ל מ״ל וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו
מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער בית
יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה: ונטלו כרוביא
ית גדפיהון ואיתרמו כמלרע לרום
שמיא ואנא חזי במפקהון וגלגליא
לקבלהון וקם במעלנא דתרע בית
מקדשא דיי׳ מדנחאה ויקר אלהא
דישראל עליהון מלעילא: היא החיה
אשר ראיתי תחת אלהי ישראל
בנהר כבר ואדע כי כרובים המה:
אנין בריתא דחזיתי תחות יקר
אלהא דישראל בנהר כבר וידעית
ארי כרוביא אנון: ארבעה ארבעה
פנים לאחד וארבע כנפים לאחד
ודמות ידי אדם תחת כנפיהם:
ארבעה ארבעה אפין לחד וארבעה
גפין לחד ודמות ידי אנשא תחות
גפיהון: ודמות פניהם המה הפנים
אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם
ג ואותם איש אל עבר פניו ילכו:
ב מ״ל ודמות אפיהון אינון אפיא דחזיתי
יחד חס על נהר כבר חזויהון ואינון בריא

לקביל אפהא אזלא: ותשא אתי רוח
ותבא אתי אל שער בית יהוה
הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח
השער עשרים וחמשה איש ואראה
בתוכם את יאזניה בן עזר ואת
פלטיהו בן בניהו שרי העם: ונטלת
יתי רוחא ואעילתיני לתרע בית
מקדשא דיי׳ מדנחאה דפתיח
למדנחא והא במעלנא דתרעא
עסרין וחמשה גוברא וחזיתי ביניהון
ית יאזניה בר עזור וית פלטיה בר
בניה רברבי עמא:
ח ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים
כט כא החשבים און והיעצים עצת רע
בעיר הזאת: ואמר לי בר אדם אלין
גובריא דמחשבין למינס ודמלכין
מילך ביש בקרתא הדא: האמרים
לא בקרוב בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר: דאמרין לא בקריב
למבני בתין היא חשיבא לנא
כלווא ואנחנא חשיבין בגוה
כבסרא דבשיל בגווהא: לכן הנבא
עליהם הנבא בן אדם: בכין אתנבי
עליהון אתנבי בר אדם: ותפל

עלי רוח יהוה ויאמר אלי כה אמר
יהוה כן אמרתם בית ישראל
ומעלות רוחכם אני ידעתיה: ושרת ה מל
עלי רוח נבואה מן קדם יי ואמר
לי אימר כדנן אמר יי כין אמרתון
בית ישראל ודאתון מהרהרין וד ג
ודסליקת על לבכון קדמי גלין:
הרביתם חלליכם בעיר הזאת
ומלאתם חוצתיה חלל: אסגיתון כת
קטיליכון בקרתא הדא ומליתון כן
שוקהא קטילין:
לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם
אשר שמתם בתוכה המה הבשר
והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה:
בכין כדנן אמר יי אלהים קטיליכון
דשויתון בגוה אינון כבסרא והיא
כדודא ויתכון אגלי מגוה: חרב
יראתם וחרב אביא עליכם נאם ג
אדני יהוה: מן קדם דקטלין בחרבא
דחלתון ודקטלין בחרבא איתי עליכון
אמר יי אלהים: והוצאתי אתכם
מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים
ועשיתי בכם שפטים: ואגלי
יתכון מגוה ואמסר יתכון ביד

נכראין ואעביד בכון פורענות דינין:
בחרב תפלו על גבול ישראל
אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה:
בחרבא תתקטלון על תחום ארעא
דישראל אתפרע מנכון ותדעון ארי
אנא יי היא לא תהיה לכם לסיר
ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול
ישראל אשפט אתכם: היא לא תהי
לכון לדודא ברם אתון תהון בגוה
כבסרא דבשיל בגו דודא על ארעא
דישראל אתפרע מנכון: וידעתם כי
אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם
ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם עשיתם: ותדעון
ארי אנא יי דבקימי לא הליכתון
ודיני לא עבדתון וכנמוסי עממיא
דבסחרניכון עבדתון: ויהי כהנבאי
ופלטיהו בן בניה מת ואפל על פני
ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני
יהוה כלה אתה עשה את שארית
ישראל: והוה כאתנביותי ופלטיה
בר בניה מית ואשתטחית על אפי
וצוחית בקל רב ואמרית קביל בעותי
יי אלהים גמירא את עביד עם שארא

דישראל׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קד׳
יי עמי למימר׃ בן אדם אחיך אחיך
אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה
אשר אמרו להם ישבי ירושלם
רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה
הארץ למורשה׃ בר אדם אחך
אחך אנש קריבך וכל בית ישראל
כולהון דאמרין להון יתבי ירושלם
אתרחקו מדחלתא דיי׳ דילנא היא
יהיבא ארעא למירתה׃
לכן אמר כה אמר אדני יהוה׃
כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים
בארצות ואהי להם למקדש מעט
בארצות אשר באו שם׃ בכין אמר
כדנן אמר יי׳ אלהים ארי ארחיקתנון
לבינ׳ עממיא וארי בדרתינון
במדינתא ויהבית להון בתי כנישתא
תנין לבית מקדשי ואינון כזעיר
במדינתא דאתגליאו לתמן׃
לכן אמר כה אמר אדני
יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
ואספתי אתכם מן הארצות אשר
נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת

ישראל׃ בכין אימר כדנן אמר יי׳
אלהים ואקריב יתכון מביני עממיא
ואכניש יתכון מן מדינתא דאתבדרתון
בהון ואתין לכון ית ארעא דישראל׃
ובאו שמה והסירו את כל שקוציה
ואת כל תועבותיה ממנה׃ ויעלון
לתמן ויעדון ית כל שקוצהא וית
כל תועיבתהא מנה׃ ונתתי להם
לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי
להם לב בשר׃ ואתין להון לב דחיל
ורוח דחלא אתין במעיכון ואתבר
לבא דרשעא דהוא תקיף כאבנא
מבסרהון ואתין להון לב דחיל מן
קדמי למעבד רעותי׃ למען בחקתי
ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו
אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ בדיל דבקימי יהכון ויתדיני
יטרון ויעבדון יתהון ויהון קדמי
לעם ואנא אהוי להון לאלה׃ ואל לב
שקוציהם ותועבתיהם לבם הלך
דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה׃
בתר כלהן שקוציהון ותועיבתהון
לבהון טעי פורענות אורחהון

בריש הון יהבית אמר יי׳ אלהים׃ וישאו
הכרובים את כנפיהם והאופנים
לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם
מלמעלה׃ ונטלו כרוביא ית גפיהון
וגלגליא לקבלהון ויקר אלהא דישראל
עליהון מלעילא׃ ויעל כבוד יהוה
מעל תוך העיר ויעמד על ההר
אשר מקדם לעיר׃ ואסתלק יקרא
דיי׳ מגו קרתא ושרא על טור
זיתיא דממדנח לקרתא׃ ורוח
נשאתני ותביאני כשדימה אל
הגולה במראה ברוח אלהים ויעל
מעלי המראה אשר ראיתי׃ ורוחא
נטלתני ואובלתני למדינת ארע
כסדאי לות בני גלותא בחזוא ברוח
נבואה דשרת עלי מן קדם יי׳ ואסתלק
מני חזוא דחזיתי׃ ואדבר אל הגולה
את כל דברי יהוה אשר הראני׃
ואתניתי לבני גלותא ית כל
פתגמא דיי׳ דאחזיני׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר׃
בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב
אשר עינים להם לראות ולא ראו

ג׳ ורוח נשאתני ותרבי ותשלחי

אזנים להם לשמע ולא שמעו כי
בית מרי הם׃ בר אדם בגו בית עמא
סרבנא את יתיב דעינין להון למחזי
ולא חזן ואדנין להון למשמע ולא
שמעין ארי עם סרבן אנון׃

ואתה בן אדם עשה לך כלי
גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית
ממקומך אל מקום אחר לעיניהם
אולי יראו כי בית מרי המה׃ ואת בר
אדם אתקין לך מני גלותא וגלי בימם
לעיניהון ותגלי מאתרך לאתר אחרן
לעיניהון מא אם יחזון ארי עם סרבן
אנון׃ והוצאת כליך ככלי גולה יומם
לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם
כמוצאי גולה׃ ותפיק מנך כמני
גלותא בימם לעיניהון ואת תיפוק
ברמשא לעיניהון כמפקני גלותא׃
לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו׃
לעיניהון חתור לך בכתלא ותפוק ביה׃
לעיניהם על כתף תשא בעלטה
תוציא פניך תכסה ולא תראה את
הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל׃
לעיניהון על כתפא תטול בקבלא
תפוק אפך תכסי ולא תחזי ית

ארעא ארי את יה בתך לבית ישראל:
ה ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי
כלי גולה יומם ובערב חתרתי לי
בקיר ביד בעלטה הוצאתי על
כתף נשאתי לעיניהם: ועבדית כן
כמא דאתפקדית מני אפיקית כמני
גלותא בימם וברמשא אתחתרית
לי בכתלא כד בקבלא נפקית על
כתפא נטלית לעיניהון:
ויהי דבר יהוה אלי בבקר
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי בצפרא למימר: בן אדם
ח הלא אמרו אליך בית ישראל בית
חס המרי מה אתה עשה: בר אדם הלא
בס אמרין לך בית ישראל עמא סרבנא
מא את עביד: אמר אלהם כה
אמר אדני יהוה הנשיא המשא
הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר
המה בתוכם: אימר להון כדנן אמר
יי אלהים על רבא מטל נבואתא הדא
בירושלם וכל בית ישראל דאינון
ל בינהון: אמר אני מופתכם כאשר
ומ עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי
ילכו: אימר אנא אתכון כמא

דעבדית כן יתעביד להון בגלותא
בשביא יהכון: והנשיא אשר בתוכם
ג אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר
רבא יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען
טרד אשר לא יראה לעין הוא את הארץ:
רגזא ורבא דביניהון על כתפא יטור
בקבלא ויפוק בכתלא יחתרון
לאפקותיה ביה אפוהי יכסי חלף
דהבעין הוא לא יחזי ית ארעא:
ופרשתי את רשתי עליו ונתפש
במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ
כשדים ואותה לא יראה ושם ימות:
ואפרוס ית מצדתי עלוהי ויתאחד
בסריגתי ואגלי יתיה לבבל למדינת
ארע כסדאי ויתה לא יחזי ותמן
עזרו ימות: וכל אשר סביבתיו עזרה
ק וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב
אריק אחריהם: וכל דבסחרנוהי
סעדוהי וכל משריתיה אבדר
לכל רוח ודקטלין בחרבא איגרי
בתריהון: וידעו כי אני יהוה
בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם
בארצות: וידעון ארי אנא יי
כד אגלי יתהון לבינת עממיא

ואבדר יתהון במדינתא׃ והותרתי ו מ״ל
מהם אנשי מספר מחרב מרעב
ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם
בגוים אשר באו שם וידעו כי אני
יהוה׃ ואשאר מנהון גוברין דמנין
מחרבא מכפנא וממותא בדיל
דישתעון ית כל תועבתהון בעממיא
דאתגליאו לתמן וידעון ארי אנא יי׃
ויהי דבר יהוה אלי ל
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר׃ בן אדם לחמך ברעש לו
תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה׃ בט
בר אדם מיכלך בזיע תיכול ומשתך בנ יא
בצדו ואשתממו תשתי׃ ואמרת כטע בסי
אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה
ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל מ״ל
לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם כ
בשממון ישתו למען תשם ארצה
ממלואה מחמס כל הישבים בה׃
ותימר לעמא דארעא כדנן אמר
יי אלהים ליתבי ירושלם על ארעא
דישראל מיכלהון בזיע ייכלון
ומשתיהון באשתממו ישתון בדיל
דתצדי ארעא ממלאה מחטוף כל

דיתבין בה׃ והערים הנושבות
תחרבנה והארץ שממה תהיה
וידעתם כי אני יהוה׃ וקרויא דגואה
יתבן יחרבן וארעא לצדו תהי
וידעון ארי אנא יי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתג
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם מה המשל הזה לכם על
אדמת ישראל לאמר יארכו הימים
ואבד כל חזון׃ בר אדם מא מתלא
הדין לכון על ארעא דישראל למימר
יורכון יומיא ותבטל כל נבואה׃
לכן אמר אלהם כה אמר אדני
יהוה השבתי את המשל (הזה) ולא ימשלו
אתו עוד בישראל כי אם דבר
אלהם קרבו הימים ודבר כל חזון׃
בכין אימר להון כדנן אמר יי
אלהים אבטיל ית מתלא הדין
ולא ימתלון יתיה עוד בישראל אלהין
אתנבי להון אתקרבו יומיא ופתגם
כל נבואה׃ כי לא יהיה עוד כל חזון
שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל
ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר
וקסם דרבין בגו בית ישראל׃ כי

אני יהוה אדבר את אשר אדבר
דבר ויעשה לא תמשך עוד כי
בימיכם בית המרי אדבר דבר
ועשיתיו נאם אדני יהוה: ארי אנא
יי אמליל ית דאמליל פתגמא
ויתקיים ולא יבטל עוד ארי
ביומיכון עמא סרבנא אמליל
פתגמא ואקימניה אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר: בן אדם הנה בית
ישראל אמרים החזון אשר הוא
חזה לימים רבים ולעתים רחוקות
הוא נבא: בר אדם הא בית ישראל
אמרין אלפן דהוא מליף ליומין
סגיאין ולעדן רחיק הוא מתנבי:
יא לכן אמר אליהם כה
בט
כח אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל
דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם
אדני יהוה: בכין אימר להון כדנן אמר
יי אלהים לא יבטל עוד כל פתגמי
דאמליל פתגמא ויתקיים אמר יי
אלהים: ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן

יג קדם יי עמי למימר: בן אדם הנבא
כסע אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת
לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה:
בר אדם אתנבי על נביי שקרא
דמתנבן ותימר לדמתנבן כרעות
לבהון קבילו פתגמא דיי: כה אמר
אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים
אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי
ראו: כדנן אמר יי אלהים וי על
נביי שקרא דמשתטן ואזלין בתר
הרהור לבהון ומדעם לא חזן:
ד כשעלים בחרבות נביאיך ישראל
ולא היו: כתעלין בחרבתא נביי שקרך
עמדו ישראל הוו: לא עליתם בפרצות
ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד
במלחמה ביום יהוה: לא קמתון
בתרעתא ולא עבדתון לכון
עובדין טבין למבעי על בית ישראל
למקם למבעי עליהון רחמין
בעדן דאתו עליהון עבדי קרבא
ביום רגזא דיי: חזו שוא וקסם
כזב האמרים נאם יהוה ויהוה
ו לא שלחם ויחלו לקים דבר:
מתנבן שקר ומלפין כדבין דאמרין

אמר יי׳ ויי׳ לא שלחינון ומחצפין
דתתקיים מלתהון׃ הלא מחזה שוא
חזיתם ומקסם כזב אמרתם
ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי׃ ד בפ
הלא נבואן דשקר אתנביתון וקסם
כדבין אמרתון ואמרין אמר יי׳
ומן קדמי לא אתמלל׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען דברכם שוא
וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם
אדני יהוה׃ בכין כדנן אמר יי׳
אלהים חלף דאתנביתון שקר וא
ואליפתון כדבין בכין האנא שלח
עליכון אמר יי׳ אלהים׃ והיתה ידי
אל הנביאים החזים שוא והקסמים ב חד
כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית חס
ישראל לא יכתבו ואל אדמת וחד
ישראל לא יבאו וידעתם כי אני מל
אדני יהוה׃ ותהי מחת גבורתי בלשיא שקרין
על נביי שקרא דמתנבן שקר
ומלפין כדבין ברז טב דגניז לעמי
לא יהון ובכתב חיי עלמא דכתיב
לצדיקי בית ישראל לא יתכתבון
ולארעא דישראל לא ייעלון
ותדעון ארי אנא יי׳ אלהים׃

יען וביען הטעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא בנה חיץ
והנם טחים אתו תפל׃ חלף דאתנביו
שקר וחלף דאטעיאו ית עמי
למימר שלמא ולית שלם ואינון
דמן לדבני מחצא ושיעו ליה טין
פטיר דלא תבן׃ אמר אל טחי תפל
ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני ג
אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע רפ׳
אימר לדבני מחיצא ושיעו ליה
טין פטיר דלא תבן נפיל הוא כען
יהי מטר מגבר ויתאבני אלגביש
ייחתן ורוח עלעולין תבזע׃ והנה
נפל הקיר הלא יאמר אליכם איה
הטיח אשר טחתם׃ והא נפל
כתלא הלא יתאמר לכון אן שיעא
דשעתון׃ לכן כה אמר
אדני יהוה ובקעתי רוח סערות
בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ל
ואבני אלגביש בחמה לכלה׃ בכין חס
כדנן אמר יי׳ אלהים ואיתי מלך
דתקיף כרוח עלעולין בחמתי
ועממין קטולין כמטר מגבר ברוגזי
ייתון ומלכוון דחסינן כאבני אלגביש

ברגז לשיצאה: והרסתי את הקיר
אשר טחתם תפל והגעתיהו אל
הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם
בתוכה וידעתם כי אני יהוה: ואפגר
ית קרתא דאתנביתון בה נבואן
דשקר וארמינה לארעא ויתגלון
אושהא ותמול ותשתיצון בגוה
ותידעון ארי אנא יי: וכליתי את
חמתי בקיר ובטחים אתו תפל
ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים
אתו: ויהון רגזי בקרתא ובנביי
שקרא ואתנביאו בה נבואן
דשקר ויתאמר לית קרתא ולית
נביי שקרא: נביאי ישראל הנבאים
אל ירושלם והחזים לה חזון שלם
ואין שלם נאם אדני יהוה: נביי
שקרא דישראל דמתנבן על ירושלם
ומטען לה באלפן שלם ולית שלם
אמר אלהים: ואתה
בן אדם שים פניך אל בנות עמך
המתנבאות מלבהן והנבא עליהן:
ואת בר אדם קביל נבואה על
בנת עמך דמתנבין ברעות לבהן
ואתנבי עליהון: ואמרת כה אמר

אדני יהוה הוי למתפרות כסתות
על כל אצילי ידי ועשות המספחות
על ראש כל קומה לצודד נפשות
הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות
לכנה תחיינה: ותימר כדנן אמר
אלהים יי עליהון על דמחטטן
רקעי חשוך על כל מרבקי ידין
ועבדן פתכמרין על ריש כל
קומה לאבדא ולקיימא הלא
נפשתכון דילכון הלא יכיל תון
לקיימא: ותחללנה אתי אל עמי
בשעלי שערים ובפתותי לחם
להמית נפשות אשר לא תמותנה
ולחיות נפשות אשר לא תחיינה
בכזבכם לעמי שמעי כזב:
ואחילתון רעותי בעמי בשיעולי
סערין ובמגוסין דלחים לאמתא
נפשן דלא חזי להון דימותן לא אתון
ממתתן ולקיימא נפשן דלא חזי
להון דיתקיימן לא אתון מקיימן
בכדבותכון לעמי שמעי כדבין:
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר
אתנה מצדדות שם את הנפשות

לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם
ושלחתי את הנפשות אשר אתם
מצודדות את נפשים לפרחת׃ בכין ב
כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח חר חי
רגזי על דקעי חשוככון דאתון וחד
מטעין למימר בהון אנחנא מחרשן מע ואמן
ית נפשן לאבדא ואפסיק יתהון בכיה
מעל דרעיכון ואשיזיב ית נפשתא
דאתון מחרשן ית נפשהון ל
לאבדותה׃ וקרעתי את מספחתיכם
והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו
עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני
יהוה׃ ואפסיק ית פתכמריכון
ואשיזיב ית עמי מידכון ולא
יתמסרון עוד בידכון לאשתיצאה
ותדעון ארי אנא יי׃ יען הכאות
לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו
ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו
הרע להחיתו׃ חלף דאכהיתון לב
זכי למהוי שקר ומן קדם מימרי
לא אתכהי ולתקפא ידי רשיעא
בדיל דלא למתב מאורחיה בישתא
לקיימותיה׃ לכן שוא לא תחזינה
וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי

את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה׃
בכין שקר לא תתנבון ואלפן לא
תלפן עוד ואשיזיב ית עמי מידכון
ותדעון ארי אנא יי׃ ויבא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני׃ ואתו לותי גוברין מסבי ישראל ויתיבו קדמי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתג׳
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם האנשים האלה העלו גלוליהם
על לבם ומכשול עונם נתנו נכח
פניהם האדרש אדרש להם׃ בר אדם
גבריא האלין אסיקו פלחן טעותהון
על לבהון ותקלת חוביהון יהבו
לקביל אפיהון האשתאלא אשתאיל
במימרי להון׃ לכן דבר אותם ואמרת
אלהם כה אמר אדני יהוה איש איש
מבית ישראל אשר יעלה את
גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים
נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה
נעניתי לו בה ברב גלוליו׃ בכין כא
אתנבי להון ותימר להון כדנן אמר ל
יי אלהים גבר גבר מבית ישראל דיסיק
פולחן טעותיה על לביה ותקלת
חובוהי ישוי לקביל אפוהי וייתי
לות נביא אנא יי משתאיל ליה
במימרי ואתי למתבע אולפן מן

קדמי אפעלגב דמערב בסגי פלחן
טעותיה: למען תפש את בית
ישראל בלבם אשר נזרו מעלי צ וחס
בגלוליהם כלם: בדיל לקרבא ית
בית ישרא' למתן תיובתא בלבהון
דיסטו מבתר פולחני ואסתאבו
בפלחן טעותהון כלהון: לכן אמר
אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה
שובו והשיבו מעל גלוליכם ומעל
כל תועבתיכם השיבו פניכם:
בכין אימר לבית ישרא' כדנן אמר
יי אלהים תובו לפלחני ואעדון
מנכון פלחן טעותכון וית כלחובי
פלחן טעות תועיבתכון ארחיקו
מקביל אפיכון: כי
איש איש מבית ישראל ומהגר ז
אשר יגור בישראל ויגזר מאחרי
ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ד
ישים נכח פניו ובא אל הנביא רפי
לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי:
ארי גבר גבר מבית ישראל ומן
גיוריא דיתגיירון בישראל
ויסטי מבתר פלחני ויסיק פלחן
טעותיה על לביה ותקלת חובוהי

ישוי לקביל אפוהי וייתי לות נביא
למשאל ליה במימרי אנא יי מ׳
משתאיל ליה במימרי: ונתתי פני
באיש ההוא והשמתיהו לאות ח
ולמשלים והכרתיו מתוך עמי
וידעתם כי אני יהוה: ואתין רגזי
בגברא ההוא ואשוינה לאת
ולמתלין ואשיצינה מגו עמי ות
ותדעון ארי אנא יי:
והנביא כי יפתה ודבר דבר ט
אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ריש
ונטיתי את ידי עליו והשמדתין כ״ס
מתוך עמי ישראל: ונביא ארי ההא
יטעי וימליל פתגמא אנא יי א כ״ית יפתה
אטעיתי ית נביא ההוא ואריס ית והכין
מחת גבורתי עלוהי ואשיצינה
מגו עמי ישרא': ונשאו עונם כעון
הדרש כעון הנביא יהיה: ויקבלון
חוביהון כחוב דאתי למילף ולא
אליף כחוב נביי שקרא יהיה:
למען לא יתעו עוד בית ישראל
מאחרי ולא יטמאו עוד בכל
פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים נאם אדני יהוה: בדיל

דלא יסטון עוד בית ישראל מבתר
פלחני ולא יסתאבון עוד בכל
מרדיהון ויהון קדמי לעם ואנא
אהוי להון לאלה אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר: בן אדם ארץ כי
תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי
עליה ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה
אדם ובהמה: בר אדם ארעא ארי
תחוב קדמי לשקרא שקר ואריס
מחת גבורתי עלה ואתבר בה
סעיד מיכלא ואשלח בה כפנא
ואשיצי מנה אנשא ובעירא:
והיו שלשת האנשים האלה
בתוכה נח דניאל ואיוב המה דניאל
בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני ל
יהוה: ויהון תלתה גובריא האלין ג
בגוה נח דניאל ואיוב אינון ב חס׳
בזכותהון ישיזבון נפשהון אמר
יי אלהים: לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה שממה
מבלי עובר מפני החיה: אלו

חיתא בישתא אעבר בארעא
ותתכלנה ותהי לצדו מבלי עדי
מן קדם חיתא: שלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם אדני
יהוה אם בנים ואם בנות יצילו
המה לבדם ינצלו והארץ תהיה
שממה: תלתה גובריא האלין
בגוה קיים אנא אמר יי אלהים אם
בנין ואם בנן ישיזבון אינון כ
בלחודיהון ישתיזבון וארעא תהי
לצדו: או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ
והכרתי ממנה אדם ובהמה: או
דקטלין בחרבא איתי על ארעא
ההיא ואימר דקטלין בחרבא
יעדון בארעא ואשיצי מינה
אנשא ובעירא: ושלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם אדני
יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם
לבדם ינצלו: תלתה גובריא האלין
בגוה קיים אנא אמר יי אלהים
לא ישיזבון בנין ובנן ארי אינון
בלחודיהון ישתיזבון: או דבר ל
אשלח על הארץ ההיא ושפכתי חד
ואשלח

חמתי עליה בדם להכרית ממנה
אדם ובהמה׃ או מותא אשלח
על ארעא ההיא ואשפוך חמתי
עלה בקטול לשיצאה מנה אנשא
ג ובעירא׃ ונח דניאל ואיוב בתוכה
חי ג חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם
בת יצילו המה בצדקתם יצילו
נפשם׃ ונח דניאל ואיוב בגוה
קיים אנא אמר יי אלהים אם בר
אם ברת ישיזבון אינון בזכותהון
ישיזבון נפשהון׃ כי
כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת
שפטי הרעים חרב ורעב וחיה
רעה ודבר שלחתי אל ירושלם
להכרית ממנה אדם ובהמה׃ ארי
כדנן אמר יי אלהים אף ארי ארבע
פורענון בישן חרבא וכפנא וחיתא
בשתא ומותא שלחית על ירושלם
לשיצאה מנה אנשא ובעירא׃
מל והנה נותרה בה פלטה המוצאים
ב בנים ובנות הנה יוצאים אליכם
ומל וראיתם את דרכם ואת עלילותם
הימה ונחמתם על הרעה אשר הבאתי
על ירושלם את כל אשר הבאתי

עליה׃ והא אשתארת בה שיזבתא
דמתפקין בנין ובנן אינון נפקין
לותכון ותחזון ית אורחהון וית
עובדיהון ותתנחמון על בשתא
דאיתיתי על ירושלם ית כל דאיתיתי
עלה׃ ונחמו אתכם כי תראו את
ל דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא
חנם עשיתי את כל אשר עשיתי
בה נאם אדני יהוה׃ ויתנחמון יתכון
ארי תחזון ית אורחהון וית עובדיהון
ותדעון ארי לא למגן עבדית ית כל
דעבדית אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן ק׳ יי עמי למימר׃
בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ
ב הזמורה אשר היה בעצי היער׃
בר אדם מא שנא אילן גופנא מכל
אילני שני שתא דהות באעי חורשא׃
ב היקח ממנו עץ לעשות למלאכה
מגבור אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל
כלי׃ היסבון מניה אעא למעבד
לעבידא אם יסבון מיניה סכתא
למתלי ביה כל מן׃ הנה לאש נתן
לאכלה את שני קצותיו אכלה

האש ותוכו נחר היצלח למלאכה׃
הא לאשתא אתמסר לאשתא יצאה
ית תרין סטרוהי אכלת אישתא
וגויה חר היכשר לעבידא׃ הנה
בהיותו תמים לא יעשה למלאכה
אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה
עוד למלאכה׃ הא כד הוה שלים
לא כשר לעבידא אף אלהין
דאשתא אכלתיה וחר והכשר
עוד לעבידא׃ לכן
כה אמר אדני יהוה כאשר עץ
הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש
לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם׃
בכין כדנן אמר יי אלהים כמא דאילן
גופנא באעי חרשא דמסרתיה
לאשתא יצאה כן מסרית ית יתבי
ירושלם׃ ונתתי את פני בהם מהאש
יצאו והאש תאכלם וידעתם כי
אני יהוה בשומי את פני בהם׃ ואתין
ית פורענותי בהון על פתגמי
אוריתא דיהיבין מגו אשתא
עברו ועממיא דתקיפין כאשתא
ישיצינון ותדעון ארי אנא יי כד
יחול רגזי בהון׃ ונתתי את הארץ

שממה יען מעלו מעל נאם
אדני יהוה׃ ואתין ית ארעא לצדו
חלף דשקרו שקר אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ בן אדם
הודע את ירושלם את תועבתיה׃
בר אדם אוכח ית יתבי ירושלם
וחוי להון ית תועיבתהון׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה לירושלם
מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני
אביך האמרי ואמך חתית׃ ותימר
כדנן אמר יי אלהים ליתבי ירושלם
תותבותכון וילדותכון מארע
כנענאי תמן אתגליתי על אברהם
אבוכון בין בתריא והודעתיה דאתון
נחתין למצרים ובדרע מרמם אנא
פריק יתכון ובזכות אבהתכון אנא
מתריך מן קדמיכון ית אמוראי
ומשיצי ית חתאי׃ ומולדותיך ביום
הולדת אותך לא כרת שרך ובמים
לא רחצת למשעי והמלח לא
המלחת והחתל לא חתלת׃ ואף כד
נחתו אבהתכון למצרים תותבין

בארעא דילהון משעבדין ומענן
הות כנשתא דישראל דמיא לולדא
דרטיש על אפי ברא דלא אתפסיק
שוריה ובמיא לא אשתטיף ל
לאתנקדא ובמלח לא אתמלח
ובאסרין לא אתאסר: לא חסה
עליך עין לעשות לך אחת מאלה
לחמלה עליך ותשלכי אל פני
השדה בגעל נפשך ביום הלדת ג
אתך: לא חסת עליכון עינא ד ל
דפרעה למעבד לכון טבא חדא חב וחד
לאנחא לכון משעבודכון לרחמא מל
עליכון וגזר עליכון גזירת גמירא
למרמי דכוריכון בנהרא לאבדא
יתכון בעידן דהויתון במצרים:
ואעבר עליך ואראך מתבוססת
בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר
לך בדמיך חיי: ועל דכרן קיים
אבהתכון קדמי ואתגליתי למפרקכון
ארי גלי קדמי ארי אתון מענן
בשעבודכון ואמרית לכון ברמא
דמהולתא איחוס עליכון ואמרית
לכון בדם פסחיא אפרוק יתכון:
רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי

ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים
נכנו ושערך צמח ואת ערם ל
ועריה: רבות כצמחי חקלא יהבתכון חד
וסגיתון ותקיפתון והויתון לזרעין חס
ולשבטין ובעובדי אבהתכון וחד מל
תקניא עדן פרקן כנישתכון מטא לגזים
ארי אתון משעבדין ומענן: ואעבר מל
עליך ואראך והנה עתך עת דדים
ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בברית אתך
נאם אדני יהוה ותהיי לי: ואתגליתי
על משה באסנא ארי גלי קדמי
ארי מטא זמן פורקנכון ואגינית
במימרי עליכון ואעדיתי חוביכון
וקיימית במימרי למפרק יתכון
כמא דקיימית לאבהתכון אמר יי
אלהים למהויכון עם משמיש קדמי:
וארחצך במים ואשטף דמיך
מעליך ואסכך בשמן: ופרקית
יתכון משעבוד מצראי ואעדיתי
תקוף מרותא מנכון ודברית
יתכון בחירותא: ואלבשך רקמה ל
ואנעלך תחש ואחבשך בשש ל
ואכסך משי: ואלבישית יתכון

לבושי ציורין מיחמדתא כאיכון ׃
ויהבית מסן דיקר ברגליכון וקדישית
מנכון כהניא למהוי משמשין קדמי
במצנפן דבוץ ויתכהנא רבא
בלבושי צבעונין׃ ואעדך עדי כ
ואתנה צמידים על ידיך ורביד על ועדית
גרונך׃ ותקינית יתכון בתיקון
פתגמי אורייתא כתיבין על תרין
לוחי ויהיבין על ידי משה אבנייא
ובקדושת שמי רבא קדישית
יתכון׃ ואתן נזם על אפך ועגילים
על אזניך ועטרת תפארת בראשך׃
ויהבית ארון קימי ביניכון ועננ
יקרי מטל עליכון ומלאך שליח
מן קדמי מדבר ברישכון׃ ותעדי
זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי יתיר
ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי יוד
ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה׃ יתיר
ויהבית משכני ביניכון מתקן יוד
בדהב ובכסף ויריעת בוץ וצבעונין
וציורין ומנא דטב כסולתא וכדבש
וכמשחא אוכילית יתכון ועתרתון
ותקפתון לחדא לחדא ואצלחתון
ושליטתון בכל מלכוותא׃ ויצא

לך שם בגוים ביפיך כי כליל הוא
בהדרי אשר שמתי עליך נאם
אדני יהוה׃ ונפק ליך שום בנשתא
דישראל ביני עממיא בשפריך
ארי גמיר הוא יקרי דשויתי עלך
אמר יי אלהים׃ ותבטחי ביפיך
ותזני על שמך ותשפכי את
תזנותיך על כל עובר לו יהי׃
ואתרחיצת בשפריך וטעית על
שמיך ואתחברת ליך למפלח
לטעוותא עם כל דעדי לא כשר
ליך למעבד כן׃ ותקחי מבגדיך
ותעשי לך במות טלואות ותזני ל
עליהם לא באות ולא יהיה׃ ונסיבת וכת
מלבושך ועבדת ליך במן מחפין כן
כתכומרין וטעית עליהון דלא דאול
כדכשר ולא כדחזי׃ ותקחי כלי והטלאת
תפארתך מזהבי ומכספי אשר כת
נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר
ותזני בם׃ ונסיבת מני תשבחתך
מדהבי ומכספי דיהבית ליך
ועבדת ליך צלמי דכורא וטעית
בהון׃ ותקחי את בגדי רקמתך יתיר
ותכסים ושמני וקטרתי נתתי יוד

לפניהם: ונסיבת ית לבושי ציורך
וכסיתנון ומשחי וקטורת בסמי
שוית קדמיהון: ולחמי אשר נתתי
לך סלת ושמן ודבש האכלתיך
ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי
נאם אדני יהוה: וטובי דיהבית ליך
סולת ומשח ודבש אוכילתיך
ויהבתינון קדמיהון קרבנין לפלחן
הלא הוא הכי לאלין אמר יי אלהים:
ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר
ילדת לי ותזבחים להם לאכול
המעט מתזנותך: איכא אסגית
לארגזא קדמי כנשתא דישראל
דדברת ית בנך וית בנתך דעתידין
למפק מנהון תולדת קדשא קדמי
ונכיסתנון להון קרבנין לפלחן
הזעירא הות בעינך טעוותיך:
ותשחטי את בני ותתנים בהעביר
אותם להם: ונכיסת ית בניא ויהבתנון
באעברא יתהון להון: ואת כל
תועבתיך ותזנותיך לא זכרתי
את ימי נעוריך בהיותך ערם
ועריה מתבוססת בדמך היית:
וית כל חובי תועבתיך וטעוותיך

לא אדכרת ית יומין דמלקדמין כד
הוית מטלטלא ושביקא מתעניא
בשעבודיך הוית: ויהי אחרי כל
רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה:
מא אם בסופיך על כל בישתיך
נביא אמר להוי ליך על דחבת וי
ליך על דלא תבת אמר יי אלהים:
ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל
רחוב: ובנית ליך איגורין ועבדת
ליך רמן בכל רחוב: אל כל ראש
דרך בנית רמתך ותתעבי את יפיך
ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי
את תזנותך: בריש כל פלשות אורח
בנית רמתיך ואחילת ית קרושתיך
ואתחברת ליך למפלח לטעוותא
עם כל דעדי ואסגית ית טעותיך:
ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי
בשר ותרבי את תזנותך להכעיסני:
וטעית בתר בני מצרים קריבך
מסבלי בסר ואסגית ית טעוותיך
לארגזא קדמי: והנה נטיתי ידי
עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש
שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות
מדרכך זמה: והא ארימית מחת

גבורתי עלך ומנעית טוביך ואמסרינך
ביד בעלי דבבך בכרני פלשתאי
דאלו עליהון שלחית נביי אתכנעו
ואת לא תבת מאורחיך דעיצת
חטין: ותזני אל בני אשור מבלתי
שבעתך ותזנים וגם לא שבעת:
וטעית בתר בני אתור מדלא
ידעת אוריתא וטעית בהון ואף
לא ידעת תובתא: ותרבי את
תזנותך אל ארץ כנען כשדימה
וגם בזאת לא שבעת: ואסגית ית
טעותיך לאתחברא לעממא דארעא
דכנען למהך בנמוסי כסדאי ואף
בדא לא ידעת אוריתא: מה אמלה
לבתך נאם אדני יהוה בעשותך
את כל אלה מעשה אשה זונה
שלטת: מא תקוף הוה רשע לביך
אמר יי אלהים במעבדיך ית כל אלין
כעובדי אתא נפקת ברא דשליט
לה בנפשה: בבנותיך גבך בראש
כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב
ולא הייתי כזונה לקלס אתנן:
במבנך איגורך בריש כל פרשות
אורחו ורמתיך עבדת בכל רחוב

ולא הוית כנפקת ברא דמתהנא
באגרה: האשה המנאפת תחת
אישה תקח את זרים: כנשתא
דישראל דמיא לאתתא דרחימא
על בעלה ומזניא עלוהי שבקת ית
בעלה וטעת בתר נכראין: לכל
זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך
לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא
אליך מסביב בתזנותיך: לכל נפקת
ברא יהבין אגר ואת אהנית ית
אגריך לכל רחמך ושחידת יתהון
למיתי עלך מסחור סחור בטעותיך:
ויהי בך הפך מן הנשים בתזנותיך
ואחריך לא זונה ובתתך אתנן
ואתנן לא נתן לך ותהי להפך: והוה
בין שנו כנשתא דישראל מן
מדינתא בטעותיך ובתרך לא הות
דטעת כותיך ובמתנך אגר
ואגר לא אתיהיב ליך והוית לשנו:
לכן זונה שמעי דבר יהוה: בכין
דעובדהא כנפקת ברא כנשתא
דישראל קבילי פתגמא דיי:
כה אמר אדני יהוה יען
השפך נחשתך ותגלה ערותך

בתזנותיך על מאהביך ועל כל
גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר
נתתי להם: כדנן אמר יי אלהים חלף יתיר יוד
דאתגליאת בהתתיך ואיתחזי קלניך
ברטעית בתר רחמך וית כל חובי
כולהון טעוות תועבתיך וכחובת דם
בנך דנכיסת להון: לכן הנני מקבץ
את כל מאהביך אשר ערבת עליהם
ואת כל אשר אהבת על כל אשר
שנאת וקבצתי אותם עליך מסביב
וגליתי ערותך אליהם וראו את כל ה
ערותך: בכין הא אנא מכניש ית כל דמט
רחמך דאתרעית למטעי בתריהון
וית כל דרחימת עם כל דסנית וג
ואכניש יתהון עלך מסחור סחור
ואגלי בהתתיך להון ויחזון ית כל
קלניך: ושפטתיך משפטי נאפות ג
ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: ושפטתיך וחנויים
ואתפרע מניך כפורענות גייפן וא קדמ׳ כ
ואשדרת דם ואמסרניך לקטול נאפות
ברגז ובחמא: ונתתי אתך בידם
והרסו גבך ונתצו רמתיך והפשיטו
אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והניחוך עירום ועריה: ואמסר

יתיך בידהון ויפגרון שורך ויתרעון
רמתיך וישלחון יתיך לבושי יקריך
ויסבון מני תשבחתיך וישבקונך
מטלטלא ושביקא: והעלו עליך
קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך
בחרבותם: ויסקון עלך משריין
וירגמון יתיך באבני קלע ויבזעונך
בסיפיהון: ושרפו בתיך באש ועשו
בך שפטים לעיני נשים רבות
והשבתיך מזונה וגם אתנן לא תתני
עוד: ויוקדון בתיך בנורא ויעבדון
ביך פורענות דינין לעיני מדינן
סגיאן ואבטלניך מלמהוי כנפקת
ברא ואף אגר לא תתנין עוד: והנחתי סימן
חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי
ולא אכעס עוד: ואניח חמתי ביך
ותעדי קנאתי מניך ואסיף ולא יהי
רגזי עוד: יען אשר לא זכרתי את יתיר יוד
ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה
וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם
אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה יתיר יוד
על כל תועבתיך: חלף דלא אדכרת
ית יומין דמלקדמין והוית מרגזא
קדמי בכל אלין ואף אנא הא

מרעוות אורחיך ברשיעה ביית
אמר יי אלהים ולא עבדת ליך
עיצא למתכמן כל תועבתיך:
הנה כל המשל עליך ימשל לאמר
כאמה בתה: הא כל דמתיל עלך
ימתול למימר כעובדי אמא כן
ברתא: בת אמך את געלת אישה
ובניה ואחות אחותך את אשר
געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית
ואביכן אמרי: למא הוית ברתא
לארעא דכנען למעבד כעובדי
עמה דאתרכו אבהן עם כנען
ואחתא לסדם ועמרה דאשתיצי
עמהון אבהן עם כנען הלא אמכן
שרה בני חתאי הות ולא עבדת
כעובדיהון ואבוכון אברהם ביני
אמוראי הוה ולא הליך בעיצתהון:
ואחותך הגדולה שמרון היא
ובנותיה היושבת על שמאולך
ואחותך הקטנה ממך היושבת
מימינך סדם ובנותיה: ואחתיך
רבתא שמרון היא וכפרנהא ד
יתבא על שמאליך ואחתיך זעירא
מניך דיתבא מימינך סדם וכפרנהא:

ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן
עשיתי כמעט קט ותשחיתי
מהן בכל דרכיך: ואלו באורחתהון
הלכת ובתועיבתהון עבדת חסון
הוה חובין אלהין דאסגית לחבלא
מנהון בכל אורחתיך: חי אני נאם
אדני יהוה אם עשתה סדום אחותך
היא ובנותיה כאשר עשית את
ובנותיך: קיים אנא אמר יי אלהים
אם עבדת סדום אחתיך היא
וכפרנהא כמא דעבדת את
וכפרניך: הנה זה היה עון סדם
אחותך גאון שבעת לחם ושלות
השקט היה לה ולבנותיה ויד
עני ואביון לא החזיקה: הא דין
הוה חוב סדום אחתיך גיותנין
סבעין לחמא ושליוא ושדוכיא
הוה לה ולכפרנהא ויד מסכין וחשיך
לא אתקיפת: ותגבהינה ותעשינה
תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר
ראיתי: ואתרברבא ועבדא תועיבא
קדמי ואגליתי יתהון כמא דגלי
קדמי: ושמרון כחצי חטאתיך לא
חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה

ותצדקי את אחותך בכל תועבותיך
אשר עשיתי׃ ושמרון כפלגות
חיבך לא חבת ואסגית ית תועבתיך
מנהון וזכית ית אחתיך בכל
תועבתיך דעבדת׃ גם את שאי
כלמתך אשר פללת לאחותך
בחטאתיך אשר התעבת מהן
תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי
כלמתך בצדקתך אחיותך׃ אף את
קבילי את כנעותיך דבעית לאחתיך
בחובך דאתעיבת מינהון יזכין
מניך ואף את בהתי וקבילי
את כנעותיך בדזכית אחותיך׃
ושבתי את שבותהן את שבית
סדם ובנותיה ואת שבית שמרון
ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה׃
ואתיב ית עמהון להון ית עמא
דסדום וכפרנהא וית עמא דשמרון
וכפרנהא ואתיב גלות עמיך בינהון׃
למען תשאי כלמתך ונכלמת
מכל אשר עשית בנחמך אתן׃
בדיל דתקבלין את כנעותיך וית
דתתכנעין מכל דעבדת בנחמותיך
יתהון׃ ואחותיך סדם ובנותיה

תשבן לקדמתן ושמרון ובנתיה
תשבן לקדמתן ואת ובנתיך תשבינה
לקדמתכן׃ ואחתיך סדום וכפרנהא
יתובן לאולהון ושמרון וכפרנהא
יתובן לאולהון ואת וכפרניך תתובן
לאולכון׃ ולוא היתה סדם אחותך
לשמועה בפיך ביום גאוניך׃ הלא
הות סדום אחתיך לאולפן בפומיך
ביום אתרברבותיך׃ בטרם תגלה
רעתך כמו עת חרפת בנות ארם
וכל סביבותיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב׃ עד דלא
תתגלי בשתיך בעידן דחסידו
כפרני ארם וכל סחרנהא כפרני
פלשתאי דבזו יתיך מסחור סחור׃
את זמתך ואת תועבותיך את
נשאתים נאם יהוה׃ ית חובת עיצת
חטך וית פלחן תועבתיך את
קבילתינון אמר יי׃
כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך
כאשר עשית אשר בזית אלה
להפר ברית׃ ארי כדנן אמר יי
אלהים ואתפרע מניך כמא דעבדת
דבסרת על מומי לאשנאה קים׃

וזכרתי אני את בריתי אותך בימי
נעוריך והקמותי לך ברית עולם:
ודכרנא אנא ית קימי דעמיך
ביום קדם ואקיים ליך קים עלם:
וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך
את אחותיך הגדלות ממך אל
הקטנות ממך ונתתי אתהן לך
לבנות ולא מבריתך: ותדכרין ית
אורחתיך ותתכנעין בקבלותיך ית
מדינן דרברבן מניך עם דזעירן
מניך ומסרית יתהון ליך לאשתמעא
ואת לא עבדת ית אוריתא: והקמותי
אני את בריתי אתך וידעת כי אני
יהוה: ואקים אנא ית קימי עמיך
ותדעין ארי אנא יי: למען תזכרי
ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה
מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר
עשית נאם אדני יהוה: בדיל
דתדכרין ותיבהתין ולא יהי ליך
עוד אתרברבא במליכומיך מן
קדם אתכנעותיך כד אשבוק ליך
לכל דעבדת אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם

יי עמי למימר: בן אדם חוד חידה
ומשל משל אל בית ישראל: בר
אדם חוד חודיתא ומתול מתלא
על בית ישראל: ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האבר מלא הנוצה
אשר לו הרקמה בא אל הלבנון
ויקח את צמרת הארז: ותימר
כדנן אמר יי אלהים כנשרא רבא
רב גפין אריך איברין חפי כנפין
דליה ציורין אתא ללבנן ונסיב ית
עובדתא דארזא רמא: את ראש
יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ
כנען בעיר רכלים שמו: ית ריש
שבשתיה נסיב ואובליה לארעא
דבטלא מפלחנא בארעא דכנען
עד דלא ייעלון לה בית ישראל בקרית
תגרין שוייה: ויקח מזרע הארץ
ויתנהו בשדה זרע קח על מים
רבים צפצפה שמו: ונסיב מזרעא
דארעא ויהביה בחקל טב למזרע
נצביה על מיין סגיאין גפן נסיבא
שוייה: ויצמח ויהי לגפן סרחת
שפלת קומה לפנות דליותיו אליו

ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
בדים ותשלח פארות׃ וצמח והוה
לגפן תקיף מכיך בקומא לכפפא
עובדתיה ליה ושרשוהי תחותוהי
יהון והוה לגפן ועבד שבקין ושלח
עוברן׃ ויהי נשר אחד גדול גדל כנפים
ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה
שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו
להשקות אותה מערגות מטעה׃
והוה נשרא חד רבא רב גפין ורחפי
כנפין והא גפנא הדא כפת שרשהא
עלוהי ועובדתיה שלחת ליה לאשקאה
יתה מיעוגית נצבתה׃ אל שדה טוב
אל מים רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת׃
בחקל טב על מיין סגיאין היא שתילא
למעבד ענף ולמטען פירין למהוי
לגפן תקיף׃ אמר כה
אמר אדני יהוה תצלח הלוא את
שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש
כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרוע
גדולה ובעם רב למשאות אותה
משרשיה׃ אימר כדנן אמר יי אלהים
תצלח הלא ית שרשהא יפסיק וית

איבה יקטיף וייבשון כל טרפי צמחה
ויתרון ולא במשרין סגיאין ובעם סגי
ייתון למעקר יתה משרשהא׃ והנה
שתולה התצלח הלא כגעת בה רוח
הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה
תיבש׃ והא שתילא התצלח הלא
כמקרב בה רוח קדומא תיבש מיבש
על עוגית נצבתה תיבש׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה
אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם
אליו בבלה׃ אימר כען לעמא סרבנא
הלא ידעיתון מא אלין אימר הא
אתא מלכא דבבל לירושלם ודברית
מלכה וית רברבהא ואוביל יתהון
לותיה לבבל׃ ויקח מזרע המלוכה
ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
ואת אילי הארץ לקח׃ ודבר מזרעא
דמלכותא וגזר עמיה קים ואעיל
יתיה במומי וית רברבי ארעא דבר׃
להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא
לשמר את בריתו לעמדה׃ למהוי

מלכו הלשא בדיל דלא לאתרברבא
למטר יתקימיה למפלחיה: וימרד
בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו
סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה
אלה והפר ברית ונמלט: ומריד ביה
לשלחא אזגרוהי למצרים למתן ליה
סוסון ועם סגי היצלח הישתיזב
דעביד אלין ומשני קים וישתיזב:
חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום
המלך הממליך אתו אשר בזה את
אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך
בבל ימות: קיים אנא אמר יי אלהים
אם לא באתרא דמלכא דאמליך יתיה
דבסר על מומתיה ודאשני יתקימי
עמיה בגו בבל ימות: ולא בחיל גדול
ובקהל רב יעשה אותו פרעה
במלחמה בשפך סללה ובבנות דייק
להכרית נפשות רבות: ולא במשרין
סגיאן ובעם סגי יעביד עמיה פרעה
קרב במצבר מליתא ובמבני כרקום
לשיצאה מרין סגיאן: ובזה אלה
להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה
עשה לא ימלט: ובסר על מומי
לאשנאה קים והא אמטי ידיה לפרעה

וכל אלין עבד לא ישתיזב:
לכן כה אמר אדני יהוה חי
אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתי
אשר הפיר ונתתיו בראשו: בכין כדנן
אמר יי אלהים קיים אנא אם לא מומתי
דבסר וקימי דאשני ואתין פורענות
אורחיה ברישיה: ופרשתי עליו רשתי
ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה
ונשפטתי אתו שם מעלו אשר
מעל בי: ואפרוס עלוהי מצדתי
ויתאחד בסריגתי ואגלינה לבבל
ואתפרע מניה תמן שקריה דשקר
קדמי: ואת כל מברחו בכל אגפיו
בחרב יפלו והנשארים לכל רוח
יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי:
ויתכל גיברוהי בכל משרייתיה
בחרבא יתקטלון ודישתארון לכל
רוח יתבדרון ותדעון ארי אנא יי
גזרית במימרי:
כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מ
מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש
יונקותיו רך אקטף ושתלתי אני על
הר גבה ותלול: כדנן אמר יי אלהים
ואקריב אנא ממלכותא דבית דוד

117

דמתיל בארזא רמא ואקיימיניה
מבני בנוהי יניק ארבי ואקיימניה
במימרי בטור רם ומנטל בהר מרום
ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה
פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו
כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: ל
בטור קדשא דישראל אקימיניה וחס
ויכניש משרין ויעביד סמכון ויהי
למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל
צדיקיא וכל ענותניא בטלל מלכותיה
ישרון וידעו כל עצי השדה כי אני
יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ
שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ ג
יבש אני יהוה דברתי ועשיתי וידעון ב קר
כל מלכי עממיא ארי אנא יי אמאיכית וחר
מלכות דהות תקיפא תקיפית מלכות פת
דהות חלשא אמאיכית מלכות
עממיא דהות תקיפא כאע רטיב
ותקיפית מלכות בית ישראל דהות
חלשא כאע יביש אנא יי גזרית
במימרי ואקיים:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר: מה
לכם אתם משלים את המשל הזה

על אדמת ישראל לאמר אבות
יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה:
מא לכון דאתון מתלין ית מתלא
הדין על ארעא דישראל למימר
אבהתא חטן ובניא לקן: חי אני נאם
אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל ל
המשל הזה בישראל: קיים אנא אמר וחס
יי אלהים אם יהי לכון עוד ממתל
מתלא הדין בישראל: הן כל הנפשות
לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי
הנה הנפש החטאת היא תמות: הא כ
כל נפשתא דילי אינון כנפש אבא דין וחב
וכנפש ברא קדמי אינון אנש דיחטי
הוא ימות: ואיש כי יהיה צדיק ועשה
משפט וצדקה: וגבר ארי יהי זכי
ויעביד דין דקשוט וזכו: אל ההרים
לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי
בית ישראל ואת אשת רעהו
לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב:
בטוריא לא פלח לטעוותא ועינוהי
לא זקף לפלחן טעוות בית ישראל
וית אתת חבריה לא סאיב ולות
אתתא טמאה לא על ואיש לא יונה
חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל

לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד׃
ואנש לא אוני משכון דחובתא אתיב
גזולא לא גזל מלחמיה לכפנא יהב
ועורטלאה כסי מכסותיה׃ בנשך לא
יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו
משפט אמת יעשה בין איש לאיש׃
בחבוליא לא יהב ורביתא לא נסיב
משקרא אתיב ידיה דין [illegible] עבד
בין גבר לגבר׃ בחקותי יהלך ומשפטי
שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה
יחיה נאם אדני יהוה׃ בקימי יהליך
ודיני נטר למעבד קשוט צדיקא הוא
מיחא ייחי אמר יי אלהים׃ והוליד בן
פריץ שפך דם ועשה אח מאחד
מאלה׃ ואוליד בר לשיע אשיד דם
ויעביד לאחוהי מחדא מאלין׃ והוא
את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים
אכל ואת אשת רעהו טמא׃
והוא ית כל אלין לא עבד אלהין בטוריא
פלח לטעוותא וית אתת חבריה סאיב׃
עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא
ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה
עשה׃ מסכין וחשיך אוני גזולא גזל
משכונא לא אתיב ולפלחן טעוותא

זקף עינוהי תועיבא עבד׃ בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את
כל התועבות האלה עשה מות יומת
דמיו בו יהיה׃ בחבוליא יהב ורביתא
נסיב ה[illegible] יתקיים לא יתקיים ית כל
תועיבתא האלין עבד ממת ימות
חובת קטוליה ביה תהי׃ והנה הוליד
בן וירא את כל חטאת אביו אשר
עשה ויראה ולא יעשה כהן׃ והא אוליד
בר וחזא ית כל חובי אבוהי דעבד
וחזא ולא עבד כותהון׃ על ההרים
לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית
ישראל את אשת רעהו לא טמא׃
לטעותא
על טוריא לא פלח ועינוהי לא זקף
לפלחן טעוות בית ישראל ית אתת
חבריה לא סאיב׃ ואיש לא הונה חבל
לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב
נתן ועירום כסה בגד׃ ואנש לא אוני
משכונא לא נסיב וגזילא לא גזל
מלחמיה לכפנא יהב ועורטלאה כסי
מכסותיה׃ מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח משפטי עשה
בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו
חיה יחיה׃ ממסכינא אתיב ידיה

חיבוליה ורביתא לא נסיב דיני עבד
דיני עבד בקימי הליך הוא לא ימות
בחובי אבוהי מיחא ייחי׃ אביו כי
עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא
טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו׃
אבוהי ארי עשק עשקא גזל גזילא
לחד מאחוהי ודלא תקין עבד בגו
עמיה והא מית בחוביה׃ ואמרתם
מדע לא נשא הבן בעון האב והבן ל
משפט וצדקה עשה את כל חקותי חס
שמר ויעשה אתם חיה יחיה׃ ואמרתון
מדין לא לקי ברא בחובי אבא וברא
דין דקשוט וזכו עבד ית כל קימי
כטר ועבד יתהון מיחא ייחי׃ הנפש ל
החטאת היא תמות בן לא ישא בעון
האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת
הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו
תהיה׃ אנש דיחטי הוא ימות ברא לא
ילקי בחובי אבא ואבא לא ילקי
בחובי ברא זכות זכאה כפה יתקיים
וחובת חייבא עלוהי תהי׃
והרשע כי ישוב מכל חטאתו
אשר עשה ושמר את כל חקותי
ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא

ימות׃ ורשיעא ארי יתוב מכל
ויטר ית כל קימי
חובוהי דעבד ויעביד דין דקשוט
וזכו מיחא ייחי לא ימות׃ כל פשעיו
אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה׃ כל חובוהי דעבד
לא ידכרן ליה בזכותיה דעבד יתקיים׃
החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני
יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה׃
המרעא רעינא מותיה דרשיעא
אמר יי אלהים הלא כד יתוב מאורחיה
ויתקיים׃ ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ככל התועבות
אשר עשה הרשע יעשה וחי כל
צדקתו אשר עשה לא
תזכרנה במעלו אשר מעל
ובחטאתו אשר חטא בם ימות׃
וכד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד
שקר ככל תועיבתא דעבד רשיעא
יעביד היתקיים כל זכותיה דעבד
לא ידכרן בשקריה דשקר ובחוביה
דחב בהון ימות׃ ואמרתם לא יתכן
דרך אדני שמעו נא בית ישראל
הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא
יתכנו׃ ואמרתון לא מפרש דנא

אורחת טובא דיי שמעו בית ישראל
האורחת טובי לא מפרשן הלכון
הלא אורחתכון דילכון לא תקנן׃
בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול
ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות׃
כד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר
וימות עליהון בשקריה דעבד ימות׃
ובשוב רשע מרשעתו
אשר עשה ויעש משפט וצדקה
הוא את נפשו יחיה׃ וכד יתוב
רשיעא מחובוהי דעבד ויעביד
דין דקשוט וזכו הוא ית נפשיה
יקיים׃ ויראה וישוב מכל פשעיו
אשר עשה חיו יחיה לא ימות׃
וחזא ותב מכל חובוהי דעבד
מיחא ייחי לא ימות׃ ואמרו בית
ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי
לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם
לא יתכן׃ ואמרו בית ישראל לא
מפרשן לנא אורחת טובא דיי׃
האורחת טובי לא מפרשן הלא
אורחתכון דילכון לא תקנן׃ לכן
איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו
מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול
עון׃ בכין אנש כאורחתיה אתפרע
מנכון בית ישראל אמר יי אלהים תובו
לפולחני ואעדו מנכון פלחן טעותא
ולא יהון לכון לתקלת חובין׃ השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר
פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח
חדשה ולמה תמותו בית ישראל׃
ארחיקו מנכון ית כל חוביכון דחבתון
בהון ועיבידו לכון לב דחיל ורוח
דחלא ולמא תמותון בית ישראל׃
כי לא אחפץ במות המת נאם אדני
יהוה והשיבו וחיו׃ ארי לא רעינא
במותא דחייב למימת אמר יי אלהים
תובו לפולחני ואתקיימו׃
ואתה שא קינה אל נשיאי
ישראל׃ ואת טול אליא על רברבי
ישראל׃ ואמרת מה אמך לביא בין
אריות רבצה בתוך כפרים רבתה
גוריה׃ ותימר מא כנשתא דישראל
דהות דמיא ללייתא בין מלכיא רבת
בין שלטוניא רביאת בנהא׃ ותעל
אחד מגוריה כפיר היה וילמד לטרף
טרף אדם אכל׃ ורביאת חד מבנהא

וישב
לכון
קינה

מלכא הוה ואליף למקטל קטול
אנשא קטל׃ וישמעו אליו גוים
בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל
ארץ מצרים׃ ושמעו עלוהי עממיא
בסריגתהון אתאחד ואיתיוהי
בשישלן לארעא דמצרים׃ ותרא
כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד
מגוריה כפיר שמתהו׃ וחזת ארי
פסק אבד סבורה ורביאת חד מבנהא
מלכא שויתיה׃ ויתהלך בתוך אריות
כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם
אכל׃ והליך ביני מלכיא מלכא הוה
ואליף למקטל קטול אנשא קטל׃
וידע אלמנותיו ועריהם החריב
ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו׃
ואצדי בירניתיה וקרויהון אחריב
וצדיאת ארעא ומלאה מקל
אתרגושתיה׃ ויתנו עליו גוים סביב
ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם
נתפש׃ ואתכנישו עלוהי עממיא
סחור סחור ממדינתא ופרסו עלוהי
מצדתהון בסריגתהון אתאחד׃
ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל
מלך בבל יבאהו במצדות למען לא

ישמע קולו עוד אל הרי ישראל׃
ויהבוהי בקולרין בשישלן ואיתיוהי
לות מלכא דבבל איתיוהי במצדיא
בדיל דלא ישתמע קליה עוד על
טורי ישראל׃ אמך כגפן
בדמך על מים שתולה פריה וענפה
היתה ממים רבים׃ כנשתא דישראל
במעבדה אוריתא דמיא כגופן
דשתילא על מבוע דמיין דנופה
שפיר וסוכה מטלן היא שתילא על
מיין סגיאין׃ ויהיו לה מטות עז אל
שבטי משלים ותגבה קומתו על
בין עבתים וירא בגבהו ברב
דליתיו׃ והוו בה שלטונין תקיפין
מלכין דגיברין לשעבדא מרכבו
וראים בתקפיה על מלכוותא ואתנטה
בסמכוותיה בסגי גיברוהי׃ ותתש
בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים
הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה
עזה אש אכלתהו׃ ואתעקרת בתקוף
מארע בית שכינתא לארע אוחרי
אתגליאת ומלך דתקיף כרוח קדומא
קטיל עמה אטלטלו וגלו שלטונ׳
תקפה ועממיא דתקיפין כאשתא

שיציאונון׃ ועתה שתולה במדבר
בארץ ציה וצמא׃ וכען דמיא לגופן
דשתילא במדברא בארע צדיא
וחרבא׃ ותצא אש ממטה בדיה
פריה אכלה ולא היה בה מטה עז
שבט למשול קינה היא ותהי לקינה׃
ואתו עממיא דתקיפין כאשתא
מחובי זדונה עמה קטילו ולא הוו
בה שלטונין תקיפין מלכין דגיברין
לשעבדא מלכו אמר נביא אליא
היא נבואתא ותהי לאליא׃
ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש באו אנשים
מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו
לפני יהוה׃ בשתא שביעיתא בחמישאה
בעסרא לירחא אמר נביא אתו
גוברין מסבי ישראל למתבע אולפן
מן קדם יי׳ ויתיבו קדמי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר׃
בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת
אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש
אתי אתם באים חי אני אם אדרש
לכם נאם אדני יהוה׃ בר אדם את נבי

לסבי ישראל ותימר להון כדנן אמר
יי׳ אלהים הלמתבע אולפן מן קדמי
אתון אתן קיים אנא אם אשתאיל
לכון במימרי אמר יי׳ אלהים׃ התשפט
אתם התשפוט בן אדם את תועבת
אבותם הודיעם׃ התוכח יתהון
התוכח בר אדם ית תועבת אבהתהון
הודעינון׃ ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה ביום בחרי בישראל
ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע
להם בארץ מצרים ואשא ידי להם
לאמר אני יהוה אלהיכם׃ ותימר
להון כדנן אמר יי׳ אלהים ביומא
דאתרעיתי בישר׳ וקיימית במימרי
לזרעא דבית יעקב ואתגליתי
למפרקהון כארעא דמצר׳ וקיימית
במימרי להון למימר אנא יי׳ אלהכון׃
ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם
מארץ מצרים אל ארץ אשר
תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא
לכל הארצות׃ ביומא ההוא קיימית
במימרי להון לאפקותהון מארעא
דמצרים לארעא דיהבית להון
עבדא חלב ודבש תשבחא היא לכל

מרינתא׃ ואמר אלהם איש שקוצי
עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל
תטמאו אני יהוה אלהיכם׃ ואמרית כד
להון גבר שקוצי ארחיקו מקביל כב
עינוהי ובפלחן טעות מצראי לא
תסתאבון אנא יי אלהכון׃ וימרו בי
ולא אבו לשמע אלי איש את קרי
שקוצי עיניהם לא השליכו ואת איש
גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך שקוצי
חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתו
בתוך ארץ מצרים׃ וסריבו על מימרי את
ולא אבו לקבלא לנביי גבר ית שקוצי שקוצי
עיניהון לא ארחיקו וית פלחן טעות
מצראי לא שבקו ואמרית למשפך
חמתי עליהון דיחול רגזי בהון
בגו ארעא דמצרים׃ ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
המה בתוכם אשר נודעתי אליהם
לעיניהם להוציאם מארץ מצרים׃
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא
יתחל לעיני עממיא דאנון בינהון
דאתגליתי למפרקהון לעיניהון
לאפקותהון מארעא דמצרים׃
ואוציאם מארץ מצרים ואבאם

אל המדבר׃ ואפיקתנון מארעא דמצר
ואעילתינון למדברא׃ ואתן להם את
חקותי ואת משפטי הודעתי אותם
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם׃ סימן
ויהבית להון ית קימי וית דיני דחטע
הודעית יתהון דאם יעביד יתהון
אנשא ייחי בהון בחיי עלמא׃ וגם
את שבתותי נתתי להם להיות לאות
ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה ד
מקדשם׃ ואף ית יומי שביא דילי
יהבית להון למהוי לאת בין מימרי
וביניהון למדע ארי אנא יי מקדשהון׃
וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר
יעשה אותם האדם וחי בהם ואת
שבתתי חללו מאד ואמר לשפך
חמתי עליהם במדבר לכלותם׃
וסריבו על מימרי בית ישראל במדברא
בקימי לא הליכו וית דיני רחקו דאם
יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי
עלמא וית יומי שביא דילי אחילו
לחדא ואמרית למשפך חמתי
עליהון במדברא לשיציותהון׃ וי׳
ואעשה למען שמי לבלתי החל

לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם:
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא
יתחל לעיני עממיא דאפיקתינון
לעיניהון: וגם אני נשאתי ידי להם
במדבר לבלתי הביא אותם אל
הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש
צבי היא לכל הארצות: ואף אנא
קיימית במימרי להון במדברא
בדיל דלא לאעלא יתהון לארעא
דיהבית עבדא חלב ודבש תשבחא
היא לכל מדינתא: יען במשפטי
מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת
שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
לבם הלך: חלף דבדיני קצו וית קימי
לא הליכו בהון וית יומי שביא דילי
אחילו ארי בתר פלחן טעותהון
לבהון טעי: ותחס עיני עליהם
משחתם ולא עשיתי אותם כלה
במדבר: וחס מימרי עליהון
מלחבלותהון ולא עבדית עימהון
גמירא במדברא: ואמר אל בניהם
במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו
ואת משפטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו: ואמרית

לבניהון במדברא בגזירת אבהתכון
לא תהכון וית נמוסיהון לא תטרון
ובפלחן טעותהון לא תסתאבון:
אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו
ואת משפטי שמרו ועשו אותם:
אנא יי אלהכון בקימי הליכו וית
דיני טרו ועבידו יתהון: ואת
שבתותי קדשו והיו לאות ביני
וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם:
וית יומי שביא דילי קדישו ויהון
לאת בין מימרי וביניכון למדע
ארי אנא יי אלהכון: וימרו בי הבנים
בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא
שמרו לעשות אותם אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם את שבתותי
חללו ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בם במדבר: וסריבו
על מימרי בניא בקימי לא הליכו
וית דיני לא נטרו למעבד יתהון
דאם יעביד יתהון אנשא וייחי
בהון בחיי עלמא ית יומי שביא
דילי אחילו ואמרית למשפך חמתי
עליהון דיחור רגזי עליהון
במדברא: והשבתי את ידי ואעש

למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתי אותם לעיניהם
ואתיבית ית מחת גבורתי ועבדית
בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני
עממיא דאפיקית יתהון לעיניהון
גם אני נשאתי את ידי להם במדבר
להפיץ אותם בגוים ולזרות אותם
בארצות אף אנא קיימית במימרי
להון במדברא לאגלאה יתהון
לביני עממיא ולבדרא יתהון
במדינתא יען משפטי לא עשו
וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו
ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם
חלף דדיני לא עבדו ובקימי קצו
ויתיומי שביא דילי אחילו ובתר
טעות אבהתהון הואה עיניהון
וגם אני נתתי להם חקים לא טובים
ומשפטים לא יחיו בהם ואף אנא
מדמרדו במימרי ולא אבו לקבלא
לנביי אלחיקתנון ומסרתינון ביד
יצרהון טפשא אזלו עבדו גזירין
דלא תקנן ונמוסין דלא יתקיימון
בהון ואטמא אתם במתנותם
בהעביר כל פטר רחם למען אשמם

למען אשר ידעו אשר אני יהוה
וסאיבית יתהון במתנתהון באעברא
כל פתח ולדא בדיל דאצדינון בדיל
דידעון דאנא יי
לכן דבר אל בית ישראל בן אדם
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
עוד זאת גדפו אותי אבותיכם
במעלם בי מעל בכן אתנבי לבית
ישראל בר אדם ותימר להון כדנן
אמר יי אלהים עוד דא ארגיזו
קדמי אבהתכון בדשקרו במימרי
שקר ואביאם אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לתת אותה להם
ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת
ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם
כעס קרבנם וישימו שם ריח
ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם
ואעילתינון לארעא דקיימית ית
במימרי למתן יתה להון וחזו כל
רמא מנטלא וכל אילן עבוף
ונכיסו תמן ית נכסיהון ויהבו תמן
ארגזא קרבנהון ושויאו תמן פלחן
דבחיהון ונסיכו תמן ית נסכיהון
ואמר אלהם מה הבמה אשר

אתם הבאים שם ויקרא שמה במה
עד היום הזה: ואמרית להון מא
במתא דאתון אתן לאשתטאה
תמן ואתקרי שמה במתא עד
יומא הדין: לכן אמר
אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה
הבדרך אבותיכם אתם נטמאים
ואחרי שקוציהם אתם זנים: בכין
אימר לבית ישראל כדנן אמר יי'
אלהים הבאורח אבהתכון אתון
מסתאבין ובתר שקוציהון אתון
טען: ובשאת מתנתיכם בהעביר
בניכם באש אתם נטמאים לכל
גלוליכם עד היום ואני אדרש לכם
בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה
אם אדרש לכם: ובמטל מתנתכון
באעברא בניכון בנורא אתון מ
מסתאבין לכל פלחן טעותכון עד
יומא דין ואנא אשתאיל ד'לכון
במימרי בית ישראל קיים אנא
אמר יי' אלהים אם אשתאיל לכון
במימרי: והעלה על רוחכם היו
לא תהיה אשר אתם אמרים
נהיה כגוים כמשפחות הארצות

לשרת עץ ואבן: ודאתון מהרהרין
ודסליקת על לבכון קדמי גלין
דאתון אמרין נהי כעממיא כזרעית
מדינתא לשמשא אעא ואבנא:
חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה
שפוכה אמלוך עליכם: קיים אנא
אמר יי' אלהים אם לא ביד תקיפא
ובדרע מרמם וברגז שפיך אמלוך
עליכון: והוצאתי אתכם מן העמים
וקבצתי אתכם מן הארצות אשר
נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה: ואפיקיתכון ה
מביני עממיא ואכנישיתכון מן
מדינתא דאתבדרתון בהון ביד
תקיפא ובדרע מרמם וברגז שפיך:
והבאתי אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים:
ואעיליתכון למדבר עממיא
ואתפרע מנכון תמן אפין באפין:
כאשר נשפטתי את אבותיכם
במדבר ארץ מצרים כן אשפט
אתכם נאם אדני יהוה: כמא ד
דאתפרעית מן אבהתכון במדבר

ארעא דמצרים כן אתפרע מנכון
אמר יי אלהים: והעברתי אתכם
תחת השבט והבאתי אתכם במסרת
הברית: ואניח עליכון גזירת דינין
ואעיל יתכון במסרת קימא: וברותי
מכם המרדים והפושעים בי
מארץ מגוריהם אוציא אותם
ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם
כי אני יהוה: ואפרוש מנכון דמרדו
ודשקרו במימרי מארע תותבותהון
אפיק יתהון ולארעא דישראל לא
ייעלון ותידעון ארי אנא יי: ואתם
בית ישראל כה אמר אדני יהוה
איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם
אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי
לא תחללו עוד במתנותיכם וב
ובגלוליכם: ואתון בית ישראל כדנן
אמר יי אלהים גבר פלחן טעוותיה
איזילו פלחו ובתר דתבתון ליתיכון
צבן לקבלא למימרי וית שמא
דקודשי לא תחלון עוד במתנתכון
ובפלחן טעותכון: כי בהר קדשי
בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה
שם יעבדני כל בית ישראל כלה

בארץ שם ארצם ושם אדרוש את
תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם: ארי בטורא דקדשי
בטור קדשא דישראל אמר יי אלהים
תמן יפלחון קדמי כל בית ישראל
כלהון בארעא הא תמן יתקבל
קרבנהון בפריע ותמן אתבעית
אפרשותכון ויתריש אצותכון בכל
קדשיכון: בריח ניחח ארצה אתכם
בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר נפצתם
בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים:
קרבן דרעוא יתקבל קורבנכון בפריע
כד אפיק יתכון מן עממיא ואכניש
יתכון מן מדינתא דאתבדרתון
בהון ואתקדש בכון לעיני עממיא:
וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם
אל אדמת ישראל אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם:
ותידעון ארי אנא יי כד אעיל
יתכון לארעא דישראל לארעא
דקיימית במימרי למתן יתה
לאבהתכון: וזכרתם שם את
דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר

נטמאתם בם ונקטתם בפניכם
בכל רעותיכם אשר עשיתם:
ותדכרון תמן ית אורחתכון וית
כל עובדיכון דאסתאבתון בהון
ותדנקון ותהון חזן בכל בישתכון
דעבדתון: וידעתם כי אני יהוה
בעשותי אתכם למען שמי לא
כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם
הנשחתות בית ישראל נאם אדני
יהוה: ותדעון ארי אנא יי' כד
אעביד עמכון בדיל שמי לא
כאורחתכון בישתא וכעובדיכון
מחבליא בית ישראל אמר יי' אלהים:

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם
יי' עמי למימר: בן אדם שים פניך
דרך תימנה והטף אל דרום והנבא
אל יער השדה נגב: בר אדם קביל
נבואה לאורח דרומא ואליף על
דרומא ואתנבי על חורשא דחקל
דרומא: ואמרת ליער הנגב שמע
דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני
מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח
וכל עץ יבש לא תכבה להבת

שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב
צפונה: ותימר לחורשא דדרומא
קביל פתגמא דיי' כדנא אמר יי'
אלהים הא אנא מדליק בך אישתא
ותקטיל בך כל אילן רטיב וכל
אילן יביש לא תטפי שלהביתא
דמשיציא ויתדשמון בה כל אפיא
מדרום לצפונא: ואמר אהה אדני
יהוה המה אמרים לי הלוא ממשל
משלים הוא: ואמרית קביל בעותי
יי' אלהים האינון אמרין לי הלא
ממתל מתלין הוא:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי' עמי למימר:
בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף
אל מקדשים והנבא אל אדמת
ישראל: בר אדם קביל נבואה על
ירושלם ואליף על מקדשין ואתנבי
על ארעא דישראל: ואמרת לאדמת
ישראל כה אמר יהוה הנני אליך
והוצאתי חרבי מתערה והכרתי
ממך צדיק ורשע: ותימר לארעא
דישראל כדנן אמר יי' הא אנא שלח
רגזי עלך ואפיק חרבי מנדנה ואגלי

מניך זכאין בדיל לשיצאה חייבין׃
יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע
לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר
מנגב צפון׃ חלף דאגליתי מניך
זכאין בדיל לשיצאה חייבין בכין
תיפוק חרבי מנדנה על כל בסרא
מדרום לצפונא׃ וידעו כל בשר כי
אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה
לא תשוב עוד׃ וידעון כל בני בסרא
ארי אנא יי אפיקית חרבי מנדנה
לא תתוב עוד׃ ואתה
בן אדם האנח בשברון מתנים
ובמרירות תאנח לעיניהם׃ ואת בר
אדם אתאנח בזיע חרצין ובמרד
תתאנח לעיניהון׃ והיה כי יאמרו
אליך על מה אתה נאנח ואמרת
אל שמועה כי באה ונמס כל לב
ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל
ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה׃ ויהי ארי יימרון
לך על מא את מתאנח ותימר על
בסורתא ארי אתיא ויתמסי כל לב
ויתרשלן כל ידין ותעמי כל רוח
וכל רכוביא יתאשדן כמיא הא אתיא

ותתקיים אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם הנבא ואמרת כה אמר
יהוה אמר חרב חרב הוחדה וגם
מרוטה׃ בר אדם אתנבי ותימר כדנן
אמר יי אימר חרבא דמלכא דבבל
תקטיל וחרבא דבני עמון תתני
ותשיצי׳ למען טבח טבח הוחדה
למען היה לה ברק מרטה או נשיש
שבט בני מאסת כל עץ׃ בדיל
למקטל קטול אשתליפת בדיל
למעבד פורענו אשתנינת על
דחריאו שבטא דבית יהודה ובנימין
לשבטי ישראל כדגלו על דפלחו
לטעותא תבו אינון למטעי בתר
צלמי אעיא׃ ויתן אתה למרטה
לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא
מרטה לתת אותה ביד הורג׃ ויהב
פורענותהון לאתמסרא ביד מלכא
דבבל היא מחת חרבא והיא תהי
פורענותהון למימסר יתהון ביד
קטולין׃ זעק והילל בן אדם כי
היא היתה בעמי היא בכל נשיאי

ישראל מגורי אל חרב היו את עמי
לכן ספק אל ירך׃ צווח ואייל בר
אדם ארי היא הות בעמי היא בכל
רברבי ישראל קטולי חרבא דאתכנשו
ואתו על עמי מסחור סחור בכין
טפח על ירכא׃ כי בחן ומה אם גם
שבט מאסת לא יהיה נאם אד׳ נ׳
יהוה׃ ארי אתנביאו עליהון נבייא
ולא תבו ומא יהי בסופהון אימר אף
שבטא דבית יהודה ובנימין מגלא
יגלון ובעובדיהון בישיא לא יתקימון
אמר יי אלהים׃ ואתה
בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל
חרב שלישתה חרב חללים היא חרב
חלל הגדול החדרת להם׃ ואת בר
אדם אתנבי וטפח יד על יד ותתכפיל
חרבא תליתיתא חרב קטילין היא
חרב פורענות קטלא רבא דמזיעא
להון׃ למען למוג לב והרבה המכשלים
על כל שעריהם נתתי אבחת חרב
אח עשויה לברק מעטה לטבח׃
בדיל למתבר לבהון ולאסגאה
מתקליהון על כל קרויהון מניתי
קטולי חרבא ווי חרבא אשתליפת

למקטל אשתנינת לשיצאה׃ ה
התאחדי הימני השימי השמילי
אנה פניך מעדות׃ אשתנני וקטילי
מן דרומא ושיצא מן צפונא לאן
אפך מזמנין׃ וגם אני אכה כפי אל
כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי׃
ואף אנא איתי פורענו על פורענו
ואניח חמתי אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר׃ ואתה בן אדם שים
לך שנים דרכים לבוא חרב מלך
בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד
ברא בראש דרך עיר ברא׃ ואת
בר אדם אתקין לך תרתין אורחן
דייתון בהון קטולי חרבא דמלכא
דבבל ממדינתא חדא יפקון תרויהון
ואתרא אתקין בריש פרשות אורח
קרתא אתרא אתקין׃ דרך תשים
לבוא חרב את רבת בני עמון ואת
יהודה בירושלם בצורה׃ אורחא
אתקין דייתון בה קטולי חרבא
מרבת בני עמון על דבית יהודה
דנפקו מירושלם למתבבקרוין

כריכן: כי עמד מלך בבל אל אם
הדרך בראש שני הדרכים לקסם
קסם קלקל בחצים שאל בתרפים
ראה בכבד: אריקם מלכא דבבל
על ראוס פרשות אורח בריש תרתין
אורחן למקסם קסם קשית בגרריא
שאיל בצלמניא חזא בכבדא: בימינו
היה הקסם ירושלם לשום כרים
לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה
לשום כרים על שערים לשפך סללה
לבנות דיק: בימיניה הוה קסמא נפיל
למהך לירושלם למנאה אפרורין
לפתחא תרעין די יעלון בהון קטולין
לארמא קל באצוחות קרנא ולמנאה
אפרורין על תרעין למצבר מליתא
למבני כרקום: והיה להם כקסום שוא
בעיניהם שבעי שבעות להם והוא
מזכיר עון להתפש: והוה להון קסומהון
כדבין בעיניהון כחשיך דהוה מנחיש
להון ואינון לא ידעין דארבעין ותשע
זמנין הוה במין ומתיתב על פתגמא
עד דתתיליה שעתא דיתמסרון
בידיה: לכן כה אמר
אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות
משעיכם להראות חטאותיכם בכל
עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו:
בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דאדכרתון
חוביכון באתגלאה מרדיכון לאתחזאה
חטאיכון בכל עובדיכון חלף דאדכרתון
בידמלכא דבבל תתמסרון:
ואתה חלל רשע נשיא ישראל
אשר בא יומו בעת עון קץ: ואת
חייב קטלא רשיעא רבא דישראל
דמטא יום תבריה עידן תשלמת
חובוהי כד מטא קציה:
כה אמר אדני יהוה הסיר
המצנפת והרים העטרה זאת לא
זאת השפלה הגבה והגבה השפיל:
כדנן אמר יי אלהים אעדי מצנפתא
משריה כהנא רבא ואבטיל כתרא
מצדקיה מלכא אימר דין ודין ב
באתריה לא יתקיים מגלא יגלון
גדליה בר אחיקם דלא הות דיליה
יסבינה צדקיה דדיליה הי תעדי
מניה: עוה עוה עוה אשימנה גם
זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט
ונתתיו: חוביהון דחבו כחוביהון
אתפרע מנהון אף לדין לא תתקיים

ליה עד דאיתי עלוהי מורענות
ישמעאל בר נתניה ואמסרינה
בידיה׃ ואתה בן אדם
הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה
אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה
להכיל למען ברק׃ ואת בר אדם
אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים
על בני עמון ועל חסודהון ותימר
חרבא חרבא אשתליפת למקטל
אשתנינת לשיצאה בדיל למהוי
לה צחצחין׃ בחזות לך שוא בקסם
לך כזב לתת אתך אל צוארי חללי
רשעים אשר בא יומם בעת עון
קץ׃ באתנבאה לך שקר באלפותן
לך כדבין למסר יתך על צוארי
קטילי רשיעיא דמטא יומא תברהון
עדן תשלמת חוביהון כד מטא
קצהון׃ השב אל תערה במקום
אשר נבראת בארץ מכורתיך אשפט
אתך׃ אתיב חרבא לנדנה באתר
דאתבריתון בארע תותבותכון
אתפרע מנכון׃ ושפכתי עליך זעמי
באש עברתי אפיח עליך ונתתיך

ביד אנשים בערים חרשי משחית׃
ואשפוך עלך חמתי באשת פורענותי
אתקוף עלך ואמסרנך ביד גברין
רשיעין דאומנין לחבלא׃ לאש
תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי׃ ל
לעממיא דתקיפין כאשתא
תתמסרין לאשתיצאה חובת
קטולך תהי בגו ארעא לא ייעול
דכרניך ארי אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ ואתה בן אדם התשפט
התשפט את עיר הדמים והודעתה
את כל תועבותיה׃ ואת בר אדם
התוכח התוכח ית קרתא דאשדי
דם זכי בגוה ותחוי לה ית כל תועבתהא׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר
שפכת דם בתוכה לבוא עתה
ועשתה גלולים עליה לטמאה׃
ותימר כדנן אמר יי אלהים קרתא
דאשדי דם זכי בגוה מטא עידן
תברה ודפלחין לטעותא בגוה
בדיל דסאבותה׃ בדמך אשר

126

שפכת אשמת ובגלוליך אשר
עשית טמאת ותקריבי ימיך
ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך
חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות
בחובת דם זכי דאשדת חבת ו
ובפלחן טעותיך דפלחת אסתאבת
וקריבת יום תבריך ומטא עידן
בשתיך על כן יהבתיך חיסודין
לעממיא ולעיב לכל מדינתא
הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך
טמאת השם רבת המהומה דקריבן
ודרחיקן מניך יתלעבן ביך סואבת
שמא דסגיאין אתרגושתא הנה
נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך
למען שפך דם הא רברבי ישראל
גבר לתקפיה הוו ביך בדיל למשפך
דם זכי אב ואם הקלו בך לגר עשו
בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו
בך אבא ואימא אקילו ביך לגיורא
עבדו אנסא בגויך יתמין וארמלן
אונאו ביך קדשי בזית ואת שבתתי
חללת על קדשי בסרת וית יומי
שביאי ילי אחילת אנשי רכיל
היו בך למען שפך דם ואל ההרים

אכלו בך זמה עשו בתוכך גברי
אכלי קרצא הוו ביך בדיל למשפך
דם זכי ובטוריא פלחו ביך לטעותא
עיצר חטין עבדו בגויך ערות אב
גלה בך טמאת הנדה ענו בך ערית
אבא גליאו ביך סואבת את טמאה
ענאו ביך ואיש את אשת רעהו
עשה תועבה ואיש את כלתו טמא
בזמה ואיש את אחתו בת אביו
ענה בך וגבר ית אתת חבריה עבדו
תועיבא וגבר ית כלתיה סאיב
בעיצת חטין וגבר ית אחתיה בת
אבוהי ענו ביך שחד לקחו בך
למען שפך דם נשך ותרבית
לקחת ותבצעי רעיך בעשק ואתי
שכחת נאם אדני יהוה שחדא קבילו
ביך בדיל למשפך דם זכי חיבוליא
ורביתא נסיבת ואהנית רחמך
בעשקא ופלחני שבקת אמר יי
להים והנה הכיתי כפי אל בצעך
אשר עשית ועל דמך אשר היו
בתוכך והא איתי מורענות עלך
בחובי ממון אנסיך דאנסת ועל
דם זכי דאשתפיך בגויך היעמד

לבך אם תחזקנה ידיך לימים אשר
אני עשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי׃ היתקף לביך אם יתחסנן
ידיך ליומיא דאנא עתיד למעבד
עמיך אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃
והפיצותי אותך בגוים וזריתיך
בארצות והתמתי טמאתך ממך׃
ואגלי יתיך לבינֵי עממיא ואבדרניך
במדינתא ואסיף סאובתיך מניך׃
ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני
יהוה׃ ואתחליש ביך לעיני עממיא
ותדעין ארי אנא יי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם
נחשת ובדיל וברזל ועפרת בתוך
כור סגים כסף היו׃ בר אדם הוו קדמי
בית ישראל לפסולא כולהון כמא
דמערב נחש ובעיץ וברזל ואבר
בגו כורא לפסולת כספא הוו׃
לכן כה אמר אדני יהוה
יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ
אתכם אל תוך ירושלם׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים חלף דהויתון כולכון

לפסולא בכין הא אנא כניש יתכון לגו
ירושלם׃ קבצת כסף ונחשת וברזל
ועפרת ובדיל אל תוך כור לפחת
עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי
ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם׃
כמכנש כסף ונחש וברזל ואבר
ובעיץ לגו כורא לאתקפא עלוהי
נורא לאמסיותיה בכין אכניש
ברגזי ובחמתי ואסיף ואשיצי יתכון׃
וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש
עברתי ונתכתם בתוכה׃ ואכניש
יתכון ואתקיף עליכון באישת
פורענותי ותתמסון בגוה׃ כהתוך
כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה
שפכתי חמתי עליכם
וידעתם כי אני יהוה׃ כמתמסא
כספא בגו כורא כין תתמסון בגוה
ותידעון ארי אנא יי שפכית חמתי
עליכון׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר׃ בן אדם אמר לה
את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה
ביום זעם׃ בר אדם אימר לה ארעא
ארעא דישראל ארעא דלא מדכיא היא
לא אתעבידו בה עובדין טבין דיגנן

עלה ביום לוט: קשר נביאיה בתוכה
כארי שואג טרף טרף נפש אכלו
חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו
בתוכה: סיעת ספרהא בגוה כאריון
נהמין למקטל קטול אנשא קטלו
עותר ויקר נסיבו ארמלתהא אסגיו
בגוה: כהניה חמסו תורתי ויחללו
קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין
הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי
העלימו עיניהם ואחל בתוכם: כהנהא
חטפין באוריתי ומכסין קודשי בין
קדשא לחולא לא אפרישו ובין מסאבא
לדכיא לא הודעו ומיומי שביא דילי
כבשו עיניהון וחלת רעותי ביניהון:
שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף
לשפך דם לאבד נפשות למען בצע
בצע: רברבהא בגוה כדיבין חטפי חטוף
למשפך דם זכי לאבדא נפשן לקבלא
ממון דשקר: ונביאיה טחו להם תפל
חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים
כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר:
ונביי שקרא דבגוה דמן לדבני
מחצא ושעע ליה טין פטיר דלא תבן
מתנבן שקר ומלפין להון כדבין

אמרין כדנן אמר יי אלהים ומן קדם יי
לא אתמליל: עם הארץ עשקו עשק
וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר
עשקו בלא משפט: עמא דארעא
עשקו עשקא וגזלו גזילא ומסכין
וחשיך אוניאו ולגיורא אנסו בלא
כדחזי: ואבקש מהם איש גדר גדר
ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מצאתי: ואתבעי מנהון
קדמי גבר דליה עובדין טבין דיקום
בתרעתא קדמי ויבעי רחמין על
עמא דארעא בדיל דלא לחבלותה
ולא אשכחית: ואשפך עליהם זעמי
באש עברתי כליתים דרכם בראשם
נתתי נאם אדני יהוה: ושפכית עליהון
חמתי באשת פורענותי שיציתנון
פורענות אורחהון ברישהון יהבית
אמר יי אלהים: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: בן אדם
שתים נשים בנות אם אחת היו:
בר אדם אתנבי על תרתין מדינן
דאנון כתרתין נשין דבנת אימא
חדא הואה ותזנינה במצרים בנעוריהן

זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו
דדי בתוליהן׃ וטעאה במצרים
בתר פלחן טעותהון טעאה תמן
פלחו לטעותא ותמן קלקילא
עובדיהון׃ ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהיינה לי
ותלדן בנים ובנות ושמותן שמרון
אהלה וירושלם אהליבה׃ ושמהתהן
אהלה רבתא ואהליבה אחתה והואה
משמשן קדמי ואצלחא בבנין
ובבנן ושמהתהון שמרון אהלה
וירושלם אהליבה׃ ותזן אהלה תחתי
ותעגב על מאהביה אל אשור
קרובים׃ וטעת אהלה מבתר פלחני
ואתרעיאת למטעי בתר רחמהא
בתר בני אתור קריבהא׃ לבשי
תכלת פחות וסגנים בחורי חמד
כלם פרשים רכבי סוסים׃ לבושי
גמד שלטונין וטרנין עולימי חמדתא
כלהון פרשין רכבי סוסון׃ ותתן
תזנותיה עליהם מבחר בני אשור
כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם
נטמאה׃ ואתרעיאת למטעי בתריהון
עולימי בני אתור כולהון ובכל

דאתרעיאת בכל לחן טעותהון
אסתאבת׃ ואת תזנותיה ממצרים
לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה
והמה עשו דדי בתוליה וישפכו
תזנותם עליה׃ וית פלחן טעותה
דהוות עימה ממצרים לא שבקת
ארי יתה אפלחו לטעותא ואנון
אלפוהא עובדין בישין ושפכו
טעותהון עלה׃ לכן נתתיה ביד
מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה
עליהם׃ בכין מסרתה ביד רחמהא
ביד בני אתור דאתרעיאת למטעי
בתריהון׃ המה גלו ערותה בניה
ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה׃
אינון גליאו קלנה בנה ובנתה שבו
ועמה בחרבא קטילו והות שום
למדינתא ופורענות דינין עבדו
בה׃ ותרא אחותה אהליבה ותשחת
עגבתה ממנה ואת תזנותיה
מזנוני אחותה׃ וחזת אחתה אהליבה
וחבילת רחמתה מנה וית טעותהא
מטעוות אחתה׃ אל בני אשור
עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי

מכלל פרשים רכבי סוסים בחורי
חמד כלם: בתרבני אתור אתרעיאת
למטעי שלטונין וטרונין קריבין
לבשי גמר פרשין רכבי סוסון ע
עולימי חמדתא כלהון: וארא כי
נטמאה דרך אחד לשתיהן: וגלי
קדמי ארי אסתאבת אורח חדא
ג מל שוי לתרויהון: ותוסף אל תזנותיה
ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי
יתיר יוד כשדיים חקקים בששר: ואוסיפת
על טעוותה וחזת גוברין מצירין
על כתלא צלמי כסדאי מצירין
בסממנין: חגורי אזור במתניהם
ל סרוחי טבולים בראשיהם מראה
שלשים כלם דמות בני בבל כשדים
ארץ מולדתם: אסירין זרדין
בחרציהון מחתין קולסין ברישיהון
חיזו גיברין כולהון דמות בני בבל
מדינת כסדאי ארע ילדותהון:
ותעגבה ק ותעגב עליהם למראה עיניה
ותשלח מלאכים אליהם כשדימה:
ואתרעיאת למטעי בתריהון בתר
חיזו עינהא ושלחת אזגדין לותהון
למדינת ארע כסדאי: ויבאו אליה

בני בבל למשכב דדים ויטמאו
אותה בתזנותם ותטמא בם ותקע
נפשה מהם: ואתולותה בני בבל
למעבד רחמון וסאיבו יתה
בטעותהון ואסתאבת בהון עד
דקצת נפשה בהון: ותגל תזנותיה
ותגל את ערותה ותקע נפשי מ
מעליה כאשר נקעה נפשי מעל
אחותה: ואתגליאת בהתתה ואתחזי
קלנה ורחיק מימרי יתה כמא
ותרב ויתרב ק דרחיק מימרי ית אחתה: ותרבה
את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה
אשר זנתה בארץ מצרים: ואסגיאת
ית טעותהא לאדכרא ית יומין
דמלקדמין דטעת בהון כד הות
ב בארעא דמצרים: ותעגבה על
ובעע פלגשיהם אשר בשר חמורים
בשרם וזרמת סוסים זרמתם:
ואתרעיאת למהוי שמשאלהון
דבסר חמרין בסרהון וצחנת סוסותא
צחנתהון: ותפקדי את זמת נעוריך
בעשות ממצרים דדיך למען שדי
נעוריך: ואדכרת ית חובי עיצתחטך
דמלקדמין ממצרים רחמון בדיל

חטאי ינקותיך׃ לכן
אהליבה כה אמר אמר אדני יהוה
הנני מעיר את מאהביך עליך את
אשר נקעה נפשך מהם והבאתים ט
עליך מסביב׃ בכין אהליבה כדנן
אמר יי אלהים האנא מיתי בגלאי
ית רחמך עלך ית דקצת נפשיך בהון
ואיתינון עלך מסחור סחור׃ בני בבל
וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל
בני אשור אותם בחורי חמד פחות
וסגנים כלם שלשים וקראים יב
רכבי סוסים כלם׃ בני בבל וכל כב׳
כסדאי פקודאי ושועאי וקועאי
כל בני אתור עמהון עולימי חמדתא
שלטונין וטרנין כולהון גיברין
וממנין רכבי סוסון כלהון׃ ובאו עליך
הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה
ומגן וקובע ישימו עליך סביב
ונתתי לפניהם משפט ושפטוך
במשפטיהם׃ וייתון עלך במני זינא
ברתכין וגלגלין ומשריית עממין
דמזינין בעגילין וקולסין ימנון עלך
סחור סחור ואתין קדמיהון פורענות
דינין ויתפרעון מינך בנימוסיהון׃

וחד
וכעלילותיך
שפטוך

ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה
אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב
תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך
תאכל באש׃ ואתין פורענותי ביך
ויתפרעון מניך ברגז רברבן ויקידן
יגלון ועמיך בחרבא יתקטלון אנון
בנך ובנתך ישבון ושפר ארעיך
תתוקד בנורא׃ והפשיטוך את
בגדיך ולקחו כלי תפארתך׃ ויט
וישלחונך לבושי יקריך ויסבון מני
תשבחתיך׃ והשבתי זמתך ממך
ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי
עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי
עוד׃ ואבטיל חובי עיצת חטך מינך
ויתפלחן טעוותיך דהוה עמיך כד
הוית בארעא דמצרים ולא תזקפין
עינך להון וטעות מצראי לא תדכרין
עוד׃ כי כה אמר אדני
יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת
ביד אשר נקעה נפשך מהם׃ אר׳
כדנן אמר יי אלהים האנא מסר
ליך ביד דסנית ביד דקצת נפשיך
בהון׃ ועשו אותך בשנאה ולקחו
כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה

ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך׃
ויתכרעון מניך ברגבו וישבון כל
ליאותיך וישבקונך מטרטלא
ושביקא ותתגלי בהתת טעוותיך
וחובי עיצת חטך וזנוניך׃ עשה
אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר
נטמאת בגלוליהם׃ חובך גרמו
אלין ליך בדטעית בתר עממיא
ואסתאבת בכלהן טעותהון׃ בדרך
אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך׃
באורח אחתיך הליכת ואתין כס
פורענותה בידך׃ כה
אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג
מרבה להכיל׃ כדנן אמר יי אלהים
כס פורענות אחתיך תשתין עמיקתא
והסיגתא תהן לחוך וללעיב מסגי
עקא דתיתי עלך׃ שכרון ויגון ת
תמלאי כוס שמה ושממה כוס
אחותך שמרון׃ הא כרויא דוון
תתמלין כס צדו ואשתממו כס
פורענות אחתיך שמרון׃ ושתית
אתה ומצית ואת חרשיה תגרמי
ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם

אדני יהוה׃ ותשתן יתה ותגמרין
ויתפורענותה תקבלין ובסדריך
תתלשין ארי אנא גזרית במימרי
אמר יי אלהים׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען שכחת אותי
ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את
שאי זמתך ואת תזנותיך׃ בכן כדנן
אמר יי אלהים חלף דשבקת פלחני
ואדחיקת דחלתי מקביל עינך
ואף את קבילי חובי עיצת חטך
וטעותיך׃ ויאמר יהוה
אלי בן אדם התשפוט את אהלה
ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן׃
ואמר יי לי בר אדם התוכח ית אהלה
וית אהליבה וחוי להון ית תועיבתהון׃
כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהם
נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי
העבירו להם לאכלה׃ ארי זנאין בהון
ודם זכי אשדו בידיהון ובתר פלחן
טעותהון טעו ואף ית בניהון
דעתידין למפק מנהון תולדת
קדשא קדמי אעברו להון לפלחן׃
עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי
ביום ההוא ואת שבתותי חללו׃

עוד דא ארגיזו קדמי סאיבו ית
בית מקדשי ביומא ההוא וית יומי
שביא דילי אחילו: ובשחטם את
בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך
ביתי: ובנכסותהון ית טעותהון לפלחן
טעותהון ועלו לבית מקדשי ביומא
ההוא לאחלותיה והכדין עבדו בגו
בית מקדשי: ואף כי תשלחנה
לאנשים באים ממרחק אשר
מלאך שלוח אליהם והנה באו
לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית
עדי: ואף ארי שלחא לגבריא דאתן
מרחיק דאזגד שליח לותהון והא
אתו לאתר דזמינת אתקינת שוקין
ומנית פלטורין: וישבת על מטה
כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי
ושמני שמת עליה: ורמית דרגשין
זכיכין מלכין דיקר ופתורין מלין
כל טוב סדרת קדמיהון וקטורת
בסמי ומשחי שוית עליהון: וקול
המון שלוה בה ואל אנשים מרב
אדם מובאים סובאים ממדבר
ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת

תפארת על ראשיהן: וקל אתרגושתהון
דשלן שליוא בגוה ולתקוף גוברין
מסגי אנשא אתן סח סח ממדברא
ויהבו שירין על ידיהון וכתרת תשבחא
על רישיהון: ואמר לבלה נאופים
עת יזנה תזנותיה והיא: ואמרית
לכנשתא דישראל דבליאת עמה
בחובין כען תשבוק מטעותה
ותתוב לפולחני ולא תכת: ויבוא
אליה כבוא אל אשה זונה כן באו
אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה:
ועלו לותה כמא דעלין לות אתתא
פנדקיתא כן עלו לאהלה ולאהליבה
מרינן דעיצתהון חטין: ואנשים
צדיקם המה ישפטו אותהם משפט
נאפות ומשפט שופכות דם כי
נאפת הנה ודם בידיהן: וגוברין
זכאין כקבלהון אינון יתפרעון
מנהון כפורענות גייפן וכפורענות
אשדת דם זכי ארי זנאין בהון
ודם זכי אשדו בידיהון:
כי כה אמר אדני יהוה העלה
עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה
ולבז: ארי כדנן אמר יי אלהים

אתנבי דיסקון עליהון משריין ותמסר
יתהון לתבר ולבזא׃ ורגמו עליהן
אבן קהל וברא אותהן בחרבותם
בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן
באש ישרפו׃ ויגמון יתהון באבני
קלע משרין ויבזעון יתהון בסיפיהון
בניהון ובנתהון יקטלון ובתיהון
בנורא יתוקדון׃ והשבתי זמה מן
הארץ ונוסרו כל הנשים ולא
תעשינה כזמתכנה׃ ואבטיל
חובי עיצת חטין מן ארעא ויתרדין
כל מדינתא ולא יעבדן כעיצת
חטיכון׃ ונתנו זמתכנה עליכן
וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם
כי אני יהוה׃ ויתיהבן חובי עיצת
חטיכון עליכון וחטאי פלחן ט
טעותכון תקבלון ותידען אריאנא
יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה
אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי
בעשור לחדש לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי בשתא
תשיעיתא בירחא עסיראה בעסרה
לירחא למימר׃ בן אדם כתוב לך
את שם היום את עצם היום הזה

סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם
היום הזה׃ בר אדם כתוב לך ית
שום יומא יתכרן יומא הדין סמך
מלכא דבבל על ירושלם בכרן
יומא הדין׃ ומשל אל בית המרי
משל ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם
יצק בו מים׃ ואתנבי לעמא סרבנא
נבואה ותימר להון כדנן אמר יי
אלהים אתנבי דיסקן משריין על
קרתא ואף אתיהיבלה ארכא לא
לקבלא מצירא׃ אסף נתחיה אליה
כל נתח טוב ירך וכתף מבחר
עצמים מלא׃ כנוש רברבהא לגוה
כל גבר גיבר אימתן וגבר עביר
קרב משרית עממין מלי יתה׃
מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים
תחתיה רתח רתחיה גם בשלו
עצמיה לתוכה׃ מלכי עממיא קריב
ואף טקיס סמכוותא עימהון
אבע ומכה אף יתרמון קטילהא
בגוה׃ לכן כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר
חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה

לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל
עליה גורל: בכין כדנן אמר יי אלהים
וי על קרתא דאשדי דם זכי בגוה
דהיא כדודא דזיהומתיה ביה
וזיהומתיה לא נפקת מניה גלו על
גלו אתפך עמה מדלא אתעביד
בה תיובתא: כי דמה בתוכה היה
על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו
על הארץ לכסות עליו עפר: ארי
דם זכי דאתאשיד בגוה בזידו וכ
ובדדע מרמס שפכתיה לא שפכתיה
בשלו למעבד עלוהי תיובתא:
להעלות חמה לנקם נקם נתתי את
דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות:
למעבד פורענו לאתפרעא בתקוף
גליתי חוביהון על דאשדו דם זכי
בגלאי בדיל דלא לאשתבקא:
לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים גם אני אגדיל
המדורה: בכין כדנן אמר יי אלהים
וי על קרתא דאשדי דם זכי בגוה
אף אנא אסגי תברה: הרבה העצים
הדלק האש התם הבשר והרקח
המרקחה והעצמות יחרו: אסגי

מלכיא כנש משרייתהא טקיס
סמכוותא והמין עלה עבדי קרבא
וגיברהא ישתבשון: והעמידה על
גחליה רקה למען תחם וחרה
נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה
תתם חלאתה: ואשאר ארעא צדיא
בדיל דיצדון ויסופון תלעי קרוהא
ויתמסון בגוה עבדי סובתא יסופון
חובהא: תאנים הלאת ולא תצא
ממנה רבת חלאתה באש חלאתה:
תסקופין אתמליאת ולא יפקון מנה
עבדי בשתה בנורא תתוקד
מסגיאות חובהא: בטמאתך זמה
יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך
לא תטהרי עוד עד הניחי את
חמתי בך: בדסתאבת בעיצת חטין
חלף דדכיתיך ולא דכית מסובתיך
לא תדכין עוד עד דאניח ית חמתי
ביך: אני יהוה דברתי באה ועשיתי
לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם
כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם
אדני יהוה: אנא יי גזרית במימרי
ותתקיים לא אמנע ולא אחוס ולא
אתחים כאורחתיך בשתא ובעובדיך

מקלקליא אתפרע מניך אמר יי
אלהים: [illegible] ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר: בן אדם הנני לקח
ממך את מחמד עיניך במגפה
ולא תספד ולא תבכה ולא תבוא
דמעתך: בר אדם האנא נסיב
מינך ית רגגא דעינך במותא ולא
תספוד ולא תבכי ולא תשגר דמעין:
האנק דם מתים אבל לא תעשה
פארך חבוש עליך ונעליך תשים
ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם
אנשים לא תאכל: אידנק שתוק
על מיתך אבלא לא תעביד טוטפתך
יהוין ברישך ומסנך תשוי ברגלך
ולא תתעטף על ספם ולחים אבלין
לא תיכול: ואדבר אל העם בבקר
ותמת אשתי בערב ואעש בבקר
כאשר צויתי: ואתנביתי לעמא
בצפרא ומיתת איתתי ברמשא
ועבדית בצפרא כמא דאתפקדית:
ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו
מה אלה לנו כי אתה עשה: ואמרו
לי עמא הלא תחוי לנא מא אלין

לנא אתי את עביד: ואמר אלהם
דבר יהוה היה אלי לאמר: ואמרית
להון פתגם נבואה מן קדם יי הוה
עמי למימר: אמר לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם
ומחמל נפשכם ובניכם ובנתיכם
אשר עזבתם בחרב יפלו: אימר
לבית ישראל כדנן אמר יי אלהים האנא
מפיס ית בית מקדשי יקר תקפכון
רגגא דעיניכון וחיבוב נפשכון ובניכון
ובנתכון דשבקתון בחרבא יתקטלון
ועשיתם כאשר עשיתי על שפם
לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו:
ותעבדון כמא דעבדית על שפם
לא תתעטפון ולחים אבילין לא
תיכלון: ופארכם על ראשיכם
ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא
תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם
איש אל אחיו: וטוטפתכון ברישיכון
ומסניכון ברגליכון לא תספדון ולא
תבכון ותתמסון בחוביכון ותנהמון
גבר על אחוהי: והיה יחזקאל לכם
למופת ככל אשר עשה תעשו

בבואה ותדעתם כי אני אדני יהוה:
ויהי יחזקאל לכון לאת ככל די עבד
תעבדון במיתה ותדעון ארי אנא
יי אלהים: ואתה בן אדם
הלוא ביום קחתי מהם את מעזם
משוש תפארתם את מחמד עיניהם
ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם:
ואת בר אדם הלא ביומא דאעדי
מנהון ית בית מקדשיהון יקר
תקפהון וחדות תשבחתהון ית נסיב
מנהון רגגא דעיניהון וחיבוב
נפשהון דטב להון מבניהון
ומבנתהון: ביום ההוא יבוא הפליט
אליך להשמעות אזנים: ביומא
ההוא ייתי משיזבא לוותך לאשמעותך
בסורא: ביום ההוא יפתח פיך את
הפליט ותדבר ולא תאלם עוד
והיית להם למופת וידעו כי אני
יהוה: ביומא ההוא יתפתח פומך
במיתי משיזבא ותתנבי ולא
תשתוק עוד ותהי להון לאת וידעון
ארי אנא יי: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: בן אדם שים

פניך אל בני עמון והנבא עליהם:
בר אדם קביל לבואה על בני עמון
ואתנבי עליהון: ואמרת לבני עמון
שמעו דבר יהוה, כה אמר אדני
יהוה יען אמרך האח אל מקדשי
כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה
ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: ותימר
לבני עמון קבילו פתגמא דיי אלהים
כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרת
חדוא על מקדשי ארי אתחל ועל
ארעא דישראל ארי צדיאת ועל
דבית יהודה ארי אזלו בגלותא: לכן
הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו
טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם
המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך:
בכין האנא מסר ליך לבני מדנחא
לירותא ויתבון בירניתהון ביך
ויגדון ביך משכניהון אינון ייכלון
טוב ארעיך ואינון יבזון נכסיך:
ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת
בני עמון למרבץ צאן וידעתם כי
אני יהוה: ואתין ית רבה למדור
גמלין וית בני עמון לבית משרי
עדרין דען ותדעון ארי אנא יי:

כי כה אמר אדני יהוה
יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח
בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל׃
ארי כדנן אמר יי אלהים חלף דטפחת
ידך ורפסתא ברגלך וחדיתא בכל
ציפות נפש על ארעא דישראל׃
לכן הנני נטיתי את ידי עליך ונתתיך
לבג לגוים והכרתיך מן העמים לבז
והאבדתיך מן הארצות אשמידך
וידעת כי אני יהוה׃ בכין הנא מרים
ית מחת גבורתי עלך ואתנינך לבזא
לעממיא ואשיצינך מבינ עממיא
ואבדרינך מן מדינתא אשיצינך
ותידע ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב
ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה׃
כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרו
מואבאי וסעיר מא שנו מכל עממיא
בית יהודה׃ לכן הנני פתח את כתף
מואב מהערים מעריו מקצהו
צבי ארץ בית הישימות בעל מעון
וקריתמה׃ בכין הא אנא תבר ית וקריתימה
תקוף מואב מקרוה מכרכיהון עד
פציהון חדות ארעהון בית ישימות

בעל מעון וקריתים׃ לבני קדם
על בני עמון ונתתיה למורשה למען
לא תזכר בני עמון בגוים׃ בני מדינחא
ייתון על בני עמון ואתנינה לירותא
בדיל דלא יהי דכרן בני עמון בעממיא׃
ובמואב אעשה שפטים וידעו כי
אני יהוה׃ ובמואב אעביד פורענות
דינין וידעון ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען עשות
אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו
אשום ונקמו בהם׃ כדנן אמר יי
אלהים חלף דעבדו אדומאי כתקוף
פורענו לבית יהודה וחבו חובא
ואתפרעו מנהון׃ לכן כה אמר
אדני יהוה ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה
חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו
בכין כדנן אמר יי אלהים וארים מחת
גבורתי על אדום ואשיצי מנה אנשא
ובעירא ואתנינה חרבא מדרומא
ויתבי דדן בחרבא יתקטלון׃ ונתתי
את נקמתי באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו
את נקמתי נאם אדני יהוה׃ ואתין

יתפורענותי באדום ביד עמי ישראל
יתמסרון ויתפרעון מן אדעא
ברגזי וכחמתי וידעון יתפורענותי
אמר יי אלהים: כה
אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים
בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש
למשחית איבת עולם: כדנן אמר
יי אלהים חלף דעבדו פלשתאי בדבבו
ואתפרעו פורענו בציפוח נפש
בדיל לחבלא דבבות עלם:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
נוטה ידי על פלשתים והכרתי את
כרתים והאבדתי את שארית חוף
הים: בכין כדנן אמר יי אלהים האנא
מרים מחת גבורתי על פלשתאי
ואשיצי ית עמא דחייבין לאשתיצאה
ואוביד ית שאר ספר ימא: ועשיתי
בם נקמות גדלות בתוכחות חמה
וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי
בם: ואעביד בהון פורענון רברבן
בתקוף רגז וידעון ארי אנא יי כד
אתין ית פורענותי בהון:
ויהי בעשתי עשרה שנה באחד
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:

והוה בחדא עסרי שנין בחד לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם יען אשר אמרה
צר על ירושלם האח נשברה דלתות
העמים נסבה אלי אמלאה החרבה:
בר אדם חלף דאמרת צר על ירושלם
חדוא אתברת דהות מספקא סחורא
לעממיא למיתי לוותי דהות מליא
חרובת: לכן כה אמר אדני יהוה
הנני עליך צר והעליתי עליך גוים
רבים כהעלות הים לגליו: בכין כדנן
אמר יי אלהים האנא שלח רגזי
עלך צור ואסיק עלך משרית עממין
סגיאין כמסק ימא באתרגושת גלוהי:
ושחתו חמות צר והרסו מגדליה
וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אתה
לצחיח סלע: ויחבלון שורי צור
ויפגרון מגדלהא ואעקר עפרה מנה
ואתין יתה לשיעות כיף גלו:
משטח חרמים תהיה בתוך הים כי
אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה
לבז לגוים: משטח מצידין תהי בגו
ימא ארי אנא גזרית במימרי אמר
יי אלהים ותהי לבזא לעממיא:

ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה
וידעו כי אני יהוה׃ ויתבי כפרנהא
דבחקלא בחרבא יתקטלון וידעון
ארי אנא יי׃ כי כה
אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר
נבוכדנאצר מלך בבל מצפון מלך
מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל
ועם רב׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
האנא מיתי על צור נבוכדנצר מלכא
דבבל מצפונא מלך מלכיא בסוסון
וברתכין ובפרשין ומשרין ועם סגי׃
בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן
עליך דיק ושפך עליך סללה והקים
עליך צנה׃ יתבי כפרנך דבחקלא
בחרבא יקטיל ויבני עלך כרקום
ויצבר עלך מליתא ויקיים עלך
דמזינין בתריסין׃ ומחי קבלו יתן
בחמותיך ומגדלתיך יתץ בחרבותיו׃
ומחת מנגנוהי יתן בשורך ומגדלך
יתרע באבני ברזליה׃ משפעת
סוסיו יכסך אבקם מקול פרש
וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו
בשעריך כמבואי עיר מבקעה׃
מרפסת סוסותיה יחפינך אבקהון

מקל פרשין וגלגלין ורתכין יזועון
שורך במיעלוהי בתרעך כמא
דעלין בקרתא דמתרעא משור׃
בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיך
עמך בחרב יהרג ומצבות עזך
לארץ תרד׃ בפרסת סוסותיה
ידוש ית כל שוקך עמיך בחרבא
יקטיל וקמת תקפיך לארעא ימגר׃
ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו
חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך
ועציך ועפרך בתוך מים ישימו׃
ויבזון נכסך ויבזון סחורתיך ויפגרון
שורך ובתי חמדתיך יתרעון ואבנך
ואעך ועפרין בגו מיא ישוון׃ וה
והשבתי המון שיריך וקול כנוריך
לא ישמע עוד׃ ואבטיל אתרגושת
זמריך וקל ניגון כנרך לא ישתמע
עוד׃ ונתתיך לצחיח סלע משטח
חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני
יהוה דברתי נאם אדני יהוה׃ וא
ואתנינך לשעיעות כיף גלי
משטח צידין תהון לא תתבנן עוד
ארי אנא יי גזרית במימרי אמר
יי אלהים׃ כה אמר

ג אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך
באנק חלל בהרג הרג בתוכך
ירעשו האיים: כדנן אמר יי אלהים
לצור הלא מקל מפלת קטילך
בניהום מטעי חרב כד יתרמון
קטילין בגויך יזועון פרוריא:
ז וירדו מעל כסאותם כל נשיאי
הים והסירו את מעיליהם ואת
ה בגדי רקמתם יפשטו חרדות
ילבשו על הארץ ישבו וחרדו
לרגעים ושממו עליך: ויחתון מעל
כרסוותהון כל רברבי ימא ויעדון
ית מעיליהון וית לבושי ציוריהון
ישלחון זיע ילבשון על ארעא
יתבון ויזועון מן קדם תברהון
ויצדון עלך: ונשאו עליך קינה
ואמרו לך איך אבדת נושבת
ל מימים העיר ההללה אשר היתה
חזקה בים היא וישביה אשר נתנו
חתיתם לכל יושביה: ויטלון עלך
אליא ויימרון ליך איכדין אבדת
דהוית יתבא בגו ימיא קרתא
משבחתא דהות יתבא בתקיף ימא
היא ויתבהא איכדין אתמסרו

כה לתבר לכל יתבהא: עתה יחרדו
ר"ש האיין יום מפלתך ונבהלו האיים
ל אשר בים מצאתך: כען יזועון
פרוריא ביום מפלת קטילך ויתבהלון
נגוותא דבימא במפק גלותיך:
כי כה אמר אדני יהוה
בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר
ל לא נושבו בהעלות עליך את תהום
וחד והכסוך המים הרבים: ארי כדנן
חיין אמר יי אלהים כד אתין יתיך קריא
חרבא כקרויא דלא אתיתבא
באסקותי עלך משריית עממין דסגיאין
סגיאין: והורדתיך את יורדי בור כמי תהומא
ל אל עם עולם והושבתיך בארץ ויחפונך
תחתיות כחרבות מעולם את עממין
יורדי בור למען לא תשבי ונתתי סגיאין:
צבי בארץ חיים: ואחתינך עם
נחתי גוב בית אבדנא לות עמא
דמן עלמא ואצדינך בארעא
ארעיתא כחרבתא דמן עלמא
עם נחתי גוב בית אבדנא בדיל
דלא תתיתבין ואתין חדוא בארעא
דישראל: בלהות אתנך ואינך
ל ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם

נאם אדני יהוה: כד לא הוית
אתניעך וכנתהן ותתבען ולא
תשתכחין עוד לעלם אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגנבו׳ מקדו׳ יי עמי
למימר: ואתה בן אדם שא על צר
קינה: ואת בר אדם טול על צור
אליא: ואמרת לצור הישבתי על
מבואות ים רכלת העמים אל איים
רבים כה אמר אדני
יהוה צור את אמרת אני כלילת
יפי: ותימר לצור דיתבא על מגוש
מחוזי ימא מספקא סחורה לעממיא
לנגון סגיאן כדנן אמר יי אלהים צור
את אמרת אנא משכללא בשפרי:
בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך:
בגו עממיא תחומך ארדיכלייך
שכלילו בניניך: ברושים משניר
בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון
לקחו לעשות תרן עליך: בירון
מסניר בנו ליך ית כל גשרך ארזין
מלבנן נסיבו למעבד תרנין עלך:
אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך
עשו שן בת אשרים מאיי כתים:

בלוטין ממתנן עבדו משוטי ספינך
תירומי תרעך דפין דאשכרעין
מכבשין בשין דפיל בית חופאה
לאיתיטרון ממדינת אפוליא: שש
ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות
לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה
היה מכסך: בוץ ותיורין ממצרים
הון פרסין למהוי ליך לאתתכלא
וארגונא ממדינת איטליא הות
כסותיך: ישבי צידון וארוד היו
שטים לך חכמיך צור היו בך המה
חבליך: יתבי צידן וארוד הוו שיטין
ומיתן סחורה לגויך חכימך צור
הוו ביך אינון פרנסך: זקני גבל
וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל
אניות הים ומלחיהם היו בך לערב
מערבך: סבי גבל וחכימהא הוו ביך
מתקפי צדכך כל נחתי ספיני ימא
וספניהון הוו שיטין ומיתן סחורה
לגויך: פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי
מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה
נתנו הדרך: פרסאי ולודאי ופוטאי
הוו במשרייתך גברי עבדי קרביך
עגילין וקולסין תלו ביך אנון אסגיאו

זויך: בני ארוד וחילך על חומותיך
סביב וגמדים במגדלותיך היו
שלטיהם תלו על חומותיך סביב
המה כללו יפיך: בני ארוד ומשריתך
על שורך סחור סחור ואף קפטקאי
במגדלך הוו שלטיהון תלו על
שורך סחור סחור אינון שכלילו
שפריך: תרשיש סחרתך מרב כל
הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו
עזבוניך: מן ימא מיתן סחורא
לגויך מסגי כל עותר בכסף ברזל
בעיץ ואבר יהבו בית גנזך: יון תבל
ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי
נחשת נתנו מערבך: יון תובל
ומשך אינון תגרך בנפשא דאנשא
ומני נחשא מיתן סחורא לגויך:
מבית תוגרמה סוסים ופרשים
ופרדים נתנו עזבוניך: ממדינת
גרממיא סוסון ופרשין וכודנון
מיתן סחורא לגויך: בני דדן רכליך
איים רבים סחרת ידך קרנות שן
והובנים השיבו אשכרך: בני דדן
תגרך יתבי נגוון סגיאן מיתן סחורא
לגויך בקרנין דיעלין שין דפיל

וטוסין אתיבו קרבנך: ארם סחרתך
מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה
ובוץ וראמות וכדכד נתנו בעזבוניך:
מן ארם מיתן סחורה לגויך מיסגי
עותריך בתכריכין דארגון וציורין
ובוץ ואבנין טבן ומרגלין יהבו
בבית גנזך: יהודה וארץ ישראל
המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש
ושמן וצרי נתנו מערבך: יהודה
וארעא דישראל אינון תגרך בחטי
ריחוש וקילויא ודבש ושעיף יהבו
בחנותיך: דמשק סחרתך ברב
מעשיך מרב כל הון ביין חלבון
וצמר צחר: מן דמשק מיתן סחורה
לגויך בסגי עותריך מסגי כל
עותר בחמר חילת מבשר ועמר
מילת כבינא: ודן ויון מאוזל בעזבוניך
נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך
היה: ודן [illegible]יון בשירן סחורתיך
מיתן בערקין דברזל קדה וקנה
כסס בחנותיך יהבו: דדן רכלתך
בבגדי חפש לרכבה: מן דדן מיתן
סחורא לגויך בלבוש דיקר לרתכין:
ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי

ידך כרים ואילים ועתודים בם
סחריך׃ ערבו וכל רברבי נבט אנון
תגרך בתורין ודכרין וגדין בהון
הות סחורתיך׃ רכלי שבא ורעמה
המה רכליך בראש כל בשם ובכל
אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך׃ תגרי
שבא ורעמה אינון תגרך בריש
כל בוסמין ובכל אבנין טבן ודהבא
יהבו בבית גנזך׃ חרן וכנה ועדן
רכלי שבא אשור כלמד רכלתך׃
חרן ונציבין וחדיב תגרי שבא
מדינת אתור ומדי אינון תגרך׃
המה רכליך במכללים בגלומי תכלת
ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים
וארזים במרכלתך׃ אינון תגרך
בגמר מיני כל תשבחא בגוזגדין
דתכלא בכושפין דיורדא באמרין
דזהוריתא מחתין בקמטרון גלדין
מאסרין באטונין ויבוצא מחתמין
בעזקת גלב עבידת ימא מחתין
במגדלי אעי הדסין בהון הות סחורתך׃
אניות תרשיש שרותיך מערבך
ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים׃
בספיני ימא הוו שיטין ומיתן

סחורא לגויך ועתרת ותקיפת
לחדא בגו ימא׃ במים רבים
הבאוך השטים אתך רוח הקדים
שברך בלב ימים׃ במין סגיאין עלון
עלך דבזויתיך מלך דתקיף כרוח
קדומא תבריך בגו ימא׃ הונך
ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך
מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל
אנשי מלחמתך אשר בך ובכל
קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים
ביום מפלתך׃ עתריך ונכסך סחורתיך
ספנך ופרנסך מתקפי צרכך ומיתן
סחורת חנותיך וכל גברי עבדי קרביך
דביך ובכל משריתיך דבגויך יפלון
בגו ימא ביום מפלת קטילך׃
לקול זעקת חבליך ירעשו מגרשות׃
לקל צוחת פרנסך יזועון כרוריא׃
וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט
מלחים כל חבלי הים אל הארץ
יעמדו׃ ויחתון מספיניהון כל
אחדי משוט ספנין כל פרנסי ימא
על ארעא יקומון׃ והשמיעו עליך
בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על
ראשיהם באפר יתפלשו׃ וישמען

עליך בקלהון ויצוחון במרר ויסקון
עפרא על רישיהון בקטמא יהון
חפיפין: והקריחו אליך קרחה
וחגרו שקים ובכו אליך במר נפש
מספד מר: וימרטון עליך מרט
וייסרון סקין ויבכון עליך במרר
נפש ויעבדון מספד מריר: ונשאו
אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי
כצור כדמה בתוך הים: ויטלון עליך
בעניהון אליא ויילילון עליך מן
כצור ליתדדמי לה בגו ימא: בצאת
עזבוניך מימים השבעת עמים
רבים ברב הוניך ומערביך העשרת
מלכי ארץ: במפק סחורתיך מבני
ימא אסבעת עממין סגיאין בסגי
עתריך ונכסך עתרת מלכי ארעא:
עת נשברת מימים במעמקי מים
מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו:
כען איתברת דהוית יתבא בגו
ימא בעמקי מיא סחורתיך וכל
משריתיך בגויך נפלו: כל ישבי
האיים שממו עליך ומלכיהם שערו
שער רעמו פנים: כל יתבי נגוותא
צדיאו עליך ומלכיהון זעו זיעב

אתרשימו אפיהון: סחרים בעמים
שרקו עליך בלהות היית ואינך עד
עולם: תגרין בעממיא צדיאו עלך
כדלא הוית ולית אתעניך וכין תהון עד
עלמא: ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳
עמי למימר: בן אדם אמר לנגיד
צר כה אמר אדני יהוה יען גבה
לבך ותאמר אל אני מושב אלהים
ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא
אל ותתן לבך כלב אלהים: בר אדם
אימר למלכא דצור כדנן אמר יי׳
אלהים חלף דרם לבך ואמרת
דחלא אנא מותב תקיפין יתיבית
בגו ימא ואת אנשא ולית בך
צרוך וחשיבתא בלבך דאת דחלא:
הנה חכם אתה מדנאל כל סתום לא
עממוך: הא חכים את מדניאל כל
רז לא אתכסא מנך: בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב
וכסף באוצרותיך: בחכמתך ובסכלתנותך
קניתא לך נכסין וכנשתא דהבא
וכספא באוצרך: ברב חכמתך ברכלתך
הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך:

בסגי חכמתך בסחורתך אסגיתא
משריתך וראים ליבך במשריתך׃
לכן כה אמר אדני
יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים׃
בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דחשיבתא
כלבך דאת דחלא׃ לכן הנני מביא
עליך זרים עריצי גוים והריקו
חרבותם על יפי חכמתך וחללו
ב יפעתך׃ בכין האנא מיתי עלך
שחת נכראין תקיפי עממיא וישלפון
סיפיהון על תקון חכמתך ויחבלון
זיו אימתך׃ לשחת יורדוך ומתה
ממותי חלל בלב ימים׃ לחבלא
יחתונך ותמות ממת מטעני חרב
בגו ימיא׃ האמר תאמר אלהים
אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל
ביד מחלליך׃ המימר תימר דחלא
אנא קדם קטלך ואת אנשא ולית
בך צרוך ביד מחבלך׃ מותי ערלים
תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם
אדני יהוה׃ ממת רשיען תמות
ביד נכראין ארי אנא גזרית במימרי
אמר יי אלהים׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבו

מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם
ב שא קינה על מלך צור ואמרת לו
כה אמר אדני יהוה אתה חותם
תכנית מלא חכמה וכליל יפי׃
בר אדם טול אליא על מלכא דצור
ותימר ליה כדנן אמר יי אלהים את
דמי למנא דצורתא דמתקן בחכמה
ומשכלל בשפריה׃ בעדן גן
ז אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך
וחב אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם
וכת וישפה ספיר נפך וברקת וזהב
סבך מלאכת תפיך ונקביך בך ביום
הבראך כוננו׃ בסגי טובו ותפנוקין
את מתפנק כאלו בעדן גנתא דיי׃
את שרי עתרא גיותא ויקרא
מתיהיב לך כל אבנין טבן מסדרן
על לבושך סמקן ירקן וסבהלום
כרום ימא בדלא ופנתירי שבזיז
אזמרגדין וברקן משקען בדהב
כל אלין עבידת תקונך ברם ראים
לבך בדלא אסתכלתא בגופך דאת
עביד חללין ונקבין דאינון צריכך
דלא אפשר לך דתתקיים בלא בהון
מיומא דאתבריתא עמך מתקנין׃

את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך
בהר קדש אלהים היית בתוך אבני
אש התהלכת: את מלך מרבא
למלכו ויהביתלך רבותא ואת על
טור קדשא דיי בסרתא ובעמא
קדישא סברתא למשלט: תמים
אתה בדרכיך מיום הבראך עד
נמצא עולתה בך: שלים את באורחתך
מיומא דאתבריתא עד דאשתכח
שקר בך: ברב רכלתך מלו תוכך
חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים
ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש:
בסגיאות סחורתך אתמליאו אוצרך
חטוף וחבתא ואפסלנך על דבסרתא
על טור קדשא דיי ואבדינך מלכא
דרבתנא על דסברתא למשלט
בעמא קדישא: גבה לבך ביפיך
שחת חכמתך על יפעתך על
ארץ השלכתיך לפני מלכים נתתיך
לראוה בך: ראים לבך בתקפך א
אתחבלת חכמתך על זיו אימתך
על ארעא רטשתך אזהרא
למלכיא יהבתך לאסתכלא בך:
מרב עונך בעול רכלתך חללת

מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא
אכלתך ואתנך לאפר על הארץ
לעיני כל ראיך: מסגי חובך בשקר
סחורתך אפסתא מקדשך ואיתי
עממיא דתקיפין כאשתא מחובי
זדונך אינון ישיצונך ואתנינך
כקטם על ארעא לעיני כל חזך: כל
יודעיך בעמים שממו עליך בלהות
היית ואינך עד עולם: כל ידעך
בעממיא צדיאו עלך כדלא הויתא
אתנינך וכן תהי עד עלמא:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתג׳ נבו׳ מן קד׳ יי עמי למימר:
בן אדם שים פניך אל צידון והנבא
עליה: בר אדם קביל נבואה על
צידון ואתנבי עלה: ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני עליך צידון
ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה
בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה:
ותימר כדנן אמר יי אלהים האנא
שלח רגזי עלך צידון ואתיקר
בגויך וידעון ארי אנא יי כד
אעביד בה כור ענות דינין ואתקדש
בה: ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה:

136

ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה ל
מסביב וידעו כי אני יהוה: ואשלח
בה מותא וקטלא בשוקהא כד
יתרמון קטילין בגוה באיתיותי עלה
דקטלין בחרבא מסחור סח וידעון
ארי אנא יי׳: ולא יהיה עוד לבית
ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב ג
מכל סביבתם השאטים אותם וידעו
כי אני אדני יהוה: ולא יהי עוד לבית
ישראל מלך מבאיש ושלטון מעיק
מכל סחרניהון דבזזין יתהון וידעון
ארי אנא יי׳ אלהים:
כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית
ישראל מן העמים אשר נפצו בם
ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על ד
אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: בכ
כדנן אמר יי׳ אלהים כד אכניש ית בית
ישראל מ(בין) עממיא דאתבדרו בהון
ואתקדש בהון לעיני עממיא ויתבון
על ארעהון דיהבית לעבדי ליעקב:
וישבו עליה לבטח ובנו בתים
ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי
שפטים בכל השאטים אותם
מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם:

ויתבון עלה לרחצן ויבנון בתין
ויצבון כרמין ויתבון לרחצן כד
אעביד פורענות דינין מכל דבזזין
יתהון מסחרניהון וידעון ארי אנא יי׳
אלההון: בשנה העשרית
בעשרי בשנים עשר לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר: בשתא עסירתא
בעסירא בתרי עסר לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר:
בן אדם שים פניך על פרעה מלך
מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה:
בר אדם קביל נבואה על פרעה מלכא
דמצרים ואתנבי עלוהי ועל מצראי
כלהון: דבר ואמרת כה אמר אדני
ל יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
ושאר התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו
הנני אשר אמר לי יארי ואני עשיתני:
אלך אתנבי ותימר כדנן אמר יי׳ אלהים
הא אנא שלח רגזי עלך פרעה מלכא
דמצרים דאתדמי לתנינא רבא
דשרי בגו נהרוותא דאמר דילי
מלכותא ואנא כבשית: ונתתי
יתיר חחיים בלחייך והדבקתי דגת יאריך
יוד בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך

ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך
תדבק׃ ואתן שירין בלסתך וית
ואקטיל שלטוני תקפך עם גיברך
ואבטלינך ממלכותך וית כל
שלטוני תקפך עם גיברך יתקטלון׃
ונטשתיך המדברה אותך ואת כל
דגת יאריך על פני השדה תפול לא
תאסף ולא תקבץ לחית הארץ
ולעוף השמים נתתיך לאכלה׃
ואירטשנך למדברא יתך וית כל
שלטוני תקפך על אפי ברא תתרמי
נבילתך לא תתכניש ולא תתקבר
לחית ארעא ולעופא דשמיא
מסרתך לאשתיצאה׃ וידעו כל
ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם
משענת קנה לבית ישראל׃ וידעון
כל יתבי מצרים ארי אנא ייי חלף
דהוו סמך קניא רעיעא לבית ישראל׃
בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת
להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר
והעמדת להם כל מתנים׃ באתכנותהון
בך בידמלך תקיף תתמסר וייבד
בית רחצנהון ובאסתמכותהון עלך
תתבר ולאתהילהון לבית סמכן׃

לכן כה אמר אדני יהוה
הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך
אדם ובהמה׃ בכין כדנן אמר ייי אלהים
הא אנא מיתי עלך דקטלין בחרבא
ואשיצי מנך אנשא ובעירא׃ והיתה
ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו
כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני
עשיתי׃ ותהי ארעא דמצרים לאשתממו
וחרבא וידעון ארי אנא ייי חלף
דאמר מלכותא דילי ואנא כבשית׃
לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את
ארץ מצרים לחרבות חרב שממה
ממגדל סונה ועד גבול כוש׃ בכין
הא אנא שלח רגזי עלך ועל מלכותך
ואתן ית ארעא דמצרים לחורב
צדו ולאשתממו ממגדל סונה ועד
תחום כוש׃ לא תעבר בה רגל אדם
ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב
ארבעים שנה׃ לא תעבר בה רגל
אנשא ורגל בעירא לא תעבר בה
ולא תתיתב ארבעין שנין׃ ונתתי
את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות
ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין
שממה ארבעים שנה והפצותי את

מצרים בגוים וזריתים בארצות׃
ואתין ית ארעא דמצרים ליצדו בגו
מדינן צדיין וקרוהא בגו קרוין דהואה
חרבן יהוין ליצדו ארבעין שנין ואגלי
ית מצראי לביני עממיא ואבדרינון
במדינתא׃ כי כה אמר
אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ
את מצרים מן העמים אשר נפצו
שמה׃ ארי כדנן אמר יי אלהים מסוף
ארבעין שנין אכניש ית מצראי
מביני עממיא דאתבדרו לתמן׃
ושבתי את שבות מצרים והשבתי
אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם
והיו שם ממלכה שפלה׃ ואתיב ית
גלוות מצרים ואתיב יתהון לארע
פתרוס על ארע תותבותהון ויהון
תמן מלכו חלשא׃ מן הממלכות
תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטתים לבלתי רדות
בגוים׃ מן מלכוותא תהי חלשא
ולא תתרברב עוד על עממיא
ואזערנון בדיל דלא יכרלחון
בעממיא׃ ולא יהיה עוד לבית
ישראל למבטח מזכיר עון

ב
סלון
ממחיר

בפנותם אחריהם וידעו כי אני
אדני יהוה׃ ולא יהי עוד לבית ישראל
לאתרחצא עליהון לאדכרא חובין
באתפניותהון בתריהון וידעון ארי
אנא יי אלהים׃ ויהי
בעשרים ושבע שנה בראשון
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה בעסרין ושבע שנין
בקדמאה בחד לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃

ב
כלנ׳
וקרבנן

בן אדם נבוכדראצר מלך בבל
העביד את חילו עבדה גדלה אל
צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה
ושכר לא היה לו ולחילו מצר על
העבדה אשר עבד עליה׃ בר אדם
נבוכדראצר מלכא דבבל אפלח
ית משריתיה פלחן רב על צר כל
סער ריש נתר וכל כתף אתמריט
ואגר לא הוה ליה ולמשריתיה מצר
על פלחנא דאפלח עלה׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל
את ארץ מצרים ונשא המנה
ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר

לחילן: בכין כדנן אמר יי אלהים
הנני יהיב לנבוכדנצר מלכא
דבבל ית ארעא דמצרים וישבי
את לגושתה ויבוז בזה ויעדי עדאה
ותהי אגר למשריתיה: פעלתו
אשר עבר בה נתתי לו את ארץ
מצרים אשר עשו לי נאם אדני
יהוה: אגריה דאפלח בה יהבית
ליה ית ארעא דמצרים דחבו קדמי
לאתפרעא מנהון אמר יי אלהים:
ביום ההוא אצמיח קרן לבית
ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה: בעדנא ההוא
ארים פלחן לבית ישראל ולך אתין
מפתח פומא בנבואה בינהון וידעון
ארי אנא יי: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: והוה פתג נבוא מן
קדם יי עמי למימר: בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו
הה ליום: בר אדם אתנבי ותימר
כדנן אמר יי אלהים אילילו ואמרו
וי מן קדם יומא: כי קרוב יום וקרוב
יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה:
ארי קריב יומא וקריב יומא דעתיד

למיתי מן קדם יי ענן זיע עדן תבד
עממיא יהי: ובאה חרב במצרים
והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל
במצרים ולקחו המונה ונהרסו
יסודתיה: ותיעול חרבא במצרים
ויהי זיעא בכוש כד יתרמון קטילין
במצרים וישבון את לגושתה ויתפגרן
אושהא: כוש ופוט ולוד וכל הערב
וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב
יפלו: כושאי ופוטאי ולודאי וכל
סמכוותא וכוב ובני ארע קימהון
עמהון בחרבא יתקטלון:
כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה
בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה:
כדנן אמר יי ויתקטלון סעדי מצרים
ויבטל יקר תקפה ממגדל סוינה
בחרבא יתקטלון בה אמר יי אלהים:
ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו
בתוך ערים נחרבות תהיינה: ויצדון
בגו מדינן דצדין וקרויהון בגו קרוין
דהואה חרבן יהויין: וידעו כי אני
יהוה בתתי אש במצרים ונשברו
כל עוזריה: וידעון ארי אנא יי כד

ב
ונהרסו
יסודתיה
כת
ותאכל
יסודתיה
כת

איתי עממיא דתקיפין כאשתא
על מצרים ויתברון כל סעדהא׃
ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני
בצים להחריד את כוש בטח והיתה
חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה
באה׃ בעדנא ההוא יפקון אזגדין
מן קדמי בלגיונין לאזעא ית כוש
דשריא לרחצן ויהי זיעא בהון
ביום פורענות מצרים ארי הא אתיא׃
כה אמר אדני יהוה
יג והשבתי את המון מצרים ביד
נבוכדראצר מלך בבל׃ כדנן אמר
יי׳ אלהים ואבטיל ית אתרגושת מצרים
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל׃ הוא
ג ועמו אתו עריצי גוים מובאים
לשחת הארץ והריקו חרבותם על
מצרים ומלאו את הארץ חלל׃ הוא
ועמיה עימיה תקיפי עממיא אתן
לחבלא ארעא וישלפון סיפיהון על
מצרים וימלון ית ארעא קטילין׃
ן ונתתי יאורים חרבה ומכרתי את
הארץ ביד רעים והשמתי ארץ
ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי׃
ואתין נהריהון יבשתא ואמסר

ית ארעא ביד מבאשין ואצדי
ארעא ומלאה ביד נכראין אנא יי׳
גזרית במימרי׃ כה אמר
אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי
אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים
לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ
מצרים׃ כדנן אמר יי׳ אלהים ואוביד
דפלחין לטעוותא ואשיצי דפלחין
לצלמניא ממפיס ומלכא מארעא
דמצרים לא יהי עוד ואתין דחלא
בארעא דמצרים׃ והשמתי את
פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי
שפטים בנא׃ ואצדי ית פתרוס
ואיתי עממיא דתקיפין כאשתא
על טאניס ואעביד פורענות דינין
באלכסנדריא׃ ושפכתי חמתי על
סין מעוז מצרים והכרתי את המון
נא׃ ואשפוך חמתי על סין תקוף
מצרים ואשיצי ית אתרגושת
אלכסנדריא׃ ונתתי אש במצרים
חול תחיל סין ונא תהיה להבקע תחול
ונף צרי יומם׃ ואיתי עממיא ק
דתקיפין כאשתא על מצרים מזע
תזוע סין ואלכסנדריא תהי מתרעא

משור ומטים בעלי דבב יקטונה יום
יום: בחורי און ופי בסת בחרב
יפלו והנה בשבי תלכנה: ועולימי
און ופיבסת בחרבא יתקטלון
ובנתהון בשביא יהכון: ובתחפנחס
חשך היום בשברי שם את מטות
מצרים ונשבת בה גאון עזה היא
ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה:
ועל תחפנחס איתי חשוך בימם כד
אתבר תמן ית תקוף מצרים ויבטל
בה יקר תקפה מלך במשרייתיה
יחפינה כעננא דסליק וחפי ית
ארעא ויתבי כפרנהא בשביא
יהכון: ועשיתי שפטים במצרים
וידעו כי אני יהוה: ואעביד ———
פורענות דינין במצרים וידעון ארי
אנא יי: ויהי באחת
עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר: והוה
בחדא עסרי שנין בקדמאה בשבעה
לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר: בן אדם את זרוע פרעה
מלך מצרים שברתי והנה לא
חבשה לתת רפאות לשום חתול ג
כח
ס

לחבשה לחזקה לתפש בחרב:
בר אדם ית תקוף מלכות פרעה
מלכא דמצרים תברית והא לא
מתקפא לאתסאה למתן עיצא
למחבסלא יתקפא למיחד מלכו:
לכן כה אמר אדני יהוה:
הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי
את זרעתיו את החזקה ואת הנשברת
והפלתי את החרב מידו: בכין כדן
אמר יי אלהים הא אנא שלח רגזי
על פרעה מלכא דמצרים ואתבר
ית סעדוהי ית שלטונוהי תקיפיא
דבהון הוא תבר ית מלכותא וארמי
ית תקפא מן ידיה: והפצותי את
מצרים בגוים וזריתם בארצות:
ואגלי ית מצראי לביני עממיא
ואבדרנון במדינתא: וחזקתי את ב
זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי לב
בידו ושברתי את זרעות פרעה
ונאק נאקות חלל לפניו: ואתקיף
ית מלכות מלכא דבבל ואתין ית
תקפי בידיה ואתבר ית דתקוף
פרעה ויתנהום כנהום מטען חרב
קדמוהי: והחזקתי את זרעות מלך

בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו
כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך
בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים׃
ואתקיף ית מלכות מלכא דבבל
ומלכות פרעה תבטל וידעון ארי
אנא יי׃ כד אתין תקפי ביד מלכא
דבבל ויתפרע עמורענו מן ארעא
דמצרים׃ והפיצותי את מצרים בגוים
וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני
יהוה׃ ואגלי ית מצראי לבני עממיא
ואבדר יתהון במדינתא וידעון ארי
אנא יי׃ ויהי באחת עשרה שנה
בשלישי באחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה בחדא עסרי
שנין בתליתאה בחד לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי׃ עמי למימר׃
בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים
ואל המונו אל מי דמית בגדלך׃ בר
אדם אימר לפרעה מלכא דמצרים
ולאתרגושתיה למן דמיתא בתקפך
הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף
וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים
היתה צמרתו׃ הא אתוראה דמי
לארזא בלבנן דנופיה שפיר וסוכיה

מטלן ורם בקומה ועל נגדין שלה
שרשוהי׃ מים גדלוהו תהום
רממתהו את נהרתיה הלך סביבת
מטעה ואת תעלתיה שלחה אל
כל עצי השדה׃ בעממיא סגי
בסמכותא תקיף ית מלכיא שעביד
לתחות מלכותיה וית שלטונוהי
מני על כל מדינת ארעא׃ על כן
גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים
רבים בשלחו׃ על כן ראים בתקפיה
מכל מלכי עממיא וסגיא
משריתיה ואתנצחו סמכותיה על
עממין סגיאין באתנצחותיה׃
בסעפתיו קננו כל עוף השמים
ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה
ובצלו ישבו כל גוים רבים׃ במשריתיה
כביש כל כרכין תקיפין ותחות
שלטונוהי שעביד כל מדינת ארעא
ובטלל מלכותיה יתיבו כל עממין
סגיאין׃ ויף בגדלו בארך דליותיו
כי היה שרשו אל מים רבים׃ ואתנצח
בסמכותיה בסגי גיברוהי ארי
הות אימתיה על עממין סגיאין׃

ארזים לא עממהו בגן אלהים
ברושים לא דמו אל סעפותיו
וערמנים לא היו כפארתיו כל עץ
בגן אלהים לא דמה אליו ביפיו:
מלכין תקיפין לא אתנצחו לקבליה
גבורתא דהוה עמיה מן קדם יי
שלטונין לאף מן קדם משריתיה
וגיברין לא יכילו בסמכותיה
בתקוף גבורא דהוה עמיה מן ק
יי כל מלך לא דמא ליה בתקפיה:
יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו
כל עצי עדן אשר בגן האלהים:
שפיר עבדתיה בסגי גיברוהי
וזעו קדמוהי כל מלכי קדם בתקיף
גבורא דהוה עמיה מן קדם יי:
לכן כה אמר אדני
יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן
צמרתו אל בין עבתים ורם לבבו
בגבהו: בכין כדנן אמר יי אלהים
חלף דרמתא בקומה ויהב
מרותיה על מלכותא וראים לביה
בתקפיה: ואתנהו ביד איל גוים
עשו יעשה לו כרשעו גרשתיהו:
ואמסרניה ביד תקיף עממיא

אתפרעא יתפרע מיניה כחוביה
תריכתיה: ויכרתהו זרים עריצי
גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות
נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו
בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל
עמי הארץ ויטשהו: ושיציוהי
נכראין תקיפי עממיא ורטשוהי
על טוריא ובכל חיליא נפלא משריתיה
ואתברו סמכוותיה בכל פצירי
ארעא ונטלו מטלל מלכותיה כל
עממי ארעא ורטשוהי: על מפלתו
ישכנו כל עוף השמים ואל פארתיו
היו כל חית השדה: על מפלת קטילוהי
שרו כל עופא דשמיא ועל פגרי
משריתיה נחא כל חית ברא: למען
אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים
ולא יתנו את צמרתם אל בין עבתים
ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי
מים כי כלם נתנו למות אל ארץ
תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור:
בדיל דלא יראמון בתקפהון כל
מלכי קדם ולא יתרברבון להון
בתקפהון כל עברי מלכו ארעי
כלהון אתמסרו למותא לארעא

ארעיתא בגו בני אנשא עם נחתי
גוב בית אבדנא:
כה אמר אדני יהוה ביום רדתו
שאולה האבלתי כסתי עליו את ל וחק
תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים
רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי
השדה עליו עלפה: כדנן אמר יי
אלהים ביום אחתותי יתיה לשאול
אתאבלו עלוהי חפת עקא ית עלמא
וחרובא מדינתא וזעו עממין
סגיאין וחשוכית עלוהי אפי מלכיא
וכל מלכי עממיא עלוהי טפחו כתפא:
מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורידי
אתו שאולה את יורדי בור וינחמו כ׳ בני
בארץ תחתית כל עצי עדן מבחר בנימין
וטוב לבנון כל שתי מים: מיקל
מפלתיה אזיעית עממיא באחתותי
יתיה לשאול עם נחתי גוב בית
אבדנא ואתנחמו בארעא ארעיתא
כל מלכי קדם שלטונין ועתירי
נכסיא כל עברי מלכו: גם הם אתו
ירדו שאולה אל חללי חרב וזרעו
ישבו בצלו בתוך גוים: אף אינון
עמיה אתחתו לשאול עם קטילי

חרבא ושלטונוהי אתבדרו מתקפהון
בגו מלכוותא: אל מי דמית ככה
ל בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת
את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך
ערלים תשכב את חללי חרב הוא
ד פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:
כת הי למן דמיתא כדין ביקר וברבו במלכי
קדם ותיתחת עם מלכי קדם לארעא
ארעיתא בגו חייביא תשכוב עם
קטולי חרבא הוא פרעה וכל אתרגושתיה
אמר יי אלהים: ויהי
בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר: והוה בתרתא עסרי שנין
ירחין בתרי עסר בחד לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן
אדם שא קינה על פרעה מלך
מצרים ואמרת אליו כפיר גוים
ה נדמית ואתה כתנים בימים ותגח
ל בנהרותיך ותדלח מים ברגליך
ותרפס נהרותם: בר אדם טול אליא
על פרעה מלכא דמצרים ותימר
ליה תקיף בעממיא הויתא ואת
כתנינא בימיא ואגחתא במשריתך

ואזעזעתא עממיא בסמכוותך
ואחריבתא מדינתהון׃
כה אמר אדני יהוה ופרשתי
עליך את רשתי בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי׃ כדנן אמר יי
אלהים ואפרוס עלך ית מצדתי
בקהל עממין סגיאין ותתאחד
בסריגתי׃ ונטשתיך בארץ על פני
השדה אטילך והשכנתי עליך כל
עוף השמים והשבעתי ממך חית
כל הארץ׃ וארטשינך בארעא על
אפי ברא ארמי נבילתך ואשרי
עלך כל עופא דשמיא ואסבע
מינך חית כל ארעא׃ ונתתי את
בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות ל̇ בם
רמותך׃ ואתין ית בסר קטילך על מל
טוריא ויתמלין רמתא פגרי
משריתך׃ והשקיתי ארץ צפתך
מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון
ממך׃ ואדוי ארעא דהניתא מדמך
על טוריא ונחליא יתמלון מינך׃
וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי ל̇
את כוכביהם שמש בענן אכסנו ומל
וירח לא יאיר אורו׃ ותחפינך עקא

כא בגלותי ית זיו יקר מלכותך מן
שמיא ויזערון עם משריתך דהוו
סגיאין ככוכביא מלך במשריתיה׃
יחפינך כעננא דסליק וחמי ית
שמשא וכסיהרא נהמא לא יזהר
נהוריה׃ כל מאורי אור בשמים
אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך
נאם אדני יהוה׃ כל שבילי אורחתך
דמתקנין ונטירין קדמיהא כמנהרי
נהוריא בשמיא אקליקילנון עלך
ותחפי עקא כקבלא ית ארעך אמר
יי אלהים׃ והכעסתי לב עמים רבים
בהביאי שברך בגוים על ארצות
אשר לא ידעתם׃ ואזיע לב עממין ד
סגיאין באיתיותי תבירי קרבך לבינ קמ
עממיא למדינן דלא ידעתנין׃
והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ב מל
ישערו עליך שער בעופפי חרבי
על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו
ביום מפלתך׃ ואצדי עלך עממין
סגיאין ומלכיהון יתמהון עלך תימה
באתיותי עלך דקטלין בחרבא ואנון
חזן ויזועון מן קדם תברהון גבר
על נפשיה ביום מפלת קטילך׃

כי כה אמר אדני יהוה
חרב מלך בבל תבואך׃ ארי כדנן
אמר יי אלהים קטולי חרבא דמלכא
דבבל ייתון עלך׃ בחרבות גבורים
אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו
את גאון מצרים ונשמד כל המונה׃
בחרבי גיבריא אמגר משרייתך
תקיפי עממיא כלהון ויבזון ית תקוף
מצרים ותשתיצי כל אתרגושתה׃
והאבדתי את כל בהמתה מעל
מים רבים ולא תדלחם רגל אדם
עוד ופרסות בהמה לא תדלחם׃
ואוביד ית כל בעירה מעל מיין
סגיאין ולא תזושינון רגלא דאנשא
עוד ופרסת בעירא לא
תזושינון׃ אז אשקיע מימיהם
והנהרותם כשמן אוליך נאם אדני
יהוה׃ בכין אשקיט לעממיא ו
ומלכיהון בנח אדבר אמר יי אלהים׃
בתתי את ארץ מצרים שממה
ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את
כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה׃ כד
אתין ית ארעא דמצרים צדו ותצדי
ארעא ממלאה באיתיותי מחא

על כל דיתבין בה וידעון ארי
אנא יי׃ קינה היא וקוננוה בנות
הגוים תקוננה אותה על מצרים
ועל כל המונה תקוננה אותה
נאם אדני יהוה׃ אמר נביא אליא
היא נבואתא ותהי לאליא כפרני
עממיא יללון יתה על מצרים
ועל כל אתרגושתה יללון יתה
אמר יי אלהים׃ ויהי
בשתי עשרה שנה בחמשה עשר
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה בתרתא עסרי שנין בחמשת
עסרא לירחא הוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ בן אדם נהה
על המון מצרים והורדהו אותה
ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות
את יורדי בור׃ בר אדם אתנבי על
אתרגושת מצרים ותברא ליה
ולכפרני עממיא תקיפיא אתנבי
דיתמסרון לארעא ארעיתא עם
נחתי גוב בית אבדנא׃ ממי נעמת
רדה והשכבה את ערלים׃ ממן את
גיבר חות ושכוב עם חייביא
בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה

משכבו אותה וכל המונה׃ כגו קטילי
חרבא יתרמון לחרבא יתמסרן
לשיציא׳ יתהון וכל אתרגושתהון׃
ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול
את עזריו ירדו שכבו הערלים
חללי חרב׃ ימללון עמיה תקיפי
גיבריא מגו שאול עם סעדוהי
נחתו שכיבו חייביא קטילי חרבא׃
שם אשור וכל קהלה סביבותיו
קברותיו כלם חללים הנפלים בחרב׃
תמן אתור וכל משריתיה סחרנותהון
קבריהון כלהון קטיליא דאתקטלו
בחרבא׃ אשר נתנו קברתיה
בירכתי בור ויהי קהלה סביבות
קברתה כלם חללים נפלים בחרב
אשר נתנו חתית בארץ חיים׃
דאתמסרו לקבורא בסיפי גוב
בית אבדנא והואה משריתהון
סחרנותהון קבריהון כלהון קטיליא
דאתקטלו בחרבא דאתמסרו לתבר
על דשליטו בארעא דישרא׳׃ שם
עילם וכל המונה סביבות קברתה
כלם חללים הנפלים בחרב אשר
ירדו ערלים אל ארץ תחתיות

ד
מ״ל
ג
ומשנ
בירכתי
בתוך
חללים
משך
קדמנ׳
קברתיה
כת
תנ״נ
קברתה
כת
תלית
קברותיה
סכת
חל

אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור׃ תמן עילם
וכל אתרגושתה סחרנותהון קבריהון
כלהון קטיליא דאתקטלו בחרבא
דאתחתו חייביא לארעא ארעיתא
דאתמסרו לתבר על דשליטו בארע
דישרא׳ וקבילו את כנעותהון עם
נחתי גוב בית אבדנא׃ בתוך חללים
נתנו משכב לה בכל המונה
סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי
חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך
חללים נתן׃ בגו קטיליא אתמנא
בית משכבהון להון בכל אתרגושתהון
סחרנותהון קבריהון כולהון
נמני
חייביא קטילי חרבא דאתמסרו
לתבר על דשליטו בארעא דישרא׳
וקבילו את כנעותהון עם נחתי
גוב בית אבדנא בגו קטיליא
אתמסרו׃ שם משך תבל וכל
המונה סביבותיו קברותיה כלם
ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם
בארץ חיים׃ תמן משך תובל וכל
אתרגושתה סחרנותהון קבריהון

ו
כיתה

כלהון חייביא קטילי חרבא דאתמסרון
לתבר על דשליטו בארעא דישראל:
ולא ישכבו את גבורים נפלים
מערלים אשר ירדו שאול בכלי
מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת
ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ חיים: ולא
ישכבון עם גבריא דאתקטלו מחייביא
דאתחתו לשאול במני קרבהון ויהבו
ית סופיהון תחות רישיהון והוו
חוביהון על גרמיהון ארי אתמסרו
לתבר גבריא על דשליטו בארעא
דישראל: ואתה בתוך ערלים תשבר
ותשכב את חללי חרב: ואת בגו
חייביא תתבר ותשכוב עם קטילי
חרבא: שמה אדום מלכיה וכל
נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את
חללי חרב המה את ערלים ישכבו
ואת יורדי בור: תמן אדום מלכהא
וכל רברבהא דאתמסרו בגיברותהון
עם קטילי חרבא אינון עם חייביא
ישכבון ועם נחתי גוב בית אבדנא:
שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני
אשר ירדו את חללים בחתיתם

מגבורתם בושים וישכבו ערלים
את חללי חרב וישאו כלמתם את
יורדי בור: תמן רברבי צפונא כלהון
וכל צידונאי דאתחתו עם קטיליא
באיתברותהון בגיברותהון בהתין
ושכיבו חייביא עם קטילי חרבא
קבילו את כלמותהון עם נחתי גוב
בית אבדנא: אותם יראה פרעה
ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה
וכל חילו נאם אדני יהוה: ית הון
יחזי פרעה ויתנחם על כל אתרגושתיה
קטילי חרבא פרעה וכל משריתיה
אמר יי אלהים: כי נתתי את חתיתו
בארץ חיים והשכב בתוך ערלים
את חללי חרב פרעה וכל המונה
נאם אדני יהוה: ארי אתמסרו לתבר
גיבריא על דשליטו בארעא דישראל
ושכיבו בגו חייביא עם קטילי חרבא
פרעה וכל אתרגושתיה אמר יי
אלהים: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבו מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם דבר אל בני עמך
ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה
חרב ולקחו עם הארץ איש אחד

מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: בר
אדם אתנבי לבני עמך ותימר להון
ארעא ארי איתי עלה דקטלין בחרבא
וידברון עמא דארעא גברא חד
מביניהון וימנון יתיה להון למזהרא:
וראה את החרב באה על הארץ
ותקע בשופר והזהיר את העם:
ויחזי ית דקטלין בחרבא דאתן
על ארעא ויתקע בשופרא ויזהר
ית עמא: ושמע השמע את קול
השופר ולא נזהר ותבוא חרב
ותקחהו דמו בראשו יהיה: וישמע
דשמע ית קל שופרא ולא אזדהר
ואתו קטולי חרבא ודברוהי חובת
קטוליה ברישיה תהי: את קול השופר
שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא
נזהר נפשו מלט: ית קל שופרא
שמע ולא אזדהר חובת קטוליה
ביה והוא אזדהר נפשיה שיזיב:
והצפה כי יראה את החרב באה ולא
תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא
חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו
נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: ומ׳
ומזהרנא ארי יחזי ית דקטלין

בחרבא דאתן ולא תקע בשופרא
ועמא לא אזדהר ואתו קטולי חרבא
ודברו מנהון נפשא הוא בחוביה
אדבר ודמיה מיד מזהרנא אתבע:
ואתה בן אדם צפה
נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי
דבר והזהרת אתם ממני: ואת בר
אדם מליף מניתך לבית ישראל
ותקביל ממימרי פתגם ותזהר יתהון
מלמחטי קדמי: באמרי לרשע
רשע מות תמות ולא דברת להזהיר
רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות
ודמו מידך אבקש: במאמרי ית
לרשיעא רשיעא ממת תמות ולא
מלילתא לאזהרא רשיעא מאורחיה
הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה
מידך אתבע: ואתה כי הזהרת
רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב
מדרכו הוא בעונו ימות ואתה
נפשך הצלת: ואת ארי אזהרתא
רשיעא מאורחיה למתב מנה ולא
תב מאורחיה הוא בחוביה ימות
ואת נפשך שיזבתא:
ואתה בן אדם אמר אל בית

ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו
וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים
ואיך נחיה: ואת בר אדם אימר
לבית ישראל כן אמרתון למימר
ארי חובנא וחטאנא עלנא מתיהיב
ובהון אנחנא מתמסן ואיכדין
ניחי: אמר אליהם חי אני נאם אדני
יהוה אם אחפץ במות הרשע כי
אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו
שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו
בית ישראל: אימר להון קיים אנא
אמר יי׳ אלהים אם רעינא במותיה
דרשיעא אלהין כד יתוב רשיעא
מאורחיה ויתקיים תובו תובו
מאורחתכון בישתא ולמא תמותון
בית ישראל: ואתה בן אדם אמר
אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו
ביום פשעו ורשעת הרשע לא
יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק
לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו: ואת
בר אדם אימר לבני עמך זכות
זכאה לא תשיזבנה ביומא דחובתיה
וחובת חייבא לא יתקיל בה ביומא
דיתוב מחוביה וצדיקא לא יכול

לאתקיימא בה ביומא דחובתיה:
באמרי לצדיק חיה יחיה והוא
בטח על צדקתו ועשה עול כל
תיו צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר
עשה בו ימות: בדאמרית לצדיקא
מיחא ייחי והוא אתרחיץ על
זכוותיה ועביד שקר כל זכותיה
לא ידכרן ובשקריה דעבד הוא
ימות: ובאמרי לרשע מות תמות
ושב מחטאתו ועשה משפט
וצדקה: ובדאמרית לרשיעא ממת
תמות ויתוב מחובוהי דעבד ויעביד
כד דין דקשוט וזכו: חבל ישיב רשע
גזלה ישלם בחקות החיים הלך
לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות:
משכונא אתיב רשיעא גזילא
ישלם בגזירת חייא הליך בדיל דלא
למעבד שקר מיחא ייחי לא ימות:
כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה
לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה:
כל חובוהי דחב לא ידכרן ליה דין
דקשוט וזכו עבד מיחא ייחי: ואמרו
בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה
דרכם לא יתכן: ואמרו בני עמך לא

מפרשן לנא אורחת טובא דיי
ואנון אורחתהון דילהון לא תקנן:
בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול
ומת בהם: כד יתוב זכאה מזכותיה
ויעביד שקר וימות בהון: ובשוב
רשע מרשעתו ועשה משפט
וצדקה עליהם הוא יחיה: וכד יתוב יח
רשיעא מחובוהי ויעביד דקשוט
עליהון הוא יתקיים: ואמרתם לא
יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט
אתכם בית ישראל: ואמרתון לא
מפרשן לנא אורחת טובא דיי
אנש כאורחתיה אתפרע מינכון
בית ישראל: ויהי בשתי
עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש ד
לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם חכ
לאמר הכתה העיר: והוה בתרתא בנ
עסרי שנין בעסיראה בחמשה
לירחא לגלותנא אתא לותי משיזבא
מירושלם למימר איתרעת קרתא:
ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא
הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי
בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: ל
ונבואה מן קדם יי הות עמי ברמשא

קדם מיתי משיזבא ופתח ית פומי
עד דאתא לותי בצפרא ואתפתח
פומי ולא שתיקית עוד:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם ישבי החרבות האלה על
אדמת ישראל אמרים לאמר אחד
היה אברהם ויירש את הארץ
ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ
למורשה: בר אדם יתבי חרבתא
האלין על ארעא דישראל אמרין
למימר חד הוה אברהם יחידאי
בעלמא וירית ית ארעא ואנחנא
סגיאין לנא יהיבא ארעא למירתה:
לכן אמר אליהם כה
אמר אדני יהוה על הדם תאכלו
ועיניכם תשאו אל גלוליכם ודם ל
תשפכו והארץ תירשו: בכין אימר כת
להון כדנן אמר יי אלהים על דמא כן
אתון אכלין ועיניכון אתון זקפין
לפלחן טעוותכון ודם זכי אתון
אשדין וארעא אתון מתרמן למירתה:
עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה
ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ

תילשו אתעתרתון על תקפכון ט
עברתון תועיבא וגבר ית אתת חבריה
סאיבתון וארעא אתון מדמן למירתה:
כה תאמר אליהם כה
אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר
בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני
השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר נ
במצדות ובמערות בדבר ימותו:
כדין תימר להון כדנן אמר יי אלהים
קיים אנא אם לא דבחרבתא בחרבא
יתקטלון ודעל אפי ברא לחיתא
מסרתיה לשיצותיה ודבמצדתא
ובמערתא במותנא ימותון: ונתתי
את הארץ שממה ומשמה ונשבת
גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין
עובר: ואתין ית ארעא צדו
ואשתממו ויבטל יקר תקפה ויצדון
טורי ישראל מבלי עדי: וידעון כי
אני יהוה בתתי את הארץ שממה
ומשמה על כל תועבתם אשר
עשו: וידעון ארי אנא יי כד אתין
ית ארעא לצדו ואשתממו על
כל תועבתהון דעבדו:
ואתה בן אדם בני עמך הנדברים ל

בך אצל הקירות ובפתחי הבתים
כה ל ודבר חד את אחד איש את אחיו
לאמר באו נא ושמעו מה הדבר
היוצא מאת יהוה: ואת בר אדם בני
עמך דרגן בך בסטר כתליא ובתרעי
בתיא וממלל חד עם חד גבר עם
אחוהי למימר איתו כען ושמעו
ל מא פתגמא דנפיק מן קדם יי: ויבואו
מל בנביא אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי
ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו
כי עגבים בפיהם המה עשים אחרי
בצעם לבם הלך: וייתון לותך כמיתי
גוברין תלמידין ויתבון קדמך עמי
ושמעין ית פתגמך ויתהון לא
יעבדון ארי תולעבא בפומהון אנון
עבדין בתר ממון אנסהון לבהון
טעי: והנך להם כשיר עגבים יפה
ב קול ומטב נגן ושמעו את דבריך
חד ועשים אינם אותם: והא את להון
חס כזמר אבובין דבסים קליה ומוטיב
וחד לנגבא ושמעין ית פתגמך ולמעבד
מל הון לית אנון צבן: ובבאה הנה באה
וידעו כי נביא היה בתוכם: ובמיתי
הא אתיא וידעון דנביא הוה ביניהון:

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתג' נבו' מן קד' יי' עמי
למימר׃ בן אדם הנבא על רועי
ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים
הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם
הלוא הצאן ירעו הרעים׃ בר אדם
אתנבי על פרנסי ישר' אתנבי
ותימר להון לפרנסיא וי על פרנסי
ישר' דהוו מפרנסין נפשהון הלא
לפרנסא עמא אתמניאו פרנסיא׃
את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו
הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו׃
ית טובא אתון אכלין ועמר נקי
אתון לבשין פטימיא אתון נכסין
עמא ליתיכון מפרנסין׃ את הנחלות
לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם
ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת ואת הנדחת לא השבתם
לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם
ובפרך׃ ית כאביא לא תקפתון ול'
ולמרעיא לא אסיתון ולתביריא
לא צמרתון וית דאטלטלו לא
אתיבתון וית דאבדו לא בעיתון
ובתקפא אפלחתון בהון ובקשיו׃
ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה

לכל חית השדה ותפוצינה׃ ואתבדרו
מבלי פרנס ואתמסרו לאשתיצאה
לכל מלכוות עממיא ואיטלטלו׃
ישגו צאני בכל ההרים ועל כל
גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו
צאני ואין דורש ואין מבקש׃ טעו
עמי בכל טוריא ועל כל רמא מנטלא
ועל כל אפי ארעא אתבדרו עמי
ולית דתבע ולית דבעי׃ לכן רעים
שמעו את דבר יהוה׃ בכין פרנסיא
קבילו ית פתגמא דיי׃ חי אני נאם
אדני יהוה אם לא יען היות צאני
לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית
השדה מאין רעה ולא דרשו רעי
את צאני וירעו הרעים אותם ואת
צאני לא רעו׃ קיים אנא אמר יי'
להים אם לא חלף דהוו עמי לבזא
ואתמסרו עמי לאשתיצאה לכל
מלכוות עממיא מבלי פרנס ולא
תבעו פרנסי ית עמי ופרנסו
פרנסיא נפשהון וית עמי לא פרנסו׃
לכן הרעים שמעו דבר יהוה׃ בכין
פרנסיא קבילו פתגמא דיי׃
כה אמר אדני יהוה הנני

145

אלהרעים ודרשתי את צאני מידם
והשבתים מרעות צאן ולא ירעו
עוד הרעים אותם והצלתי צאני
מפיהם ולא תהיינה להם לאכלה׃ כדנן
אמר יי אלהים הא אנא שלח רגזי על
פרנסיא ואתבע ית עמי מידהון
ואבטילנון מלפרנסא עמא ולא
יפרנסון עוד פרנסיא נפשהון ואשיזיב
עמי מידהון ולא יתמסרון בידהון
לאשתיצאה׃ כי כה
אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי כ ושפטתי
את צאני ובקרתים׃ ארי כדנן אמר
יי אלהים הא אנא מתגלי ואתבע ית
עמי ואבקרנון׃ כבקרת רעה עדרו
ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן
אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל
המקומות אשר נפצו שם ביום ענן
וערפל׃ כמא דמבקר רעיא עדריה
ביומא דהוי בגו ענה ומפריש להון
כין אבקר ית עמי ואשיזיב יתהון
מכל אתריא דאתבדרו תמן ביום
ענגא ואמטתא׃ והוצאתים מן
העמים וקבצתים מן הארצות והביאותים
אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל ד

באפיקים ובכל מושבי הארץ׃
ואפיקנון מבינ עממיא ואכנישנון
מן מדינתא ואעילינון לארעהון
ואפרנסינון על טורי ישראל בנחליא
ובכל מותבי ארעא׃ במרעה טוב
ארעה אותם ובהרי מרום ישראל
יהיה נוהם שם תרבצנה בנוה טוב
ומרעה שמן תרעינה אל הרי ד
ישראל׃ בפרנוס טב אפרניס יתהון
ובטור קודשא דישראל יהי בית
משריהון תמן ישרון באתר דיא׃
ופרנוס טב יתפרנסון על טורי ישר׳׃
אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם
אדני יהוה׃ אנא אפרניס עמי ואנא
אשרינון לרחצן אמר יי אלהים׃ את
האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב
ולנשברת אחבש ואת החולה
אחזק ואת השמנה ואת החזקה
אשמיד ארענה במשפט׃ ית
דאבדו אתבע וית דאטלטלו אתיב
ולתביריא אצמור ולמרעיא אסובר
וית חטיא וית חיבא אשיצי
אפרניס עמי בדינא׃ ואתנה צאני ג
כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין

שה לשה לאילים ולעתודים: ואתון
עמי כדנן אמר יי אלהים הא אנא דאין
בין גבר לגבר לחטאיא ולחייביא:
המעט מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם
ומשקע מים תשתו ואת הנותרים
ברגליכם תרפשון: הזעיר לכון
דפרנוסטבא אתון מתפרנסין ומותר
פרנוסכון אכלין מסכינון ומשתי
מתקן אתון שתן וית מותרא
שמשיכון שתן: וצאני מרמס
רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם
תשתינה: ועמי מותר מיכל
שמשיכון אכלין ומותר משתי
שמשיכון שתן: לכן כה
אמר אדני יהוה אליהם הנני אני
ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה:
בכין כדנן אמר יי אלהים להון הא אנא
מתגלי ואידון בין גבר עתיר ובין
גבר מסכין: יען בצד ובכתף תהדפו
ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד
אשר הפיצותם אותנה אל החוצה:
חלף דבר שעו בדרע דחקתון וכ
ובתקפכון תברתון כל ענויא עד

דבדרתון יתהון לביני מדינתא:
והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד
לבז ושפטתי בין שה לשה: ואפרוק
לעמי ולא יתמסרון עוד לבזא ואידון
בין גבר לגבר: והקמתי עליהם רעה
אחד ורעה אתהן את עבדי דויד
הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה:
ואקים עליהון פרנסא חד ויפרנס
יתהון ית עבדי דויד הוא יפרנס
יתהון והוא יהי להון לפרנס: ואני יהוה
אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא
בתוכם אני יהוה דברתי: ואנא יי אהוי
להון לאלה ועבדי דויד מלכא ביניהון
אנא יי גזרית במימרי: וכרתי להם
ברית שלום והשבתי חיה רעה מן
הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו
ביערים: ואגזר להון קיים שלם
ואבטיל חיתא בישתא מן ארעא
ויתבון במדברא לרחצן ויתעתקון
בחורשיא: ונתתי אותם וסביבות
גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו
גשמי ברכה יהיו: ואשרי יתהון
וסחור סחור לבית מקדשי ויהון
מברכין ואחית להון מטר בניר

בעלעה מטרין דברכא יהון׃ ונתן
עץ השדה את פריו והארץ תתן
יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו
כי אני יהוה בשברי את מטות עלם
והצלתים מיד העבדים בהם׃ ויתין
אילן חקלא ית איביה וארעא תתין
עללתה ויהון על ארעהון לרחצן
וידעון ארי אנא יי׳ כד אתבר ית ניר
תקפהון ואשיזבנון מיד דמפלחין
בהון׃ ולא יהיו עוד בז לגוים וחית
הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין
מחריד׃ ולא יהון עוד לבזא לעממיא
ומלכוות ארעא לא ישיצינון ויתבון
לרחצן ולית דמניד׃ והקמתי להם
מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב ל׳
בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים׃ זה׳
ואקים עליהון נצבא לקימא ולא
יהון עוד מטלטלי כפנא בארעא
ולא יקבלון עוד אתכנעות עממיא׃
וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם
והמה עמי בית ישראל נאם אדני
יהוה׃ וידעון ארי אנא יי׳ אלההון
מימרי בסעדהון ואינון עמי בית
ישראל אמר יי׳ אלהים׃ ואתן צאני צאן ל׳

מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם
נאם אדני יהוה׃ ואתון עמי עם
דאתקרי שמי עלוהי בית ישראל
אתון אנא אלהכון אמר יי׳ אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתג׳ נבו׳ מן קד׳ יי׳ עמי למימר׃
בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא הר
עליו׃ בר אדם קביל נבואה על טורא
דשעיר ואתנבי עלוהי׃ ואמרת לו ג׳
כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר מנן זר
שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך
שממה ומשמה׃ ותימר ליה כדנן
אמר יי׳ אלהים הא אנא שלח רגזי עלך
טורא דשעיר ואריים מחת גבורתי
עלך ואתנינך לצדו ואשתממו׃
עריך חרבה אשים ואתה שממה
תהיה וידעת כי אני יהוה׃ קרוך חרבא
אשוי ואת לצדו תהי ותדע ארי אנא
יי׳׃ יען היות לך איבת עולם ותגר ל׳
את בני ישראל על ידי חרב בעת
אידם בעת עון קץ׃ חלף דהות לך
דבבות עלם ותביבתא ית בני ישרא׳
על ידי קטולי חרבא בעדן תברהון
בעדן תשלמת חוביהון כד מטא

לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי
כאפך וכקנאתך אשר עשיתה
משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר
אשפטך׃ בכין קיים אנא אמר יי
אלהים ואעביד כרגזך וכחמתך
דעבדתא מדסניתא להון ואתגלי
לאיטבא להון כד אתפרע מינך׃
וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל
נאצותיך אשר אמרת על הרי
ישראל לאמר שממה לנו נתנו שממו
לאכלה׃ ותדע ארי אנא יי שמיע
קדמי ית כל ארגזותך דאמרת על
ישראל למימר צדיאת ארעהון לנא
אתמסרו לאשתיצאה׃ ותגדילו עלי
בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי
יהוה דברתי מ ואתרברבתון קדמי
במליכון ואסגיתון קדמי פתגמיכון
שמיע קדמי׃ כה אמר
אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה
אעשה לך׃ כדנן אמר יי אלהים
כמחדי כל ארעא צדו אעביד לך׃
כשמחתך לנחלת בית ישראל על
אשר שממה כן אעשה לך שממה
תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו

קצהון׃ לכן חי אני נאם אדני יהוה כי
לדם אעשך ודם ירדפך אם לא
דם שנאת ודם ירדפך׃ בכין קיים
אנא אמר יי אלהים ארי לקטול י
אעבדנך ודקטלין בחרבא ירדפונך
אם לא סנאת דמא סניתנון ואשדי
דמא ירדפונך׃ ונתתי את הר שעיר
לשממה ושממה והכרתי ממנו
עבר ושב׃ ואתין ית טורא דסעיר
לצדו ואשתממו ואשיצי מינה
דעדי ודתאיב׃ ומלאתי את הריו
חלליו גבעותיך וגאותיך וכל אפיקין
חללי חרב יפלו בהם׃ ואמלי ית
טורוהי קטילוהי רמתוהי וחילוהי
וכל פצידוהי קטילי חרבא יתרמון
בהון׃ שממות עולם אתנך ועריך
לא תשבנה וידעתם כי אני יהוה׃ יתיר
צדות עלם אתנך וקרוך לא יתיתבן יתיר
ותדעון ארי אנא יי׃ יען אמרך את
שני הגוים ואת שתי הארצות לי
תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה׃
חלף דאמרת ית תרין עממין וית
תרתין מדינן דילי יהוין ואירתנין וקדם
יי גלין מחשבת לבא׃

ביאני יהוה׃ כמא דחדיתא על
אחסנת בית ישראל על דצדיאת
ארעהון כן אעביד לך צדו תהי
טורא דסעיר וכל אדום כולה
וידעון ארי אנא יי׃
ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל
ואמרת הרי ישראל שמעו דבר
יהוה׃ ואת בר אדם אתנבי על טורי
ישראל ותימר טורי ישראל קבילו
פתגמא דיי׃ כה אמר אדני יהוה
יען אמר האויב עליכם האח ובמות
עולם למורשה היתה לנו׃ כדנן אמר
יי אלהים חלף דאמר סנאה עליכון
חדוא ובמת עלם לירותא הות לנא׃
לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם
מסביב להיותכם מורשה לשארית
הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת
עם׃ בכין אתנבי ותימר כדנן אמר
יי אלהים חלף דאתרבו וחלף דחשיבו
לאחרבא ולאצדאה יתכון מסחסח
למהויכון ירותא לשארא דעממיא
ואתאמרתון על שפת לישן ודבת
עם׃ לכן הרי ישראל שמעו דבר

אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות
השממות ולערים הנעזבות אשר
היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר
מסביב׃ בכין טורי ישראל קבילו
פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים
לטוריא ולרמתא לנציריא ולחליא
ולחרבתא צדיתא ולקרויא שביקתא
דהואה לחיך וללעיב לשארא
דעממיא מסחור סחור׃
לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש
קנאתי דברתי על שארית הגוים
ועל אדום כלא אשר נתנו את
ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב
בשאט נפש למען מגרשה לבז׃
בכין כדנן אמר יי אלהים אם לא
באשת פורענותי גזרית במימרי
על שארא דעממיא ועל אדומאי
כולהון דיהבו ית ארע בית שכינתי
להון לירותא בחדות כל לב בצנוח
נפש בדיל לתרכותה למבזה׃ לכן
הנבא על אדמת ישראל ואמרת
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי

ובחמתי דברתי יען כלמת גוים
נשאתם: בכין אתנבי על ארעא
דישראל ותימר לטוריא ולרמתא
לפצידיא ולחיליא כדנן אמר יי אלהים
האנא ברגזי ובחמתי גזרית במימרי
חלף דאתכנעות עממיא קבלתון:
לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי
את ידי אם לא הגוים אשר לכם
מסביב המה כלמתם ישאו: בכין
כדנן אמר יי אלהים אנא קיימית
במימרי אם לא עממיא דבזו
יתכון מסחור סחור אנון אתכנעותהון
יקבלון: ואתם הרי ישראל ענפכם
תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל
כי קרבו לבוא: ואתון טורי ישראל
איבכון תצלחון ופיריכון תטענון
לעמי ישראל ארי קריב פרקני למיתי:
כי הנני אליכם ופניתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם: ארי האנא
מתגלי עליכון ואתפני במימרי
לאיטבא לכון ותתפלחון ותזדרעון:
והרביתי עליכם אדם כל בית
ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות
תבנינה: ואסגי עליכון אנשא כל

בית ישראל כלהון ויתיתבן קרויא
וחרבתא יתבנין: והרביתי עליכם
אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי
אתכם כקדמותיכם והיטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה:
ואסגי עליכון אנשא ובעירא ויסגון
ויפשון ואיתבי יתכון כדמלקדמין
ואוטיב לכון כדמן אולא ותידעון
ארי אנא יי: והולכתי עליכם אדם את
עמי ישראל וירשוך והיית להם
לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: ואסגי
עליכון אנשא ית עמי ישראל
ויחסנונך ותהי להון לאחסנא ולא
תוסיף עוד לתכלותהון:
כה אמר אדני יהוה יען אמרים
לכם אכלת אדם את ומשכלת
גויך היית: כדנן אמר יי אלהים חלף
דאמרין לכון מקטלא אנשא את
ומתכלת עמיך הוית: לכן אדם לא
תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה: בכין אנשא לא
תקטלין ועמיך לא תתכלין עוד
אמר יי אלהים: ולא אשמיע אליך
עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא

תשאי

תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה: ולא אשמע עליך
עוד את כנעות עממיא וחיסורי
עממיא לא תקבלין עוד ועמיך
לא תתכלין עוד אמר יי אלהים:
לשבת פרה ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגמ׳ מן קד׳ יי עמי
למימר: בן אדם בית ישראל ישבים
על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם
ובעלילותם כטמאת הנדה היתה
דרכם לפני: בר אדם בית ישראל יתבין
על ארעהון וסאיבו יתה באורחתהון
ובעובדיהון כסואבת אתא טמאה
הות אורחתהון קדמי: ואשפך חמתי
עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ
ובגלוליהם טמאוה: ושפכית חמתי
עליהון על דם זכי דאשדו על ארעא
ובפלחן טעותהון סאבוהא: ואפיץ
אותם בגוים ויזרו בארצות כדרכם
ובעלילותם שפטתים: ואגליתי
יתהון לביני עממיא ואתבדרו
במדינתא כאורחתהון בישתא
ובעובדיהון מקלקליא אתפרעית
מנהון: ויבואו אל הגוים אשר באו

שם ויחללו את שם קדשי באמר
ח להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו: ו
ועלו לביני עממיא דאתגליאו
לתמן ואחילו ית שמא דקדשי
בדאמרין להון אם עמיה די יי אנון
ואיכדין מארעא בית שכינתיה גלו:
ואחמל על שם קדשי אשר חללהו
ד בית ישראל בגוים אשר באו שמה:
סוף וחסית על שמא דקדשי דאחלוהי
בית ישראל ביני עממיא דאתגליאו
לתמן: לכן אמר לבית
ישראל כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית ישראל כי
אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם: בכין אימר לבית
ישראל כדנן אמר יי אלהים לא
בדילכון אנא עביד בית ישראל אלהין
על שמא דקדשי דאחלתון ביני
עממיא דאתגליתון לתמן: וקדשתי
את שמי הגדול המחלל בגוים אשר
חללתם בתוכם וידעו הגוים כי
אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי
בכם לעיניהם: ואקדיש ית שמי
רבא דאתחל ביני עממיא דאחילתון

בינֵיהון וידעון עממיא ארי אנא יי
אמר יי אלהים כד אתקדש בכון
לעיניהון: ולקחתי אתכם מן הגוים
וקבצתי אתכם מכל הארצות
והבאתי אתכם אל אדמתכם:
ואקריב יתכון מבין עממיא וא
ואכניש יתכון מכל מדינתא ואעיל
יתכון לארעכון: וזרקתי עליכם
מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם:
ואשבוק לחוביכון כמא דמדכן
במי אדיותא ובקטם תורתא דחטתא
ותדכון מכל סואבתכון ומכל ט
טעותכון אדכי יתכון: ונתתי לכם
לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי את לב האבן מבשרכם
ונתתי לכם לב בשר: ואתין לכון לב
דחיל ורוח דחלא אתין במעיכון
ואתבר ליבא דרשעא דהוא תקיף
כאבנא מבסרכון ואתין לכון לב
דחול קדמי למעבד רעותי: ואת
רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את
אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו
ועשיתם: וית רוח קדשי אתין

במעיכון ואעביד ית דבקימי תהכון
ודיני תטרון ותעבדון: וישבתם
בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם
לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
ותתבון בארעא דיהבית לאבהתכון
ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה: והושעתי אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא
אתן עליכם רעב: ואפרוק יתכון
מכל סואבתכון ואבריך ית עבורא
ואסגי יתיה ולא אתין עליכון כפנא:
והרביתי את פרי העץ ותנובת
השדה למען אשר לא תקחו עוד
חרפת רעב בגוים: ואסגי ית פירי
אילנא ועללת חקלא בדיל דלא
תקבלון עוד חיסודי כפנא בינ
עממיא: וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר לא טובים
ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל
תועבתיכם: ותדכרון ית אורחתכון
בישתא ועובדיכון דלא תקנין
ותדנקון ותהון חזן על חוביכון
ועל תועבתכון: לא למענכם אני
עשה נאם אדני יהוה יודע לכם

בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל
לא כדילכון אנא עביד אמר יי׳ אלהים
יתידע לכון בהיתו ואתכנעו
מאורחתכון בית ישראל
כה אמר אדני יהוה ביום טהרי
אתכם מכל עונתיכם והושבתי את
הערים ונבנו החרבות כדנן אמר יי׳
אלהים ביומא דאדכי יתכון מכל
חוביכון ואיתיב ית קרויא ויתבנין
חרבתא והארץ הנשמה תעבד
תחת אשר היתה שממה לעיני כל
עובר וארעא דהות צדיא תתפלח
חלף דהות צדו לעיני כל דעדי וא
ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה
כגן עדן והערים החרבות והנשמות
והנהרסות בצורות ישבו ויימרון
ארעא דפין דישראל דהות צדיא
תבת למהוי כגנתא דעדן וקרויא
חרבתא וצדייתא ומפגרתא כרכין
תקיפין יתיבו וידעו הגוים אשר
ישארו סביבותיכם כי אני יהוה
בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה
אני יהוה דברתי ועשיתי וידעון
עממיא דישתארון סחרניכון ארי

אנא יי׳ בניתי מפגרתא קיימית
צדייתא אנא יי׳ גזרית במימרי
ואקייס׳ כה אמר אדני
יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם כצאן
אדם כדנן אמר יי׳ אלהים עוד דא
אשתאיל במימרי לבית ישראל
למעבד להון אסגינון באנשא
ואצלחינון בבעירא כצאן קדשים
כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות צאן אדם
וידעו כי אני יהוה כעמא קדישא
כעמא דמידכן ואתן לירושלם
בזמן מועדי פסחיא כן יהוין קרוי
ארעא דישראל דהואה חרבן מלין
אנשא עמא בית ישראל וידעון ארי
אנא יי׳ היתה עלי
יד יהוה ויוציאני ברוח יהוה ויניחני
בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות
מן קדם יי׳
שרת עלי רוח נבואה ואפקני ברוח
נבואה דשרת עלי מן קדם יי׳
ואשריני בגו בקעתא והיא מליא
גרמי אנשא והעבירני עליהם
סביב סביב והנה רבות מאד על

פני הבקעה והנה יבשות מאד:
ואעברני עליהון סחור סחור והא
סגיאן לחדא על אפי בקעתא והא
יבישין לחדא: ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת: ואמר לי בר
אדם הייחון גרמיא האלין ואמרית ייי
אלהים את גלי קדמך: ויאמר אלי
הנבא על העצמות האלה ואמרת
אלהם העצמות היבשות שמעו
דבר יהוה: ואמר לי אתנבי על גרמיא
האלין ותימר להון גרמיא יבישיא
קבילו פתגמא דייי: כה אמר אדני
יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
ג בכם רוח וחייתם: כדנן אמר ייי אלהים
לגרמיא האלין הא אנא מעיל בכון
רוחא ותיחון: ונתתי עליכם גידים
והעלתי עליכם בשר וקרמתי
עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם
וידעתם כי אני יהוה: ואתין עליכון
גידין ואסיק עליכון בסרא ואקרום
עליכון משכא ואתין בכון רוחא
ותיחון ותדעון ארי אנא ייי: ונבאתי
ה כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה

רעש ותקרבו עצמות עצם אל
עצמו: ואתנביתי כמא דאתפקדית
והוה קל כאתנביותי והא זיעא וקריבו
גרמיא גרמא לות חבריה: וראיתי
והנה עליהם גדים ובשר עלה
ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח
אין בהם: וחזית והא עליהון גידין
ובסרא סליק וקרם עליהון משכא
מלעילא ורוחא לית בהון: ויאמר
אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם
ואמרת אל הרוח כה אמר אדני
יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי
בהרוגים האלה ויחיו: ואמר לי
אתנבי על רוחא אתנבי בר אדם
ותימר לרוחא כדנן אמר ייי אלהים
מארבע רוחיא איתא רוחא ועולי
בקטיליא האלין וייחון: והנבאתי
כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו
ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד
מאד: ואתנביתי כמא דפקדני
ועלת בהון רוחא וחיו וקמו על רגליהון
משריין סגיאן לחדא לחדא: ויאמר
אלי בן אדם העצמות האלה כל בית
ישראל המה הנה אמרים יבשו

עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו
לנו: ואמר לי בר אדם גרמיא
האלין כל בית ישראל אנון האיכין
אמרין יבישו גרמנא פסק סבורנא
אבדנא לנא: לכן הנבא ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה הנה
אני פותח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי והבאתי
אתכם אל אדמת ישראל: בכין
אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים
האנא פתח ית קבריכון ואסיק יתכון
מקבריכון עמי ואעיל יתכון לארע
דישראל: וידעתם כי אני יהוה בפתחי
את קברותיכם ובהעלותי אתכם
מקברותיכם עמי: ותידעון ארי אנא
יי כד אפתח ית קבריכון וכד אסיק
יתכון מקבריכון עמי: ונתתי רוחי
בכם וחייתם והנחתי אתכם על
אדמתכם וידעתם כי אני יהוה
דברתי ועשיתי נאם יהוה: ואתין
רוחי בכון ותיחון ואשרי יתכון על
ארעכון ותידעון ארי אנא יי גזרית
במימרי ואקיים אמרי יי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

והוה פתגם נבו' מן קד' יי עמי למימר:
ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב
עליו ליהודה ולבני ישראל חברו
ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ
אפרים וכל בית ישראל חברו: ואת
בר אדם סב לך לוחא חד וכתוב עלוהי
שבטא דיהודה ובני ישראל אחיהון
וסב לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא
דיוסף דהוא שבטא דאפרים וכל
בית ישראל אחיהון: וקרב אתם אחד
אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים
בידך: וקריב יתהון חד לות חד לך
ללוחא אחד ויהון לחד בידך: וכאשר
יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא
תגיד לנו מה אלה לך: וכד יימרון לך
בני עמך למימר הלא תחוי לנא מא
אלין לך: דבר אלהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר
ביד אפרים ושבטי ישראל חברו
ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי:
אתנבי להון כדנן אמר יי אלהים האנא
מקריב ית שבטא דיוסף דהוא
שבטא דאפרים ושבטי ישראל

אחיהון ואחבר יתהון עלוהי ית
שבטא דיהודה ואעבידינון לעמא
חד ויהון חד קדמי׃ והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם׃
ויהון לוחיא דתכתוב עליהון בידך
לעיניהון׃ ודבר אלהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לקח את בני ה
ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם ויחד
וקבצתי אותם מסביב והבאתי אתם ולקח
אל אדמתם׃ ואתכני להון כדנן אמר
יי אלהים הא אנא מקריב ית בני ישראל
מבני עממיא דאתגליאו לתמן
ואכניש יתהון מסחור סחור ואעיל
יתהון לארעהון׃ ועשיתי אותם לגוי
אחד בארץ בהרי ישראל ומלך
אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד
לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי
ממלכות עוד׃ ואעביד יתהון לעמא
חד בארעא בטור קודשא דישראל
ומלכא חד יהי לכולהון למהוי מלכא
ולא יהון עוד לתרין עממין ולא
יתפלגון עוד לתרתין מלכוון עוד׃
ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם
ובכל פשעיהם והושעתי אותם

מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם
וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים׃ ולא יסתאבון עוד
בטעותהון ובשקוציהון ובכל מרדיהון
ואפרוק יתהון מכל מותבניהון דחבו
בהון ואדכי יתהון ויהון קדמי לעם
ואנא אהוי להון לאלה׃ ועבדי דוד
מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו
ועשו אותם׃ ועבדי דויד מלכא
עליהון ופרנסא חד יהי לכולהון
ובדיני יהכון וקימי יטרון ויעבדון
יתהון׃ וישבו על הארץ אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר ישבו בה
אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם
ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי
נשיא להם לעולם׃ ויתבון על ארעא
דיהבית לעבדי ליעקב דיתיבו
בה אבהתכון ויתבון עלה אנון
ובניהון ובני בניהון עד עלמא ודוד
עבדי מלכא להון לעלם׃ וכרתי
להם ברית שלום ברית עולם יהיה
אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי
את מקדשי בתוכם לעולם׃

ואגזר להון קים שלם קים עלם יהי
עימהון ואבריכנון ואסגי יתהון
ואתין ית מקדשי ביניהון לעלם׃
והיה משכני עליהם והייתי להם
לאלהים והמה יהיו לי לעם׃ ואשרי
שכינתי ביניהון ואהוי להון לאלה
ואינון יהון קדמי לעם׃ וידעו הגוים
כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות
מקדשי בתוכם לעולם׃ וידעון עממיא
ארי אנא יי מקדיש ית ישראל כמהוי
מקדשי ביניהון לעלם׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם
שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא
ראש משך ותבל והנבא עליו׃ בר
אדם קביל נבואה על גוג ארע מגוג
רב ריש משך ותובל ואתנבי עלוהי׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני
אליך גוג נשיא ראש משך ותבל׃
ותימר כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח
רגזי עלך גוג רב ריש משך ותובל׃
ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך
והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים
ופרשים לבשי מכלל כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חרבות כלם׃
ואתבבינך ואתין שירין בלסתך
ואפיק יתך וית כל משריתך סוסון
ופרשין לבשי גמר כלהון משרין
סגיאן דמזינן בעגילין ותריסין
אחדי סיפין כולהון׃ פרס כוש ופוט
אתם כלם מגן וכובע׃ פרסאי
כושאי ופוטאי עימהון כולהון
מזינין בעגילין וקולסין׃ גמר וכל
אגפיה בית תגרמה ירכתי צפון ואת
כל אגפיו עמים רבים אתך׃ גמר
וכל משריתהא מדינת גרממיא
סיפי צפונא וית כל משריתהון
עממין סגיאין דעימך׃ הכן והכן
לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך
והיית להם למשמר׃ אזדרז ואתקן
לך את וכל משריתך דאתכנשו
עלך ותהי להון למטרא׃ מימים
רבים תפקד באחרית השנים תבוא
אל ארץ משובבת מחרב מקבצת
מעמים רבים על הרי ישראל אשר
היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה
וישבו לבטח כלם׃ מיומין סגיאין
תמני משרייתך בסוף שניא תהון

על ארעא דתבו עמה מקטול

חרבא דאתכנשו מעממין סגיאין
דהוו לחרבא תדירא ואנון מביני
עממיא אתגליאו ויתיבו לרחצן
כלהון: ועלית כשואה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך
ועמים רבים אותך: ותסק כאתרגושא
תיתי כעננא דסליק וחפי ארעא
תהי את וכל משריתך ועממין
סגיאין דעימך: כה
אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא
יעלו דברים על לבבך וחשבת
מחשבת רעה: כדנן אמר יי אלהים
ויהי בעדנא ההוא יסקון הרהורין
על לבך ותחשיב מחשבן בישן:
ואמרת אעלה על ארץ פרזות
אבוא השקטים ישבי לבטח כלם
ישבים באין חומה ובריח ודלתים
אין להם: ותימר אסק על ארעא
דיתבא בקרוי פציחיא איתי על עמא
דשקטין ושרן לרחצן כלהון יתבין
בלא שורא ודשין ועברין לית
להון: לשלל שלל ולבז בז להשיב
ידך על חרבות נושבות ואל עם

מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישבי
על טבור הארץ: למבז בזא ולמעדי
עדאה לכנשא משריתך על חרבתא
דאתיתבא ועל עמא דאתכנשו
מביני עממיא אצלחו בנכסין וקנין
יתבין על תקפא דארעא: שבא
ודדן וסחרי תרשיש וכל כפיריה
יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא
הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף
וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל
גדול: שבא ודדן ותגרי ימא וכל
מלכהא יימרון לך הלמבז בזא את
אתי הלמעדי עדאה כנשתא משריתך
למסב כסף ודהב למשבי נכסין וקנין
למעדי עדי סגי: לכן
הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר
אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת
עמי ישראל לבטח תדע: בכין אתנבי
בר אדם ותימר לגוג כדנן אמר יי
אלהים הלא בעדנא ההוא כד יתבין
עמי ישראל לרחצן תדע פורענות
גבורתי: ובאת ממקומך מירכתי
צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי
סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: ותהך

מאתרך מסיפי צפונא את ועממין
סגיאין דעימך רכבי סוסון כלהון
משריין סגיאין ועם סגי׃ ועלית על
עמי ישראל כענן לכסות הארץ
ב מחל׳ באחרית הימים תהיה והבאותיך
באות׳ על ארצי למען דעת הגוים אתי
בהקדשי בך לעיניהם גוג׃ ותסק על
עמי ישראל כעננא דסליק וחפי
ארעא בסוף יומיא תהי ואיתינך
על ארעי בית שכינתי בדיל דידעון
פורענות גבורתי כד אתקדש בך
ויהון חזן בפורענותך גוג׃
כה אמר אדני יהוה האתה
ל׳ הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד
מל׳ עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים
ההם שנים להביא אתך עליהם׃
כדנן אמר יי אלהים האת הוא דמללית
ביומי קדם ביד עבדי נביי ישראל
דאתנביאו ביומיא האנון מלקדמת
דנא שנין סגיאן לאיתאה יתך עליהון׃
והיה ביום ההוא ביום
בוא גוג על אדמת ישראל נאם
אדני יהוה תעלה חמתי באפי׃ ויהי
בעדנא ההוא ביום מיתי גוג על

ארעא דישראל אמר יי אלהים יסלק
רגזי וחמתי׃ ובקנאתי באש עברתי
דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש
גדול על אדמת ישראל׃ ובאתגלאה
פורענותי במדלק אישת רגזי
גזרית במימרי אם לא ביומא ההוא
יהי זיע סגי על ארעא דישראל׃
ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים
וחית השדה וכל הרמש הרמש על
ב האדמה וכל האדם אשר על פני
ויגוע האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות
כל כשר וכל חומה לארץ תפול׃ ויזועון מן
קדמי נוני ימא ועופא דשמיא וחית
ברא וכל רחשא דרחיש על ארעא
וכל אנשא דעל אפי ארעא ויתפגרן
טוריא ויתלשון מגדליא וכל שור
רם לארעא יתחמר׃ וקראתי עליו
לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב
איש באחיו תהיה׃ ואמנינה למפל
בחרבא על טורי עמי אמר יי אלהים
חרב גבר באחוהי תהי׃ ונשפטתי
אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני
אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו
ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו׃

ואתפרע מניה במותא וקטלא ומטר
מגבר ואבני אלגביש אשתא וגפריתא
אמטר עלוהי ועל משריתיה ועל
עממין סגיאין דעימיה: והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים
רבים וידעו כי אני יהוה: ואתרבי
ואתקדש ואגלי גבורתי לעיני
עממין סגיאין וידעון ארי אנא יי׳:
ואתה בן אדם הנבא
על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה
הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל:
ואת בר אדם אתנבי על גוג ותימר
ליה כדנן אמר יי׳ אלהים האנא שלח
רגזי עלך גוג רב ריש משך ותובל:
ושבבתיך וששאתיך והעליתיך
מירכתי צפון והבאותך על הרי
ישראל: ואשדלנך ואטעינך ואסקנך
מסיפי ציפונא ואיתינך על טורי
ישראל: והכיתי קשתך מיד שמאלך
וחציך מיד ימינך אפיל: וארמי
קשתך מיד סמלך וגררך מיד
ימינך אמגר: על הרי ישראל
תפול אתה וכל אגפיך ועמים
אשר אתך לעיט צפור כל כנף

וחית השדה נתתיך לאכלה: על טורי
ארעא דישראל תתרמי נבילתך את
וכל משריתך ועממין סגיאין דעמך
לעופא צפר כל דפרח וחית ברא
מסרתך לאשתיצאה: על פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
על אפי ברא תתרמי נבילתך ארי
אנא גזרית במימרי אמר יי׳ אלהים:
ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים
לבטח וידעו כי אני יהוה: ואגרי
אשתא במגוג ובית נגוותא דשרן
לרחצן וידעון ארי אנא יי׳: ואת שם
קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא
אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים
כי אני יהוה קדוש בישראל: וית שמא
דקדשי אגלי בגו עמי ישראל ולא
אחיל ית שמא דקדשי עוד וידעון
עממיא ארי אנא יי׳ קדיש בישראל:
הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה
הוא היום אשר דברתי: הא אתיא
ותתקיים אמר יי׳ אלהים הוא יומא
דגזרית במימרי: ויצאו ישבי ערי
ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן
וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח

ובערו בהם אש שבע שנים: ויסקון
יתביסקוי ישראל ויהון שגרין ומסתוברין
במני זינא בעגילין ותריסין בקשתן
ובגרין ובאעי מורניין וברמחין וידלקון
בהון נורא שבע שנין: ולא ישאו
עצים מן השדה ולא יחטבו מן
היערים כי בנשק יבערו אש ושללו
את שלליהם ובזזו את בוזזיהם נאם
אדני יהוה: ולא יסבון אעין מחקלא
ולא יקצון מן חורשא ארי במני
זינא ידלקון נורא ויבזון ית בזזיהון
ויעדון ית עדאיהון אמר יי אלהים:
והיה ביום ההוא אתן
לגוג מקום שם קבר בישראל גיא
העברים קדמת הים וחסמת היא את
העברים וקברו שם את גוג ואת כל
המונה וקראו גיא המון גוג: ויהי
בעדנא ההוא אתין לגוג אתר כשר
לבית קבורא בישראל בחלת מגזתא
מדנחים גניסר וסמכא היא לתרין
טוריא ויקברון תמן ית גוג וית כל
אתרגושתיה ויקרון חלת אתרגושת
גוג: וקברום בית ישראל למען טהר
את הארץ שבעה חדשים: ויקברונון

בית ישראל בדיל לדכאה ית ארעא
שבעה ירחין: וקברו כל עם הארץ
והיה להם לשם יום הכבדי נאם
אדני יהוה: ויקברון כל עמא דארעא
ויהי להון לשום יום אתיקרותי אמר
יי אלהים: ואנשי תמיד יבדילו עברים
בארץ מקברים את העוברים את
הנותרים על פני הארץ לטהרה
מקצה שבעה חדשים יחקרו: וגברין
ימנון תדירא למהוי עדן בארעא
מקברין עם דעדן ית דאשתארו
על אפי ארעא לדכיותה מיסוף
שבעה ירחין ישרון למבדק:
ועברו העברים בארץ וראה עצם
אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו
המקברים אל גיא המון גוג: ועדי
אורחא דעדן בארעא דאם יחזי
גרם דאנשא ויבני לותיה צואה
עד דיקברון יתיה דמקברין בחלת
אתרגושת גוג: וגם שם עיר המונה
וטהרו הארץ: ואף לתמן יתרמון
קטילי רומי קרתא דסגיאין
אתרגושתהא ויכון ארעא:
ואתה בן אדם

כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל
כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו
האספו מסביב על זבחי אשר אני
זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל
ואכלתם בשר ושתיתם דם׃ ואת
בר אדם כדנן אמר ייי אלהים אימר
לעופא צפר כל דפרח ולכל חית
ברא אתכנשו ואיתו אתקרבו מסח
סחור על קטלי דאנא קטיל לכון
קטול סגי על טורי ישראל ותיכלון
בסרא ותשתון דמא׃ בשר גבורים
תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו
אילים כרים ועתודים פרים
מריאי בשן כלם׃ בסר גיברין תיכלון
ודם רברבי ארעא תשתון מלכין
שלטונין וטרטין גיברין עתירי
נכסיא כולהון׃ ואכלתם חלב לשבעה
ושתיתם דם לשכרון מזבחי אשר
זבחתי לכם׃ ותיכלון תרבא למסבע
ותשתון דמא לרויו מבסר קטילין
דאנא קטיל לכון׃ ושבעתם על
שלחני סוס ורכב גבור וכל איש
מלחמה נאם אדני יהוה׃ ותסבעון
על טורי עמי בסר סוסון ורתכין

גברין וכל גברי עבדי קרבא אמר
ייי אלהים׃ ונתתי את כבודי בגוים
וראו כל הגוים את משפטי אשר
עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם׃
ואתין ית יקרי בעממיא ויחזון כל
עממיא ית פורענותי דעבדית וית
גבורתי דשויתי בהון׃ וידעו בית
ישראל כי אני אדני אלהיהם מן היום
ההוא והלאה׃ וידעון בית ישראל ארי
אנא ייי אלההון מן יומא ההוא ולהלאה׃
וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל
על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם
ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם׃
וידעון עממיא ארי בחוביהון גלו
בית ישראל על דשקרו במימרי וסליקית
שכינתי מנהון ומסרתינון ביד
סנאיהון ואתקטלו בחרבא כלהון׃
כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם׃ כסואבתהון וכמורדיהון
אתפרעית מנהון וסליקית שכינתי
מנהון׃ לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את שבית יעקב
ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם
קדשי׃ בכין כדנן אמר ייי אלהים כען

אתיב ית גלוות יעקב וארחים כל
בית ישר׳ ואתפרע פורענות גבורתי
מן עממיא על דאחילו ית שמא
דקודשי: ונשו את כלמתם ואת ול
כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם חס
על אדמתם לבטח ואין מחריד: אף
ויקבלון ית אתכנעותהון וית כל
שקריהון דשקרו קדמי במתבהון
על ארעהון לרחצן ולית דמניד:
בשובבי אותם מן העמים וקבצתי
אתם מארצות איביהם ונקדשתי בם
לעיני הגוים רבים: כד אתיב יתהון
מבני עממיא ואכניש יתהון
ממדינת בעלי דבביהון ואתקדש
בהון לעיני עממין סגיאין: וידעו כי
אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם ח
אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא דסמ
אותיר עוד מהם שם: וידעון ארי
אנא יי׳ אלההון דעל דחבו קדמי
אגליתי יתהון לבני עממיא וכדו
דתבו כנישתנון לארעהון ולא
אשאר עוד מנהון תמן: ולא אסתיר ס
עוד פני מהם אשר שפכתי את
רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:

ולא אסליק עוד שכינתי מנהון ד
רשפכית ית רוח קודשי על בית ישר׳
אמר יי׳ אלהים:

בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש
השנה בעשור לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם
היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי
שמה: בעסרין וחמיש שנין לגלותנא ד
בריש שתא בעסרא לירחא בארבע סוס
עסרי שנין בתר דאתרעת קרתא פיס
בכרן יומא הדין שרת עלי רוח נבואה בסף
מן קדם יי׳ ואעילני לתמן: במראות
אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני
אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר
מנגב: בחיזו נבואה דשרת עלי מן
קדם יי׳ אעלני לארעא דישר׳ ו׳
ואשריני על טור רם לחדא ועלוהי
כבנין קרתא מדרומא: ויבוא אתי יתיר
שמה והנה איש מראהו כמראה וו
נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה
המדה והוא עמד בשער: ואעיל יתי
לתמן והא גברא חזויה כחיזו נחשא
וחוט דכיתנא בידיה וקני משחתא
והוא קאים בתרעא: וידבר אלי

האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך
שמע ושים לבך לכל אשר אני
מראה אותך כי למען הראותכה ל
הבאת הנה הגד את כל אשר אתה מיל
ראה לבית ישראל׃ ומליל עמי וחד
גברא בר אדם חזי בעינך ובאדנך ת׳
שמע ושוי לבך לכל דאנא מחזי ולמען
יתך ארי בדיל לאחזיותך איתיתכא ספר
הלכא חוי ית כל דאת חזי לבית ישראל׃
והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב
וביד האיש קנה המדה שש אמות
באמה וטפח וימד את רחב הבנין
קנה אחד וקומה קנה אחד׃ והא
שורא מבלא לביתא סחור סחור
וביד גוברא קני משחתא דחד
מנהון שית אמין באמיא באמתא
דהיא אמה ופשך ומשח ית פתיא
דבנינא קנא חד ורומא קנא חד׃
ויבוא אל שער אשר פניו דרך
הקדימה ויעל במעלתו וימד את תיו
סף השער קנה אחד רחב ואת סף ל
אחד קנה אחד רחב׃ ועל לתרעא
דפתיח לאורח מדנחא וסליק בדרגוהי׃
ומשח ית סיפא דתרעא קנא חד

פתיא ויתסכא חד קנא חד פתיא׃
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד
רחב ובין התאים חמש אמות וסף
השער מאצל אלם השער מהבית
קנה אחד׃ ותוא קנא חד ארכא
וקנא חד פתיא ובין תוייא כתלא
חמיש אמין וספא דתרעא מקביל
אולמא דתרעא מלגיו קנא חד׃
וימד את אלם השער מהבית קנה
אחד׃ ומשח ית אולמא דתרעא
מלגיו קנא חד׃ וימד את אלם
השער שמנה אמות ואילו שתים לין
אמות ואלם השער מהבית׃ ומשח ל
ית אולמא דתרעא תמני אמין
ואלוהי תרתין אמין ואולמא דתרעא
מלגיו׃ ותאי השער דרך הקדים
שלשה מפה ושלשה מפה מדה יא
אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם כת
מפה ומפו׃ ותוי תרעא באורח ה׳ בצורת
מדנחא תלתא מכא ותלתא מכא רבית
משחתא חדא לתלתיהון ומשחתא
חדא לאליא מכא ומכא׃ וימד את
רחב פתח השער עשר אמות ארך
השער שלוש עשרה אמות׃

ומשח ית פתיא דמעלנא דתרעא
עסר אמין ארכא דתרעא תלת
עסרי אמין׃ וגבול לפני התאות
אמה אחת ואמה אחת גבול מפה
והתא שש אמות מפו ושש אמות
מפו׃ ותחומא דקדם תויא אמתא
חדא ואמתא חדא תחומא מיכא
ותוא שית אמין מיכא ושית אמין
מכא׃ וימד את השער מגג התא
לגגו רחב עשרים וחמש אמות
פתח נגד פתח׃ ומשח ית תרעא
מאיגר תוא לאיגריה פתיא עסרין
וחמיש אמין תרע לקביל תרע׃
ויעש את אילים ששים אמה ואל
איל החצר השער סביב סביב׃
ועבד ית אליא שתין רומהון אמתא
חדא ועל אלא דדרתא דתרעא סחו
סחור׃ ועל פני השער היאתון על
לפני אולם השער הפנימי חמשים
אמה׃ וקדם תרעא מציעאה דקדם
אולמא דתרעא גואה חמשין אמין׃
וחלונות אטמות אל התאים ואל
אליהמה לפנימה לשער סביב סביב
וכן לאלמות וחלונות סביב סביב

לפנימה ואל איל תמרים׃ וכוין
סתימן לתויא ולאליהון מגיו לתרעא
סחור סחור וכן לאולמיא וכוין סחור סח
לגיו ועל אלא כותרתא׃ ויבאני אל
החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה
עשוי לחצר סביב סביב שלשים
לשכות אל הרצפה׃ ואעלני לדרתא
בריתא והא לשכא ורצפתא עביד
לדרתא סחור סחור תלתין לשכן
על רצפתא׃ והרצפה אל כתף
השערים לעמת אורך השערים
הרצפה התחתונה׃ ורצפתא לעברא
דתרעיא לקביל ארכא דתרעיא
רצפתא ארעיתא׃ וימד רחב
מלפני השער התחתונה לפני
החצר הפנימי מחוץ מאה אמה
הקדים והצפון׃ ומשח פתיא מן
קדם תרעא מציעאה דקדם דרתא
גויתא מלברא מאה אמין למדינחא
ולצפונא׃ והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצנה מדד ארכו
ורחבו׃ ותרעא דפתיח לאורח
צפונא לדרתא בריתא משח
ארכיה ופותיה׃ ותאו שלושה

מפו ושלשה מפו ואילו ואילמו
היה כמדת השער הראשון חמשים
אמה ארכו ורחב חמש ועשרים
באמה׃ ותווהי תלתה מכא ותלתה
מכא ואלוהי ואולמוהי הות כמשחת
תרעא קדמאה חמשין אמין ארכיה
ופתיא עסרין וחמיש אמין׃ וחלונו
ואילמו ותימרו כמדת השער אשר
פניו דרך הקדים ובמעלות שבע
יעלו בו ואילמו לפניהם׃ וכווהי
ואולמוהי וכותרתיה כמשחת
תרעא דפתיח לאורח מדנחא
ובדרגין שבעה סלקין ביה ואולמוהי
קדמיהון׃ ושער לחצר הפנימי
נגד השער לצפון ולקדים וימד
משער אל שער מאה אמה׃
ותרעא לדרתא גויתא לקביל
תרעא דפתיח לצפונא ולמדנחא
ומשח מתרע לתרע מאה אמין׃
ויוליכני דרך הדרום והנה שער
דרך הדרום ומדד אלו ואילמו
כמדות האלה׃ ואובלני באורח
דרומא והא תרעא חד פתיח
לאורח דרומא ומשח אלוהי

ואולמוהי כמשחתא האלין׃ וחלונים
לו ולאילמו סביב סביב כהחלנות
האלה חמשים אמה ארך ורחב
חמש ועשרים אמה׃ וכוין ליה
ולאולמוהי סחור סחור ככויא האלין
חמשין אמין ארכא ופותיא עסרין
וחמיש אמין׃ ומעלות שבעה עלותו
ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד
מפו ואחד מפו אל אילו׃ ודרגין
שבעה דרגוהי ואולמוהי קדמיהון
וכותרן ליה חדא מכא וחדא מכא
על אלוהי׃ ושער לחצר הפנימי
דרך הדרום וימד משער אל השער
דרך הדרום מאה אמות׃ ותרעא
דדרתא גויתא באורח דרומא ומשח
מתרע לתרע באורח דרומא מאה
אמין׃ ויביאני אל חצר הפנימי בשער
הדרום וימד את השער הדרום
כמדות האלה׃ ואעלני לדרתא
גויתא בתרע דרומא ומשח ית
תרע דרומא כמשחתא האלין׃ ותאו
ואילו ואילמו כמדות האלה וחלונות
לו ולאילמו סביב סביב חמשים אמה
ארך ורחב עשרים וחמש אמות׃

ותווהי ואלוהי ואולמוהי כמשחתא
האלין וכוין ליה ולאולמוהי סחור
סחור חמשין אמין ארכא ופתיא
עסרין וחמיש אמין׃ ואלמות
סביב סביב ארך חמש ועשרים
אמה ורחב חמש אמות׃ ואולמיא
סחור סחור ארכא עסרין וחמיש
אמין ופתיא חמיש אמין׃ ואילמו
אל חצר החיצונה ותמרים אל אלו
ומעלות שמונה מעלו׃ ואולמוהי
לדרתא בריתא וכותרן על אלוהי
ודרגין תמניה דרגוהי׃ ויביאני אל
החצר הפנימי דרך הקדים וימד
את השער כמדות האלה׃ ואעלני
לדרתא גויתא באורח מדנחא ומשח
ית תרעא כמשחתא האלין׃ ותאו
ואלו ואילמו כמדות האלה וחלונות
לו ולאילמו סביב סביב ארך חמשים
אמה ורחב חמש ועשרים אמה׃
ותווהי ואלוהי ואולמוהי כמשחתא
האלין וכוין ליה ולאולמוהי סחו סח
ארכא חמשין אמין ופתיא עסרין
וחמיש אמין׃ ואילמו לחצר
החיצונה ותמרים אל אילו מפו

ומפו ושמנה מעלות מעלו׃
ואולמוהי לדרתא בריתא וכותרן
על אלוהי מכא ומכא ותמניה
דרגין דרגוהי׃ ויביאני אל שער
הצפון ומדד במדות האלה׃ ואעלני
לתרע צפונא ומשח כמשחתא האלין׃
תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב
סביב ארך חמשים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה׃ תווהי ואלוהי
ואולמוהי וכוין ליה סחור סח ארכא
חמשין אמין ופותיא עסרין וחמיש
אמין׃ ואלו לחצר החיצונה ותמרים
אל אלו מפו ומפו ושמנה מעלות
מעלו׃ ואלוהי לדרתא בריתא וכותרן
על אלוהי מכא ומכא ותמניה
דרגין דרגוהי׃ ולשכה ופתחה
באילים השערים שם ידיחו את
העולה׃ ולשכתא פתיחא באליא
דתרעיא תמן מתקנין ית עלתא׃
ובאלם השער שנים שלחנות מפו
ושנים שלחנות מפה לשחוט
אליהם העולה והחטאת והאשם׃
ובאולמא תרין פתורין מכא ותרין
פתורין מכא למכס עליהון עלתא

וחטתא ואשמא׃ ואל הכתף מחוצה
לעולה לפתח השער הצפונה שנים
שלחנות ואל הכתף האחרת
אשר לאלם השער שנים שלחנות׃
ולעברא דמברא למסקנא כמעלנא
דתרע צפונא תרין פתורין ולעברא
אחרנא דלאולמא דתרעא תרין
פתורין׃ ארבעה שלחנות מפה
וארבעה שלחנות מפה לכתף יא
השער שמונה שלחנות אליהם כת ה׳
ישחטו׃ ארבעה פתורין מיכא כבורת
וארבעה פתורין מכא לעברא הבית
דתרעא תמניה פתורין ביניהון נכסין׃
וארבעה שלחנות לעולה אבני
גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב
אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת
אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו
את העולה בם והזבח׃ וארבעה פתורין
לעלתא דאבני גזית ארכא אמתא
חדא ופלג ופותיא אמתא חדא
ופלג ורומא אמתא חדא עליהון
יחתון ית מניא דיכסון ית עלתא
בהון ונכסת קדשיא׃ והשפתים
טפח אחד מוכנים בבית סביב

סביב ואל השלחנות בשר הקרבן׃
ועונקלין נפקין פשך חד קביעין
בעמודי בית מטבחין מגיו לאולמא
סחור סחור ועל פתוריא בסר קורבנא׃
ומחוצה לשער הפנימי לשכות
שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף
שער הצפון ופניהם דרך הדרום
אחד אל כתף שער הקדים פני
דרך הצפן׃ ומברא לתרעא גואה
לשכת ליואי בדרתא גויתא דלעיבר
תרע צפונא ואפיהון לאורח דרומא
חד לעיבר תרע מדנחא אפי אורח
צפונא׃ וידבר אלי זה הלשכה ל
אשר פניה דרך הדרום לכהנים חד
שמרי משמרת הבית׃ ומליל עמי כת
דא לשכתא דפתיחא לאורח דרומא ה׳ וב
לכהניא נטרי מטרת ביתא׃ והלשכה כת וו
אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי
משמרת המזבח המה בני צדוק
הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו׃
ולשכתא דפתיחא לאורח צפונא
לכהניא נטרי מטרת מדבחא אנון
בני צדוק דקריבין מבני לוי לפלחא
דיי׳ לשמשא קדמוהי׃ וימד את

החצר ארך מאה אמה ורחב מאה
אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: ב
ומשח ית דרתא ארכא מאה אמין
ופותיא מאה אמין מרבע ומדבחא
דקדם ביתא: ויבאני אל אלם הבית ג
וימד אל אלם חמש אמות מפה חל
וחמש אמות מפה ורחב השער כל נ
שלש אמות מפו ושלש אמות מפו:
ואעלני לאולמא דביתא ומשח
אלא דאולמא חמיש אמין מיכא
וחמיש אמין מכא ופתיא דתרעא
תלת אמין מכא ותלת אמין מכא:
ארך האלם עשרים אמה ורחב
עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר
יעלו אליו ועמדים אל האילים
אחד מפה ואחד מפה: אורכא יא
דאולמא עסרין אמין ופתיא חדא כת
עסרי אמין ובדרגין דסלקין ליה הי
ועמודיא על אליא חד מכא וחד בצורת הבית
מכא: ויביאני אל ההיכל וימד את
האילים שש אמות רחב מפו ושש
אמות רחב מפו רחב האהל: ואעלני
להיכלא ומשח ית אליא שית אמין
פתיא מכא ושית אמין פתיא מכא

פתיא דמשכנא: ורחב הפתח עשר
אמות וכתפות הפתח חמש אמות
מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו
ארבעים אמה ורחב עשרים אמה:
ופתיא דתרעא עסר אמין וכתפי
תרעא חמיש אמין מיכא וחמיש
אמין מכא ומשח ארכיה ארבעין
אמין ופתיא עסרין אמין: ובא לפנימה
וימד איל הפתח שתים אמות והפתח
שש אמות ורחב הפתח שבע
אמות: ועאל לגיו ומשח אלא דתרעא ו
תרתין אמין ותרעא שית אמין יוף
ופתיא דתרעא שבע אמין: וימד פיג
את ארכו עשרים אמה ורחב כענ
עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר
אלי זה קדש הקדשים: ומשח ית
ארכיה עסרין אמין ופתיא עסרין
אמין דקדם היכלא ואמר לי דין בית
קדש קדשיא: וימד קיר הבית שש
אמות ורחב הצלע ארבע אמות
סביב סביב לבית סביב: ומשח
כתלא דביתא שית אמין ופותיא
דמחיצתא ארבע אמין סחור סחור
מקף לביתא סחור סחור: והצלעות

צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ה
ובאות בקיר אשר לבית לצלעות מ׳ל
סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו וכ׳ל
אחוזים בקיר הבית׃ ומחציא מחיצא כתי
על מחיצא תלתין ותלת חדא עסרי כוו
בסדרא קביען בכותליא דמיגיו
למחציא סחור סחור למהוי רישי
שרייתא נחתן על זיזיא ולא יהוין
שרייתא מעברן בכותלי ביתא׃
ורחבה ונסבה למעלה למעלה
לצלעות כי מוסב הבית למעלה
למעלה סביב סביב לבית על כן רחב ז׳
לבית למעלה וכן התחתונה יעלה בצורת
על העליונה לתיכונה׃ ופתיא ביתא
מסיבתא וסלקא לעילא לעילא מן
מחציא ארי מקפא ביתא וסלקא
לעילא לעילא סחור סחור לגיו על כן
פתי ביתא מלעילא וכין במסבתא
סלקין מן ארעיתא לעליתא באורח
מציעיתא׃ וראיתי לבית גבה סביב
סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה
שש אמות אצילה׃ וחזית לביתא
רומא סחור סחור משכללן מחציא
משחת קניא שית אמין רוחת׃

רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ
חמש אמות ואשר מנח בית צלעות
אשר לבית׃ פתיא דכתלא דמחצתא
דלברא חמיש אמין ואתר שביק
בית מחציא דלגיו׃ ובין הלשכות
רחב עשרים אמה סביב לבית
סביב סביב׃ ובין לשכתא פותיא
עסרין אמין סחור סח מקף לביתא
סחור סח׃ ופתח הצלע למנח פתח
אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום
ורחב מקום המנח חמש אמות
סביב סביב׃ ותרעא דמחצתא לאתר
שביק תרעא חד פתיח לאורח
צפונא ותרעא חד פתיח לדרומא
ופתיא דאתר שביק חמיש אמין
סחור סחור׃ והבנין אשר אל פני
הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים
אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב
סביב סביב וארכו תשעים אמה׃
ובניינא דקדם ביצורתא רוח אורח
מערבא פתיא שבעין אמין וכתלא
דבנינא חמיש אמין פתיא סחור סחו
וארכיה תשעין אמין׃ ומדד את הבית
ארך מאה אמה והגזרה והבניה

וקירותיה ארך מאה אמה׃ ומשח
ית ביתא ארכא מאה אמין
ובצורתא ובנינא וכותליא ארכא
מאה אמין׃ ורחב פני הבית והגזרה
לקדים מאה אמה׃ ופותיא דקדם
ביתא ובצורתא למדנחא מאה
אמין׃ ומדד ארך הבנין אל פני
הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא
מפו ומפו מאה אמה והיכל הפנימי
ואלמי החצר׃ ומשח ארכא דבנינא
דקדם בצורתא דלאחורהא וזויתהא
מכא ומכא מאה אמין והיכלא
גואה ואולמי דרתא׃ הספים והחלונים
האטמות והאתיקים סביב לשלשתם
נגד הסף שחיף עץ סביב סביב
והארץ עד החלנות והחלנות מכסות׃
ספיא זכוין סתימן ועתיקיא סחור סחור
לתלתיהון לקביל סיפא דחפי נסרין
דארזא סחור סחור וארעא עד כוויא
וכוין סתימן׃ על מעל הפתח ועד
הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר
סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות׃
עד לעילא מתרעא ועד ביתא
גואה ולברא ועל כל כותלא סחור סח

מלגיו ומלברא משחן׃ ועשוי כרובים
ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב
ושנים פנים לכרוב׃ וגליף כרובין
וכותרן וכותרתא בין כרובא לכרובא
ותרין אפין לכרובא׃ ופני אדם אל
התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה
מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב׃
ואפי אנשא עביד לכותרתא מכא
ואפי אריא עביד לכותרתא מכא
גליף על כל ביתא סחור סחור׃ מ
מהארץ עד מעל הפתח הכרבים
והתמרים עשוים וקיר ההיכל׃
מארעא עד לעילא מתרעא
כרובין וכותרן גליפין וכין לכתליא
דהיכלא׃ ההיכל מזוזת רבעה ופני
הקדש המראה כמראה׃ היכלא
דסיפוהי מרבעין ואפי בית כפורי
חזויה כחיזו יקרא׃ המזבח עץ שלוש
אמות גבה וארכו שתים אמות
ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ
וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה׃
כקביל מדבחא כתורא דאעא תלת
אמין רומיה וארכיה תרתין וזוין ליה
וארכיה וכותלוהי דאעא ומליל עמי

דין פתורא דקדם יי׳ ושתים דלתות
להיכל ולקדש ותרתין דשין
להיכלא ולבית כפורי ושתים
דלתות לדלתות שתים מוסבות
דלתות שתים לדלת אחת ושתי
דלתות לאחרת ותרתין דשין
אמהן לדשיא תרתין מקפן דשין
תרתין לדשא חדא ותרתין דשין
לאחרנתא ועשויה אליהן אל
דלתות ההיכל כרבים ותמרים
כאשר עשוים לקירות ועב עץ
אל פני האולם מהחוץ וגליף עליהן
על דשי היכלא כרובין וכותרן
כמא דגליף על כותליא וסקופתא
דאעי על אפי אולמא מלברא
וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו
אל כתפות האולם וצלעות הבית
והעבים וכוין סתימן וכותרתא מכא
ומכא על כתפי אולמא ומחיצת
ביתא וסיקופיא ויוצאני אל החצר
החיצונה הדרך דרך הצפון ויביאני
אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר
נגד הבנין אל הצפון ואפקני לדרתא
ברייתא באורח תרע דפתיח לאורח

צפונא ואעלני ללשכתא דקדם
בצורתא ודקדם בנינא לצפונא
אל פני ארך אמות המאה פתח
הצפון והרחב חמשים אמות לקביל
ארכא דאמין מאה תרעא דהוה
פתיח לציפונא ופתיא חמשין אמין
נגד העשרים אשר לחצר הפנימי
ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה
אתיק אל פני אתיק בשלשים לקביל
עסרין דלדרתא גויתא ולקביל רצפתא
דפתיחא לדרתא ברייתא זוי לקביל
זוי מתלתין ולפני הלשכות מהלך
עשר אמות רחב אל הפנימית
דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון
וקדם לשכתא מהלך עסר אמין
פתיא לגיו אורח אמתא חדא
ותרעיהון פתיחין לצפונא והלשכות
העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתכנות
בנין ולשכתא עליתא דחיקן ארי
נסבין זיזיא מנהון מארעיתא
ומציעיתא בנינא כי משלשות
הנה ואין להן עמודים כעמודי
החצרות על כן נאצל מהתחתנות

ומהתיכנות מהארץ׃ ארי מתלתן
אנון וליתלהון עמודין כעמודי
דרתא על כן דחיקן מארעיתא
ומן ציעיתא מארעא׃ וגדר אשר
לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר
החצונה אל פני הלשכות ארכו
חמשים אמה׃ וכתלא דלברא
לקביל לשכתא אורכיה חמשין
אמין׃ כי ארך הלשכות אשר
לחצר החיצנה חמשים אמה והנה
על פני ההיכל מאה אמה׃ ארי
ארכא דלשכתא ולדרתא בריתא
חמשין אמין והוין על אפי היכלא
מאה אמין׃ ומתחתה לשכות ומתחת הלש
האלה המבוא מהקדים בבאו ל ל ב״א
להנה מהחצר החיצנה׃ ומלרע ל
ללשכתא האלין מעלנא ממדנחא
דעלין להון מדרתא בריתא׃ ברחב
גדר החצר דרך הקדים אל פני
הגזרה ואל פני הבנין לשכות׃ בפתיא
דכתלא דדרתא באורח מדנחא
דקדם ביצורתא ודקדם בניינא לשכן׃
ודרך לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן

וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן׃ ל
ואורחא דקדמיהון כחיזו לשכתא ומל
דפתיחן לאורח צפונא כארכיהון
כן פתיהון וכל מפקניהון וכדחזי
להון וכתרעיהון׃ וכפתחי הלשכות
אשר דרך הדרום פתח בראש דרך
דרך בפני הגדרת הגינה דרך
הקדים בבואן׃ וכתרעי לשכתא כ
דפתיחן לאורח דרומא תרע בריש
אורח אורח קדם דוכן ליואי אורח
מדנחא במעליהון׃ ויאמר אלי
לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש
אשר יאכלו שם הכהנים אשר
קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם
יניחו קדשי הקדשים והמנחה
והחטאת והאשם כי המקום קדש׃ יג
ואמר לי לשכת ציפונא לשכת חק
דרומא דקדם ביצורתא אנון לשכת
קודשא דייכלון תמן כהניא דקריבין
לשמשא קדם יי׳ קדשי קודשיא
תמן יחתון קדשי קודשיא ומנחתא
וחטתא ואשמא ארי אתרא קדיש׃
בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש

החיצונה
אל החצר ושם יניחו בגדיהם אשר
ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו ולבשו
בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: ק
במיעלהון כהניא ולא יפקון מן
קודשא לדרתא בריתא ותמן יחתון
לבושיהון דישמשון בהון ארי
קודשא אינון וילבשון לבושין
אחרנין ויתערבון עם עמא: וכלה
את מדות הבית הפנימי והוציאני
דרך השער אשר פניו דרך הקדים
ומדדו סביב סביב: ושיצי ית משחת
ביתא גואה ואפקני באורח תרעא
דפתיח לאורח מדנחא ומשחיה סח
סחור: מדד רוח הקדים בקנה המדה
חמש אמות קנים בקנה המדה מאות
סביב: משח רוח מדנחא בקני משחתא ק
חמיש מאה קנין בקני משחתא סחור
סחור: מדד רוח הצפון חמש מאות
קנים בקנה המדה סביב: משח רוח
צפונא חמיש מאה קנין בקני משחתא
סחור סח: את רוח הדרום מדד
חמש מאות קנים בקנה המדה:
ית רוח דרומא משח חמיש מאה
קנין בקני משחתא: סבב אל רוח

הים מדד חמש מאות קנים בקנה
המדה: אסתחר לרוח מערבא משח
חמיש מאה קנין בקני משחתא:
לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב
סביב ארך חמש מאות ורחב חמש
מאות להבדיל בין הקדש לחול: לארבע
רוחיה משחיה שורא ליה סחור סחור
ארכא חמיש מאה ופותיא חמיש
מאה לאפרשא בין קודשא לחולא:
ויולכני אל השער שער אשר פנה
דרך הקדים: ואובלני לתרעא תרעא
דפתיח לאורח מדנחא: והנה כבוד
אלהי ישראל בא מדרך הקדים
וקולו כקול מים רבים והארץ
האירה מכבודו: והא יקר אלהא
דישראל אתגלי באורח מדנחא וקל
מברכי שמיה כקל מיין סגיאין
וארעא נהרת מזיו יקריה: וכמראה
המראה אשר ראיתי כמראה אשר
ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות
כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר
ואפל אל פני: וכחיזו חזוא דחזיתי
כחזוא דחזית באתנבויתי לחבלא ית
קרתא וחזוא כחיזון דחזיתי על נהר

160

כבר ואשתטחית על אפי׃ וכבוד
יהוה בא אל הבית דרך שער אשר
פניו דרך הקדים׃ ויקרא דיי׳ אתגלי
בביתא באורח תרעא דפתיח לאורח
מדנחא׃ ותשאני רוח ותביאני אל
החצר הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית׃ ונטלתני רוחא ואעילתני
לדרתא גויתא והא אתמלי יקרא
ט דיי׳ ביתא׃ ואשמע מדבר אלי
וחד ומדבר מהבית ואיש היה עמד אצלי׃ ושמעית
דממליל עמי מלגיו וגוברא הוה
קאים לקבלי׃ ויאמר אלי בן אדם
את מקום כסאי ואת מקום כפות
רגלי אשר אשכן שם בתוך בני
ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית
ישראל שם קדשי המה ומלכיהם
בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם׃
ואמר לי בר אדם דין אתר בית כרסי
יקרי ודין אתר בית אשריות שכינתי
דאשרי שכינתי תמן בגו בית ישרא׳
לעלם ולא יסאבון עוד בית ישראל
ית שמא דקדשי אינון ומלכיהון
בטעותהון ובפגרי מלכיהון במתהון׃
בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל

מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו
את שם קדשי בתועבתם אשר עשו ואכל
אותם באפי׃ במתנהון ספיהון כקביל
סיפי בית מקדשי ובניניהון בסטר
עזרתי וכותל בית מקדשי בין מימרי
וביניהון וסאיבו ית שמא דקדשי
בתועבתהון דעבדו ושיציתי יתהון
ברגזי׃ עתה ירחקו את זנותם ופגרי
מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם
לעולם׃ כען ירחקון ית טעותהון ופגרי
מלכיהון מלמחטי קדמי ואשרי
שכינתי ביניהון לעלם׃

הפטרת ואתה תצוה

אתה בן אדם הגד את בית
ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם
ומדדו את תכנית׃ את בר אדם חוי
ית בית ישראל ית ביתא ויתכנעון
מחוביהון וימשחון ית טקוסיה׃ ואם
נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית
ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו
ואת כל חקותיו וכל צורתו וכל תורתו
הודע אתם וכתב לעיניהם וישמרו
את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו
אתם׃ ואם יתכנעון מכל דעבדו
במחזיהון צורת ביתא וטקוסיה

ומפקנוהי ומעלנוהי וכל צורתיה וית
כל גזירתיה וכל צורתיה וכל דחזי
ליה הודע יתהון וכתוב לעיניהון
ויטרון ית כל צורתיה וית כל גזירתיה
ויעבדון יתהון: זאת תורת הבית
על ראש ההר כל גבלו סביב סביב
קדש קדשים הנה זאת תורת הבית:
דא אוריתא דביתא על ריש טורא
כל תחומיה סחור סחור קדש קודשין הא
דא אוריתא דביתא: ואלה מדות
המזבח באמות אמה אמה וטפח
וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל
שפתה סביב זרת האחד וזה גב
המזבח: ואלין משחת מדבחא
באמיא באמתא דהיא אמה ופשך
ותשויתא אמתא ואמתא פותיא
וגדנפא מקף לה על ספתה סחור סחור
זרתא חדא ודין טיקוס מדבחא: ומחיק
הארץ עד העזרה התחתונה שתים
אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה
הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע
אמות ורחב האמה: ומתשויתא דע
עד מסמתא ארעיתא תרתין אמין
ופותיא אמתא חדא ומסמתא

זעירתא עד מסמתא רבתא ארבע
אמין ופותיא אמתא: והראל ארבע
אמות ומהראיל ולמעלה הקרנות
ארבע: ומדבחא ארבע אמין ומ
ומדבחא ולעילא קרנתא ארבע:
והאראיל שתים עשרה ארך בשתים
עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו:
ומדבחא תרתא עסרי ארכא בתרתי
עסרי פותיא מרבע על ארבעה
סטרוהי: והעזרה ארבע עשרה ארך
בארבע עשרה רחב אל ארבעת
רבעיה והגבול סביב אותה חצי
האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו
פנות קדים: ומסמתא ארבע עסרי
ארכא בארבע עסרי פתיא על ארבעה
סטרהא וגדנפא מקיף לה סחור סחור
פלגות אמתא ותשויתא לה אמתא
סחור סחור ומאתר דסלקין ליה מתפנן
למדנחא: ויאמר אלי בן אדם כה
אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח
ביום העשותו להעלות עליו עולה
ולזרק עליו דם: ואמר לי בר אדם
כדנן אמר יי אלהים אלין גזירת מדבחא
ביום אתעבדותיה לאסקא עלוהי

עלתא ולמזרק עלוהי דם נכסת קודשיא
ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם
מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה
לשרתני פר בן בקר לחטאת ותתן
לכהניא ליואי דאינון מזרעא דצדוק
דקריבין לפלחני אמר יי אלהים
לשמשא קדמי תור בר תורי לחטאתא
ולקחת מדמו ונתתה על ארבע
קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה
ואל הגבול סביב וחטאת אותו
וכפרתהו ותסב מדמיה ותתן על
ארבע קרנתיה ועל ארבע זויית
מסמכתא ועל תחומא סח סח ותדכי
יתיה ותכפר עלוהי ולקחת את הפר
החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ
למקדש ותסב ית תורא דחטאתא
ויוקדוניה באתר דחזי לביתא מברא
למקדשא וביום השני תקריב שעיר
עזים תמים לחטאת וחטאו את
המזבח כאשר חטאו בפר וביומא
תנינא תקריב צפיר בר עזין שלים
לחטאתא וידכון ית מדבחא כמא
דדכיאו בתורא בכלותך מחטא
תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן

הצאן תמים בשיציותך מלדכאה
תקריב תור בר תורי שלים ודכר מן
ענא שלים והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו
אותם עלה ליהוה ותקריבנון קדם יי
ויתנון כהניא עליהון מלחא ויסקון
יתהון עלתא קדם יי שבעת ימים
תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן
בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו
שבעה יומין תעביד צפירא דחטאתא
ליומא ותור בר תורי ודכר מן ענא
יכפרו שלים יעבדון שבעת ימים וכפרו
את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו ידין
שבעה יומין יכפרון על מדבחא וידכון
יתיה ויקרבון קרבניה ויכלו את הימים
והיה ביום השמיני והלאה יעשו
הכהנים על המזבח את עולותיכם
ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם
אדני יהוה וישלמון ית יומיא ויהי
ביומא תמינאה ולהלאה יעבדון
כהניא על מדבחא ית עלותכון וית
נכסת קדשיכון ויתקבל קרבנכון
ברעוא קדמי אמר יי אלהים וישב
אתי דרך שער המקדש החיצון

הפונה קדים והוא סגור: ואתיב יתי
באורח תרע מקדשא בראה דפתיה
למדנחא והוא אחיד: ויאמר אלי
יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח
ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי
ישראל בא בו והיה סגור: ואמר לי
יי תרעא הדין אחיד יהי לא יתפתח
ואנש לא ייעול ביה ארי יי אלהא
דישראל אתגלי עלוהי ויהי אחיד:
את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכל
לחם לפני יהוה מדרך אולם השער
יבוא ומדרכו יצא: לרבא יהי רבא
הוא יתיב ביה למיכל לחמא קדם יי
מאורח אולמא דתרעא ייעול
ומאורחיה יפוק: ויביאני דרך שער
הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא
כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל
פני: ואעלני באורח תרע צפונא
דקדם ביתא וחזית והא אתמלי
יקרא דיי ית בית מקדשא דיי
ואשתטחית על אפי: ויאמר אלי
יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך
ובאזניך שמע את כל אשר אני
מדבר אתך לכל חקות בית יהוה ולכל

תורתיו ושמת לבך למבוא הבית
בכל מוצאי המקדש: ואמר יי לי בר
אדם שוי ליבך וחזי בעינך ובאדנך
שמע ית כל דאנא ממליל עימך
לכל גזירת בית מקדשא דיי ולכל
דחזי ליה ותשוי ליבך למעלני
ביתא בכל מפקני מקדשא: ואמרת
אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני
יהוה רב לכם מכל תועבתיכם בית
ישראל: ותימר לעמא סרבנא לבית
ישראל כדנן אמר יי אלהים סגי לכון
מכל תועיבתכון בית ישראל: בהביאכם
בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות
במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם
את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי
אל כל תועבותיכם: באיתיותכון בני
עממיא רשיעי לבא ועורלי בסרא
למהוי בבית מקדשי לאכסא ית
עזרתי בקרוביכון ית קרבני תרב
ודם נכסת קודשין ואשניאו ית קימי
על כל תועבתכון: ולא שמרתם
משמרת קדשי ותשימון לשמרי
משמרתי במקדשי לכם: ולא נטרתון
מטרת קודשי ומניתון לנטרי מטרת

מימרי במקדשי לכון:
כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב
וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל
בן נכר אשר בתוך בני ישראל: כדנן
אמר יי אלהים כל בני עממיא רשיעי
ליבא וערלי בסרא לא ייעלון לבית
מקדשי לכל בני עממיא דבגו בני
ישראל: כי אם הלוים אשר רחקו מעלי
בתעות ישראל אשר תעו מעלי ל
אחרי גלוליהם ונשאו עונם: אלהין
ליואי דאתרחקו מדחלתי במטעי
ישראל דטעו מבתר פלחני בתר
טעותהון ויקבלון חוביהון: והיו במקדשי
משרתים פקדות אל שערי הבית
ומשרתים את הבית המה ישחטו
את העולה ואת הזבח לעם והמה
יעמדו לפניהם לשרתם: ויהון בבית
מקדשי משמשין ממנן על תרעי
ביתא ומשמשין ית ביתא אינון
יכסון ית עלתא וית נכסת קודשיא
דילעמא ואינון יקומון קדמיהון
לשמשותהון: יען אשר ישרתו
אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל
למכשול עון על כן נשאתי יד—י

עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם:
חלף דהוו משמשין יתהון קדם
טעותהון והוו לבית ישראל לתקלא
חובין על כן קיימית במימרי עליהון
אמר יי אלהים ויקבלון חוביהון: ולא
יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי ל
אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם
ותועבותם אשר עשו: ולא יתקרבון ב
לפלחני לשמשא קדמי ולמקרב על מל
כל קודשי לקדשי קדשיא ויקבלון
את כלמתהון ותועבתהון דעבדו:
ונתתי אתם שמרי משמרת הבית
לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו:
ומניתי יתהון נטרי מטרת ביתא
לכל פולחניה ולכל דיתעביד ביה:
והכהנים הלוים בני
צדוק אשר שמרו את משמרת
מקדשי בתעות בני ישראל מעלי
המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו
לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני
יהוה: וכהניא ליואי בני צדוק דנטרו
ית מטרת מקדשי במטעי בני ישראל
מבתר פולחני אינון יתקרבון לפלחני
לשמשא קדמי וישמשון על מדבחי

בבגדיהם: ובמפקהון מדרתא דקדשא
לדרתא בריתא לא תערבא עם עמא
ישלחון ית לבושיהון דאנון משמשין
בהון ויחתון יתהון בלשכת קודשא
וילבשון לבושין אחרנין ולא יתערבון
עם עמא בלבושיהון: וראשם לא
יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו
את ראשיהם: ורישהון לא יגלחון
ופירוע לא ירבון ספרא יספרון ית
ספר רישיהון: ויין לא ישתו כל כהן
בבואם אל החצר הפנימית: וחמר
לא ישתון כל כהין במיעלהון לדרתא
גויתא: ואלמנה וגרושה לא יקחו
להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית
ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה
מכהן יקחו: וארמלא ומתרכא לא
יסבון להון לנשין אלהין בתולתא
מזרעא דבית ישראל וארמלתא ותי'
ארמלתא שאר כהניא יסבון: ואת
עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא
לטהור יודעם: וית עמי ילפון בין ורת
קדשא לחולא ובין מסאבא לדכיא ין
יהודעונון: ועל ריב המה יעמדו
לשפט במשפטי ושפטהו ואת למשפט יש'

לקרבא קדמי ית קרבנו דם נכסת קודשין
אמר יי אלהים: המה יבאו אל מקדשי
והמה יקרבו אל שלחני לשרתני
ושמרו את משמרתי: אנון ייעלון
למקדשי ואינון יתקרבון לפתור
לחים אפיא לשמשא קדמי ויטרון
ית מטרת מימרי: והיה בבואם אל
שערי החצר הפנימית בגדי פשתים
ילבשו ולא יעלה עליהם צמר
בשרתם בשערי החצר הפנימית
וביתה: ויהי במיעלהון לתרעי דרתא
גויתא לבושי בוצא ילבשון ולא
תהי עליהון כסות עמר בשמשותהון
בתרעי דרתא גויתא ולגיו: פארי
פשתים יהיו על ראשם ומכנסי מגבעות
פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו
ביזע קובעין דבוץ יהון על רישיהון
ומכנסין דבוץ יהון על חרציהון לא
ייסרון על חרציהון על לבהון ייסרון:
ובצאתם אל החצר החיצונה אל
החצר החיצונה אל העם יפשטו את
בגדיהם אשר המה משרתם בם וחם
והניחו אתם בלשכת הקדש ולבשו
בגדים אחרים ולא יקדשו את העם

תורתי ואת חקותי בכל מועדי ישמרו
ואת שבתותי יקדשו׃ ועל פלוגת
דינא אינון יקומון למדן בדיני
רעותי ידינונון וית אוריתי וית קימי
בכל מועדי יטרון וית יומי שביא
דילי יקדשון׃ ואל מת אדם לא יבא
לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת
לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש
יטמאו׃ ועל מיתא דאנשא לא
ייעול לאסתאבא אלהין לאב ולאם
ולברו ולברת לאח ולאחת דלא הות
לגבר יסתאבון׃ ואחרי טהרתו שבעת
ימים יספרו לו׃ ובתר דכותיה שבעה
יומין ימנון ליה׃ וביום באו אל הקדש
אל החצר הפנימית לשרת בקדש
יקריב חטאתו נאם אדני יהוה׃ וביום
מיעליה לקודשא לדרתא גויתא
לשמשא בקדשא יקריב חטאתיה
אמר יי אלהים׃ והיתה להם לנחלה
אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם
בישראל אני אחזתם׃ ותהי להון
לחלק מותר קרבני חולקהון ואחסנא
לא תתנון להון בישראל מתנן דיהבית
להון אינון אחסנתהון׃ המנחה

והחטאת והאשם המה יאכלום וכל
חרם בישראל להם יהיה׃ מנחתא
וחטאתא ואשמא אינון ייכלונון
וכל חרמא בישראל דילהון יהי׃
וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל
מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית
עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה
אל ביתך׃ וריש כולא בכורי כולא וכל
אפרשות כולא מכלא אפרשותכון
לכהניא יהי וריש אצותכון תתנון
לכהנא לאשראה ברכתא בביתך׃
כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה
לא יאכלו הכהנים׃ כל נבילא ותבירא
מן עופא ומן בעירא לא ייכלון כהניא׃
ובהפילכם את הארץ
בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש
מן הארץ ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש
הוא בכל גבולה סביב׃ ובפלגותכון
ית ארעא באחסנא תפרשון
אפרשותא קדם יי קודשא מן ארעא
ארכא עסרין וחמשה אלפין ארכא
ופותיא עסרה אלפין קודשא הוא
בכל תחומה סחור סחור׃ יהיה מזה

אל הקדש חמש מאות בחמש מאות
מרבע סביב וחמשים אמה מגרש ב
לו סביב: יהי מרין לקדשא חמיש ועל
מאה בחמיש מאה מרבע סחור סחור גבול
וחמשין אמין רוחא ליה סחור סחור: יהודי
ומן המדה הזאת תמוד ארך חמש חמשה
ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים
ובו יהיה המקדש קדש קדשים: ומן
משחתא הדא תמשח ארכא עסרין ג
וחמשה אלפין ופותיא עסרה אלפין
וביה יהי מקדשא קדש קדשין: קדש
מן הארץ הוא לכהנים משרתי
המקדש יהיה הקרבים לשרת את
יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש
למקדש: קדשא מן ארעא הוא
לכהניא דמשמשין בבית מקדשא
יהי דקריבין לשמשא קדם יי ויהי
להון אתר שביק לבתיא וכבשא
למקדשא: וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים רחב ללוים והיה
משרתי הבית להם לאחזה עשרים
לשכת: ועסרין וחמשה אלפין ארכא
ועסרה אלפין פותיא ויהי לליואי
משמשי ביתא להון לאחסנא עסרין

לשכן: ואחזת העיר תתנו חמשת
אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף
לעמת תרומת הקדש לכל בית
ישראל יהיה: ואחסנת קרתא תתנון
חמשה אלפין פתיא וארכא עסרין
וחמשה אלפין לקביל אפרשות
קודשא לכל בית ישראל יהי: ולנשיא
מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת
העיר אל פני תרומת הקדש ואל
פני אחזת העיר מפאת ים ימה
ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות
אחד החלקים מגבול ים אל גבול
קדימה: ולרבא מיכא ומיכא
לאפרשות קודשא ולאחסנת קרתא
לקביל אפרשות קודשא ולקביל אחסנת
קרתא מרוח מערבא מערבא
ומרוח מדנחא מדנחא ואורכא
לקביל חד מן חולקיא מתחום מערבא
עד תחום מדנחא: לארץ יהיה לו
לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי
את עמי והארץ יתנו לבית ישראל
לשבטיהם: דא ארעא תהי לרבא
לאחסנא בישראל ולא יינסון עוד
רברבי ית עמי וארעא יתנון לבית

ישר׳ לשבטיהון׃ כה
אמר אד׳ יהוה רב לכם נשיאי ישרא׳
חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה
עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי
נאם אדני יהוה׃ כדנן אמר יי׳ אלהים
סגי לכון רברבי ישרא׳ חטפא ובזא
אעדו ודין דקשוט וזכו עבידו סליקו
תקלתכון מגו עמי אמר יי׳ אלהים׃
מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק
יהי לכם׃ מוזנן דקשוט ומכילן דקשוט
ובתין דקשוט יהי לכון׃ האיפה והבת
תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר
הבת ועשירית החמר האיפה אל
החמר יהיה מתכנתו׃ מכילתא וביתא
טיקס חד יהי לכון סכום תלת סאין
למסב מעסר כורא במכילת רטיבא
ועסר כורא יבישא מכילתא מן
כורא הוי טקוסיה׃ והשקל עשרים
גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים
שקלים עשרה וחמשה שקל המנה
יהיה לכם׃ וסלעא עסרין מעין ת
תלתות מנא עסרין סלעין מני כספא
עסרין וחמיש סלעין רבעות מניא
חמיש עסרי סלעין כלהון שתין

מנא רבא מני קודשא יהי לכון׃ זאת
התרומה אשר תרימו ששית האיפה
מחמר החטים וששיתם האיפה
מחמר השעורים׃ דא אפרשותא
דתפרשון חד מן שתא במכילתא
מכור חטין וחד מן שתא במכילתא
מכור סערין׃ וחק השמן הבת השמן
מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים
חמר כי עשרת הבתים חמר׃ ודחזי
למסב מן משחא במכילת רטיבא
מעסרא בתא מן כורא חד מעסרא
הויא ביתא בכורא ארי עסר בתין
כורא׃ ושה אחת מן הצאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני
יהוה׃ ואימר חד מן ענא מן מאתן
דחזי למסב מפטמא דישרא׳ למנחתא
ולעלתא ולנכסת קודשיא לכפרא
עליהון אמר יי׳ אלהים׃
כל העם הארץ יהיו אל התרומה
הזאת לנשיא בישראל׃ כל עמא
דארעא יהון עבדין ית אפרשותא
הדא לרבא בישראל׃ ועל הנשיא
יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים

ובחדשים ובשבתות בכל מועדי
בית ישראל הוא יעשה את החטאת
ואת המנחה ואת העולה ואת
השלמים לכפר בעד בית ישראל׃
ועל רבא תהי עלתא ומנחתא
ונסכיא בחגיא ובירחיא ובשביא
בכל מועדי בית ישראל הוא יעביד
ית חטתא וית מנחתא וית עלתא
וית נכסת קודשיא לכפרא על בית
ישראל׃ כה אמר אדני
יהוה בראשון באחד לחדש תקח
פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש׃
כדנן אמר יי אלהים בקדמאה בחד
לירחא תסב תור בר תורי שלים
ותדכי ית מקדשא׃ ולקח הכהן
מדם החטאת ונתן אל מזוזת
הבית ואל ארבע פנות העזרה
למזבח ועל מזוזת שער החצר
הפנימית׃ ויסב כהנא מדמא דחטתא
ויתן על סקופת ביתא ועל ארבע
זוית מסמכתא למדבחא ועל סקופת
תרע דרתא גויתא׃ וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי
וכפרתם את הבית׃ וכן תעביד

בשבעה בירחא מגבר דמשתלי
ומטפש ותכפרון על ביתא׃ בראשון
בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם
הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל׃
בניסן בארבעת עסר יומא לירחא
יהי לכון פסחא חגא שבעה יומין
פטירא יתאכיל׃ ועשה הנשיא ביום
ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר ל
חטאת׃ ויעביד רבא ביומא ההוא וחד
חלופוהי וחלף כל עמא דארעא תורא וכד חסירה
לחטתא׃ ושבעת ימי החג יעשה תנינ
עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת
אילים תמימם ליום שבעת הימים
וחטאת שעיר עזים ליום׃ ושבעה
יומי חגא יעביד עלתא קדם יי שבעה
תורין ושבעה דכרין שלמין ליומא
שבעה יומיא וחטתא צפיר בר עזין
ליומא׃ ומנחה איפה לפר ואיפה
לאיל יעשה ושמן הין לאיפה׃ ומנחתא
מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא
יעביד ומשחא מלי הינא למכילתא׃
בשביעי בחמשה עשר יום לחדש
בחג יעשה כאלה שבעת הימים
כחטאת כעולה וכמנחה וכשמן׃ ל

165

בשביעאה בחמשת עשרה יומא
לירחא בחגא יעביד כאלין שבעה
יומין כחטתא כעלתא וכמנחתא
וכמשחא: כה אמר
אדני יהוה שער החצר הפנימית
הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי
המעשה וביום השבת יפתח וביום
החדש יפתח: כדנן אמר יי אלהים
תרעא דדרתא גויתא דפתיה למדנחא
יהי אחיד שבעה יומי חולא וביומא
דשבתא יהי פתיח וביומא דירחא
יהי פתיח: ובא הנשיא דרך אולם
השער מחוץ ועמד על מזוזת השער
ועשו הכהנים את עולתו ואת
שלמיו והשתחוה על מפתן השער
ויצא והשער לא יסגר עד הערב:
וייעול רבא באורח אולמא דתרעא
מלברא ויקום על סקופת תרעא
ויעבדון כהניא ית עלתיה וית נכסת
קדשוהי ויסגוד על סקופת תרעא
ויפוק ותרעא לא יתאחד עד רמשא:
והשתחוו עם הארץ פתח השער
ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה:
ויסגדון עמא דארעא במעלנא

דתרעא ההוא בשביא ובירחיא קדם
יי: והעלה אשר יקרב הנשיא
ליהוה ביום השבת ששה כבשים
תמימם ואיל תמים: ועלתא דיקריב
רבא קדם יי ביומא דשבתא שתה
אמרין שלמין ודכר שלים: ומנחה
איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת
ידו ושמן הין לאיפה: ומנחתא
מכילתא לדכרא ולאמריא מנחתא
דתרביק ידיה ומשחא מליהינא
למכילתא: וביום החדש פר בן בקר
תמימם וששת כבשים ואיל תמימם
יהיו: וביומא דירחא תור בר תורי
שלים ושתא אמרין ודכר שלמין
יהון: ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה
מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו
ושמן הין לאיפה: ומכילתא לתורא
ומכילתא לדכרא יעביד מנחתא
ולאמריא כמא דתרבין ידיה ומשחא
מליהינא למכילתא: ובבוא הנשיא
דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא:
ובמיעל רבא באורח אולמא דתרעא
ייעול ובאורחיה יפוק: ובבוא עם
הארץ לפני יהוה במועדים הבא

דרך שער צפון להשתחות יצא
דרך שער נגב והבא דרך שער
נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב
דרך השער אשר בא בו כי נכחו
יצאו: ובמיעל עמא דארעא ט יצא ק
למסגד קדם יי במועדיא דעליל
באורח תרע צפונא למסגד יפוק
באורח תרע דרומא ודעליל באורח
תרע דרומא יפוק באורח תרע
צפונא לא יתוב באורח תרעא דעל
ביה ארי לקבליה יפוק: והנשיא י
בתוכם בבואם יבוא ובדרכם יצאו:
ורבא ביניהון במיעלהון ייעול
ובמפקהון יפקון: ובחגים ובמועדים
תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל
ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה:
ובחגיא ובמועדיא תהי מנחתא
מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא
ולאמריא דתדביק ידיה ומשחא מלי
הינא למכילתא: וכי
יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים
נדבה ליהוה ופתח לו את השער
הפונה קדים ועשה את עלתו ואת
שלמיו כאשר יעשה ביום השבת

ויצא וסגר את השער אחרי צאתו:
וארי יעביד רבא נדבתא עלתא
או נכסת קודשיא נדבתא קדם יי
ויפתח ליה ית תרעא דפתיח למדנחא
ויעביד ית עלתיה וית נכסת קודשוהי
כמא די יעביד ביומא דשבתא ויפוק
וייחוד ית תרעא בתר מפקיה: וכבש
בן שנתו תמים תעשה עולה ליום
ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו: ואמר
בר שתיה שלים תעביד לעלתא
ליומא קדם יי בצפר בצפר תעביד
יתיה: ומנחה תעשה עליו בבקר
בבקר ששית האיפה ושמן שלישית
ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה
חקות עולם תמיד: ומנחתא תעביד
עלוהי בצפר בצפר חד מן שיתא
במכילתא ומשחא תלתות הינא
לערבא ית סלתא מנחתא קדם יי
קים עלם תדירא: ועשו את הכבש יעשו ק
ואת המנחה ואת השמן בבקר
בבקר עולת תמיד: ויעבדון ית
אימרא וית מנחתא וית משחא
בצפר בצפר עלת תדירא:
כה אמר אדני יהוה כי יתן

הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו
היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה:
כדנן אמר יי אלהים ארי יתין רבא
מתנה לחד מבנוהי אחסנתיה היא
דבנוהי תהי אחודתהון היא באחסנא:
וכי יתן מתנה מנחלתו
לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת
הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו
בניו להם תהיה: וארי יתין מתנה
מאחסנתיה לחד מעבדוהי ותהי
ליה עד שתא דיובילא ותתוב לרבא
ברם אחסנתיה דבנוהי דיליה תהי:
ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם
מאחזתם מאחזתו ינחיל את בניו
למען אשר לא יפצו עמי איש
מאחזתו: ולא יסב רבא מאחסנת
עמא למינסהון מאחסנתהון
מאחסנתיה יחסין לבנוהי בדיל דלא
יתבדרון עמי גבר מאחסנתיה:
ויביאני במבוא אשר על כתף השער
אל הלשכות הקדש אל הכהנים
הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם
ימה: ואעלני במעלנא דילעיבר
תרעא ללשכת קודשא דכהניא

דפתיחן לציפונא והא תמן אתרא
בסופהון מערבא: ויאמר אלי זה
המקום אשר יבשלו שם הכהנים
את האשם ואת החטאת אשר יאפו
את המנחה לבלתי הוציא אל החצר
החיצונה לקדש את העם: ואמר
לי דין אתר די יבשלון תמן כהניא ית
אשמא וית חטתא די יפון ית מנחתא
בדיל דלא לאפקא לדרתא בריתא
לאתערבא עם עמא: ויוציאני אל
החצר החיצונה ויעבירני אל ארבעת
מקצועי החצר והנה חצר במקצע
החצר חצר במקצע החצר: ואפקני
לדרתא בריתא ואעברני על ארבע
זוית דרתא והא דרתא בזוית דרתא
דרתא בזוית דרתא: בארבע מקצעות
החצר חצרות קטרות ארבעים ארך
ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם
מהקצעות: בארבע זוית דרתא
דרתא מקטרן ארבעין ארכא ותלתין
פתיא משחתא חדא לארבעתיהון
ד דרתא: וטור סביב בהם סביב
לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת
הטירות סביב: ונדבכין עבידין להון

סחור סחור לארבעתיהון ואתר
לבשלא עביד מלרע לנדבכיא
סחסח: ויאמר אלי אלה בית המבשלים
אשר יבשלו שם משרתי הבית את
זבח העם: ואמר לי דין אתר מתקן
לבשלא ויבשלון תמן משמשי
ביתא ית נכסת קודשיא דילעמא:
וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים
מתחת מפתן הבית קדימה כי פני
הבית קדים והמים ירדים מתחת
מכתף הבית הימנית מנגב למזבח:
ואתיבני לתרע ביתא והא מיא נפקין
מתחות סקופת ביתא ממדנחא
ארי אפי ביתא למדנחא ומיא נחתין
מלרע מעיבר ביתא לימינא מדרום
למדבחא: ויוצאני דרך שער צפונה
ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך
הפונה קדים והנה מים מפכים מן
הכתף הימנית: ואפקני באורח תרע
צפונא ואסחרני באורחא דילברא
לתרעא ברא אורח תרעא דפתיח
למדנחא והא מיא נפקין מן עברא
דימינא: בצאת האיש קדים וקו
בידו וימד אלף באמה ויעברני

במים מי אפסים: במפק גוברא
ממדנחא וחוטא ומשחתא בידיה
ומשח אלף אמין באמתא ואעברני
במיא קרסולין: וימד אלף ויעברני
מים ברכים וימד אלף ויעברני מי
מתנים: ומשח אלפא ואעברני במיא
מי רכובין ומשח אלפא ואעברני
מי חרצין: וימד אלף נחל אשר לא
אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו
נחל אשר לא יעבר: ומשח אלפא
נחלא דלא איכילית למעבר ארי תקיפו
מיא מי סחוא נחלא דלית אפשר
לאתעברא: ויאמר אלי הראית בן
אדם ויולכני וישבני שפת הנחל:
ואמר לי החזיתא בר אדם ואובלני
עד ואתיבני על כיף נחלא: בשובני
והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד
מזה ומזה: במתבי והא על כיף
נחלא אילן סגי לחדא מכא ומכא:
ויאמר אלי המים האלה יוצאים
אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה
ובאו הימה אל הימה המוצאים
ונרפאו המים: ואמר לי מיא האלין
נפקין בגלילא ממדנחא ונחתין ל

למישרא ועלין בימא לימא רבא
מיתסקין ומיתסן מיא׃ והיה כל
נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר
יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה
רבה מאד כי באו שמה המים האלה
וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה
הנחל׃ ויהי כל נפשא חיתא דרחשא
לכל אתר דייעלון לתמן מי נחלא
ייחון ויהון נוניא סגיאין לחדא ארי
עלין לתמן מיא האלין ומתסן
ומתסיין לכל די ייעלון לתמן מי
נחלא׃ והיה יעמדו עליו דוגים מעין
גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים
יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים
הגדול רבה מאד׃ והוי אתר למקם
עלוהי צידין מעין גדי ועד עין עגלים
משטח לצידין יהי למיניהון יהון
נוניהון כנוני ימא רבא סגי לחדא׃
בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו׃
ביצוהי ופצידוהי לא יתסון למחפורין
דמלחיהון׃ ועל הנחל יעלה על שפתו
מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול
עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי
מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו

פריו למאכל ועלהו לתרופה׃ ועל
נחלא יסקאילן לב על כיפיה מכא
ומכא כל אילן דמיכל לא יתרון
טרפוהי ולא יפסוק אביה ירח בירח
יהי עביד פירין ארי מוהי מן מקדשא
אינון נפקין ויהון אביה למיכל וטרפוהי
לאסותא׃ כה אמר אדני
יהוה גה גבול אשר תתנחלו את
הארץ לשני עשר שבטי ישראל
יוסף חבלים׃ כדנן אמר יי אלהים דין
תחומא דתחסנון ית ארעא לתרי
עסר שבטיא דישראל יוסף יתקבל
תרין חולקין׃ ונחלתם אותה איש
כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה
לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם
בנחלה׃ ותחסנון יתה גבר כאחוהי
דקיימית במימרי למתנה לאבהתכון
ותתפלג ארעא הדא לכון באחסנא׃
וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים
הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה׃ ודין
תחום ארעא לרוח צפונא מימא
רבא אורח חתלון מעלנא לצדד׃ חמת
ברותה סברים אשר בין גבול דמשק
ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל

גבול חורן׃ חמת ברותה סברים דבין
תחום דמשק ובין תחום חמת בריכת
עגיבאי דעל תחום חורן׃ והיה גבול
מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון
צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון׃
והוי תחומא מן ימא חצר עינון תחום
דמשק וצפונא צפונא ותחום חמת
ית רוח צפונא׃ ופאת קדים מבין חורן
ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין
ארץ ישראל הירדן מגבול על הים
הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה׃ כ
ורוח קדומא מבין חורן ומבין דמשק בכ
ומבין גלעד ומבין ארעא דישראל תמדו
ירדנא מתחומא עד ימא מדנחאה
תמשחון ית רוח קדומא׃ ופאת נגב
תימנה מתמר עד מי מריבות קדש
נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה
נגבה׃ ורוח עיבר דרומא מיריחו עד
מי מצות רקם אחסנא לימא רבא ית
רוח דרומא דרומא׃ ופאת ים הים
הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת
זאת פאת ים׃ ורוח מערבא ימא
רבא מתחומיה עד לקביל מעלנא
דחמת דא רוח מערבא׃ וחלקתם

את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל׃
ותפלגון ית ארעא הדא לכון לשבטיא
דישראל׃ והיה תפלו אותה בנחלה
לכם ולהגרים הגרים בתוככם אשר
הולדו בנים בתוככם והיו לכם
כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו
בנחלה בתוך שבטי ישראל׃ ויהון
דתפלגון יתה באחסנא לכון ולגיורא
דיתגיירון ביניכון דאולידו בנין ביניכון
ויהון לכון כיציבא בבני ישראל עמכון
יפלגון באחסנא בגו שבטיא דישראל׃
והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם
תתנו נחלתו נאם אדני יהוה׃ ויהי
שבטא דיתגייר גיורא בגויה תמן
תתנון אחסנתיה אמר יי אלהים׃

ואלה שמות השבטים

מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא
חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה
ה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים
וכל דן אחד׃ ואלין שמהת שבטיא מסיפי
אפתר ציפונא על תחום אורח חתלן מעלנא
כוו דחמת חצר עינן תחום דמשק צפונא
בד על תחום חמת ויהון ליה רוח קדומא
סי מערבא דן חד׃ ועל גבול דן מפאת

קדים עד פאת ימה אשר אחד: ועל
תחום דן מרוח מדנחא עד רוח
מערבא אשר חד: ועל גבול אשר
מפאת קדימה ועד פאת ימה
נפתלי אחד: ועל תחום אשר מרוח
מדנחא ועד רוח מערבא נפתלי חד:
ועל גבול נפתלי מפאת קדימה עד
פאת ימה מנשה אחד: ועל תחום
נפתלי מרוח קידומא עד רוח מערבא
מנשה חד: ועל גבול מנשה מפאת
קדימה עד פאת ימה אפרים אחד:
ועל תחום מנשה מרוח קדומא עד
רוח מערבא אפרים חד: ועל גבול
אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה
ראובן אחד: ועל תחום אפרים מרוח
מדנחא ועד רוח מערבא ראובן חד:
ועל גבול ראובן מפאת קדים עד
פאת ימה יהודה אחד: ועל תחום
ראובן מרוח מדנחא עד רוח מערבא
יהודה חד: ועל גבול יהודה מפאת
קדים עד פאת ימה תהיה התרומה
אשר תרימו חמשה ועשרים אלף
רחב וארך כאחד החלקים מפאת
קדימה עד פאת ימה והיה המקדש

בתוכו: ועל תחום יהודה מרוח
מדנחא עד רוח מערבא תהי
אפרשותא דתפרשון עסרין וחמשה
אלפין פתיא וארכא כחד מן חולקיא
מרוח מדנחא עד רוח מערבא ויהי
מקדשא בגויה: התרומה אשר
תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים
אלף ורחב עשרת אלפים: אפרשותא
דתפרשון קדם יי ארכא עסרין
וחמשה אלפין ופתיא עסרא אלפין:
ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים
צפונה חמשה ועשרים אלף וימה
רחב עשרת אלפים וקדימה רחב
עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה
ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו:
ולאלין תהי אפרשות קודשא לכהניא
ציפונא עסרין וחמשה אלפין ומערבא
פתיא עסרא אלפין ומדנחא פותיא
עסרא אלפין ולדרומא ארכא חמשה
ועסרין אלפין ויהי מקדשא דיי בגויה:
לכהנים המקדש מבני צדוק אשר
שמרו משמרתי אשר לא תעו
בתעות בני ישראל כאשר תעו
הלוים: לכהניא דקדישין מבני צדוק

רנטרו מטרת מימרי דלא טעו במטעי
בני ישראל כמא דטעו ליואי׃ והיתה
להם תרומיה מתרומת הארץ קדש
קדשים אל גבול הלוים׃ ותהי להון
אפרשותא מאפרשות ארעא
קודש קודשין על תחום ליואי׃ והלוים
לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל
ארך חמשה ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים׃ וליואי לקביל תחום
כהניא עסרין וחמשה אלפין ארכא
ופתיא עסרה אלפין כל ארכא עסרין
וחמשה אלפין ופתיא עסרה אלפין׃
ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעביר
ראשית הארץ כי קדש ליהוה׃ ולא
יזבנון מנה ולא יחליף ולא יעבר
ריש ארעא ארי קודשא קדם יי׃ וחמשת
אלפים הנותר ברחב על פני חמשה
ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב
ולמגרש והיתה העיר בתוכה׃ וחמשה
אלפין דאשתאר בפתיא על אפי
עסרין וחמשה אלפין חלא דהוא
לקרתא למותב ולרוח ויהי כיבש
קרתא בגויה׃ ואלה מדותיה פאת

צפון חמש מאות וארבעת אלפים
ופאת נגב חמש חמש מאות וא
וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש
מאות וארבעת אלפים ופאת ימה
חמש מאות וארבעת אלפים׃ ואלין
משחתהא לרוח צפונא ארבעה
אלפין וחמיש מאה ולרוח דרומא
ארבעה אלפין וחמיש מאה ולרוח
מדינחא ארבעה אלפין וחמיש מאה
ורוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש
מאה׃ והיה מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה חמשים
ומאתים וקדימה חמשים ומאתים
וימה חמשים ומאתים׃ ויהי רוחא
לקרתא ציפונא מאתן וחמשין וד
ודרומא מאתן וחמשין ומדינחא
מאתן וחמשין ומערבא מאתן וח
וחמשין׃ והנותר באורך לעמת
תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה
ועשרת אלפים ימה והיה לעמת
תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם
לעבדי העיר׃ ודישתאר בארכא
לקביל אפרשות קודשא עסרה אלפין
מדינחא ועסרה אלפין מערבא ויהי

לקביל אפרשות קדשא ותהי עללתה
למיכל לדמפלחין בקרתא: והעבד
העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל:
ודמפלח בקרתא יפלחוניה מכל
שבטיא דישראל: כל התרומה חמשה
ועשרים אלף בחמשה ועשרים
אלף רביעית תרימו את תרומת
הקדש אל אחזת העיר: כל אפרשותא
עסרין וחמשה אלפין בעסרין וחמשה
אלפין מרבע תפרשון ית אפרשות
קדשא לאחסנת קרתא: והנותר
לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש
ולאחזת העיר אל פני חמשה
ועשרים אלף תרומה עד גבול
קדימה וימה על פני חמשה ועשרים
אלף על גבול ימה לעמת חלקים
לנשיא והיתה תרומת הקדש
כו ומקדש הבית בתוכה: ודישתאר
ן לרבא מכא ומכא לאפרשות קדשא
ולאחסנת קרתא לקביל עסרין וחמשה
אלפין אפרשותא עד תחום מדנחא
ולמערבא לקביל עסרין וחמשה אלפין
על תחום מערבא לקביל חד מן חלקיא
לרבא ותהי אפרשות קדשא וכיבש

כב מקדש ביתא בגוה: ומאחזת הלוים
ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא
יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן
לנשיא יהיה: ומאחסנת ליואי
ומאחסנת קרתא דלרבא יהי בין
תחום יהודה ובין תחום בנימן לרבא
יהי: ויתר השבטים מפאת קדימה
עד פאת ימה בנימן אחד: ושאר
שבטיא מרוח מדנחא עד רוח
מערבא בנימן חד: ועל גבול בנימן
מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון
אחד: ועל תחום בנימן מרוח מדנחא
עד רוח מערבא שמעון חד: ועל
גבול שמעון מפאת קדימה עד
פאת ימה יששכר אחד: ועל תחום
שמעון מרוח מדנחא ועד רוח
מערבא יששכר חד: ועל גבול
יששכר מפאת קדימה עד פאת
ימה זבולן אחד: ועל תחום יששכר
מרוח מדנחא עד רוח מערבא זבולן
ג חד: ועל גבול זבולן מפאת קדמה
חב עד פאת ימה גד אחד: ועל תחום
זבולן מרוח מדנחא עד רוח מערבא
גד חד: ועל גבול גד אל פאת נגב

תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת
קדש נחלה על הים הגדול׃ ועל תחום
גד לרוח עיבר דרומא והוי תחומא
מיריחו מי מצות רקם אחסנא לימא
רבא׃ זאת הארץ אשר תפילו מנחלה
לשבטי ישראל ואלה מחלקותם נאם
אדני יהוה׃ דא ארעא דתפלגון
באחסנא לשבטיא דישראל ואלין
פלגותהון אמר יי אלהים׃
ואלה תוצאת העיר מפאת
צפון חמש מאות וארבעת אלפים
מדה׃ ואלין מפקני קרתא מרוח צפונא
ארבעה אלפין וחמש מאה משחן׃
ושערי העיר על שמות שבטי ישראל
שערים שלושה צפונה שער ראובן
אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד׃
ותרעי קרתא על שמהת שבטיא
דישראל תרעין תלתה פתיחין לצפונא
תרע ראובן חד תרע יהודה חד תרע
לוי חד׃ ואל פאת קדימה חמש מאות
וארבעת אלפים ושערים שלשה
ושער יוסף אחד שער בנימן אחד
שער דן אחד׃ ולרוח מדינחא ארבעה
אלפין וחמש מאה ותרעין תלתה

תרע יוסף חד תרע בנימן חד תרע
גד חד׃ ופאת נגבה חמש מאות
וארבעת אלפים מדה ושערים
שלשה שער שמעון אחד שער
יששכר אחד שער זבולן אחד׃
ורוח דרומא ארבעה אלפין וחמש
מאה משחן ותרעין תלתה תרע
שמעון חד תרע יששכר חד תרע
זבולן חד׃ פאת ימה חמש מאות
וארבעת אלפים שעריהם שלושה
שער גד אחד שער אשר אחד
שער נפתלי אחד׃ רוח מערבא
ארבעה אלפין וחמש מאה תרעין
תלתה תרע גד חד תרע אשר חד
תרע נפתלי חד׃ סביב שמנה עשר
אלף ושם העיר מיום יהוה שמה׃ סחור
סחור תמנית עסר אלפין ושמה דקרתא
יתפרש מיומא דישרי יי שכינתיה תמן׃

סכום הפסוקים של ספר אלף ומאתים ושבעים ו...
סימן ארע״ג

ברוך יי לעולם
אמן ואמן׃

[illegible]
[illegible] מן [illegible] ולתעכיר ו[illegible]ך
ונ[illegible] עלפת [illegible] דכרת מן גמיע פקד
ס[illegible] ערפ [illegible] מ[illegible] זכרג
ז[illegible] בדר [illegible] ם וכבוע [illegible]
מדרד ור[illegible]ת בסלם עדרי פיל
[illegible]מים ומן [illegible] ל[illegible]ת עמר דר
ק[illegible] [illegible] [illegible]ם ג ולתסל וזב
במזרה [illegible] וכללקוס [illegible] נעלפך
מן [illegible] סמ[illegible] מ[illegible] בור מט לצ מן
אכלך [illegible] ע[illegible] וזמן [illegible]
עב[illegible] ודר[illegible] [illegible] בנוזלות
פ[illegible] [illegible] מר[illegible] פ[illegible]
עב [illegible] מן [illegible] פ[illegible]
[illegible] פ[illegible]
[illegible] [illegible] ומה נס[illegible] מך
מל סבל [illegible] [illegible] עער[illegible]
[illegible] [illegible] עלפ[illegible]
ומן גד[illegible] סלם [illegible] עמ[illegible]
אמה [illegible] פ[illegible] מל[illegible]
[illegible] כפס[illegible] מיה [illegible] עבר[illegible]
[illegible] עצם וגד[illegible] ספר [illegible]
ומ[illegible] עמר ומחבר וג[illegible] [illegible]
ולצס מן יום כר עת מן סר[illegible]
[illegible] יגברך ויחפלך [illegible] ס[illegible]
[illegible] [illegible] ס[illegible] מן [illegible] לסם
[illegible] ע[illegible]

[illegible]

١٦٢ ٦ ١٦٢ ١٦٢ ١٦٣ ١٥٧ ١٦٣ ١٦٠ ١٦٣

[illegible]

[illegible]

שלושות פיללך נצח והוד וכו׳ סוד
מלכות ואשמורות אל כבע׳ · ועשר
מעלות אלמו עירות · פז׳ אמת
וספוק [illegible] עשלות ישע׳ ··
ואם שבע מנורות הולכות והמה
נגורות · פז׳ בשש שלוש
ומה שלות להלמע׳ · בכל נמצא
בעולם זה עמודות · פז׳ נהר
עולא בכל הומם ועומיה זלע
·· לחוונות מתקנת העודות · פז׳
חקור שיזה בסוד חיות אל בע׳
מחוברות מעונות קבעות ··
פז׳ יהא צלוך אשלי אל ונט כע׳ ··

לעולמו למו שקלות ומדות · פז׳
השועה ושלחה לנו ונע׳
משיחו [illegible] עין אצלדות ··
פז׳ מהלל יקצעה עמו ויט ע׳ ··
בהל קדשו ושיב העבדות ··
פז׳ ידע וספוק סבום פולות שבע
בטוב נפשך יצחק לב צחידות
·· פז׳ שמך ושמו שעה שעה
אזן ותשמע ·· בנוטליקון ולאש
תעבות נקדות ·· פז׳ ושם אחד
ואבר ואבי ·· וכל הויד וסוד
כל היסודות · פז׳ [illegible] לך

שלום רב לאיש חבל וליע׳

אשר לבו כאלון לתעודות׃ פ״ש

זהוב לי שמו נגלה ונודע׳׳

כזה השיר באותיות פלורות׃ פ״ש

נגון לחש בכל חכמה ומדע׳

בעת ידלוש יפענח לסודות׃ פ״ש

יהא עשלון [illegible] זרון עולם בישע׳׳

ויצילו בכל עת מפחדות׳ פ״ש

שמחות יערה לבו ויגע׳׳ בכל

שמחה ואלה הגם וחידות׳׳ פ״ש

עלה בית ש׳ וקבילה לשמע׳׳

אלהיך שיהא עושה קרוביך

דלוש כתקח חכמתו בצ׳ וע׳

יהנהו ועלצ׳ בכל ימים ושבתות

ומועדות פ״ש וגם ששון ושלום

לבית כב׳ קדש קהל שמחותם

ואדוות׳׳ ... תם שילה נאה

אל נעלץ בסוד גלגלו וקדושין

בירו׳ ש׳ אותות שמו על

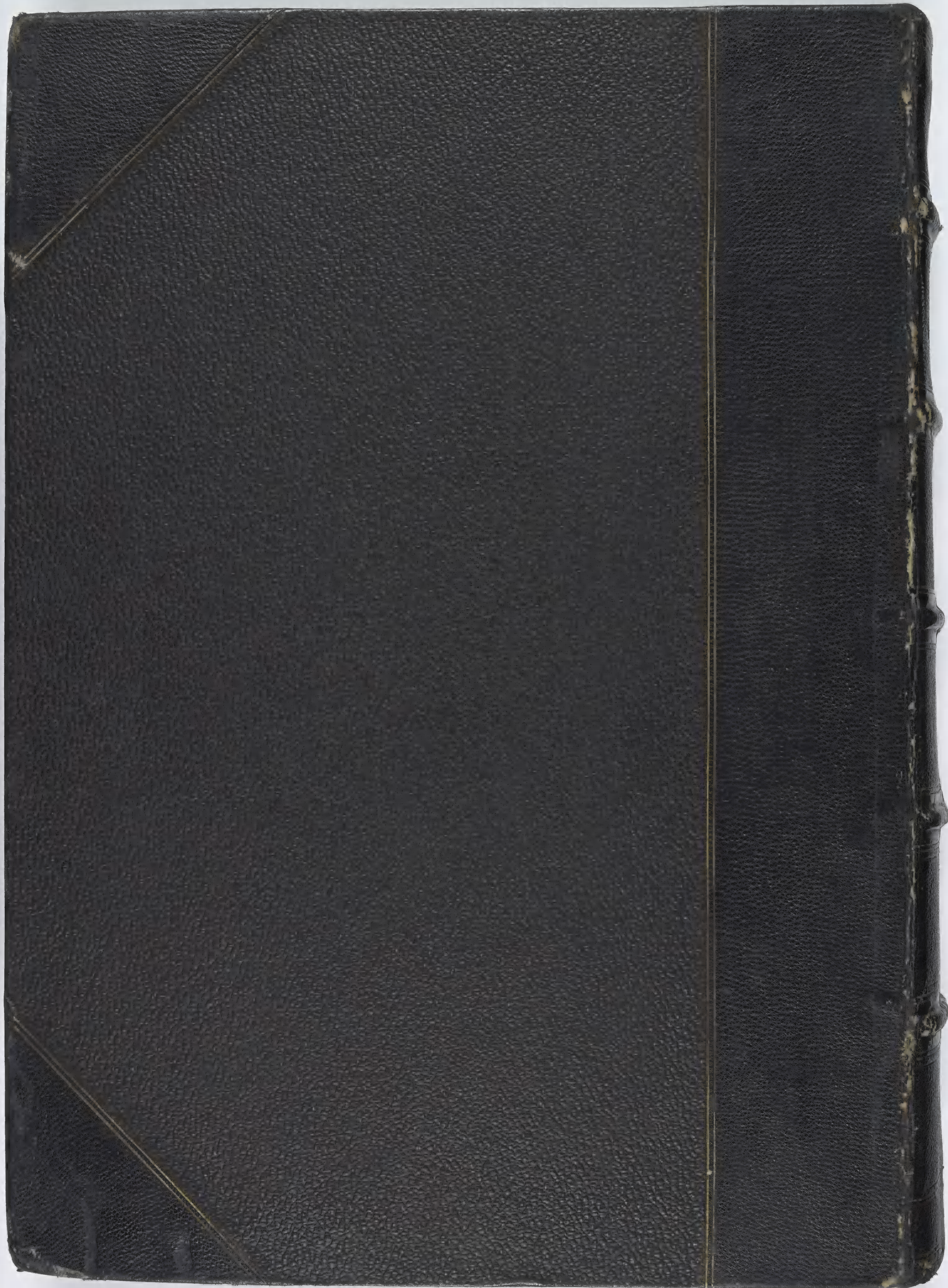
דגלו בלוק שם כבודו׳ פ״ש

בשחק בריות לאותות נעלו

מאתיתו׳׳ הנס על חבוכנשו מול

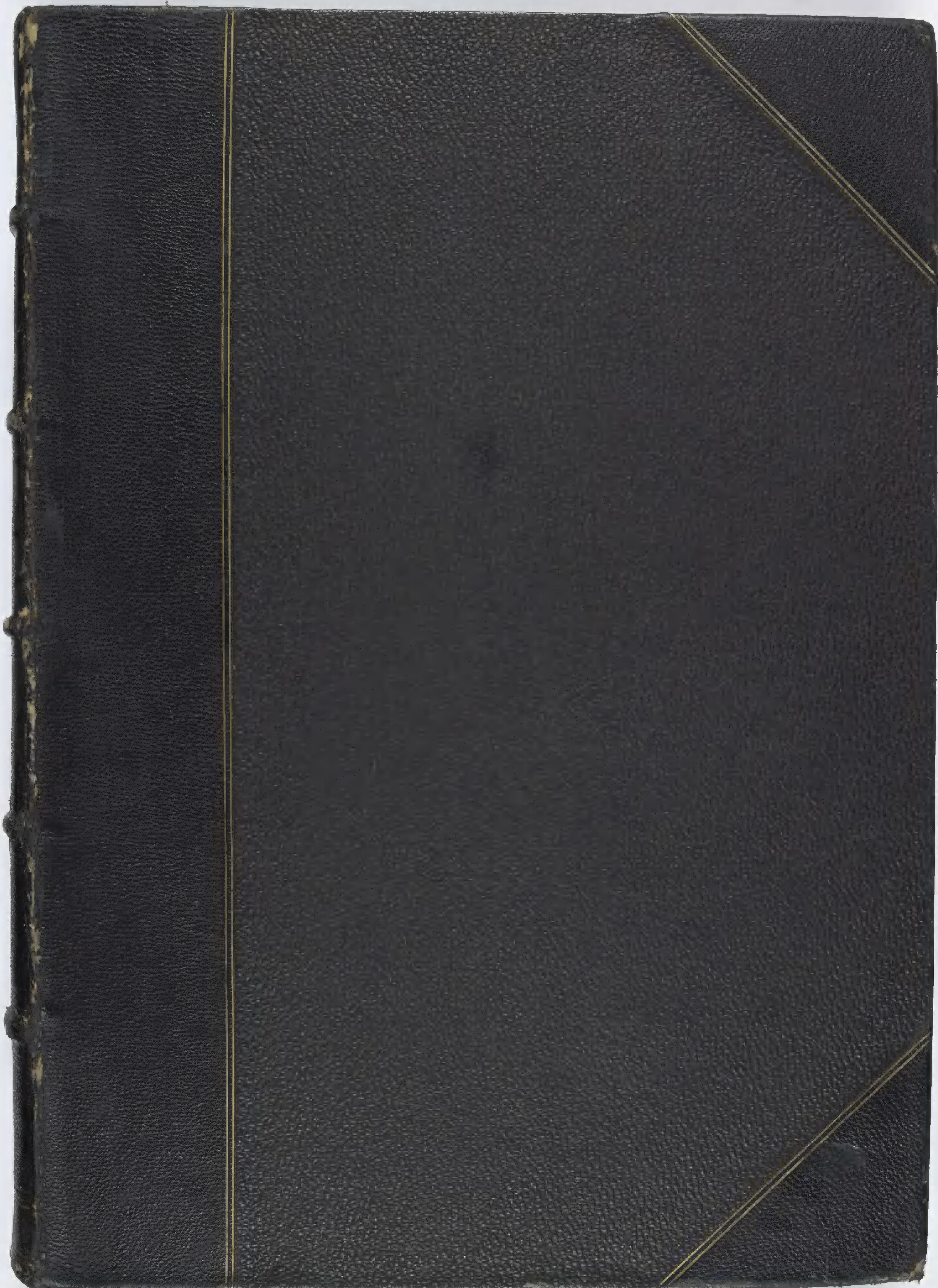
לחצו בדעתו׳ ותיום במספר

שמות או׳ איש מתקלכתו׳׳

B

JEREMIAH
& EZEKIEL.
WITH TARGUM.
HEBREW.

BRIT. MUS.

Bt of M. W. Shapira.

24 Nov. 1877.

